

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

A Merum Proposal

INTERNATIONAL BESTSELLING AUTHOR
MAREN MOORE

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunumuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

M A R E N M O O R E

OceanofPDF.com

Telif Hakkı © 2023 Maren Moore/R. Holmes Tüm
hakları saklıdır.

Bu kitabın hiçbir bölümü, bir kitap incelemesinde kısa alıntılarının kullanılması dışında, yazarların yazılı izni olmaksızın, bilgi depolama ve erişim sistemleri de dahil olmak üzere, herhangi bir biçimde veya herhangi bir elektronik veya mekanik yolla çoğaltılamaz.

Bu bir kurgu eseridir. İsimler, karakterler, yerler, işletmeler, şirketler, kuruluşlar, mekanlar, olaylar ve vakalar ya yazarların hayal gücünün ürünüdür ya da kurgusal olarak kullanılmıştır. Herhangi bir Yaşayan veya ölmüş gerçek kişilerle benzerlikler kasıtsız ve tesadüfidir. Yazarlar, yazarların veya üçüncü tarafların web siteleri veya içerikleri üzerinde herhangi bir kontrole sahip değildir ve için herhangi bir sorumluluk kabul etmez.

Kapak Tasarımı: Maren Moore
Sanatçı: Chelsea Kemp

OceanofPDF.com

Daha aşkın ne olduğunu bile bilmeden Freddie Prince Jr'a aşık olan tüm kızlar için.

Ve her zaman kendi Mia Thermopolis anını isteyen tüm kızlar için.

*Bu **senin** anın, bebeğim.*

OceanofPDF.com

çalma listesi

**Temelde doksanlara bir övgü.
Var olmak için en iyi dönemdi.**

Kiss Me- Sixpence None The Richer She's
so High- Cal Bachman
Semi-Charmed Life- Third Eye Blind
There She Goes- Sixpence None The Richer
Slide- The Goo Goo Dolls
Kapanış Zamanı-
Semisonic Curiosity-
Bryce Savage Breathe-
Kansa
I Can See You- Taylor Swift
Linger- The Cranberries
Sahte Tanrı- Taylor Swift
Blackout- Breathe Carolina
Only Wanna Be With You- Hootie & The Blowfish
Heaven- Bryan Adams
Drops of Jupiter- Train
Common People- Pulp
Two Princes- Spin Doctors
Chemical- Post Malone

Cruel Summer- Taylor Swift
Downfall- Julian June

[Spotify](#)'daki alma listesinin tamamını dinlemek için buraya tıcklayın

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

İçindekiler

1. [Hallie](#)
2. [Hallie](#)
3. [Lane](#)
4. [Lane](#)
5. [Hallie](#)
6. [Lane](#)
7. [Hallie](#)
8. [Lane](#)
9. [Hallie](#)
10. [Lane](#)
11. [Hallie](#)
12. [Lane](#)
13. [Hallie](#)
14. [Hallie](#)
15. [Lane](#)
16. [Hallie](#)
17. [Lane](#)
18. [Hallie](#)
19. [Lane](#)
20. [Hallie](#)
21. [Lane](#)
22. [Hallie](#)
23. [Lane](#)
24. [Hallie](#)
25. [Lane](#)
26. [Lane](#)
27. [Lane](#)
28. [Hallie](#)
29. [Hallie](#)
30. [Hallie](#)

[Sonsöz](#)

[Ayrıca Yazan Maren](#)
[Moore Serinin tamamı](#)

[Birinci Bölüm](#)

[Yazar Hakkında](#)

[Teşekkür](#)

OceanofPDF.com

"Bana *baktığından* **ÇOK** EMİNİM," diye mırıldanıyor Vivienne, kısık bir gözle bakarak. "Nasıl olur da bir..." Sanki odamda yalnız değilmişiz de bir insan kalabalığının içindeymişiz gibi eğilip fısıldıyor. "*Penis*... sanki ona bir şey borçluymuşum gibi bana bakıyor."

"Penis" kelimesini kullandığında tüylerim diken diken oluyor. "Nemli" kelimesini bir kenara bırakırsak, penisin tüm İngilizce dilindeki en çirkin kelime olduğuna eminim.

"Bu *senin* fikrindi," diye hatırlatıyorum ona, gözlerimi dizüstü bilgisayarımın ekranından ayırmadan, şu anda iğrenç bir şekilde yüksek sesle inleyen bir kadına arkadan sokulan bir adam var. Birbirlerine karışan nefes alıp verme ve tenlerinin birbirine çarpma sesleri odamı dolduruyor. Herkesin övgüyle bahsettiği şey *bu* olamaz, değil mi?

Seks.

İlişki.

Sevişme.

Cinsel eğitimde, filmlerde ve ailemle yaptığım kuşlar ve arılar konuşmasında öğrendiğim temel mekaniklerin ötesinde hakkında hiçbir şey bilmediğim bir şey, ki *hala* bunun yaralarını taşıyorum.

Ben, Hallie Jo Edwards, Orleans Üniversitesi'nde birinci sınıf öğrencisi olmama rağmen hala bakireyim. Üniversite herkesin bekaretini kaybettiği yer değil mi?

On sekiz yaşında ve hiç öpülmemiş.

Bu nasıl mümkün olabilir ki?

Çok kolay, eğer *benseniz*.

Ben... sırf ürkütücü bir kanaviçeyi bitirmek için partiden evde kalmayı seçen ve aynı anda en az otuz Dramione fanfic sekmesi açık olan kız. Siyah ve moru renk çarkındaki tek ana renkler olarak gören kız. Komplolar, Sour Punch pipetleri ve iPod shuffle'da doksanların alternatififiyle hayatta kalan aynı kız. Modası geçmişten bahsediyoruz.

Tam olarak dickbait değil.

Ama bu konuda iyiyim. Kendi davulumun ritmiyle kendi melodimde yüzerken tamamen rahatım.

Yani, ben harikayım.

Harika derken, hiç öpülmemiş, üniversite birinci sınıf bakiresi gibi bir şeyden bahsediyorum.

"Onlardan çok gördüm ama bu şey evcilleşmemiş bir ejderhaya benziyor. Biri bu adama bu *canavar* için bir tasma getirsin," diyor Viv vücudunu bir ürperti sararken.

Omuz silkiyorum. "Bu biraz... *vahşi*."

İkimiz de bakıyoruz, sonra ölüyoruz.

Kesinlikle kendimizi kaybediyoruz, ikimiz de yüzlerimizden yaşlar akarken yatağımda bir yığın haline gelene kadar kıkırdamalar kaçıyor.

En iyi arkadaşımın aklına gelen tüm fikirler arasında bu açık ara en tuhaf olanı. Kendi başına porno izlemek bir şeydir, ancak bunu on dört yaşında bir çocuğun olgunluk seviyesine sahip en iyi arkadaşınızla yaptığınızda tamamen farklı bir top oyunu.

"Hal?" diye sesleniyor derin bir ses kapımın diğer tarafından, sonra kapı açılıyor ve Eli, diğer en iyi arkadaşım, cevap beklemeden içeri giriyor.

Bilgisayarıma o kadar hızlı uzanıyorum ki, Eli fark etmeden önce ekranı kapatmak için çaresizce Viv'i yanlışlıkla yatağın kenarından itiyorum

ne yaptığımızı. Aceleyle parmağımı bilgisayarımın içine soktum ve ciyaktım.

"Kahretsin. Siktir. *Lanet olsun.*" Yatağımdan fırlayıp bilgisayarı diğer tarafa doğru iterken acıyı dindirmek için ucunu ağzıma alıyorum.

Bir gümbürtüyle yere düşer.

Eli benden önündeki yerde umutsuzca kendini toparlamaya çalışan Vivienne'e, atılmış dizüstü bilgisayara ve sonra tekrar bana bakıyor, kaşları şaşkınlıkla çatılmış. "Uhh... Neler oluyor? Ne izliyorsun ve ben içeri girdiğimde neden çıldırdın?"

Viv kendini kaybedene kadar sorusunu sessizlik karşılıyor. İlk giden o oluyor, kahkahası kötü zamanlanmış bir bomba gibi patlıyor. Nefes alıp verirken başını sallıyor: "Porno izliyoruz. Hem de *berbat* bir porno."

Sözleri şekilde bir cümle haline getirilmiş bir dizi hırıltıdan ibaret ve Eli'nin yüzünde şeytani bir sırıtiş belirirken inliyorum. Harika. Şimdi bu bir *grup* porno izleme seansı. Yatağa geri yerleşiyorum ve bir an için yatağın beni yutmasını diliyorum, böylece Şu anda yaşadığım utanç.

Başka bir şey söylemeden kapıdan içeri girdi, sonra ayağıyla kapıyı çarparak kapattı ve Viv'in üzerinden geçerek doğruca yatağa yöneldi.

Kollarını başının arkasına koyarak yanıma dalarken beklentiyle ellerini birbirine sürtüyor. "Ee, ne izliyoruz? Biraz kız kıza aksiyon mu? Belki biraz çiftte penetrasyon?"

"Çift mi?" diye kekelerken gözlerim büyüdü.

"Onu korkutma Eli. Tanrım," diye mırıldanıyor Viv, dizüstü bilgisayarımın düştüğü yatağın kenarına doğru yürüyüp onu alıyor ve yeniden açıyor. Ekran, izlediğimiz kötü çekilmiş ve kaydedilmiş amatör seks kasetine devam ediyor.

"Vay canına." Eli gözlerini kısarak ekrana bakarken nefesini dışarı üflüyor. "Bu adamın ciddi bir dayanıklılığı var."

"Evet, yani, kışındaki kaslara baksana. O bebeklerin üzerinde yumurta kırabilirsin." Viv, Eli'ı yana kayması için dürtüyor ve Eli onun yanına kayarak bacak bacak üstüne atıyor. "Keşke gerçekten böyle olsaydı."

Göğsü alaycı bir sesle gürlüyor. "*Senin* kötü seks yapmış olman herkes için böyle olduğu anlamına gelmez Vivienne."

Bu doğru. En iyi arkadaşlarımdan geriye kalan tek bakire benim ve bu gerçeğin acı bir şekilde farkındayım.

Viv ona dilini çıkarır ve parmağını çevirir.

"En azından sen *kötü* seks yaptın. Ben *hiç* seks yapmadım, bu daha da kötü," diye mırıldanıyorum ikisine de.

Eli'nin bakışları bana dönüyor. "Büyütülecek bir şey değil Hal. Bir sürü insan doğru kişiyi bekliyor."

Onu seviyorum, gerçekten. Ve bunu söylediği için minnettarım, ama o anlamıyor.

Ağır ağır iç çekerek, "Bıktım artık. Peşine takılan, tatlı, 'aaa, çok tatlı', ne yazık ki beceriksiz ve acınacak derecede yalnız Hallie Jo olmaktan."

Viv başını eğiyor. "İşte bu yüzden *mükemmel* bir planım var." Yataktan kalkıyor ve bana doğru dönüyor. "Hal, üniversitedeyiz. Güney'in en iyi üniversitelerinden birinde birinci sınıf öğrencisiyiz. Birlikte. Dışarı çıkmalı ve *yaşamalıyız*. Partilere gitmeli, çok fazla ucuz likör içmeliyiz. Seksi çocukları *öpmeliyiz*. Boomerlar ne düşünürse düşünsün, yaşlanıp kırıştığımızda asla pişman olmayacağımız anlamsız dövmeler yaptırın. Fırsatımız varken genç olalım. Bilirsiniz, gerçek hayat başlamadan önce."

Teoride kulağa harika geliyor. Hatta kolay.

Teknik olarak konuşmak gerekirse, üniversite kampüsünde bir parti, kırmızı bir Solo bardakta ucuz içki ve dilini boğazınıza sokmaya fazlasıyla istekli ateşli bir adam bulmak ne kadar zor olabilir ki?

Zor kısmı bu değil.

Görüyorsun, her şeyin benimle ilgisi var.

Ben sadece kendim gibiyim. Ve zaten herkesin hoşuna gitmeyeceğimi biliyorum.

Dürüst olmak gerekirse, kendimi kategorize etmem gerekirse muhtemelen daha çok kombucha gibiyim.

İlk tadımda acı ama sonra burnunuzu tutup zorladıktan sonra yavaş yavaş size büyümeye başlar.

Yani, sizin için iyi olan fermente bakteriler. İğrenç ama bir süre sonra fena değil.

Ama Viv haklı.

Bunun hayatımızın en güzel zamanı olması gerekiyor. Toplumsal olarak dayatılan yetişkinlik duvarları üzerimize kapanmadan önce yaban yulaflarımızı ekme, saçlarımızı serbest bırakma ve yaşama zamanı.

"O haklı, Hal. En azından yapabiliyorken yaşamak konusunda. Dışarı çık, dünyanın sana neler sunabileceğini gör. Ben de geleceğim ve ikinize göz kulak olacağım. Eğlendiğinizden emin olacağım. Güvenle," diye ekliyor Eli.

Ne dediklerini düşünürken dudağımın kenarını çiğniyorum.

İkisinin de haklı olduğunu biliyorum... Sadece konuşmak, yapmaktan çok daha kolay görünüyor. Kendini ortaya koymak, seni geride tutan şeyleri unutmak. Kendin olduğun için dünyanın seni reddedeceğinden korkmuyormuş gibi davranmak.

Sonunda bakışlarımı yukarı kaldırıp ikisi arasında gidip geliyorum. "Haklısınız. İkiniz de haklısınız. Hadi yapalım şu işi." Nefes veriyorum, sinirlerimi serbest bırakıyorum. "Yarın bir partiye gideceğiz."

Sanki ona Ed ve Lorraine Warren'la ölümden dönmek üzere olduğumuzu söylemişim gibi gözleri parlıyor. "Gerçekten mi?"

Başımı salladım.

"Bir *kardeşlik* partisine gidiyoruz ve sen daha önce hiç öpülmemiş on sekiz yaşında bir üniversite birinci sınıf öğrencisi olmaktan kurtulana kadar buradan ayrılmayacağız. Hayatının geri kalanının ilk gününe hoş geldin, Hallie Jo Edwards."

"Bu kulağa tuhaf bir şekilde güven verici ama aynı zamanda uğursuz geliyor," diyorum aynı anda fuayeden "*Pizza geldi!*" diye bağırlıyor ve merakla beklenen akşam yemeğimizin nihayet geldiğini işaret ediyor. Hep birlikte dizüstü bilgisayarını bırakarak yatağımdan kalkıyoruz. "Şimdi *lütfe*n gidip yüzümüzü pizzayla doldurabilir miyiz? Açlıktan ölüyorum ve bu haftaki bölüm için daha fazla araştırma yapmak istiyorum."

Eli gülüyor, kolunu boynuma doluyor ve Viv'in peşinden mutfağa giderken beni yanına çekiyor. Bazen bir Eli sarılmasına ne kadar ihtiyacım unutuyorum. Beni her zaman daha iyi hissettiriyor ve tüm bunları yüksek sesle itiraf etmek, göstermek istemesem bile zordu. Büyüme nadiren kolay olur.

Viv doğruca buzdolabına yöneliyor ve birçok takıntımızdan biri olan portakallı Fanta'yı çıkarıyor.

"Bu hafta kurgusal olmayan bir kitap dinledim ve hazırlık için birkaç not aldım. Sosyal medyada gördüğü ilgiye bakılırsa bu bölümün her zamankinden daha fazla dinleyicisi olacak. Ayrıca, bundan sonra dışarı çıkmam gerekiyor. Bir matematik dersi daha, üstelik dersi veren adam tam bir sapık," diyor masaya oturup pizza kutusunu açarken, büyük bir dilime uzanıp bir tanesini bana doğru iterken.

Dilimimi kapıp kocaman bir ısırık alıyorum, gözlerimi kapatıp ağız dolusu ekstra peynirli, yağlı iyiliğin etrafında inliyorum.

"Bu hafta Koca Ayak var, değil mi?" Lane Collins'in sesi arkamdan gürleyerek varlığını duyuruyor ve ağızımdaki pizzadan boğulacak kadar ödümü koparıyor.

Yiyecekleri çıkarmak için umutsuzca çabalarken Viv'in gözleri açılıyor.

Kahretsin, siyah zeytinli peynirli pizzayı yerken boğulup öleceğim.

Bakire olarak öleceğim.

"Kahretsin, iyi misin, Hal?" Eli koşarak geliyor, hâlâ boş olan tabağını masaya fırlatıyor ve beni sandalyemden çekiyor. Kolları belime dolanırken

Heimlich yapmaya başlar.

Sadece çiğnerken ve boğulmazken çok daha küçük görünen pizza parçası sonunda boğazımdan kurtuluyor ve iğrenç bir gıcırtyla yere uçuyor.

Hava ciğerlerime doluyor ve rahatlayarak Eli'nin kollarına geri gömülüyorum.

Be

n. Ben iyiyim. Güvendeyim. Eli ile birlikteyim. Her şey yolunda.

Hala nefes almaya çalışıyordum ki Lane'e baktım, eğilmişti.

Tezgâha yaslanıp, ölüme yakın deneyimimden sonra içime çekmeyi başardığım tüm havayı derhal emiyorum.

Bir odaya girip herkesin dikkatini ve nefes alma yeteneğini çalan bir etkisi var.

Belki de sadece *benim* üzerimde böyle bir etkisi var, ama gecenin bir yarısı kampüs dışındaki evimizden gizlice çıkan kızların sayısına bakılırsa, bu sadece benimle *ilgili değil*.

Kendimi bildim bileli en iyi arkadaşımın ağabeyine karşı küçük, masum bir aşk besliyorum ve bu muhtemelen mezara kadar götüreceğim bir sır.

Çünkü Lane Collins *asla* benim tarafıma bakmazdı.

Ben sadece küçük kardeşinin en iyi arkadaşıydım, çocukluğumuzdan beri peşine takılan. Büyüdükçe ve ailesi onu Eli ve benim sinemaya, alışveriş merkezine, sahaya gitmemize izin vermeye zorladıkça bile asla kurtulamadığı sinir bozucu komşu kızı.

O anları çok *sevdim* çünkü sadece birkaç dakikalığına bile olsa onun yörüngesindeydim. Kendilerini onun ayaklarına atan kızlarla birlikte var olurdum. O kızlar için ayırdığı gamzeli gülümsemenin alıcısı olurdum ve o anlara bir can simidi gibi tutunurdum, sadece ondan çalabileceğim bir sonraki ilgi saniyesine kadar beni idare ederdi.

"N'aber, Hal?" Sırıttıyor, dolaba uzanıp en sevdiği shaker şişesini çıkarırken o lanet gamzeleri patlıyor. Yapmamaya çalışıyorum

Gömleksiz olduğunu ve geniş göğsünün gözlerimin yemesi için sergilendiğini fark ettim.

Dene daha doğru olur.

Göğsünün ne kadar mükemmel bir şekilde belirgin olduğunu ve her hareket ettiğinde kollarındaki kasların nasıl esnediğini ve dalgalandığını fark etmemek imkansız.

Eli sırtımı sıvazlarken başını sallayarak, "Az kalsın bir parça pizzayla boğuluyordu," diyor. Belli ki beceriksizliğimin sınır tanımadığı gerçeğini çok iyi biliyor.

Lane mükemmel kaşlarını kaldırıyor. "Yani, başka bir Perşembe mi?"

"Evet."

Pislikler.

Bu ikisiyle yaşadığım için başıma gelen bu. Aslında fazla seçeneğim yoktu. Kampüsteki küçük bir yurttan yabancı biriyle yaşamak için acelem olmadığından, ailem ve Collins'ler benim için en iyi yerin burada, kampüs dışında bir evleri olan Eli ve Lane ile birlikte yaşamak olduğuna karar verdiler. Tanımadığım biriyle aynı odada kalmak zorunda kalmayacaktım ve ilk kez ailemin dışında yaşadığım için bana bakabileceklerdi.

Herkes için harika işleyen bir durum.

Teorik olarak.

Günlerimin çoğunu Lane hakkında hayal kurmamaya çalışarak ve geri kalan zamanımı da bir film yapım öğrencisi olarak üstlendiğim saçma birinci sınıf ders yüküne odaklanmaya çalışarak geçiriyorum. Hayalimdeki okul olan NYU'da bekleme listesine alındım, bu yüzden ikinci tercihim seçtim ve ikinci yıl transferi olarak kabul edilmek için önkoşullarımı aradan çıkarmayı umuyorum. Bu da portfolyomun hazır ve not ortalamamın yüksek olduğundan emin olmak için ekstra sıkı çalışmam gerektiği anlamına geliyor.

Mutfak sandalyesine uzanarak onu çekiyorum ve içine çöküyorum, bunu yaparken perçemlerimi yüzümden uzaklaştırıyorum. Gözlerim Lane'e kayıyor

Ocakta protein karışımını hazırlıyordu, gri eşofman altı beline gelişigüzel inmiş, kalçalarındaki Adonis kemerini ortaya çıkarmıştı.

İçimden bir ses onun bugünkü *porno fiyaskosundaki* adama hiç benzemeyeceğini söylüyor. Vücudunuza aşağılık şeyler yaparken sizinle pis pis konuşacak türden bir adam olurdu. O videodaki ikimizi, ekrandaki çiftin yaptığı şeyleri yaparken hayal ettiğimde yüzüm alev almaya başlıyor.

İçime girerken ellerinin kalçalarımı kavradığını hissediyorum, gözleri beni yutuyor-

"Cuma film gecemiz hâlâ devam ediyor mu, Hal?" Eli bir ağız dolusu pizzanın arasından mırıldanıyor ve on yıldır süregelen hafta sonu geleneğimizden bahsederek beni kardeşiyle ilgili kirli imgelerimden uzaklaştırıyor.

Yüce Tanrım. Sanki odadaki herkes düşüncelerimi okuyabiliyormuş gibi kalbim karnıma düşüyor.

Burada bulunduğum kısa süre içinde, hepimizin çok farklı programları olduğu için yemekte bir araya gelmemiz nadir bir durum oldu. Özellikle sezon öncesi olduğu ve Lane Orleans Üniversitesi'nin yıldız atıcısı olduğu için.

Egzersiz yapmadığı, pratik yapmadığı ya da etüt salonunda olmadığı zamanlarda, arkadaşlarıyla bir partide ya da gecenin tadını çıkarıyor.

"Evet. Viv'le bu haftaki bölüm için tartışmayı bitirdik, yani iyi olmalıyım." Bana uzattığı portakallı Fanta'yı açıyorum ve yağlı pizzadan çok daha küçük bir ısırık daha alıyorum.

Bazı üniversite öğrencileri ramen sever, bir de ben varım. Güçlü bir irade ve Jack's Pizza ile hayatta kalıyorum.

Eli ağzına bir lokma daha atıyor ve konuşmadan önce hızla çiğniyor. "Harika. *Fantastik Mantarlar* adında yeni bir belgesel olduğunu duydum, hoşuna gideceğini düşünüyorum."

Onun hoşuna gidecek ve şüphesiz Play tuşuna bastığı andan itibaren otuz dakika içinde kendimden geçmeme neden olacak, ama her neyse.

Dürüst olmak gerekirse, akli başında kim bir Cuma akşamı *eğlenmek* için topraktan çıkan mantarlarla ilgili bir belgesel izlemeyi tercih eder ki?

Eli Collins. İşte .

"Sabırsızlanıyorum," diyorum gerçek hislerime rağmen, geniş bir gülümseme takınarak. Günün sonunda Eli ile vakit geçirmeyi seviyorum. O benim en iyi arkadaşım ve küçüklüğümüzden beri öyleydi ve haftalık film gecemizde beni ölümüne sıkamak istiyorsa, tamam.

"Bu hafta sonu ne yapıyorsun, kardeşim?" Eli hâlâ tezgâhta duran kardeşine soruyor.

Lane'in bronzlaşmış omzu düşüyor. "Koç omzuma buz koymamı istiyor, bu yüzden muhtemelen erken dönüp biraz uyuyacağım. Kim bilir, belki bir partiye . Gizlice kaçmak için bir krampon kovalayıcısı bulurum." Bana sivri bir bakış , dudakları sırtarak yukarı kalkıyor.

Ve işte karşınızda bayanlar ve baylar. Amerika'nın *sevgilisi*.

Bu, Orleans Üniversitesi'ndeki her bir kadının bir şans yakalamak için ayaklarını bir adam.

Pislik gibi davrandığı zamanlarda bile karizmatik ve bu sadece Lane gibi adamların sahip olduğu özel bir yetenek.

"Ders çalışıyor olman ya da ne bileyim, *üretken* bir şeyler yapıyor olman gerekmiyor mu?" Viv soruyor.

Parmağını şakağına vururken dudaklarına kendini beğenmiş bir sırıtma yerleşiyor. "Çalışmama gerek yok Viv, böyle bir beynim varken olmaz."

"Aileden gelen bir şey," diye ekliyor Eli ukalaca.

Gerçekten, Lane nasıl *hem bu* kadar zeki *hem de bu* kadar çekici olabiliyor? Geçer not almak için gerçekten çaba sarf etmesi gereken biz normal, ortalama insanlar için adil değil.

Collins kardeşler aynı asi kirli sarı saçları ve neredeyse aynı tonda parlak zümrüt gözleri paylaşıyor. Her ikisinin de güçlü çeneleri ve güneşten değil genetikten gelen bronz tenleri var. Ama benzerlikler burada bitiyor. İsteseler daha farklı olamazlardı.

Eli daha çekingen ve asosyalken, kardeşi dışa dönük, ukala partinin can damarıdır. Lane kampüsteki itibarını korumak için aptal bir sporcu gibi davranmayı sevse de ikisi de yakışıklı ve zekidir.

Daha iyi biliyorum çünkü yan komşularında büyüdüm ve Lane'in dünyayla paylaşmamayı seçtiği tarafını görüyorum. Eli'in en iyi arkadaşı olarak, kendi evimde geçirdiğim kadar onların evinde de zaman geçirdim. Lane bana doğru döndüğünde bileğimdeki bilezikleri çıkararak düşüncelere dalmıştım.

"Güzel bilezikler, Hallie Jo," diye düşündükten sonra bir bardak suyu bir dikişte içiyor, yutkunurken boğazının güçlü sütunu sallanıyor.

Yanaklarım hemen kızarıyor. Viv'le Netflix izlerken bileğime taktığımız boncuklu bilezikler yüzünden benimle alay ediyor. Belki ocuka ama bunu yaparken eğleniyoruz ve kimin en saçma şeyleri takabileceğini görüyoruz.

şu anda bu bahsi kimin kazandığını tahmin edin. Akılsız olan. Aka
Vivienne.

"Ah, teşekkürler?" Sessizce söylüyorum, gözlerim ona gözlerini kısıarak bakan Viv'e kayıyor. "Onlar sadece... eğlenmek için yaptığımız aptalca bir şey."

"ok tatlılar." Sırıtışı genişleyerek tam bir gülümsemeye dönüşüyor ve bir kez daha nefes almakta zorlanıyorum.

şirinmiş. Lane Collins az önce vücudumdaki bir şeyin *şirin* olduğunu söyledi.

Ben daha onun yorumunu kafama takmaya başlayamadan Viv muzip bir gülümseme yapıştırıyor. "Bu hafta sonu Kappa partisine gidiyor musun? Ben, Hallie ve Eli gidiyoruz."

"Siz ikiniz bir *kardeşlik* partisine mi gidiyorsunuz?" diyor, kaşları neredeyse sa çizgisiyle buluşurken ses tonunu inançsızlık kaplıyor.

Gözlerimi deviriyorum. "O kadar şaşırmış görünme. Bizim de sosyal bir hayatımız olmasına izin var Lane."

Ellerini teslimiyetle havaya kaldırarak başını sallar. "Sadece merak ediyorum.

Pek senin tarzın değil, ha?"

Bakışlarımı indirirken omuz silkiyorum. "Ben sadece... yeni şeyler deniyorum."

"Seksi erkeklerle takılmak gibi." Viv kaşlarını imalı bir şekilde oynatırken kıkırdıyor. Sandalyesinden kalkıyor ve tabağı atmak için çöp kutusuna doğru yürüyor. "Gitmem gerek yoksa özel dersime geç kalacağım. Bana tüm iyi hislerinizi gönderin lütfen."

Hepimiz vedalaştık ve ben yatak odama kaçtım, kapıyı arkamdan kapattım ve doğruca pencereye yöneldim. Dikkatlice dışarı çıkıyorum, ayağımı tenteye ve ardından çatının düz yamacına koyuyorum.

Orleans Üniversitesi'ne başladığımdan beri bu nokta dünyada en sevdiğim yer haline geldi. Tüm kampüsü görebileceğim kadar yüksek ve geceleri yıldızlar üzerimde bir örtü gibi parlıyor.

Burada ne kadar oturduğumu bilmiyorum, dizlerimi göğsüme bastırmış, alacakaranlık çökerken güneşin bulutların arasında kayboluşunu izliyorum.

Kıçımın uyuştğu ve boynumdaki küçük pembe uzaylı kolyeyi düğümleyecek kadar uzun. Sinirsel bir alışkanlık.

Arkamdan gelen bir ses beni düşüncelerimden uzaklaştırıyor ve arkamı döndüğümde Eli'nin pencereden tırmandığını görüyorum, sonra o da asfalt kiremitlerin üzerinde bana katılıyor, kollarını bacaklarına dayamış, kampüsün parıldayan ışıklarına bakıyor.

İkimiz de bir dakika boyunca konuşmuyoruz, otoyoldan geçen arabaların sesi düşüncelerimi bastırıyor. Bu rahat bir sessizlik ve Eli ile arkadaşlığımın sevdiğim yanlarından biri de bu. Doğal geliyor. Aramız hep böyleydi. *Sakin ol.*

"Hal?"

Ona bakıyorum, delici yeşil gözleri ruhumun derinliklerini görüyor. Ya da en azından bazen öyle hissettiriyor.

O çarpmalar benim Omuz ile onun. "Sen hissetmek garip sonra bu konuşma?"

Omuz silkerek bileğimdeki bilezikleri parmaklıyorum ama hiçbir şey söylemiyorum.

"Viv sadece şaka yapıyordu, Hal. Onun nasıl olduğunu bilirsin. Sen *aslında* biriyle takılmak zorunda değilsin. Bakire olmak önemli bir şey değil, biliyor musun?"

Bu sizin hayatınız ve sizin için önemli olan bir şey. Bir şeyler kendinizi hazır hissettiğinizde gerçekleşmeli, bir şeyleri kanıtlamanız ya da olduğunuzdan başka biri olmanız gerektiği için değil."

"Biliyorum. Kendimi... garip olduğum için mi hâlâ bakireyim? Gerçekten o kadar garip miyim?"

"Hallie." Yüzü kızardı. "Yok artık. Sen tanıdığım en inanılmaz insanlardan birisin. Zekisin, komiksin ve güzelsin. Yani... her şeyiyle."

Bana şakacı bir sırıtış fırlattıktan sonra elini uzatıp benimkine geçiriyor. Romantik bir şekilde değil ama rahatlatıcı bir şekilde. Her zaman sadece bize ait olan bir şekilde. Fiziksel dokunuşun benim sevgi dilim olduğunu öğrenmişti.

"Yüceltilmiş bir duvar çiçeği gibi duvara karışmaktan yoruldum. *Yorulдум* Eli. Hiç sahip olmadığım her şeyi deneyimlemek istiyorum ve bunu hissediyorum... Bilmiyorum, içimde daha fazlası için bir itki var. Sadece benim değil..." Sesimi alçaltıyorum, tereddüt içinde boğazımı temizliyorum. "*Bekaret*. Yani sadece hayatta. Bir duvar çiçeğinden daha fazlası olmak istiyorum. Kanatlarımı açıp uçmak istiyorum. Olmam gereken kişi olarak büyümek. Gerçekte kim olduğumu öğrenmek. Bilirsiniz, tüm önemli şeyleri."

Eli'nin parmakları benimkileri sıkıca kavıyor ve başını sallıyor. "Biliyorum ve karar verdiğin her şeyi destekliyorum Hallie. Her zaman destekledim ve her zaman da destekleyeceğim. Sadece kendine karşı dürüst ol. Tek söylediğim bu."

"Biliyorum. Ve sen yanımda olmadan üniversiteye devam edebileceğimi sanmıyorum," diyorum ona.

"Evreninizin bir parçası olacak kadar şanslı olan herkes, içeri girdiğiniz andan itibaren tam olarak neye sahip olduklarını bilecek."

Ve işte o anda, Eli Collins'in neden hayatımda her zaman bir kaya gibi durduğunu anladım.

Çünkü kendimi en iyi versiyonum gibi hissetmemi sağlıyor.

OceanofPDF.com

"TANRIM, BU KESİNLİKLE KORKUNÇ."

I

Ateşli sıvı boğazımdan aşağıya doğru ilerlerken ciğerlerimin daralmasına ve nefes almamın imkânsız hale gelmesine neden oluyor.

Bu *berbat* bir şey. On üzerinden sıfır yıldız, tavsiye etmiyorum. İnsanların bunu *eğlenmek* için neden içtiğini anlamıyorum.

Sanki şu anda ateş püskürten bir ejderha boğazımdan aşağıya doğru pençeleriyle ilerliyor ve pençelerini arkadaki küçük sivri şeye saplıyor.

Viv limonu ağzına sokup emmeden önce "Ah, tek iyi yanık türü" diye ciyaklıyor.

İğrenç.

Ben de aynı şeyi yapıyorum ve misket limonunu ağzıma atıyorum, acı tat boğazımdaki ateşi biraz olsun dindiriyor.

Kendime hatırlatma: Vivienne bir dahaki sefere ya büyük oyna ya da eve git dediğinde... Eve gidiyorum. Kelimenin tam anlamıyla. Giderim ve evimin güvenliğine geri dönerim.

Kız aklını kaçırmış.

"ama Hal, *o kadar* da kötü değil." Sırıttıyor.

"Hayır, bu daha kötü!" Tekila izlerini silmek için elimin tersini dudaklarıma götürerek inliyorum. "Bunlardan bir tanesini daha mideme indirebileceğimi sanmıyorum."

Başını geriye atıyor, yüksek sesle bir kahkaha atıyor. "Elbette yapabilirsin. Dördüncü atışta onları hissetmeyi bırakıyorsun. Bu gece için tam da ihtiyacın olan şey buydu.

Sıvı cesaret. İlk partiniz, ilk shotınız, ilk *öpücüğünüz*."

Elimi ağzına götürerek onu susturuyorum ve gözlerim odayı dolduran insanların üzerinde geziniyor. İhtiyacım olan son şey, tüm üniversite kampüsünün benim bu kadar... deneyimsiz olduğumu bilmesi.

Dudakları elimin arkasında hareket ediyor ama ses boğuk çıkıyor, sonra ıslak bir şey hissediyorum ve elimi yaladığını fark ediyorum.

"Aman Tanrım, Viv, iğrenç!" Elimini çekip elbisemin kumaşına silerek inliyorum. "Az önce beni yaladın."

Omuz silkiyor. "Bunu duymam gerek. Ama önce bir shot daha al."

Birkaç saniye sonra, shot bardağını elime tutuşturuyor ve ikimiz de geri çevirmeden önce onunkini tokuşturuyor ve bir kez daha midemde yer kaplayan cehennemim ateşli çukurlarına taşıyorum.

"Tanrım, daha iyiye gitmiyor. Yalan söyledin."

"Dört numaralı atıştan sonra dedim. İki tane daha kaldı, Hal," diyor küstahça. "Tamam, plan nedir? Bunu nasıl yapmalıyız? Hallie'nin ilk öpücüğü operasyonu. Bekle, Eli nereye gitti? Ortadan kayboldu."

"Bilmiyorum. Sanırım onu kanepenin yanında bir kızla konuşurken gördüm," diyorum ve çantama sakladığım Reese's Cups'ı çıkarıp açtıktan sonra kocaman bir ısırık alıyorum. Tekila ve limon tadından kurtulmak için her şeyi yaparım. İnanın bana, Eli'mın nerede olduğunu düşünmektense, ateş içmekten kendiliğinden yanmamaya çalışıyorum. Eküri ya da değil.

Birden arkamdan biri bana çarpınca öne doğru savruldu. Umutsuzca kendimi yakalayacak bir şey ararken uzuvlarım çırpınırken Reese's'im elimden uçup gidiyor.

Her şey *çok* yavaş hareket ediyor.

Filmlerde gördüğünüz, dünyanın durmuş gibi görüldüğü ve hayatlarının en utanç verici anını yaşarken tüm gözlerin o kişiye çevrildiği türden bir şey.

Bu benim. *Şu anda*.

Yere düşmeden hemen önce, güçlü eller kollarımı kavlıyor ve sallanan uzuvlarım henüz mesajı tam olarak almamış olsa da beni dik tutuyor.

"Kahretsin, iyi misin?" Derin ve tiz bir ses yanımda titriyor ve başımı kaldırıp beni bir parti dolusu insanın önünde yüzüstü düşmekten kurtaran adamı görüyorum.

Görünüşe göre çok gülünç derecede yakışıklı olan ve şu anda beni güçlü, büyük, sıcak ellerinde tutan adam.

"Harika. Güzel. Evet!" diye kekeliyorum, kendimi düzeltmeye çalışıyorum.

"Harika.

Böyle bir kahraman olduğunuz için çok teşekkürler."

Tekrar ayağa kaldırıldığımda, ona ilk kez gerçekten bakabiliyorum. Açık sarı saçlar, parlak mavi gözler, iki sıra mükemmel düz dişler. Son derece çekici biri ve birden mantıklı düşünme yetimi kaybettim.

Ağzımı açtığım anda tek yapacağım şeyin saçma sapan konuşmak olacağından eminim.

Keyfim yok, sadece düşmek üzere olduğum için değil.

"Tamam, harika. Burası biraz gürültülü olabilir. İyi ki seni kurtarmak için buradayım, ha?" Gülümsüyor ve yanaklarının her iki yanında iki gamze belirliyor. "Senin gibi güzel bir kız kendi başının çaresine bakması için yalnız bırakılmamalı."

Bekle, o... bu adam *benimle flört mü ediyor?*

Sadece bu düşünce bile beni geri dönüşü olmayan bir noktaya kadar telaşlandırıyor ve yanaklarıma hücum sıcaklığı hissedebiliyorum. *Sakin ol, Hallie.* Ben konuşurken parmaklarım bileğimdeki bileziklere gidiyor, boncukların üzerinde geziniyor. Belli ki gerginim.

"Evet. Ne derler bilirsiniz... tüm kahramanlar pelerin giymez."

Henry Cavill'in sarışın versiyonu gülerek elini uzatıyor. "Ben Fletcher. Hizmetinizde olmak bir zevk..."

İsmimi söylememi bekleyerek sözünü kesiyor.

Dudaklarım utangaç bir gülümsemeye dönüşüyor. "Ben Hallie. Hallie Jo Edwards. Beni yüzüstü düşmekten kurtaranlara Hal."

Bir temizleniyor ve gözlerimi ondan ayırıyorum, sonra hızla elimi çekiyorum, Viv'in hala burada durduğunu fark ettiğimde elbisemi düzeltiyorum. Ve... şimdi Eli da ona katıldı.

"Evet, hâlâ buradayım. Her iki saatte bir yemek yemem gerektiğini biliyorsun, yoksa kan şekerim düşüyor, bu yüzden atıştırmalık bir şeyler aramaya gidiyorum. Bana ihtiyacın olursa mesaj atar mısın?"

Kaşları kalkıyor ve gözleri garip bir şey yapmaya başlıyor, aslında söylemeden bana bir şey anlatmaya çalıştığını düşünüyorum, ama aslında sadece garip, kontrol edilemeyen bir göz seğirmesi varmış gibi görünüyor.

"Tamam, sonra görüşürüz."

"Ne? Daha yeni geldim," diye yakınıyor Eli. Viv uzanıp onun yan tarafına bir çimdik atıyor ve Eli bağılıyor. "Tanrım, Viv, bu da neydi böyle?"

Eğer bakışlar öldürebilseydi, şu anda ona verdiği bakış tabuta çakılan çivi olurdu. Elini tutarak sürüklüyor, omzunun üzerinden geriye bakarak hala imalı göz kırpmalar olduğunu düşündüğüm birkaç göz seğirmesi daha yapıyor ve beni yeni arkadaşım ile yalnız bırakarak insan kalabalığının içinde kayboluyor.

"Yani..." diye mırıldanıyor, ellerini haki pantolonunun ceplerine sokarken dudaklarında yarım bir gülümseme. "Burası çok kalabalık. Dışarı çıkıp biraz hava almak ister misin?"

Gözlerim açıldı. Tanrım, bu şu anda mı oluyor?

Gerçekten benimle flört mü ediyor? Yoksa bu bilmediğim bir şeyin şifresi mi?

"Tabii. Evet, bu... harika ."

Artık yalnız olduğumuz ve bu konuşmanın gidişatı benim ellerimde olduğu için, kaçınılmaz olarak ilk dakika içinde her şeyi berbat edeceğimi hissediyorum.

Merhaba, hala öpülmemiş bir üniversite birinci sınıf öğrencisi olmamın bir nedeni *var*.

Kendi halime bırakılmamalıyım, asla. Özellikle de konuşmak için ağzımı açtığımda bile beni çekici bulan erkeği aktif olarak bulmaya çalışmam gerekirken.

Viv ile içkilerimi yudumlarken ve Fletcher tarafından kurtarılırken, partinin içeri girdiğimden daha da büyüdüğünü bir şekilde kaçırdım. Artık tüm ev tıklım tıklımdı ve Fletcher elini nemli elime koyup beni arka kapıya doğru yönlendirdiğinde, başkalarına çarpmadan birkaç adım bile yürüyemiyorduk.

Kaburgalarım bir dirsek yiyorum, acıdan irkiliyorum ve o da arka kapıdan çıkışımızı durduruyor.

"İyi misin?" Fletcher yakışıklı yüz hatlarını maskeleyen bir endişeyle soruyor. Başımı sallıyorum. "Evet, evet, çooooook iyiyim."

Müziğin ve büyüyen kalabalığın arasından beni duyabilmesi için neredeyse bağırمام gerekiyor. Beni arka kapıdan çıkardığında ve temiz gece havası yüzüme vurduğunda şükrediyorum. Geldiğimden beri ilk kez tam bir nefes alabildiğimi hissediyorum.

"Vay canına. Bu geceki katılımı beklemiyordum," diyor gülerek ve başını sallıyor.

"Sen bir Kappa mısın?"

Başını sallıyor. "Evet, ben birinci . Peki ya sen?"

"Birinci sınıf."

"Ah, taze et. Bu da demek oluyor ki sana kampüsü gezdirmem gerekecek." Zaten mükemmel olan sarı saçlarını düzeltmek için bir elini kaldırırken dudakları sinsî bir sırıtışa dönüşüyor.

Açıkçası, bana çekici gelen erkek tipinin tam tersi gibi görünüyor.

Yani... gerçekte etkileniyorum? Benim tipim ne? Lane Collins dışında.

Yani kısacası, tam bir sporcu... *Erkek fahişesi*. Gülünç derecede çekici bir yüzü ve dünyadan saklamaya çalıştığı daha da iyi bir beyni var.

Mükemmel.

"Evet." Betona oturup sırtımı evin büyük beyaz sütununa yaslıyorum ve kaçıışımızın bana sağladığı birkaç dakikalık sessizlik için şükrediyorum.

Birkaç saniye sonra bana katılıyor, bana doğru dönerken polo giysili omzu benimkine değiyor.

"Bana kendinden bahset. Gördüğüm kadarıyla siyaha karşı bir ilgin var." Elbiseme doğru başını sallıyor, bakışları tekrar gözlerimle buluşmadan önce vücudumu yavaşça inceleyerek aşağıya iniyor.

O benim.

Siyah, *çoğu* durumda. Tamam, peki, her durumda mı? Her şeyle uyumlu. Saçım, elbisem, tırnaklarım hep siyah ama tabii ki eski, solmuş kırmızı-pembe kareli Vans'larım her zaman bir kıyafeti tamamlıyor. Bu kıyafet, şimdiye kadar sahip olduğumu bile fark etmediğim kıvrımları saran siyah saten bir paten elbise olsa bile.

"Açıkçası. Dürüst olmak gerekirse, bilinecek pek bir şey yok. Biraz sıkıcıyım. Film yapımcılığı okuyorum ve kampüs dışında en iyi arkadaşım ve onun ağabeyiyle yaşıyorum. Bir podcast yayınım var."

Bu onun dikkatini çekiyor, sarı kaşları kalkıyor. "Bir podcast, ha? Kız kardeşim babasını aramakla ilgili bir şeyler dinliyor. Ben mi? Ben daha çok finans ve borsayla ilgileniyorum. Koşarken dinliyorum, beni gerçekten harekete geçiriyor."

Bir an için ona karşı dürüst olup olmamam gerektiğini düşündüm. Benim eksantrik hobilerimle azıcık bile ilgilenecek bir adam gibi görünmüyor bana.

"Komplolar ve dünya dışı varlıklar üzerine bir podcast mi? Kocaayak'la ilgili bir şeyim var." Gülüşüm biraz fazla yüksek ve biraz da garip, bu da *Spaced Out* haberinin nasıl karşılanacağı konusunda beni daha da geriyor.

"Güzel. Bu harika," diyor basitçe.

Derin bir nefes verdim. "Evet, oldukça eğlenceli. En iyi arkadaşım Viv'le birlikte yaptığımız bir şey. Lise ikinci sınıftan beri yapıyoruz. Birkaç yüz sadık takipçimiz var ama bence büyümeye devam edecek."

Sonraki bir saat boyunca parti arkamızda devam ediyor ama neyse ki kendimi sohbetin içinde kaybediyorum. Fletcher'ın sadece üçüncü sınıf öğrencisi ve Kappa üyesi olmadığını, aynı zamanda asistan olduğunu, eğlenmek için kitap okuduğunu ve hiç de şaşırtıcı olmayan bir şekilde muhasebe bölümünde okuduğunu öğreniyorum. Boş zamanlarında golf oynuyor ve yılda en az üç kez aşevinde gönüllü olarak çalışıyor. Ailesi Georgia'da şehir politikasıyla ilgileniyor.

Harika birine benziyor ve ona baktığımda bir kıvılcım ya da sarsıcı bir şey hissetmesem de, gözleri dudaklarıma indiğinde ve dili dudaklarımı ıslatmak için dışarı çıktığında hafifçe eğilmemi engellemiyor.

Dudaklarımın başka birinin dudaklarına değeceği ve bu anın benim ilk öpücüğüm olabileceği düşüncesi kalbimin hafifçe hızlanmasını engellemiyor.

Ruhumu parçalayan, zamanı durduran, hayatımı değiştiren bir an olmasa da, yine de geriye dönüp baktığım bir an olacak.

Elleri ensemdaki saçlarımın arasına girdiğinde ve gözleri gözlerimi tuttuğunda, titreyen elimi uzatıyorum ve başparmağımı dudaklarının köşesinden keskin çenesine doğru fırçalıyorum, hareketleriyle eşleşiyorum.

Olmak üzere.

Bunu hissedebiliyorum. Bunun olacağını biliyorum. Yaklaşıyor, dudaklarını dudaklarıma bastırmak üzere.

Gözlerim kapanıyor ve nefesimin hâlâ tekila gibi kokmaması için dua ederek nefes veriyorum.

"Ah, Hallie?" Sesi alçak ve boğuk, gözlerimi açtığımda geri çekildiğini ve elinin çenemden ayrıldığını fark ediyorum.

"Evet?"

Adem elmasının sallanışını ve gözlerindeki tuhaf bakışı izliyorum. Kafamı tamamen karıştıran bir bakış çünkü her şeyin harika gittiğini sanıyordum ama şimdi birden o kadar emin olamıyorum.

"Son zamanlarda hiç *yer fıstığı* yemedin mi?"

Kaşlarım şaşkınlıkla havaya kalktı. "Bekle, ne? Hayır, tabii ki hiç fıstık yemedim-"

Lanet olsun.

"Bekle, daha önce içtiğim iğrenç likörün tadını bastırmak için bir Reese's yedim. Neden?"

Fletcher'ın gözleri panik içinde açılır ve aniden ayağa kalkar, neredeyse beceriksizce ayağa fırlar, sonra bir elini mükemmel bakımlı saçlarında gezdirir ve tamamen karıştırır. "*Ciddi* bir alerjim var. Yer fıstığına. Kahretsin, EpiPen'im nerede?"

Çılgınca ceplerini karıştırmaya başlar ve hiçbir şey bulamaz. "Kahretsin, sanırım yatakhane de unuttum." Sesi panik içinde gıcırdıyordu. "Bu çok kötü."

Tanrım, bu *gerçekten* şu anda oluyor olamaz.

Aniden ayağa kalkıp ona doğru yürüyorum. "İyi misin? Boğazını kontrol edeyim mi? Kapanıyor mu?"

Ellerini kaldırır, büyük bir adım geri atar, boştaki eli boğazına gider ve bir ses çıkarır. "Hayır... geri çekil. Parmaklarında bunun izleri olmalı. Kahretsin, nefes alamıyorum."

"Ambulans çağırayım mı? Tanrım, ne yapacağım? Yüksek stresli durumlarda kötüyümdür." Volta atıyorum, çılgınca etrafıma bakıyorum ve şu anda buna şahit olan masum seyircileri izliyorum.

"Evet," diye ciyaklar.

Hemen arka kapıya koşuyorum ve Vivienne ile fotoğraf çekerken telefonumu tezgahın üzerinde unuttuğumu fark ediyorum.

Bu olabilecek en kötü şeydi ve ne var biliyor musunuz?

Benim için tamamen eşit. Yüzde yüz.

Hallie Jo Edwards söz konusu olduğunda beklemeniz gereken şey budur.

Tam eşikten geçip eve adımımı atıyordum ki arkamdan, "Kahretsin, kıpkırmızı olmuşsun dostum. İyi misin? Kahretsin, sanırım bayılıyor!"

Harika, *neredeyse* ilk öpücüğümü öldürüyordum.

"Ben neredeyse bir *katilim*, çocuklar. O adamı neredeyse öldürüyordum. Sadece onu *neredeyse* öperek! Tanrım, tüm okul ne olduğunu gördü. Bunu asla ."

Eli beni sırtından yatağımın yanındaki yere indiriyor ve ben de yüzüstü yatağa düşüp yorganın içinde inliyorum. Tekila yüzünden kafam hâlâ bulanık ve bu gece olanlardan sonra bir deliğe girip bir daha çıkmamak istiyorum.

Ben lanetliyim. Hiç öpülmemiş bir bakire olarak öleceğim.

Deneyecek kadar yaklaşan tek erkeği neredeyse öldüren biri olarak.

Şimdiye kadar muhtemelen tüm okul ne duymuştur. Özellikle de en az yirmi kişinin hayatımın en utanç verici anını sosyal medyaya koymak için kaydettiğini gördüğümünden beri.

Muhtemelen orman yangını gibi yayılmış ve beni daha da utandırmıştır.

"Çok dramatiksin. Dürüst olmak gerekirse, adamın EpiPen'i olmalıydı. Kimin hayati tehlikesi olan bir alerjisi var ve hayat kurtarıcı önlemler almadan evden çıkıyor? Geri zekâlı," diyor Viv kapının önündeki yerinden, çerçeveye yaslanmış, benim acılar içinde kıvranışımı izlerken. Eve dönerken yol boyunca bana moral verdi ve Eli beni sırtına aldı çünkü bacaklarımın olması gerektiği gibi çalışacağına güvenmiyordum.

"Evet, sağlık görevlisi iyi olduğunu söyledi, Hal. Sorun değil. Adamın alerjisi olduğunu bilmene imkân yoktu," diye ekliyor Eli, eğilerek

Dudaklarımı alnıma götürüp iffetli bir öpücük kondurdu. "Uyu ve yarın her şey geçmişte kalacak, tamam mı?"

Tanrıya şükür gece yarısını geçti ve Lane olanları görmedi.

Muhtemelen dışarıdadır, benim çok daha iyi bir gece geçiriyordur.

Başka bir insanın dudaklarını hissetmeme iki saniye kalmıştı ve sonra ne olduğunu anlamadan sedyeyle götürülüyordu.

Işıklar vardı. Ve *sirenler*, Tanrı aşkına. Ömür boyu yara izinden bahsediyoruz.

"Güzel. Uyuyacağım, sonra başka bir okula geçmem gerekecek. Sorun yok. Her şey *yolunda*."

Viv'in gırtlaktan gelen kahkahası odada yankılanıyor ve ben onun daha da yaklaştığını duyuyorum. "Tekilayı içtikten sonra uyumaya ve olanları unutmaya ne dersin? Cidden, herkesin başına gelebilirdi bebeğim. Yarın brunch'ta görüşür müyüz?"

"Mhm," diye yarı mırıldanıyorum, yarı inliyorum.

"Yuvarlanıp durma. Makyajını temizle, dişlerini fırçala ve biraz uyu. Seni seviyorum." Eli'a döner. "Ona göz kulak olur musun?"

Buna cevap vermeye bile tenezzül etmiyorum. Unuttun mu?

Hem de .

Bir keresinde kimya dersinde yanlışlıkla beyaz pantolon giyip sonra da tüm sınıfın önünde pantolonun arkasındaki dönem kaniyla ayağa kalkmayı unutabilirim.

Travmatik miydi? Kesinlikle, ama artık bunu geride bırakabilirim.

Ya da kafeteryada ayağım takılıp taşıdığım lazanya tepsisinin içine yüzüstü düştüğüm zaman bile.

Geçmişte.

Mümkün olan her sosyal medya platformunda olsa bile. Ama bu?

İmkansız.

İnleyerek sırt üstü dönüyorum ve tavanımdaki parlayan yıldızlara bakıyorum, keşke zamanı geri alabilsem ve tüm bu geceyi baştan başlatıp tekrar deneyebilsem.

"Ben duş alacağım. İğrenç oldum. İhtiyacın olursa gelip beni alır mısın?" Eli söylüyor ve ben kıpırdamadan yatağa doğru mırıldanıyorum.

"Tabii, iyi, beni sefalet içinde bırak."

Şaka yapıyorum, . Biraz, pek değil.

Şu anda, yatağın beni bütün olarak yutmasını diliyorum.

Kıkırdıyor ve sonra kapının kapandığını duyuyorum, beni düşüncelerimle baş başa bırakıyor.

Korkunç düşünceler.

"Yani, Viv *haksız* değil... Adamın neden EpiPen'i olmasın ki?" Ayağa kalkıp makyaj masama doğru ilerlerken mırıldanıyorum, makyaj bezlerini dağınık yüzeyden siliyorum ve bu gecenin hatırlattıklarını silmeye başlıyorum.

Yorulдум. Sadece ergenlik çağındaki makul bir kadından çok daha geç saatlere kadar dışarıda kalmaktan değil, *bundan* da yorulдум.

Bu deneyimsiz, karşı cinse karşı tamamen beceriksiz hissi.

Bir erkek bana doğru baktığında beceriksizce beceriksizlik yapmaktan ve kekelemekten yorulдум. Başımın üzerinde asılı durmasından ve taşımak zorunda olduğum bir ağırlık gibi hissetmekten yorulдум.

Arka planda kaybolmaktan , sanki hiç burada değilmişim gibi.

Asla gerçekten görölmemek.

Ben sadece... güçlü hissetmek istiyorum. Seksi hissetmek istiyorum. İstendiğimi hissetmek.

Kendimi milyonlarca farklı şekilde sorgulamak ya da onun bana olan ilgisini sorgulamak zorunda kalmak istemiyorum çünkü *ben benim*.

Bir odaya girmek ve o odaya sahip olmak istiyorum. Herhangi bir erkek söz konusu olduğunda tereddüt istiyorum, buna rağmen benden gerçekten hoşlanıp hoşlanmadığını sorgulamak bir yana

Ben olmak. Beni olduğum gibi istemesini ve her tuhaflığımı, sevdiğim her garip şeyi kucaklamasını istiyorum.

İç çekerek makyaj mendilini çöpe atıyorum ve önümdeki aynaya bakıyorum. Saçımdaki mor para parçaları yüzümü çerçeveleyiyor ve loş ışıktaki mavi gözlerimin neredeyse menekşe rengi görünmesine neden oluyor.

Keşke bu kadar basit olabilseydi. Kolay. Nasıl seksi olunacağını öğrenebilseydim. Nasıl kendinden emin ve yüzsüz olunur.

Her iki tarafa da fayda sağlayan karşılıklı bir düzenleme.

Dudaklarımdan bir kıkırdama kaçıyor ve elim onu bastırmak için uçuyor. Sanki Eli gibi anlaşılmaz bir şekilde güvendiğim birine gidip, "Merhaba, bana doğru adam için nasıl sürtük olunacağını öğretir misin?" diyebilirmişim gibi.

Tanrım, belli ki delirmişim ve hala yarı sarhoşum. Yani, şimdiye kadar düşündüğüm en saçma şey.

Ya da...

Masama dönüyorum ve dünkü bölüm araştırmasından kalan deftere ve neon parıltılı jel kalemlere bakıyorum.

Basit. Mekanik.

Kolay.

Bir çeşit teklif.

Peki ya bu fikir aslında o kadar da çılgınca değilse? *Yani, bir düşün Hallie. Eli dört yaşından beri senin en iyi arkadaşın. Memelerin olmadan önce de yanındaydı. İlk tampon kutunu o almıştı.*

Ondan bekâretimi almasını istemek gerçekten çok mu çılgınca olurdu? Bana tuhaf olanı kucaklamayı ve bir şekilde seksi hale getirmeyi öğretecek kişi olmasını? Beni bu gezegendeki diğer insanlardan daha iyi tanıyor. Birbirimize ihtiyacımız olduğuunda her zaman birbirimize dönebildik.

Ona sorsam muhtemelen bana aklımı kaçırdığımı söylerdi. Hayır, kesinlikle söyler çünkü gerçekten aklımı kaçırmış olabileceğimi düşünüyorum.

İnleyerek alnımı önümdeki defterin üzerine bırakıyorum, derin bir iç çekiyorum. Yani, hayır diyecekti... değil mi?

Kesinlikle.

Çok yakın olduğumuz için garip gelebilir ama bu hem iyi hem de kötü bir şey. Biraz ikna etmek gerekebilir... ve sadece mecbur olduğu için evet demesini istemem. Çünkü o benim en iyi arkadaşım.

Benim zeki, biraz eksantrik, sıkıcı en iyi arkadaşım... Bir teklif hazırlasam nasıl olur?

Onun için her şeyi ortaya koydum. Kısa ve öz. Tam da onun sevdiği gibi.

Beni ikna etmesi biraz zaman alabilir ama teklifi yaparsam en azından nereden geldiğimi anlayabilir. Eli onu arkadaş olarak görmek dışında hiçbir şekilde sevmediğimi biliyor. İğrenç. Biz kesinlikle platonikiz. Ama o benim en iyi arkadaşım ve muhtemelen bana yardım etmek isteyecektir.

Yani, aslında birbirini o kadar da çekici bulmayan pek çok insan seks yapıyor ve Eli harika bir öğretmen. Belli ki o bir asistan.

Benim öğretmenim olabilir ve bana seksi dersler verebilir.

Belki de şimdiye kadar düşündüğüm en çılgınca şeydi ve belki de suçu sadece bu geceki alkolün etkisine atabilirdim, ama kendimi masamda bir defter kağıdına küçük kırmızı kalpler çizerken buldum, teklife bir numarayla başladım...

1. Bir sayı yap ve bekaretimi al.

Titriyorum.

Yatak odamdan çıkıp evimin karanlık ve sessiz koridorunda ilerlerken ellerim gerçekten titriyor.

Hayatımda yaptığım en aptalca, en çılgınca şeyi yapmak üzereyim. Kesinlikle delice ve son on dakikamı kendimi bundan vazgeçirmeye çalışarak geçirdim. İşte buradayım, elimde bu aptal kağıtla. Bu aptal kâğıt her şeyi değiştirecek ve ben bu konuda ne hissettiğimden tamamen emin değilim.

Tanrım, ne düşünüyordum ben? Otuz dakika önceki ben neden bunun iyi bir fikir olduğunu düşünmüş olabilir ki?

Buna şimdi son verebilir, bu aptal kâğıdı çöpe atabilir ve en başta böyle bir düşünce olduğunu bile unutabilirim.

Hayır. Hayır. Bunu yapmayacağız, Hallie. Buraya kadar geldin ve artık geri dönemezsin.

Eğer bunu yapsaydım, bu gece bulunduğum noktada olurdum. Tamamen utanmış, odadaki her erkeğin başını döndüren, kendine güvenen bir kız olmaya çalışırdım ama başaramazdım.

Tamamen.

Gerçekten, tek söyleyebileceği hayır, değil mi? Eğer böyle bir şey olursa, biz de hiç olmamış gibi davranmaya devam ederiz.

"Kendini bundan vazgeçirmeye çalışmayı bırak ve şu lanet olası şeyi bir an önce hallet," diye mırıldanıyorum, sanki bu sözleri kafamın içinde değil de yüksek sesle söylemek bir fark yaratacakmış gibi. Ağır bir şekilde iç çekiyorum, hareketle birlikte sinirlerimden kurtulmak için tüm uzuvlarımı aynı anda sallıyorum, ancak bunun en ufak bir faydası olmuyor.

Aksine, hepimizin paylaştığı banyoda düşün çalıştığını duyduğumda midemin çukurundaki sinirler yoğunlaşıyor.

Sessizce yatak odamın önünden geçip Eli'nin kapısını çalıyorum. Cevap geliç geçirdim. Sanırım boşu boşuna kendimi bu işe ikna etmek için çok uzun zaman harcadım.

Sonra, duş alacağını söylediğini hatırladım. Mükemmel.

Bu şekilde onunla yüzleşmek zorunda kalmıyorum ve hayır dediğinde daha az utanarak ölebiliyorum.

Banyo kapısına doğru yürümeden önce derin bir nefes daha alıyorum. Diğer taraftan gelen tek ses akan suyun sesi.

Ya şimdi ya da asla.

Birden, keşke daha önce içtiğim tekila şişesinin tamamı yanımda olsaydı dedim. Bana biraz daha cesaret verebilseydi, tuzu atlar ve limonu boş ver derdim. Titreyen elim kapı kolunun soğuk metaline dolanıyor ve kapıyı açıp içeri giriyorum.

Bu bizim için normal. Neredeyse ezelden beri bu kadar yakınız ve aramızda bir duş perdesi varken günümüzden ya da aklımıza ne gelirse ondan bahsediyoruz.

"Eli, benim. *Açıkçası*, ha," diye kekeliyorum, derin bir nefes daha almadan önce zihinsel olarak kendimi tekmeliyorum. "Sana bir şey sormam gerekiyor ve kulağa tamamen delice geleceğini biliyorum ve ben bitirene kadar hiçbir şey söylememeni istiyorum çünkü cesaretimi kaybedeceğim ve bunu söylemem gerekiyor." Topuğumun üzerinde dönerek, elimi kıvrıcık buklelerimin arasında kapının önündeki küçük mesafeyi volta atmaya başlıyorum. "Birbirimizi neredeyse ezelden beri tanıyoruz, değil mi? Yani, dört yaşımızdan beri yan yana büyüdük. Birlikte yapmadığımız tek bir şey olduğunu sanmıyorum. Sen benim en iyi arkadaşımsın ve sana sormak üzere olduğum şey muhtemelen başka bir insana yüksek sesle söylediğim en çılgınca şey ve uzaylılar ve komplo teorileri hakkında bir podcast'im olduğu için bunu düşünmek gerçekten çılgınca, ama bence bu onu bile aşıyor. Geçen gün çatıda konuştuğumuz zamanı hatırlıyor musun? Hayatı boynuzlarımla almam hakkında ya da her ne deniyorsa?"

Duraksayarak inliyorum, elimi bıkkınlıkla alınma götürüyorum. Konudan uzaklaşıyor ve kendi kendime daireler çizerek konuşuyorum, bu arada gergin adımlarım yüzünden banyonun zemininde bir delik açıyorum.

Kapıdan içeri girdiğimden beri ilk kez, duşun üzerinde parlayan ışığın aydınlatığı duş perdesine bakıyorum.

Eli'nin silueti perdenin kumaşını karartarak vücudunun dış hatlarını gösteriyor ve çenem düşüyor.

Gözlerim alçaldıkça alçalıyor.

Ve birden Eli'nın *penisine* bakmaya başladım.

Gerçek penisi.

Oh. Aman Tanrım. Tanrım. Aman Tanrım. *Aman Tanrım!*

Bu... Ben... Bu şey bir *Pringles* kutusu büyüklüğünde!

Hallie, sen tam bir aptalsın. Bu *berbat* bir fikir. Bekaretini buna kaybettiğini hayal edebiliyor musun?

Tanrı aşkına, acil servise gitmeyi de içerecek.

Derin bir nefes alıyorum, sinirlerimi yatıştırmaya çalışırken gözlerimi sıkarak kapatıyorum. Kesinlikle çıldırmış durumdayım ve şimdi onun... *uzantısını* kazara gördüğüm için, tüm bu olanları gerçekten yeniden düşünüyorum.

Kuyruğumu kısıtıp kaçmak yerine Viv'i ve onun bu durumda ne söyleyeceğini düşünüyorum ve bu kesinlikle "Kabullen ve şu lanet şeyi yap" olurdu. Hayat pişmanlıkla yaşamak için çok kısa."

Ve devam etme cesaretini bulmamın tek nedeni de bu, tabii ki penisine bakmak değil.

"Tamam, sadece söyleyeceğim. Bekaretimi almanı istiyorum. Hayır, bekaretimi almanı *istiyorum*. Bana bir erkekle ne yapacağımı öğretmeni istiyorum. Benim seks profesörüm ol." Garip bir şekilde gülüyorum, aceleyle hızlıca konuştuktan sonra nefesimi içime hafifçe hıçkırıyorum. "Biliyorum, bu delilik, ama ben sadece... Eli, inanılmaz derecede beceriksizim. Ve ben bununla iyiyim, ama karşı cinsten bir erkeğin benim tuhaflığımı görmezden gelmesinin, benimle gerçekten *yatmak* istemesinin ne kadar zor olduğunu biliyor musun? Ve ben sadece... Sanki kafamın üzerinde asılı gibi hissediyorum, anlıyor musun? Sanki hiç öpülmemiş 18 yaşında bir bakireymişim gibi. *Öpülmek*, Eli. Yani, bir erkekle dudak dudağa geldiğim tek seferde, onu anafilaktik şokla hastaneye gönderdim. Mesele şu ki, artık bununla başa çıkamıyorum ve dünyada senden daha fazla güvendiğim kimse yok. Lütfen, bunu biraz düşünebilir misin? Düşünmeyeceğim.

Hayır dersiniz üzülürüm ama lütfen gerçekten düşünün. Ben, uh... İncelemeniz için bir teklif hazırladım. Sadece oku, tamam mı?"

Elimdeki beyaz kâğıda son bir kez bakıyorum ve sarhoşken ama çok iyi bir şekilde bir araya getirdiğim Homerun Önerisi'ni banyo tezgâhının üzerine, telefonunun yanına koyuyorum.

"Hayır demeden önce bir bak. Tamam, düşünu bitirmene izin vereceğim. Hoşça kal."

Ona tek bir bakış atarak kapıyı açıyorum, sonra odama doğru fırlıyorum ve kapıyı arkamdan çarparak kapatıyorum.

Bu çok aptalcaydı.

İnanılmaz derecede

aptalca.

Bunu yaptığımı inanamıyorum.

Az önce en iyi arkadaşşıma seks teklif ettim. *Berbat* bir seks olacağı kesin. En azından onun için. Nasıl seksi olunacağı ya da bir erkeğin beni nasıl isteyeceği hakkında en ufak bir fikrim yok, bu da onun en kötü zamanını geçireceğini garanti ediyor.

Kim en iyi arkadaşşıyla vasat, garip bir seks yapmayı kabul *etmez ki?*

Teklifimi yırtıp atması ve bana aklımı tamamen kaçırdığımı söylemesi en az yüzde doksan ihtimal olduğundan, en azından deneyecek kadar cesur olduğumu söyleyebilirim.

Bu doğru yönde atılmış bir adım, değil mi?

OceanofPDF.com

Üniversitedeki son yılımın nasıl geçeceğini tam olarak bildiğimi
sanıyordum.

İlk turda seçilmenin ve alt ligleri tamamen atlayıp doğrudan MLB'ye gitme projeksiyonuna sahip olmanın pek çok avantajı var. Bu bana Orleans Üniversitesi'nde sanki sahibiymişim gibi dolaşma inancı verdi ve birçok yönden de öyle.

Ben orada olmazsam parti olmaz. İnsanlar arkadaşım olmak istiyor, kızlar beni becermek istiyor ve erkekler benim gibi olmak istiyor.

Bu işin var. Yol boyunca kabul ettiğim bir şey.

Bana giydirdikleri beyzbol tanrısı kişiliğinin dışında gerçekte kim olduğumu bilmiyorlar. Sadece kim olduğum için onlara sunabileceğim her şeyi istiyorlar.

İyi oynadığım bir rol.

hiç olmayan bir rol, özellikle de hayatımın en büyük yılı yaklaşırken. Oynayacağım en önemli sezon.

Bu yıl kampüse bir planla girdim. Kışımı yırtarcasına parti yapacak, benimle yatmaya çalışan kızların hiç bitmeyen listesinde yolumu bulmaya çalışacak, erkek arkadaşlarımla yaşayacak ve üniversitenin bu son yılının hatırlanacak bir yıl olmasına izin verecektim. Gerçek dünya başlamadan önce bir patlama ile gitmek.

İşlerin böyle gitmeyeceği ortaya çıktı.

Hem de hiç. Onun yerine,
cehennemde yaşıyorum.

Ve Hallie Jo Edwards evime taşındığından beri buradayım, bizi günlük olarak ayıran tek şey ince bir alçıpan duvardı.

Küçük kardeşimin en iyi arkadaşı, dünyada *yapamadığım* tek şey.
Onu ne kadar çok istediğimin önemi yok.

Yıllardır onu ne kadar çok istemiş olursam olayım. O güzel, nazik ve yüzde yüz sınırsız.

Sandalyede arkama yaslanırken, gözlerim yatağımın ortasında duran ve son otuz dakikadır baktığım kağıt parçasına takılı kalıyor.

Muhtemelen şu anda gözlerim kapalı bile ezbere okuyabilirim.

Öne doğru eğilip dirseklerimi dizlerimin üzerine koyduktan sonra başımı ellerimin arasına alıp parmaklarımı hâlâ nemli olan saçlarımda gezdirirken belimdeki havlu hafifçe aralanıyor.

Kıpırdamadan oturamıyorum bile. Çok heyecanlıyım.

Bu gece duş alırken olmasını beklediğim en son şey Hallie'nin kapıdan içeri süzülüp bana -daha doğrusu teknik olarak kardeşime- bekâretini en yüksek teklifi verene bir ödül gibi sunmasıydı.

Gergin gevezelikleri her zaman olduğu gibi çok tatlıydı, ama ağzından çıkan sözcükler kardeşime yönelik olsa da... Onları unutamıyorum. Hiç olmamış gibi davranamam. O andan önceki halime geri dönemem.

Adem ile Havva'ya ve o lanet elmaya eşdeğer olduğunda değil. Önümde sallanıyordu, ulaşamayacağım bir yerde. Tek bir ısırık her şeyi değiştirebilirdi.

Sikeyim.

Sandalyeden kalkıp yatağıma doğru yürüyorum, gözlerim fırfırlı el yazısını tararken kâğıdı kapıyorum.

Aklından ne geçiyor?

da iyisi, hala bunu düşünerek ne halt ediyorum? *Onun* hakkında.

Masamın yanındaki metal çöp kutusuna doğru yürüyorum ve gözlerim hâlâ kâğıtta takılı kalmışken onu oraya atıyorum. Birkaç saniye boyunca orada tek başına durdu. Alay edercesine.

Yerçekimine sahip fiziksel bir nesne gibi, gözlerimi ondan ayırmak bir yana, ondan uzaklaşamıyorum bile.

"Lanet olsun." Çöp kutusundan alıp masamın üzerine koydum. "Onu rahat bırak. Bu boku yapma," diyorum kendime.

Hâlâ bunu düşünüyor olmam bile kötü. Gülüp geçmeli, o boku gerçekten çöpe atmalı ve çekip gitmeliydim. Çünkü böyle bir şeyin olmasına imkan yok.

Onunla konuşurken yanaklarının alev aldığını görmek için onunla masumca flört etmek benim için bir şeydir. Bu tamamen başka bir şey. Hepsi masum bir eğlence, ama bu?

Bu asla geri dönemeyeceğim bir çizgiyi aşıyor. Sadece ikimiz arasında değil.

Eli.

Gözlerim masamın üzerinde duran, ikimizin ilk Beyzbol maçına gittiğimiz çerçeveli fotoğrafa kayıyor. O günü dün gibi hatırlıyorum. Stadyumun eski sandalyelerinde otururken sırtımıza vuran güneşin sıcaklığını neredeyse hala hissedebiliyorum. O yaz hava çok sıcaktı. Birkaç gün önce bir sıcak hava dalgası gelmişti ve babam, Eli ve ben maçı izlediğimiz süre boyunca taşaklarımın terlediğini çok net hatırlıyorum. Koltuklarımız alçaktı, kalenin hemen arkasındaydı ve yaşadığımız en güzel günlerden biriydi. Üçümüz birlikte.

Muhtemelen sekiz yaşlarındaydım. Kardeşimle ilk kez herhangi bir konuda gerçekten bağ kurmuştuk. Ortak bir ilgi.

Eli her zaman utangaç, sessiz, içine kapanık, bilimi spora tercih eden bir çocuk olmuştur; ben ise bunun tam tersi oldum. Girdiğim her odada ilgi odağı olmayı tercih ederdim. Beyzbol oynamak istiyordum ve notlarım harika olsa da... okul beyzboldan sonra geliyordu. Elime ilk kez bir sopa aldığımda, işte o andı. Tek istediğimin bir beyzbol oyuncusu olmak olduğunu biliyordum.

Şimdi... Bilmiyorum. Yaşlandıkça her şey değişiyor. Lane Collins, 22 numara olmadan kim olduğumu bulmaya çalışıyormuşum gibi hissediyorum. All- star atıcı. Kampüs tanrısı.

Peki Hallie Edwards'ın peşinden gitmek? Küçük kardeşimle olan ilişki mahvedeceğinden eminim.

Bu ikisi neredeyse bebekliklerinden beri birbirlerine bağılılar ve daha fazla bir şey olduğunu hiç ima etmemiş olsa bilemiyorum. O benim kardeşim ve yapmak isteyeceğim son şey aramızı açmak olur.

Bu kama, sıra dışı tişörtleri, eksantrik tarzı ve tatlı gülümsemesiyle Hallie olsa bile. Bir bakışla ödüllendirildiğim her seferinde beni doğrudan göğsümden vuran.

Demek istediğim, her zaman birlikte bekledim, ruh eşleri gibi bir şey, onun peşinden hiç gitmememin bir nedeni de bu. Bir de yıllardır komşumuz olmaları ve onun ailemizin bir parçası olması. Benim için olmadığı açık olan bir kızın peşinden giderek onu ya da kardeşimi incitecek bir şey yaparsam annem beni asla affetmez.

Yapmam gereken bu olanları unutmak.

Yapmam gereken şey biraz uyumak ki yarın atış koçumla yapacağım dinlenmiş olabileyim çünkü hayatım buna gerek kalmadan da yeterince karmaşık.

Yapmam gereken şey Hallie Jo Edwards'ın sadece ince bir duvar ötede olduğunu unutmak.

Ertesi sabah moralim bozuk bir şekilde uyandım. Kısmen gecenin çoğunu dönüp durarak geçirdiğim, güneş doğup perdelerin arasından süzülene kadar uyku benden kaçtığı için, kısmen de dün gecedan beri Hallie'yi ya da "evlenme teklifini" düşünmeyi bırakmadığım için.

Uykusuz koşmak, değiştiremeyeceğim bir şey ve asla sahip olamayacağım bir kız hakkında düşünmek, herkesi boktan bir ruh haline sokacaktır.

Elimi saçlarımdan yüzüme doğru sürüklüyorum ve mutfığa doğru yürürken uyanmaya çalışıyorum. Köşeyi döndüğümde Eli mutfak masasında tek başına oturmuş, iPad'inde bir şeyler okuyor ve bir fincan kahve içiyordu.

On dokuz yaşında bir bedende gerçek bir kırk yaşında gibi. İşte benim kardeşim. Hiç değilse tutarlı biri.

"Günaydın," diye homurdanarak buzdolabına doğru ilerliyorum. Vücudumu hemen beslemem gerekiyor.

Başını kaldırıp kaşlarını çatıyor. "Gece geç mi kaldın? Bok gibi görünüyorsun."

Başımı salladım. "Hayır. Sadece uyuyamadım. Bütün gece dönüp durdum. Ne okuyorsun?"

"Meme kanseri hastaları için hedef tedavi üzerine bir tıp dergisi."

"Kahvaltıda okuyacağın bir şeye benziyor." Kıkırdıyorum, protein smoothie'mi hazırlamak için fincanı badem sütüyle dolduruyorum. Bugünün yorucu geçeceğini biliyorum ve eğer bir ton protein ve besinle başlamazsam bitkin düşeceğim. Saha içinde ve dışında kendinizi sınırlarınıza kadar zorlamak vücudumun en iyi durumda olmasını gerektiriyor.

Eli omuz silkip kahvesinden bir yudum alıyor ve ancak o zaman kullandığı bardağı fark ediyorum. Hallie'ninki, hani şu süslü kahvesini içmeyi sevdiği, üzerinde bir ineği ışınlayan bir uzay gemisi ile "bin ezik" yazan kupa. Bu bana hemen uykusuz gecemi ve hayatımda karşılaştığım en büyük ayartma gibi hissettiren lanet olası teklifi hatırlatıyor. İç çekerek çalkalayıcıyı bırakıp Eli'a dönüyorum.

"Seninle bir şey konuşmak istiyorum," diyorum. Kaşları kalkıyor. "Tamam. Ne oldu?"

Masanın karşısındaki mutfak sandalyesine doğru yürüyorum ve ellerimi üstüne koyarak içine kayıyorum. Eli'la bu konuyu konuşmayı planlamıyordum ama lanet olsun, içimi dökmem gerekiyor. Meselenin ne olduğunu öğrenmeliyim.

"Hallie ile aranızda neler oluyor?"

Bir an için bana cevap vermiyor ve gerçekten kafası karışmış görünüyor, sanki ne sorduğumu anlamaya çalışıyormuş gibi. Ya hiçbir şey bilmediğinden ya da en başta neden sorduğumu anlamadığından.

"Ne demek istiyorsun?" Kaşlarının arasındaki boşluk çatılır. "Aramızda mı?"

"Yani, ona karşı bir şeyler mi hissediyorsun? Kafanda bir beyaz çit, bebekler ve bir minivan planlıyorsun ve harekete geçmekten çok mu korkuyorsun?"

Gözleri irileşir. iPad'ini masaya koyarken "Dostum, ne?" diye kekeliyor. "Hallie benim kız kardeşim gibi. Bu iğrenç. Neden böyle düşündün ki?"

Ne?

Ben daha soruya cevap veremedim o saçmalamaya devam ediyor. "Bekle, aramızda bir şeyler olduğunu sana düşündüren ne?"

İçimi çekiyorum, elimi saçlarımda gezdirirken omuzlarım çöküyor. "Sadece merak ediyorum. Ona karşı hep bir şeyler hissettiğini sanıyordum. Bunca yıldan sonra ikinizin bir araya gelmesini beklerdim."

"Hayır, biz sadece arkadaşız. Bunun bir şey olduğunu biliyorsun, değil mi- erkeklerin kızlarla sadece arkadaş olması. Bir ara sen de denemelisin." Sırıttıyor.

"Yani... onun başka bir erkekle çıkmasını sorun etmiyor musun?"

Bana iki kafam birden büyümüş gibi bakıyor. "Yani, evet, tabii ki. Bunu istediğini biliyorum. Dostum, biz *sadece* arkadaşız, aramızda hiçbir şey yok. Aslında yeni olduğu için henüz kimseye bir şey söylemedim ama birkaç haftadır bu kızla konuşuyordum. Biraz takıldık.

Bir süre Kappa Partisi'ndeydim ve ona çıkma teklif ettim... yani biriyle görüşüyorum sayılır."

"Gerçekten mi? Adı ne?"

"Ari. İkinci sınıf öğrencisi, İngiliz edebiyatı okuyor."

Sonunda küçük kardeşim birine asılıyor ve şükürler *olsun* ki Hallie değil.

"Her neyse, neden Hallie'yi soruyorsun?" diye devam etti, yüzünde her saniye daha da artan şüpheli bir ifade vardı. Hay sikeyim. Bunu soruyorum çünkü aklımda o varken ve cevabı bilmeden bir saniye daha geçiremezdim. Aslında bunu ona söyleyebileceğimden değil.

Ben sadece... suları test ediyorum.

"Sadece merak ediyordum. Bilmiyorum, hep aranızda bir şey olduğunu düşünmüştüm ama öyle olmadığını fark etmemiştim."

"Biz sadece arkadaşız, dostum. Nokta." Omuz silkerek devam ediyor. "Hayatım boyunca neredeyse ailemizin bir parçası oldu. Beni yanlış anlama, o harika biri ve birlikte olduğu adam da şanslı bir adam, ama ben onu bu şekilde düşünmüyorum."

Mırıldanıyorum ama başka bir şey söylemiyorum ve sandalyeye geri oturuyorum. Bu da demek oluyor ki... kardeşimin aslında düşündüğüm gibi bir sorun olmadığını bildiğim için teklifi çok daha cazip.

"Peki ya ona karşı bir şeyler hissediyorsam?"

"Bekle, ne? Sen mi?" İnançsızlık yüz hatlarını maskeliyor. Omuz silkiyorum.

"Woah, woah, woah, geri çekil. Birdenbire ona karşı bir şeyler hissettiğin için mi bana bunu *soruyorsun*? Ne oluyor Lane? Bir şeyler oluyor da en son ben mi öğreniyorum? I-"

"Öyle bir şey demiyorum," diyerek kestim. "Sadece diyorum ki... *Ya öyle olsaydı*. Varsayımsal bir durum. Hepsi bu kadar."

Çenesi çalışarak oflarken gözleri genişliyor. "Muhtemelen onun kalbini kıracağını ve sonra da seni öldürmek zorunda kalacağımı söyledim. Ama önce

Birdenbire uzaylıları seven, tuhaf, koca yürekli en iyi arkadaşına karşı bir şeyler hissettiğine kendimi inandırdım. Hayır."

"Ya aniden olmasaydı..." Sessizce söylüyorum, en başta bu konuşmayı yaparak ne halt ettiğimi bile gerçekten bilmiyorken bu solucan konservesini açmaya hazır değilim.

"Dostum. Sen ilişki kurmazsın. Bu da çıktı?"

Elimi yüzümde gezdirerek nefes veriyorum. "Bilmiyorum Eli. Sadece soruyorum, ya böyle bir şey olsaydı? Ya Hallie'yle ilgilenseydim, gerçekten ilgilenseydim?"

Sessizlik sorumu karşılıyor, konuşmadan önce bakışları benimkileri tutuyor. "Eğer gerçekten Hallie'den hoşlanıyorsan, o zaman her neyse. İkiniz de yetişkinsiniz ve ikinizin de kiminle çıktığı umurumda değil. Ama umursadığım şey Hallie. Eğer mutluysa, eğer onu hak etmeyen bir adam tarafından kalbi kırılmıyorsa. Eğer ciddiyseniz ve onu asla incitmeyeceğinize yemin edebilirsiniz? O zaman devam et."

"Öyle olduğumu söylemiyorum. Hiçbir şey söylemiyorum. Ben sadece... merak ediyorum," diyorum.

"O iyi biri, dostum. Sadece bu dünyanın sunabileceği en iyiyi hak eden türden bir iyi. O her şeyi hak ediyor. Ona saygı duyan, tüm küçük takıntılarını anlayan ve olduğundan daha farklı olması gerektiğini hissettirmeyen bir adam.

Onun içi de dışı da saf ve güzel." Bunu bana ihtiyacım yoktu çünkü zaten her kelimesini biliyordum. Neden onu takip etmekte bu kadar tereddüt ediyorum

sanıyorsun? Küçüklüğümüzden beri ona karşı hislerim olmasına rağmen.

Çünkü o iyi ve ben onu korkuyorum. Her şeyi berbat edeceğimden korkuyorum.

ailelerimiz arasında. Sadece onun önerdiği şekilde olsa bile.

Sadece "not edildi" diye cevap . Kafamda çok fazla şey dönüyor.

"O benim en iyi arkadaşım, sen de kardeşimsin. İkiniz de ailedensiniz. Eğer ilgileniyorsanız, normal Lane'in yaptığını yapmayın. Eğer istiyorsan

Onu takip et, bunu doğru sebepler için yap. Tüm söyleyeceğim bu.
Varsayımsal olarak tabii ki."

Keşke bilseydi.

OceanofPDF.com

"Peki, bu akşam için planımız nedir?" Reese, elindeki lastik topu bininci kez havaya fırlatıp dizini harcanmamış enerjiyle zıplattırken şilteye yaslanarak soruyor.

İri gövdesi alanın çoğunu dolduruyor ve sabırsız ayak vuruşları etrafımızda yankılanıyor. Grant'e bakarken "Lanet olası İngilizce ile ilgili olmayan herhangi bir şey," diyorum.

Grant Xbox oynarken tamamen kendinden geçmiş durumda. Beş dakikadır gözünü kırpmadığına eminim.

Masadan bir kitap alıp ona fırlatıyorum ve doğrudan kafasının yan tarafına çiviliyorum.

"Ne oluyor lan?" Vurduğum yeri ovuşturarak inliyor. "Bu da neydi böyle?"

"Yaşam kanıtı. Sanırım ilişkini kesiyordun." Sırıttıyorum. "Bu bilgisayara bakmaktan bıktım. Bugün cuma. Hadi dışarı çıkalım."

Ve dünyam kendi ekseninde döndüğünden beri resmi olarak tam altı gün geçti ve *onu* düşünmediğim tek bir saniye bile olmadı.

Grant'in kaşları çatılıyor, eli hâlâ başına masaj yapıyor. "Brady'nin mi? Sigma Pi?" diyor ve en sevdiğimiz birkaç noktayı sayıyor.

Hayır, her zamanki mekanlarımıza gitmeye hiç niyetim yok. Hallie'nin Viv'le bu gece Redlight'ta olacaklarını söylediği dünden beri, kampüsün yakınındaki en popüler bar olan ve genellikle

Cuma günleri, kırmızı ışık, yeşil ışığa dayalı bir içki oyunundan oluşan imzalı dolar vücut shot gecesi için insanlarla kaynıyor.

Son altı günü cehennemin hayal edilebilecek en kötü versiyonunda geçirdiğime ve cebimde her şeyi değiştiren bu katlanmış kağıt parçasıyla dolaştığıma göre, gideceğim başka bir yer yok.

"Redlight'a gideriz diye düşünüyordum. Değişiklik olur."

Reese'in havaya fırlattığı lastik top suratına çarpınca donup kalıyor ve bakışları benimkine kayıyor. "Gerçekten mi? Oradan nefret ettiğini sanıyordum."

Omuz silkiyorum. "Çok fazla kavga var. Bu gece herkes en iyi şekilde davranacak, o yüzden bu bir sorun olmayacak."

Bu gece çocuklarımla ya da onlarsız o bara gideceğim çünkü ona göz kulak olmam gerekiyor.

Bensiz gitmesine imkân yok, hele de Viv'in erkeklerle öpüşmekle ilgili alaycı yorumundan sonra.

Son altı günümü onun ne teklif edeceğine kafayı takarak geçirmişken olmaz.

Eli'den teklifini yerine getirmesini istemiş olabilir, ama çok kötü çünkü bana sordu ve o zamandan beri uyuyamıyorum.

Doğrusu, benim çekimim tüm olasılıklara meydan okuyor. O şimdiye kadar tanıştığım en garip insan ama yine de hiçbir kıza ona olduğum gibi ilgi duymamıştım. Büyük, mavi geyik gözleri. Bol tişörtleri bile beni etkiliyor ve kulağa ne kadar boktan gelse de, tişörtlerini çıkarıp sakladığı her şeyini görmek istiyorum.

Bunları kimseye yüksek sesle itiraf edeceğimden değil.

"Ben varım. Ateşli kızlar ve bira olduğu sürece ne yaptığımız umurunda değil," diye ekliyor Grant, kumandayı tekrar eline alarak. "Ve eğer uygun bir saatte dönersek, çünkü içimden bir ses yarınki antrenmanın bu gece birileri kavga ettikten sonra intiharla sonuçlanacağını söylüyor. Çünkü ikiniz de biliyorsunuz ki eğer Redlight'a gidersek birileri kavga edecek."

Reese gözlerini devirir. "Tamam. Her neyse. Hayatımda heyecan verici bir şey olmayalı uzun zaman oldu."

"Ve neredeyse bir profesörle sikişirken yakalanmak senin için yeterli heyecan değil mi?" Grant soruyor.

Kahretsin, bu da doğru.

Ancak bu konudan pek bahsetmiyoruz çünkü söz konusu profesör çok ateşli olsa da Reese'in son yılında Hellcats'ten atılması ve Louisiana eyaletinin son on yıldaki en iyi yakalayıcısını kaybetmesi söz konusu değil.

"Hadi oradan, sikik herif," diye homurdanarak lastik topu ona doğru fırlatıyor ve Grant son birkaç dakika içinde ikinci kez çakılmak yerine topu ustalıkla savuşturuyor. "Sadece Lane'in haklı olduğunu söylüyorum. Bu bizim son senemiz. Biraz heyecana ihtiyacımız var. Taze et, yeni noktalar. Bir patlama ile çıkalım. Ne kadar gerçekçi olursa o kadar iyi."

"Yapalım o zaman. Herkes bu gece Redlight'ta olacağımızı bilsin," diyorum. Karşılıklı sırtıyoruz. Orleans Üniversitesi'nde *asla* sıkıcı bir Cuma gecesi olmaz, en azından bizim için. Okul parmaklarımızın ucundayken olmaz. "Ve herkes en iyi şekilde davranmaya çalışsın, onlarla uğraşmak kulağa ne kadar iyi gelse de, yarın kusana kadar koşmak istemiyorum. *Kaptanınız* olarak beladan uzak durun. Bu herkes için geçerli."

Bunu söylemenin yapmaktan daha kolay olduğunu herkesten iyi biliyorum. Bela beni buluyor gibi görünüyor ve benim belaya karşı hep bir ilgim olmuştur.

Redlight'ın eşiğinden geçtiğimiz anda gözlerim onu arıyor, odayı tarayarak siyah saçlarını bulmaya çalışıyorum. Saçındaki mor şerit gözlerim için bir işaret. Bu kadar cesur olmayı hedefleyen bir sürü kız öğrenci yurdu kızı arasında tanıdığım tek kişi o.

Kahretsin, bu gece burası tıklım tıklım. Maksimum kapasite.

Barın yanında bir sürü insan toplanmış, kızlar dans etmeye ve şişeden ağızlarına içki doldurmaya başlamıştır bile.

Onu göremeyince Reese ve Grant'i barın içlerine, ekipteki diğer arkadaşların bulunduğu yüksek masalara kadar takip ediyorum.

"Collins, adamım, !" Ben Miles'la yumruklaşırken Ridge birasını kaldırdı.

"N'aber?" Kucağında oturan iki kızı selamlayarak sırtıyorum. Üçüncü kalecimden daha azını beklemezdim.

"Peki, bu gece *gerçekten* neden burada olduğumuzu söylemeye hazır mısın?" Reese birasından bir yudum alıp bana doğru bir bakış fırlatarak soruyor.

Omuz silkiyorum. "Manzara değişikliği. Tıpkı dediğim gibi." Gözlerimi dans pistinden ayırmıyorum ve odayı onun için taramaya devam ediyorum, ama şansım yaver gitmiyor.

"Evet, doğru. Seni tanımayan başka biri buna gerçekten inanabilir ama ben inanmam. O yüzden dökül bakalım."

Çenemi sıkarak, "Hallie'nin bu gece burada olması gerekiyordu," diye mırıldandım.

"O kıza karşı bir şeyler hissettiğini *biliyordum*. Dostum, şu anda kendimi onaylanmış hissediyorum." Sırtıyor. "Sonunda ona karşı bir hamle mi yapıyorsun?"

"Ne? Hayır, seni aptal. Ben sadece... ona göz kulak oluyorum. Beladan uzak durmasını sağlıyorum. Hepsi bu."

"Mhm, tamam." Ses tonu güvensizlikle dolu. "Ona göz kulak olacağım, ama bu arada? Lauren ve Brooke şurada, çok seksi görünüyorlar. Hadi gidelim."

Normal bir günde, Lauren ve Brooke tam da aradığım türden bir bela. Birden fazla kez başımı belaya soktuğum türden. Özellikle de Cuma gecesi bir partide. Dizlerinin üzerine çöküp favori atıcılarına takıma ne kadar bağlı olduklarını göstermeye fazlasıyla istekli kızlar.

Memeleri ve boyalı dudakları olan, kısa etekler ve hayal gücüne çok az şey bırakan üstlerle eşleştirilmiş türden kızlar. Ne istediğini bilen kızlar

Anlaşma budur ve bittiğinde sorulmasına gerek kalmadan ayrılırsınız. Kolay, karmaşık olmayan. Tam istediğim gibi. Tam *ihtiyacım* olan şey.

Benim dünyam beyzbol etrafında dönüyor. Başka hiçbir şeye yer yok, özellikle de bir krampon kovalayıcı şeklinde dikkat dağıtıcı bir şeye.

Gece için eğlenceli olsa bile.

Reese'in arkasından ikiz gibi kıkırdayan sarışınlara doğru ilerliyorum. Birlikte duruyorlar, başlarını eğmişler, önlerinde durduğumuzda fısıldaşıyorlar.

"En sevdiğim iki hanımefendi bu gece nasıllar?" Reese kolunu Lauren'ın omzuna dolayarak ona gülümsüyor.

"Merhaba Reese," diye nefes alıyor, bakışları bana kaymadan önce parlak mavi gözleri parlıyor. "Redlight'ta ne yapıyorsunuz? Sizi kampüsün bu tarafında gördüğüme şaşırdım."

Omuz silkiyorum ve ona umursamaz bir gülümseme sunuyorum. "İşleri ilginç tutmayı sevdiğimi biliyorsun. Eğleniyor musun?"

"Şimdi ." Reese'in yanına sokuluyor, ikizi de bana doğru yaklaşıyor ve o kadar yakınımda duruyor ki parfümünün kokusunu alabiliyorum.

"Uzun zaman oldu Lane," diyor gırtlaktan, sesi alçak ve ima dolu. "Bu gece takılmak ister misin?"

Başka bir gece? Muhtemelen siktir et derdim ve teklif ettiği şey her neyse kendimi kaybederdim. Ama bu gece?

Hayır, görüşmek istediğim tek bir kız var ve o da kesinlikle önümde duran sarışınlar değil.

Brooke sessizliği onay olarak algılıyor ve elini göğsüme bastırarak bana doğru eğiliyor. "Buradan çıkmalıyız. Odana geri dön. Dilimle sevdiğin o şeyi yapabilirim."

Göğsümdeki eline bakıyorum, sonra kaldırıp çıkarıyorum. "Ben iyiyim. Bu gece meşgulüm. Yine de teşekkürler."

Yüz hatlarındaki hayal kırıklığını fark etmemek mümkün değil ama hemen toparlanıyor ve sahte bir gülümseme takınıyor. "Evet, belki bir dahaki sefere."

"Evet, tabii." Lauren'ı kuru kuru beceren Reese'e bakıyorum. "Ben bara gidiyorum. Bir şey ister misin?"

Başını sallayıp beni uzaklaştırıyor.

Siktiğimin rakamları. Bara doğru ilerliyorum ve ikimiz için de birer bira sipariş ediyorum çünkü elim boş dönersem, ona da bir tane almış olmamı dileyeceğini biliyorum.

Bara yaslanarak kalabalığı tarıyorum, onu arıyorum ve bir kez daha elim boş dönüyorum. Onu henüz göremediğim için sinirim omurgamdan yukarı tırmanıyor.

Kahretsin, evde kalmalıydım. Kappa'ya gitmeliydim. Bu gece buradan başka bir yere.

O kadar gürültülü ki düşünemiyorum bile ve parti havamda değilim. Özellikle de sarhoş insanlarla dolu bir odada tek ayık kişi olmak hiç eğlenceli değil.

Barın diğer ucunda bir kalabalık toplanmış, başka biri Redlight imzalı vücut shot'ını çekerken tezahürat yapıyor ve ben başımı sallıyorum.

Böyle bir şey yapıyor olmalıydım. Onun yerine, o kadar sınır dışı bir kız arıyorum ki, bu onun tanımı.

Barın arka tarafını tarıyordum ki yanımdaki kalabalık alkışlamaya başladı.

Ne oluyor lan?

Dikkatleri üzerine toplayan şeyin ne olduğunu gördüğümde başım iki yana savruluyor. Daha çok *kim* olduğunu ve aradığım kızıdan başkası olmadığını.

Göğsünün altında sevimli küçük bir fiyonkla bağlanmış dar, vücuda oturan siyah bir elbise giyen, aşağıya doğru inen ve şu anda önünde bir adam dururken, aralarından iğneyi çıkarmaya hazırlanırken birbirine bastırıldığı kremsi göğüslerini gösteren. Küçük tüp geniş göğüs dekoltesinden dışarı çıkıyor ve midemi bulandıran bir kahkaha atarak başını geriye atıyor.

Hallie lanet Jo Edwards.

Önündeki adam bir sonraki yemeğini yutmak üzereymiş gibi görünüyor ve gözlerimin önünde gelişen bu olayı izlerken sıkıştığım pozisyondan sığıyorum.

Evet, doğru. çiğnemen lazım. Hiç sanmıyorum.

Ellerini kalıcı olarak kaybetmek istiyorsa, ona dokunabilir. Elindeki her kemiği kırmaktan aldığım zevk, bu gece biraz stres atmak için tam da ihtiyacım olan şey olacak.

Bir an bile düşünmeden, sağlı sollu insanların arasından geçerek, bir özür mırıldanma zahmetine bile girmeden ona doğru ilerliyorum.

Ona ulaştığımda, şeffaf likör tüpünü göğüslerinin arasından ustalıkla alıp geri fırlatıyorum ve boğazımdan aşağı kayarken yanmasına izin veriyorum. O kadar sarhoş ki gözleri cam gibi ve donuk, karşısında duranın ben olduğumu fark etmesi bir anını alıyor. Onu daha önce içerken gördüğümü hiç sanmıyorum.

Gözleri kocaman, mavi bir fincan tabağına dönüşüyor ve "Ne oluyor Lane?" diye *ciyaklıyor*. Hafifçe geveleyerek tökezliyor, dengesini sağlamaya çalışıyor.

Karşısında duran dangalak bana doğru bakıyor, uzaklaşmayacağımı ve fırsatını mahvettiğimi anlayınca duruşu sertleşiyor.

Keşke yapsa.

"Çek ellerini onun üzerinden," diyorum yaklaşıp. Buna hakkım olmadığını bildiğim halde, içimde bir sahiplenme duygusu omurgamdan aşağıya doğru yılan gibi kıvrılıyor. Mesele sadece Hallie'ye karşı korumacı hissetmek değil; mesele onun rastgele bir adamın ona dokunmasına izin vermeyecek kadar sarhoş olması. Buna rıza gösterme noktasını çoktan geçti ve onu bu durumda asla bırakmazdım.

Neyse ki, dangalak odayı okur ve geri ellerini teslimiyetle havaya kaldırır. "Üzgünüm dostum, kaçırıldığını bilmiyordum."

Hallie, "Ben... ben ondan etkilenmedim" diye kekeliyor. Başını bana doğru çevirdi, sonra tekrar o dangalağa döndü. "Ne yapıyorsun?"

"Gösteri bitti. Dağılın. Gidin," diye bağıyorum hala etrafımızda oluşan çembere ve insanların dağılışını izliyorum, bazıları omuzlarının üzerinden kederli bakışlar gönderiyor. "Hoşça kalın. Dikkatli sürün."

Bakışlarım, kollarını göğsünde kavuşturmuş ve dolgun dudaklarını büzüştürmüş olan Hallie'ye kayıyor.

"Biliyor musun? Bunlardan bir tanesine daha ihtiyacım olacak," diyor ve topuğunun üzerinde dönüyor, ama daha fazla uzaklaşmadan elini tutup onu durduruyorum.

Öne doğru eğilip onu bir hamlede omzuma alırken, "Hayır, yapamazsın," diyorum.

"Lane! İndir beni, aman Tanrım!" diye bağıyor, sırtıma vuruyor. Kollarım bacaklarına dolanmış, onu sıkıca tutuyor ve elim kıcının kıvrımının hemen altında, elbisesini aşağıda tutuyor, böylece kimse gece için başka bir gösteri yapmıyor.

Sabah benden nefret edebilir, ama onu şimdi buradan çıkarmazsam, pişman olacağı bir şey yaptığında vicdan azabı çekmeyeceğim. Her ne kadar kötü kardeş olmayı sevsem de, iş bu noktaya geldiğinde olmak istemiyorum.

Söz konusu o olduğunda zaman centilmen olacağım. "Eve gidiyoruz, Hallie. Tartışma bitmiştir."

Alay ettiğini duydum. "Beni öylece... mağara adamı gibi bardan dışarı taşıyamazsın. Hem de 'Ben Kocaayak'ım' değil!"

"Yapabilirim ve yapacağım. Artık karşı koymayı bıraksan iyi olur çünkü öyle ya da böyle seni buradan götüreceğim Hallie Girl."

Elimin onun nefis kıcına ne kadar yakın olduğunu görmezden gelmeye çalışıyorum ve bunun yerine bizi dışarı çıkarmaya ve ayrılmamızı izlemek için toplanan insan kalabalığının arasından geçmeye odaklanıyorum.

"İşte benim adamım, Collins!"

"Sen söyle ona, kardeşim!"

Kimseye hoşça kal deme ya da onları düzeltme zahmetine girmeden çıkış kapısından içeri dalarken arkamdan vınlamalar ve bağırışlar geliyor. Şu anda benim için önemli olan tek şey Hallie'yi sağ salim eve götürmek.

Kamyonetimin yanına vardığımız anda, ılık gece havası etrafımızı sarıyor, eğilip onu ayağa kaldırıyorum.

Yanakları kıpkırmızı ve kızarmış, efordan mı, alkolden mi, yoksa sıcaktan mı bilmiyorum ama bu pembeye bayılıyorum.

"Bunu yaptığina inanamıyorum. Hem de herkesin önünde! Tanrım, hayatımın en utanç verici haftasını yaşıyorum," diye bağırarak göğsüme vuruyor ama fark yaratacak kadar sert değil. Göğsüme bir darbe daha indirmeden önce onun küçük elini kendi elimle kavıyorum ve bir adım öne çıkıyorum.

"Sarhoşsun ve seni orada iyi bir karar verme yeteneğinden yoksun bırakamazdım. İstersen bütün gece bana kızabilirsin, Hallie. Biz eve gidiyoruz."

Kamyonetimin kapısını açarak ona uzanıyorum ve onu yolcu koltuğuna yatırıyorum, ardından küçük gövdesinin etrafına uzanıyorum ve emniyet kemerini etrafına sabitliyorum.

Bu gecenin nasıl geçmesini bekliyordum
ki? Evet, bu değildi.

Evin önüne geldiğimizde bana tek bir kelime bile söylemedi, onun yerine kollarını göğsünde kavuşturup pencereden dışarı bakmayı tercih etti.

Uzun bir yolculuk değildi ama sanki yüz milmiş gibi hissettiriyordu. Onun küçük teklifini cebimde sakladığımı itiraf etmek istediğim yüz mil ve bu gece yaptığım gibi davranmamın bir nedeni de buydu.

Çünkü ellerini kızın üzerine koymak üzere olduğunu gördüğümde kıpkırmızı oldum.

Kamyoneti garaja sokup motoru durdurdum, emniyet kemerini çıkarmaya çalıştığımı görünce bir an durakladım, nefesinin altında küfrediyordu

Çünkü sarhoş beyni, kayışı etrafından kurtaracak küçük kırmızı düğmeye basmayı kavrayamıyor.

"Hallie." Adını söylediğimde başını kaldırıyor, cam gibi gözleri kızgınlıkla parlıyor. "Bana bırak."

Uzanıp düğmeye basıyorum ve emniyet kemerini serbest kalmadan yakalıyorum.

Sonra inip yanına gidiyorum, kapıyı açıyorum ve itirazına rağmen onu bu kez gelin gibi dışarı çıkarıyorum.

"Bunu alışkanlık haline getirmeyeceğiz," diye gözlerini devirerek konuşuyor. "Yürüme konusunda gayet yetenekliyim. Belki şu anda düz bir çizgide değil. Ama *yürüyeblirim*, biliyorsun."

Şu anda düz bir çizgide yürümeye çalıştığını düşününce göğsümde bir gümbürtü kopuyor. Kahretsin, kekelemeden bir cümleyi bile zar zor kurabiliyor.

"Sana inanıyorum, Hallie Girl."

"Güzel. Çünkü bu doğru. Ben asla yalan söylemem. Bu benim ahlak anlayışıma tamamen aykırı."

Mırıldanıyorum ve komşularımız ya da daha iyisi kardeşim onu içeri taşıdığını görmeden onu içeri götürüyorum. Zaten doğru ve yanlışın sınırında sallanırken tam da ihtiyacım olan şey. İstek ve ihtiyaç. Arzu ve yıkım.

Çünkü bu onunla ilişkiye girmek olurdu. Ben bundan daha zekiyim. Bunu düşünmemem gerektiğini çok iyi biliyorum ama yine de o lanet teklifi banyo tezgahına bıraktığından beri düşüncelerimi tüketmekten başka bir şey yapmadı.

Hatta antrenmanlara bile engel olmaya başladı ve bu asla olamayacak bir şey.

İçeri girdiğimde ev sessizdi, ön kapıyı ayağımla kapattıktan sonra koridora döndüm ve kendi odamı atlayarak doğrudan onun odasına yöneldim. Kapıyı açıp içeri giriyorum, arkamdan kapattıktan sonra onu yatağa yatırıyorum.

Buraya taşındığımdan beri odasının içini sadece birkaç kez ve sadece kısa bir süreliğine gördüm. Ona bir soru soracak ya da yemeğin burada olduğunu söyleyecek kadar uzun süre... Çünkü evlenme teklifinden önce ve sonra olmak üzere iki farklı dönem olmasına rağmen Hallie hakkındaki düşüncelerim hep aynı oldu.

beri onu istiyordum. Sadece hiç harekete geçmedim. Şu ana kadar.

"Bunu yapmak zorunda değilsin," diye mırıldanıyor ve ben odasının etrafına bakarken yatağa geri dönüyor.

Duvarlarında hiç boş yer yok. Eski korku filmi posterleri, çoğunlukla küçük yeşil uzaylıların yer aldığı dağınık soyut sanat eserleri, iğneler ve fotoğraflarla dolu devasa ilan panosu arasında başka bir şeye yer yok.

Tamamen o.

Bu odaya girdiğinizde Hallie Edwards'ın kim olduğunu bilmiyor olsaydınız bile, çıkarken tam olarak nasıl bir kız olduğunu bilirdiniz.

Zeki, ilginç ve en iyi müzik zevkine sahip.

Çok güzel. O kadar güzel ki bir odaya girdiği anda dikkatleri üzerine çekiyor. Bütün gözler onun üzerinde.

"Biliyorum Hal," diye fısıldıyorum, yıpranmış kırmızı-pembe Vans'ını ayağından çıkarmaya yardım ederken. Ayak bileğinde incecik bir halhal var ve zincirinden minik bir Kocaayak sarkıyor. "Gidip senin için bir bez getireyim. Hemen dönerim."

Cevap vermesini beklemiyorum. Kadınlar hakkında öğrendiğim bir şey varsa o da makyajlı uyumaktan nefret etmeleridir. Bu yüzden elime bir bez alıp yatması için ona yardım eder, sonra da onu kendi haline bırakırım.

Kahretsin... Ya hastalanırsa?

Sanırım bu gece yerde yatacağım demek oluyor.

"Hal?" Köşeyi dönüp odasına giriyorum. Ama cevap vermeyecek. Çünkü derin bir uykuya dalmış, hafifçe horluyor, ağzından bir damla salya akıyor.

dudaklarının köşesi.

İçimi çekerek bezi komodinin üzerine bıraktım, sonra mutfığa gidip buzdolabından bir şişe su ve biraz aspirin aldım.

Yarın bunu hissedecek ve geceyi onun yatağının yanındaki parkede uyuyarak geçireceğim için ben de hissedeceğim.

Suyu ve ilacı yatağının başucuna bıraktıktan sonra uzanıp yatağının ucundaki siyah galaksi battaniyesini alıyorum ve üzerine çekerek onu yatırıyorum.

Yataktan bir yastık alıp yere atıyorum, sonra da soğuk parkenin üzerine uzanıyorum.

Cuma gecemi böyle geçirmeyi beklemiyordum ama Hallie'ye bakmak anlamına geliyorsa, olmak istediğim başka bir yer yok.

OceanofPDF.com

AN, bir şeylerin çok kötü olduğunu fark ettim,
çok kapalı.

Tanrım, sanki bir uçurumun kenarından düşmüşüm gibi hissediyorum. Vücudum ağrıyor, uzuvlarım ağırlaşıyor, beynim tamamen sisli ve sanki gerçek bir pamuk parçası yutmuşum gibi hissediyorum.

İnleyerek başımı kaldırıyorum ve perdelerin arkasından süzülen güneşi görerek tek gözümü açıyorum.

Tanrım, dün gece ne oldu?

Hatırladığım son şey Viv'le içki içtiğimiz ve sonra süper gülünç derecede seksi bir adamın onu uzaklaştırıp beni yalnız bıraktığı. Oh, evet, ve sonra daha fazla içki ve birkaç dakika barda dans.

Kahretsin. Bir barda mı dans ettim? Tekrar inledim, yorganı başımın üzerine çektim. Bir atış ikiye yol açtı... ve sonra.

Aman Tanrım.

O kadar hızlı kalkıyorum ki başım dönüyor ve irkiliyorum, odaya bakarken şakaklarımı ovuşturuyorum.

İşte o zaman Lane Collins'i yerde uyurken görüyorum, koyu sarı saçları uykudan dağılmış, mükemmel dudaklarından sessiz bir horlama çıkarken alnına düşüyor.

Lane neden benim katımda uyuyor? Ve neden tüm oda dev bir tarçın parçası gibi kokuyor?

Tekiladan daha kötü bir likör olduğunu kim bilebilirdi? Artık Fireball olduğunu biliyorum.

Bu kelimeyi kafamda telaffuz etmek bile geceyi geri getirdiğinde kusma isteği uyandırıyor.

Çok sarhoştum.

Hayır, hayır. Tanrım, her şey geri geliyor.

Vücut atışı. Lane, memelerimin arasından ateş etmek üzere olan adamı tehdit ediyor. Beni gerçek bir patates çuvalı gibi omzuna atması.

Eve dönüş yolunun sessizliği.

Beni içeri taşıyor.

Lane Collins sanki dokunduğu en değerli şeymişim gibi beni kollarına aldı. Beni yatağıma yatırdı ve ayakkabılarımı çıkardı.

Sonra benim için *endişelendiği* için benim katımda uyudu. Şu anda alternatif bir evrende yaşıyormuşum gibi hissediyorum.

Yanımdan bir yastık kapıp yere fırlatıyorum ve bir anda uyanıyor, ayak parmaklarıma kadar hissettiğim derin bir inleme sesi çıkarıyor.

"Kahretsin, Hallie, bu ne için?"

Yutkunurken günde bir paket sigara içiyormuşum gibi ses çıkarmamaya çalışıyorum ama boğazım çok kuru ve kaşınıyor. "Çünkü yerimde uyuyorsun ve ben utanıyorum ve gitmeni istiyorum. Hemen şimdi."

Başını kaldırıyor, bakışları benimkini buluyor. "Gecenin bir yarısı hastalanmadığından emin olmak istedim."

Tanrım, o aptal, mükemmel gözlerini açar açmaz neden bu kadar yakışıklı oluyor? Kim uyandığı anda bu kadar seksi görünür ki?

Tahmin etmem gerekirse, şu anda muhtemelen ateş püskürten bir ejderhaya benziyorum ve bunu kanıtlayacak nefesim var.

"Bunu takdir ediyorum. Ciddiyim. Dün gece hiç yaşanmamış gibi davranmak istiyorum, bu yüzden lütfen ağzımdan çıkan her şey için özür dilerim.

Gece."

Dudaklarında bir sırtış beliriyor ve dirseklerinin üzerinde yükseliyor, sonra da sırt üstü dönüyor. "Bir dahaki sefere bir barda zil zurna sarhoş olmaya karar verdiğinde, bizden birine haber vermeye ne dersin?"

"İnanın bana, bunun tekrarı asla olmayacak. Hayatım boyunca içki içmeyeceğime yemin ediyorum." Kibirle gülüyorum. Eğer bir daha bir damla alkol görürsem kusacağım.

Lafı açılmışken, midem gurulduyor ve Lane parkeden kalkıyor.

Lane'in aletini göz hizasına getirmesi dışında hepsi iyi ve karşı cins konusunda uzman olmadığım açık, ama sabah oldu, bu da genellikle...

Başka tarafa bakamıyorum. Aslında bakmaya değil.

Kot pantolonunun fermuarının arkasında sertleşmiş ve kabarmışken, kollarını başının üzerine uzatıp inlerken sikinin yüzümden iki santim uzakta olduğu gerçeğinden tamamen habersizken değil.

Ses o kadar nefis, o kadar derin, o kadar tatmin edici ki, omurgamda bir ürperti kopuyor.

Bu an nasıl bu kadar masum hem de bu kadar seksi olabiliyor?

"Hallie?"

Yerimden sıçradım, bakışlarım onunkilerle buluşmak için yukarı sürüklendi. "Evet?"

"Biraz kahvaltı edeceğim. Bir şey ister misin?" diyor, kaşlarını soru sorar gibi kaldırarak.

"Evet. Elbette. Yemek harikadır. Besin." Garip bir şekilde gülüyorum. Acınası bir şekilde, dürüstçe. Kendine gel, Hallie. "Hepimizin buna ihtiyacı var. Tabii. *Evet.*"

Başını sallamadan önce bir süre bana temkinli bir şekilde baktı. ", Hal."

Odadan çıkar çıkmaz yatağa uzandım ve inlemeye başladım. "Öldür beni."

Bir sonraki hamlemi telefonuma yapacağım çünkü Viv olmadan bununla başa çıkamam.

Viv'e ihtiyacım var.

Garip, yabancı bir gezegende uyandığım için ne yapmam gerektiğini çok iyi bilecek. Umarım etrafta dolaşan büyük mavi uzaylılar vardır çünkü bu sabahın bir anlam ifade etmesinin tek yolu bu.

Telefonumu elime alarak cevap vermesini bekliyorum, FaceTime sesi odamda yankılanıyor.

Birkaç halka sonra, vücuduna sarılan havluyla aynı şekilde başına sarılmış bir havluyla ve tüm vücuduna yayılmış *çamur* gibi görünen bir şeyle ortaya çıkıyor.

Dürüst olmak gerekirse, bu hiç de şaşırtıcı değil.

"Neden her tarafın çamur içinde? Bilmek istiyor muyum?"

Bir kalça çıkarıp elini belindeki çukura yerleştirirken gözlerini deviriyor. "Bu bir detoks maskesi. Dün gece içtiğim tekiladan sonra bir şeye ihtiyacım var. Hemen."

"Evet, bu konuda..." Nefes verirken ona dün gecedен hatırlayabildiğim her şeyi, özellikle de bu sabah nasıl uyandığımı ve Lane Collins'in tüm gece boyunca benim katımda uyuduğu gerçeğini hala nasıl sindirmeye çalıştığımı anlatıyorum.

İşim bittiğinde gözleri kocaman açılmıştı ve neredeyse ayaklarının üzerinde zıplıyordu. "Tamam, bu dün gece yaptığımdan çok daha iyiydi. Aslında benim yaptığımın yanında sönük kalır. Kim, gerçekten, ama ne var biliyor musun? Şu anda bunun bir önemi yok. Lane senin katında mı uyudu? Seninle ilgilendi mi?"

Dudağımı ısırarak başımı sallıyorum. "Evet. Tuhafmiş gibi bile davranmadı. Yani, birbirimizin etrafında büyüdük. O bir yabancı değil, biliyorum. Ama aynı zamanda... Eli ve ben gibi yakın değiliz. Eli benim en iyi arkadaşım, Lane ise onun ağabeyi. Bu garip, değil mi? Dramatik davranmıyor muyum?"

"Sen her zaman dramatiksin, Hal. Bu senin ayrılmaz bir parçan. Sevdığımız ve benimsediğimiz bir parçan. Tamam mı? Şimdi, evet, bu garip, ama kötü bir şey mi bilmiyorum? Belki de senden hoşlanıyordur?"

"Evet," diye alay ederek gözlerimi deviriyorum. Gezegende Lane'e olan küçük aşkımı bilen tek kişi Viv ve akıl sağlığım için bu böyle kalacak. "Bu çok saçma. Sen gülünçsün."

Omuz silkiyor. "Kesinlikle, ama her neyse."

"Burada işler hâlâ garip," diyorum ona, telefonumu elime alıp yatağıma dönüyorum ve yorganın üzerine uzanıyorum. "Eli aslında normal davranıyor... gibi mi? Evlenme teklifinden bahsetmedi bile ve ben şu anda kendimi tam bir aptal gibi hissediyorum. Neden hiç olmamış gibi davranıyor? Hayatıma devam edebilmem için, ne bileyim, *beni reddedemez* mi?"

"Eli'nin bundan hiç bahsetmemesi çok garip. Belki de bununla nasıl başa çıkacağını ya da ne söyleyeceğini bilmiyordur? Muhtemelen bu olay onu çok şaşırtmıştır. Ve buna nasıl karşılık vereceğini bilmiyordur. Bence ona biraz zaman ver, kendine gelecektir. Garip davranmayın, hiçbir şey yanlışmış gibi davranmayın."

Başımı sallayarak sırt üstü dönüyorum ve telefonu başımın üzerinde tutuyorum. "Evet, muhtemelen haklısın. Muhtemelen fazla düşünüyorum. Ya da belki de düşünmüyorum ve en iyi arkadaşıma benimle yatmasını teklif ettiğim için arkadaşlığım tuhaflaşacak. Ne yapacağım biliyor musun? Adımı değiştirip tanık koruma programına katılacağım, böylece ortadan kaybolabilirim."

"Gördün mü? *Dramatik*."

6 / şerit

Her şeyi değiştirecek olan kararı vermem daha uzun zaman **almalıydı**. Pes etmeyi düşünmem sadece bir hafta sürdü.

Sonuçları siktir et demek, neyi değiştirebileceğini *siktir et* demek.

Bu çılgınca olsa bile.

Ama dün gecedен sonra? O adamın ona *dokunduğunu* gördükten sonra mı?

Aklımı kaçırdım. Başka birinin ona dokunduğunu hayal bile edemiyorum.

O da onlara aynı şeyi teklif ediyor ve bir pislik de bunu uyguluyor.

Hayır. *Siktir et*.

Doğru kararı mı veriyorum?

Muhtemelen hayır. Aslında, kesinlikle hayır, ama kendimi durduramıyorum.

Ne olduğunu anladığım anda, banyo tezgâhının üzerine parlak kırmızı renkte Homerun Proposal başlıklı kâğıdı bıraktığında bu lanet şeyi kapatmalıydım. Kağıdın üzerine aşk notu gibi serpiştirilmiş küçük kırmızı ve pembe kalpleri gördüğüm an.

Ve onun bekaretinden bir müzayedede kazanan ödölmüş gibi bahsettiğini duyduğumda sikim kesinlikle sertleşmemeliydi.

Çünkü hata yapmayın, yapılacak doğru şey olsun ya da olmasın, bu noktada hiçbir şeyi değiştirmeyecek.

Kendime söylediğim şeyi yapıyorum. Teslim ol. Bunu yaparsak her şeyin değişeceğini biliyorum.

Asla eskisi gibi olamayacağız ama yine de... Dün gecedten sonra evet diyeceğimi bilmek için düşünmeme bile gerek kalmadı.

Ona tam olarak istediği şeyi ve daha fazlasını verirdim.

Masamdan kâğıdı kaptığım gibi yatak odamın kapısını açıyorum ve oturma odasına geçiyorum. Sabah derslerini bitirmiş olarak evde olacağını ve evde yalnız olacağımızı biliyorum.

Onun programını falan takip ettiğimden değil.

Bu sabah kahvaltıda Eli'ye ders çalışmak için evde olacağından bahsetti. Hafta sonu olanlardan hiç , ben de konuyu hiç açmadım.

Sadece zamanımı bekliyordum, teklif ettiği her şeyi istediğimi ona bildirmek için doğru zamanı bulmayı bekliyordum.

Oturma odasına girdiğimde, sehpanın üzerinde çaprazlama oturmuş, siyah saçlarını kafasında dağınık bir topuz yapmış, yüzünde hiç makyaj yok ve üzerinde kalçalarına kadar inen siyah bir Matchbox 20 tişörtü var. Gözlerimin kremi, porselen teninin genişliğinde oyalanmasına izin vermiyorum.

Kulağındaki kulaklıklar yüzünden içeri girdiğimi duymuyor, bu yüzden bir an için onu izliyorum, tamamen kendi dünyasında kaybolmuş. Şarkı söylerken başını sallıyor, açık kitaplarla dolu sehpanın ortasında duran defterine bir şeyler karalıyor. Fosforlu kalemler ve keçeli kalemler bir torba ekşi pipetin yanında masanın üzerine dağılmış durumda.

Birkaç vuruştan sonra, oturduğu yere doğru yürüyorum ve teklifi yazdığı yerin yanındaki masaya bırakıyorum. Varlığım onu ürkütüyor ve sıcıyor, elleri kulağındaki kulaklıklara gidip onları çıkarırken dudaklarından bir çığlık çıkıyor.

"Aman Tanrım," diye nefes alıyor. "Ödümü kopardın Lane!" Yavaşça, neredeyse komik bir şekilde, gözleri önüme koyduğum kağıda kayıyor

ve sonra benimkilerle buluşmak için yükseliyorlar. "Bunu nasıl aldın?"

"İmzaladım. İstendiği gibi tam, *yasal* isimle." Kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturarak sırtıyorum.

"Ne... bunu nasıl *aldın*?" diyor, gözleri kocaman. "Bu bir şaka mı? Şu anda bana şaka mı yapıyorsun?" Birden, artık yıpranmış olan kâğıdı masadan kapıp ayağa kalkıyor.

"Çünkü ben duştayken kapıdan girdikten sonra onu tezgahın üzerinde bırakmışsın Hallie."

Tüm vücudu donuyor ve yutkunurken boğazının titremesini izliyorum.

"Tanrım, bu gerçekten şu anda gerçekleşiyor olamaz," diye ağlıyor. eli yüzünü örtmek için uçuyor. Arkasından mırıldandığını zar zor duyabiliyorum. "Çok utanıyorum. Ölmek üzereyim. Neden bu hafta hayatımın en utanç verici haftası."

"Teklifinin benim için olmadığını biliyorum Hal, ama mesele şu ki... yanlış kardeşe gitti ve ben de bunun peşini bırakmayacağım. Sen istedin, ben de teklifini kabul ediyorum." Sırtıyorum, elini yüzünden çekerken daha da yaklaşıyorum, yakınlaşınca gözleri daha da açılıyor.

"Tanrım, Lane..." diye kekeliyor, "Bunu almanı hiç istememiştim. Çok açık. Bu Eli içindi. Güvenli, pratik, mekanik. Yani, sen... sensin. Senden asla isteyemezdim." Sustu ve ağzını kapattı.

"Söyle," diye mırıldanıyorum, bir adım daha yaklaşıp aramızdaki mesafeyi tamamen kapatıyorum. Mor ışıltılı renkli ayak parmakları parkede benimkilere değiyor, o kadar yakınız ki -her zamankinden daha yakınız- her an koşacakmış gibi görünüyor.

"Ne dedin?"

"Benden yapmamı istediğin şeyi. Yüksek sesle. Söyle."

"*Kardeşinden* yapmasını istediğim şey." Sözleri nefes nefese, çok yumuşak ve çok tatlı. "Diğer tarafta senin olduğunu bilmiyordum.

Perde. Bunu bilmen gerek. Yani aslında Eli'dan hoşlandığımdan ya da onun benden hoşlandığından değil. Bu sadece... bilirsin, pratikti."

İşte bu kadar.

Bu tam olarak duymam gereken şey. Günün sonunda, aslında hoşlandığı kişi kardeşim değil.

Tekrar ediyorum, "*Söyle*, Hallie. Bunu yazacak kadar cesurdun. Ne istediğini söyleyecek kadar cesur ol."

Yutkunurken boğazı düğümleniyor. "Bu çok aptalca Lane. Sen olduğunu bilmiyordum, hiç sormazdım. Kendimi çok aptal hissediyorum ve inanılmaz utanıyorum-"

Aynı şeyleri duruyor ama bir önemi yok. Hiçbirinin.

Çünkü gerçek şu ki, lanet evlenme teklifinin yanlış Collins kardeşe gittiğini düşünüyordu ama *doğru* kardeşe gittiğini bilmiyordu.

Bu lanet evde *benden* başka kimse Hallie Edwards'a elini süremez.

Bundan emin olacağım.

Yıllarımı onun istediği erkek kardeş olmayı dileyerek geçirdim ve şimdi onun gerçek duygularını, Eli'yi gerçekten istemeye eğilimi olmadığını bildiğime göre, oyun bitti.

Parmaklarım bileğini nazikçe çevreliyor, ona ilk kez dokunduğumda sözleri kayboluyor, dudaklarından yumuşak bir nefes geliyor. "*Söyle*."

Bundan kaçmasına izin vermeyeceğim. Hayır, yüksek sesle söylediğini duymak istiyorum. Söylediğini duymak zorundayım.

"Ben... Ben senden bekâretimi almanı istedim. Bana öğretmen için," diye fısıldıyor, gözlerini aşağıya dikerek.

Parmağımı kullanarak çenesini yukarı kaldırıp gözlerini tekrar benimkilere çeviriyorum. "Bu kadar zor muydu?"

Hallie başını sallıyor ve sanki artık gözlerimin içine bakmak bile çok zormuş gibi elleriyle yüzünü tekrar kapatıyor. "Dediğim gibi, özür dilerim... Ben

o kadar utandım ki burada yerde ölebilirim. Bu hiç olmamış gibi davranabilir miyiz? Her şey eski haline dönebilir mi? Sarhoşken benimle ilgilenmediğini ve *yanlışlıkla* senden benimle yatmanı istediğimi farz et."

"Sikeyim hayır."

Yüzünde panik ifadesi beliriyor. "*Lütfen?*"

"Hayır, teklifin kardeşime gitmesini istemiş olabilirsin ama bana gitti ve ben de imzaladım. Bu da bağlayıcı bir *yasal* belge olduğu anlamına geliyor."

Gözleri parmaklarımın hâlâ bileğinde olduğu yere kayıyor ve boğazını temizliyor. "Sen delisin Lane. Yani... Bunun olmasına imkân yok. Kesinlikle olmaz. *Sen... sen* gibisin. Ve ben de *benim*. Biz yağ ve su gibiyiz. Sen beyzbol tanrısı gibisin, ben de tuhaf, garip, *son derece* tecrübesiz Hallie Jo. Hayır. Bu delilik. Bu hiç olmamış gibi davran."

Elimden kurtulup yanımdan geçerken teklif hâlâ elindeydi. "Yani, dürüst olmak gerekirse, burada bir genelevden daha fazla kız var ve benimle ilgili her şeyin onlarla karşılaştırıldığında sönük kaldığını söylediğimde bana güvenin."

Yüzümü ona döndüm. "Öyle söyleme."

"Hangi kısmı? Cinsel yolla bulaşan bir hastalıktan daha fazla ortalıkta dolaşıyor olman mı yoksa evimize gizlice girip çıktığın koca memeli Barbie'lere hiç benzemiyor olmam mı?"

"Hepsi. Kendini kimseyle kıyaslama, Hallie. Sen mükemmelsin ve bir daha böyle şeyler söylediğini duymak istemiyorum."

Yüzündeki ifade herhangi bir gösterge ise, sözlerim onu şok ediyor. Konuşacakmış gibi ağzını açıyor, sonra kapatıyor ve başını sallıyor. "Böyle şeyler söyleyemezsin."

"İstediğimi söyleyebilirim ve bir daha asla kendini başkalarından aşağı gördüğünü duymak istemediğimi söyledim. Kafanda istediğin kadar bahane uydurabilirsin, mesela bu Eli yerine bana gitti gibi

ya da benim 'ben' olduğumu, her ne demekse, ama bunu geri alamazsın. Son bir haftadır tek düşünebildiğim sana sahip olmanın nasıl bir şey olacağı iken olmaz."

Gözlerini kırıştırıyor, itirafım karşısında kelimeler ağzından kaçacak gibi oluyor. "Sakın bana seni şok ettiğimi söyleme, Hallie Girl."

"Bu... bu asla işe yaramaz. Bana bunun farkında olduğunu söyle?" Sesi öfkeyle bir oktav yükseliyor. Elini ikimizin arasında salladı. "Ben *bakireyim* Lane. Daha önce hiç öpüşmedim bile. Bu da benim beceriksiz, son derece beceriksiz bir kız olduğum anlamına geliyor. Yani, daha geçen hafta beni öpmeye çalışan ilk erkeği neredeyse öldürüyordum. Gerçekten, işin içinde bir ambulans vardı. Son kontrol ettiğimde iyiydi, ama yine de... Sen deneyimlisin. Ben değilim. Yani, bunu neden yaptın ki? Daha önce benden bir şey istememiştin. "

Neden bahsediyor bu kız? "Mesele bu değil mi?" Yaklaştığımda geri adım atıyor, sırtı arkasındaki duvara çarpıyor. "Ben de senin kadar deneyimsizken sana nasıl öğreteceğimi sanıyorsun?"

"Şey... Yani, evet, ama..."

"Bahane üretmeyi bırak," diye mırıldanıyorum, daha yakına eğilerek.

Artık o kadar yakınız ki nefesi dudaklarımda geziniyor ve bütün gün yediği ekşi pipetlerin tadını alabiliyorum. Ekşi ama tatlı. Tam da tadını hayal ettiğim gibi. Tatlılık dilime dolmadan önce küçük bir ısırık.

Dili dışarı fırlayıp dudaklarını ıslattığında, elimi başının yanındaki duvara koyuyorum ve diğer elimle siyah bir tutam alıp parmağımın etrafında döndürüyorum. "Bunun ne kadar iyi olabileceği, seksin sana ne kadar *güçlü* hissettirebileceği, *benim* sana ne kadar iyi hissettirebileceğim hakkında hiçbir fikrin yok."

Nefesini içine çekiyor, hafifçe solumaya başlarken bakışları benimkileri tutuyor.

"Sana gösterebileceğim çok şey var, sana öğretebileceğim çok şey var. Kendini nasıl tatmin edeceğini. Bir erkeği nasıl dize getireceğini.

İstediyin buydu, değil mi? Senden etkilendiğim için bunu yapmak istiyorum, neden olmasın?" Başparmağımı alt dudağına götürüyorum ve yumuşak etinin üzerinde gezdiriyorum. En ufak bir dokunuş. "İmzanı aldın, şimdi de beni aldın."

Öne doğru eğildim ve dudaklarımı hafifçe ona değdirdim. Bir dokunuş fısıltısı.

İlk gerçek öpücüğünün bu olmasını istemiyorum. Sadece ona bir tat vermek istiyorum. Küçük bir tane.

"İlk öpücüğün bu olmayacak, Hallie. Bana geldiğinde, istediğinin bu olduğunu şüpheye yer bırakmayacak şekilde anladığında olacak. Kendini bana verdiğin zaman. Sana asla unutamayacağın bir ilk öpücük verdiğimde, benden sonraki herkes için seni mahvedecek bir öpücük. İstediyinin bu olduğuna karar verirsen beni nerede bulacağını biliyorsun."

Bununla birlikte, arkasındaki duvarı ittim ve onu duvara yaslanmış nefessiz bırakarak odadan çıktım.

Top onun sahasında. Sadece oyunu oynamaya hazır olması gerekiyor.

Günün geri kalanını kendimi meşgul ederek, Hallie ve evlenme teklifi hakkında düşünmeme izin vermeyerek geçiriyorum. Etüt salonuna gidiyorum, antrenmandan önce çocuklarla spor yapıyorum ve sonra kendimi eve sürüklüyorum, tamamen bitkin ve tükenmiş bir halde.

Kendimi sınırlarıma kadar zorluyorum, sezona hazırlanıyorum ve bu belli oluyor. Eve geldiğimde, çantamı ve kramponlarımı ön kapıya bıraktığımda ev sessiz. Hem oturma odası hem de mutfak karanlık. Açıkça görülüyor ki Bu akşam ev bana kaldı.

Eli'ye bir mesaj atıyorum ve hemen cevap veriyor, bir ödev üzerinde çalıştığını ve geç saatlere kadar evde olmayacağını bildiriyor, ben de doğruca duşa giriyorum ve çalıştırıyorum.

Bu akşamki yorucu antrenmandan sonra haşlama suyuna ihtiyacım var. Kendimi zorlamak, kolumu istediğimden daha fazla zorlamak anlamına geliyor, ancak bunu yapmazsam hazır olmama riskini göze alıyorum. Bedenim ve zihnimle sürekli bir savaş halindeyim. Zihinsel olarak son top yılıma ve geleceğin getireceklerine hazırım ama omzum son zamanlarda giderek daha fazla ağrıyor.

Babam bunu bilseydi ne olurdu diye düşünüyorum. MLB'deki şansımı mahvedeceğini düşünseydi Louisiana'daki tüm doktorları çağırırdı.

Kendime bakmadığım için bana nutuk çeker ve profesyonel top oynama hayalimi daha gerçekleşmeden tehlikeye atacağımı söylerdi.

Sıcak spreyin yüzümden ağrıyan omzuma doğru akmasına ve kaslarımı rahatlatmasına izin veriyorum. Muhtemelen bir buz banyosuna ihtiyacım var, ama umarım iki ibuprofen ve uyku yardımcı olur, çünkü şu anda sahip olduğum tek şey bu.

Birkaç dakika sonra saçımı ve vücudumu yıkıyorum, sonra askıdan havluyu alıp duştan çıkıyorum ve koridordan odama doğru yürümeden önce belime sarıp kalçamdan düğümlüyorum.

Bir çift boxer giyip yatağıma giriyorum ama düşüncelerim Hallie'ye dönüp . Saatler geçti ve hala ondan haber alamadım.

Düşünmeden edemediğim şey, kendimi neyin içine soktuğum ve bunu ne kadar dört gözle beklediğim.

"BEKLE, BEKLE, BEKLE," diyor Viv, elindeki ekşi pipet dramatik hareketleriyle sağı sola savruluyor. Ona Redlight'tan sonra ve bugün erken saatlerde *yanlış* Collins kardeşe olanları anlattığımdan beri odada volta atıyor.

Olay gerçekleştiğinden beri midem sinir ve endişeyle dolup taşıyor ve *gerçekte* ne olduğunu hala tam olarak sindirebilmiş değilim.

Ben "erkek" sorunları olan bir kız değilim ve bu kesinlikle bir sorun olarak etiketlenecek kadar felaket.

"*Lane* mi? Teklifin *Lane*'e mi gitti? Aman Tanrım. Kader gibi. Bana Redlight'tan sonra olanları anlattıktan sonra senden hoşlandığını biliyordum! Eminim *çok* iyi sikişiyordur. Tüm o kaslar..."

"Vivienne!" Çığlık atıyorum, sonra başımı ellerimin arasına gömüyorum. "Bir saniyeliğine buraya odaklanabilir miyiz? Bu tam *anlamıyla bir* felaket. Roswell 1947 seviyesindeki felaket gibi. Tamamen mahcup oldum ve bir daha asla onun gözlerinin içine bakamayacağım. Senin yurduna taşınmak ve *senin* katında uyumak zorunda kalacağım!"

Kızgınlıkla gözlerini deviriyor. "Seni asla yerde yatırmam, sürtük, gerçekçi ol. İkincisi, bu aslında iyi bir şey değil mi?"

Cevap vermeyince yatağa doğru yürüyüp oturuyor ve ekşi pipeti ağzına atıyor. "Yani, bir . Sen

V-kartını Eli'ye vereceksin, beni yanlış anlama, çekici biri, ama o... *Eli*. Muhtemelen pi'yi ezbere biliyordur ama sikiyle ne yapacağını bilmiyordur. Ayrıca, Lane'e ezelden beri aşık değilmişsin gibi davranma."

"Ugh," diye inliyorum.

Viv elini kaldırır. "O adama karşı çok kötüsün. O odadayken neredeyse nefesini tutuyorsun. Dinle, bence bunu yapmalısın. Ciddiyim."

Çok basitmiş gibi söylüyor. Lane Collins ile öylece *yatamam*! Bekaretimi almasına izin veremem.

Yapabilir miyim?

"Kesinlikle bunu düşünüyorsun."

Başımı salladım. "Hayır, aslında değilim. Bu tamamen delilik. Her şey. Aptal teklif, yanlışlıkla Lane'den kızlık zarı sorunumdan kurtulmasını istemem."

Burnu kırışıyor. "Ondan bunu yapmasını kesinlikle isteyebilirsin. Yani, Hallie, seni neredeyse *öpüyordu*. Adam senin değerli, ısıltılı, hiç dokunulmamış bekaretini alma şansı için her şeyi yapar. Basit fikirli bir adam olmasaydı bile, ikinizin arasında büyük bir kimya olduğu açık."

Buna inandığımdan tam olarak emin değilim ama bu sabahtan sonra artık neye inandığımdan da tam olarak emin değilim.

Dudağımı dişlerimin arasına alıp düşünürken sırtımı yatağın başucuna yaslıyorum.

Gerçekten bu kadar... basit olabilir mi?

"Şu anda kafanda dönen tekerlekleri görebiliyorum. Tamam, gerçek konuşalım. Kaybedecek neyin var? Bekaretin dışında. Ciddiyim. Bekaretin başının üzerinde sallanıyormuş gibi hissediyorsun ve cinselliğin konusunda rahat olmak istiyorsun. Erkeklerin yanında kendinize daha fazla güvenmek ve daha rahat hissetmek istersiniz. Bence Lane'e yanlışlıkla sormak

tam da ihtiyacın olan şeydi. İhtiyacın olan itici güç çünkü bunu yapmazsan asla kafandan çıkamayacaktın."

"Bilmiyorum Viv. Bu inanılmaz derecede utanç verici bir his. Yani, beni gerçekten çekici bulduğunu bile sanmıyorum."

Alaycılığı odada yankılanıyor. "Açıkça görülüyor ki, seni takip eden o olduğunda bunu yapıyor. Sen ona 'Hey, bekâretimi alman için yanlışlıkla sana bir teklifte bulunduğum için üzgünüm, ama bunun kardeşine gitmesi gerekiyordu' dedikten sonra bile. Fazla düşünmeyi bırak. Gerçek üniversiteli kızlar olacağımızı söylediğimizi hatırlıyor musun? Sarhoş olacak, partilere gidecek, erkekleri öpecektik? İşte sana fırsat. Koşulsuz şartsız. Bahse girmem gerekirse, tam olarak istediğin şeyi ve daha fazlasını elde etmek için."

Haksız da değil.

Ama bunu yapabilir *miyim* bilmiyorum.

Lane. O benim ligimin dışında bir *tanım*, güçlü çenesi o kadar köşeli ki bir derginin kapağına ait, özellikle de tıraş olmadan birkaç gün geçtiğinde ve koyu kirli sakallarla tozlandığında. Çoğu kızın uğruna yalvaracağı bir vücut. Adam o kadar iyi ve benim ligimin o kadar dışında ki, kulübün dışından bile nefret edemedim.

Ben nasıl onun bir şey olabilirim ki?

Evet, o haklı - istediğim şey deneyim, ama o çok... seksi ve mükemmel, bu beni daha da gergin hissettiriyor.

"Sanırım artık Eli'nin neden hiçbir şey söylemediğini biliyoruz..." Kıkırdıyor. "Ama demek istediğim, şu anda senin yerinde olmak için kaç kızın gerçekten cinayet işleyeceğini biliyor musun? En azından amigo takımının tamamı ve dans ekibinin yarısı. Bu, adamın aurasında var olacak kadar kutsanmış hisseden ölümlüler bile değil." Yataktan kalkıp masama doğru yürüyor, sırt çantasını alıp omzuna atıyor. "Sadece söylüyorum, eğer bunu yapmazsan *çok* pişman olacaksın. Şimdi maalesef ben ders çalışacağım ve sen de en büyük Collins'e bunu senin bağırsaklarına sokmasını istediğini söyleyeceksin."

Veda bile etmedim. Bunun yerine, yanımdaki yastığı alıp yüzüme götürüyorum ve kendimi bu aptal duruma sokmanın verdiği hüsrana uzun bir çılgılık şeklinde dışarı atıyorum.

"Görüşürüz, bebeğim!"

Kapı arkasından kapandığında dönüp yüzümü yorganın içine gömüyorum.

Boyumdan büyük işlere kalkışıyorum ve etrafım mantıklı, iyi planlanmış kararlar alma yeteneğimi gölgeleyen Collins erkekleriyle çevrili.

Hiç gergin bir insan olmadım. Garip, tabii. Koordinasyonsuz, kesinlikle. Şüphesiz sakarım. Ama bu gece, *gerginim*.

O kadar ki avuç içlerim nemlendi ve midem düğümlendi. Masama oturdum ve bu haftaki bölüm olan Koca Ayak komplosunu araştırarak dikkatimi dağıtmaya çalıştım ama ne kadar ilginç olsa da hayatımı kurtarmak için odaklanamıyordum. Kelimeler birbirine karıştı ve zihnim Lane'in kulağımın kabuğuna fısıldayan dudaklarının hissinde dolaşmaya devam etti.

Hâlâ yabancı bir hisle ürperiyorum ve eminim ki şu anda karşımda Koca Ayak'ın kendisi oturuyor olsaydı bile Lane Collins'ten başka hiçbir şeye odaklanamazdım.

"Kendine *gel Hallie*," diye mırıldanıyorum kendi kendime ve sonra başımı önümdeki defterin üzerine bir iniltiyle bırakıyorum.

Düşünmeden edemiyorum, ya ciddiye, ya benden gerçekten etkilendiği için bekaretimi almak istiyorsa?

Bu çocukluğumdan beri aşık olduğum adam ve teklif ettiği şey cazip, beynimin mantıklı kısmı bu durumun her yerinde kırmızı bayraklar olduğunu söylese bile. Bu beni caydırmak için yeterli olmalı.

Ancak, gecenin büyük bir bölümünde kendimi vazgeçirmeye çalıştıktan sonra kendimi kapısını açarken ve pelüş yatağında bağdaş kurmuş otururken, parmaklarım bileklerimdeki bilezik yığınlarını karıştırırken buluyorum.

O eve gelmeden kalkıp odama girmek için çok geç değil. Tanrım, muhtemelen odasına gizlice girdiğim için deli olduğumu düşünecek.

Ama uzaklaşırsam cesaretimi kaybedeceğimi ve bir daha asla geri kazanamayacağımı düşünüyorum.

Odası temiz ve düzenli, bu beni şaşırttı.

Onun tipik bir üniversite öğrencisi olmasını beklerdim -her yere saçılmış kıyafetler, masasının üzerine yığılmış kitaplar, odayı kirleten boş bardaklar- ama aslında tam tersi. Her şeyin bir yeri var gibi görünüyor ve odanın hiçbir yerinde en ufak bir dağınıklık yok.

Hm.

Zahmetli, uzun ve işkence gibi yavaş birkaç dakika geçtikten sonra kapı gıcırdayarak açılır ve Lane omzuna asılı sopa çantasıyla kapıdan içeri girer.

Beni yatakta gördüğünde kaşları kalkıyor, konuşulmasa da aramızda bir soru geçiyor. Burada olmamın tek bir nedeni var ve bunu ikimiz de biliyoruz.

Yavaşça kapıya doğru dönüyor, sırtındaki kaslar omuzlarına dökülen tişörtü zorluyor, sırtında antrenmandan kalma bir ter izi var. İki elini kapıya koyuyor ve derin bir nefes alarak duraklıyor.

Sonra kapıyı kapattı ve bana döndü.

Gözleri kararıyor ve sanki odadaki tek nesne benmişim gibi bana odaklanıyor. Vücudumda iz bırakıyorlar ve hareketi neredeyse hissedebiliyorum. Beni ele geçiriyor ve tüm vücudumun alev alev yanmasına neden oluyor.

Sadece tek bir bakışla.

"Bunu yapıyor muyuz, Hallie Girl?" Sözleri alçak sesle ve çakıllı bir tınıya sahip, midemin çukurunda hissediyorum, çekeştiriyor, çekiyor, beni bu andan önce hiç olmadığım kadar onun yörüngesine fırlatıyor.

Birinin bir üzerinde ona dokunmadan bile bu kadar kontrol sahibi olması garip geliyor.

Boğazım düğümleniyor, yüzüzce mırıldanmaya hazır olduğum kelimeler tabanda bir yerde takılıp kalıyor ve tek bir kelime söylememi imkânsız hale getiriyor.

Geri çekildiğimi, buraya gelirken sahip olduğum özgüvenin bir kısmını kaybettiğimi hissedebiliyorum.

Bu aptalcaydı. Kesinlikle en kötü fikirdi ve gitmeliydim.
Tamam. Şimdi.

Lane omzundaki çantayı yavaşça masasının yanındaki yere bırakıyor ama bana doğru hiçbir hareket yapmıyor. "Sen söyleyene kadar buradan ayrılmayacağım, Hallie."

Sonunda yutkunmayı başarıyorum, parmaklarım hâlâ gergin bir şekilde bileğimdeki bileziklerle oynuyor.

"BEN..." Kekeliyorum, bu yüzden ağzımı . Bunu yapamam.

Yataktan kalkıp kapıya doğru koşuyorum ama ben kapı koluna uzanırken o kapının önüne çıkıyor.

"Yapma bunu. İstediğin şeyi istemekten korktuğun için kaçma," diye mırıldandı. "Burada olmanın bir sebebi var, Hal." Bileğimi avucunun içine alıyor, parmakları benim gergin kıpırdanmalarımı yatıştırıyor, başparmağı bileğimin iç kısmında hafifçe geziniyor ve bileğimi kaplayan küçük plastik boncukları sıyrıyor.

Yutkunarak bağlandığımız yere bakıyorum, sonra bakışlarımı onunkilerle buluşturmak için geri çekiyorum. "Bekâretimi almanı istiyorum. Bana öğretmeni istiyorum."

Sözcükler fısıltıdan öteye geçmiyor ama fark ediliyor ve yüzündeki ifade bambaşka bir şeye dönüşüyor. Göğsümde bir şey var

Daha hızlı yükselip alçalıyor ve kalbim daha da sert çarpıyordu. "Tamam."

Tamam mı?

Bu basitlik karşısında en az benim kadar şaşırmış görünmeliyim çünkü dudaklarında ukala bir sırıtış . "Tamam."

"Öylece mi?"

Başını salladı. "Aynen ." Oh

Tanrım. Kahretsin.

Kahretsin. Kahretsin. Lanet olsun.

Bileğimi bırakarak yanımdan geçti ve yatağa doğru yürüdü, kenarına , bacaklarını iki yana açtı, zaten fazla yakışıklı olan yüzünde çocuksu bir gülümseme vardı.

Onu böyle görmek mi? Çok fazla erkeksilik yayıyor, bana bir şeyler hissettiriyor.

Vücudum kadar yüzüm de yanıyor. Kapıya yaslanıyorum, yatağın üzerinde oturduğu yere doğru adım atmaya korkuyorum, bileziklerimin tahtaya çarpma sesi hafifçe sıçramama neden oluyor.

"Tamam. Güzel. Bence bazı parametreler belirlemeliyiz. Bilirsin, bazı kurallar koymalıyız. Evet, kurallar. Kurallar. Kurallara ihtiyacımız var. Bu işin tek yolu kurallar olması."

Gülüyor, sert sesi daha hızlı nefes almama neden oluyor. "Sen ve senin *Kurallar*, Hallie Girl. Gel

buraya." Tanrım, neden bu kadar ateşliydi?

Ben daha düşünmeden ayaklarım ileri doğru kayıyor ve beni yataktaki pozisyonuna getiriyor. Yakın, ama dokunmadan.

"Daha yakın."

Kalbimin düzensiz atışları o kadar yüksek ki kulaklarım duyuyor. İleriye doğru tek bir adım atıyorum ve bekliyorum.

Sırıtışı kurtça genişliyor, bir peri kurdun nasıl görüldüğüne , sinsi ve ukala, avının tam avucunun içinde olduğunu ve tek yapması gerekenin uzanıp ona dokunmak olduğunu biliyor.

Ellerini kalçalarımaya götürüyor, parmakları tenimde öyle yumuşak bir şekilde geziniyor ki tüylerim diken diken oluyor, iri ellerini kalçalarımın arkasına doğru kaydırıp beni kendisine yaklaştırarak açtığı bacaklarının arasında durmamı sağlarken omurgamdan aşağı bir ürperti yayılıyor.

Lane Collins bana *dokunuyor*.

Sinirlerimi yutuyorum, kalbimin düzensiz atışının yavaşlamasını istiyorum ki tam burada bayılmayayım ve hala atlatamadığım sedye senaryosunu tekrar yaşamayayım.

Bende TSSB var.

"Neden kurallara ihtiyacımız var?" diyor, uyluklarımın arkasını tutarken bana bakıyor, alanımı işgal ediyor, net düşünme ve hatta tam bir nefes alma yeteneğimi mahvediyor. "Sanırım..." Ona yaslanana kadar beni öne doğru çekiyor. "Bu oldukça basit. Sana öğretmemi istiyorsun. Sana dokunmamı. Teklifindeki şeyleri işaretle."

Başımı salladım. "Ama... kurallar kolaydır. Basittir. Her şeyi düzen içinde tutarlar. Kurallara ihtiyacım var Lane. *Bunu* nasıl yapacağımı bilmiyorum. Bunların hiçbirini."

"Hiçbir zaman kurallardan yana olmadım, Hallie," diye fısıldıyor, alçak sesle ve boğuk, ama gözleri yumuşuyor ve ekliyor, "Ama senin için olacağım. Bana kurallarını söyle. Bunun nasıl olmasını istediğini söyle, belki ben de kendiminkileri eklerim."

Okyanusun en derin yeri gibi derin ve karanlık gözleri beni tutarken, sorusuna cevap vermem gerektiğinden bile emin değilim. Elleri beni şefkatle ama sıkıca tutarken, sanki daha başlamadan elimden kayıp gideceğimden korkuyormuş gibi.

"İşleri basit tutuyoruz. Bana öğret, bana nasıl güvenle göster, bana nasıl... birini memnun edeceğimi göster. Karşı cinsin yanında nasıl daha rahat hissedeceğimi öğret. Beceriksiz ve garip olmamayı." Dudaklarının köşeleri hafifçe yukarı doğru çekilirken yanaklarımın ısındığını hissedebiliyorum. "Bu kesinlikle bir iş. İkimiz arasında bir alışveriş gibi. Sonra, bittiğinde, sen playboy hayatına geri döneceksin ve ben de tamamen değişmiş bir kadın olarak geri döneceğim. "

Kaşları kalkıyor. "Tamam. O , sıradan devam ederiz. Sadece eğleniyoruz." Başımı sallıyorum. "Evet. Bu kadar basit. Ben kendi yoluma gideceğim, sen de kendi yoluna."

"Benim yanımda daha rahat olmanın tek yolu... benimle takılmak, Hallie. O yüzden sadece takılacağız."

"Güzel. Tamam. Harika, kıyafetlerimi çıkarıp buraya uzanayım mı yoksa?"

Başını arkaya atarak gülüyor, dokunuşundan çıkan ses içimi titretiyor. "Hayır. Ufaktan başlayacağız ve sen hazır olduğunda, o zaman olacak. Sen hazır değilsin, Hallie."

"Uhm, evet öyleyim. Bu yüzden bu aptal şeyi en hazırladım. Ben hazırdım. Görmüyor musun, sorun benim çok okumuş olmam-"

Parmağını dudaklarımın üzerine koyup beni kucağına, dizlerimi belinin iki yanına yerleştirdiği yere doğru çekince sözlerim yarım kalıyor. Daha önce bir erkeğe hiç bu kadar yakın olmamıştım ve bu beni donduruyor, tüm vücudum kaskatı kesiliyor.

"Seni kucağıma aldığımda nasıl donup kaldığını gördün mü? Hazır değilsin, Hallie. Ve sakın hata yapma, seni altımda çıılçıplak soymaktan daha çok istediğim bir şey yok. Tek bir lanet şey bile," diyor elini saçlarımın arasına sokarken, başparmağı elmacık kemiğimi okşarken, "Ama benim kuralım? Hiçbir şeyi aceleye getirmeyiz. Ne zaman hazır olduğunu düşünürsem, o zaman ilerleyeceğiz. Seks doğal olmalı. Bunu planlamamız ve mekanik bir şekilde gerçekleştirmemiz değil. Bundan çok daha fazlası, Hallie. Bu, başka birini gerçekten tanımak ve bunu yaparken rahat hissetmekle ilgili. O yüzden takılacağız, birbirimizi daha iyi tanıyacağız."

O konuşurken başımı sallayarak ona eşlik ediyorum ve bu sırada kalp yetmezliği yaşamamaya çalışıyorum.

Bugün ikinci kez Lane Collins'in bana *dokunduğunu* fark ettim. Vay anasını.

"Tamam. Ya insanlar bizi öğrenirse?"

Omzunu eğiyor. "Kimseye bir açıklama borcumuz yok. Takılıyoruz ve tek söylediğimiz bu. Sana herkesin içinde dokunmak istersem dokunurum, aynı şey senin için de geçerli. Gizlenmesi gereken bir şey yapmıyoruz. Sadece birlikte zaman geçireceğiz, flört edeceğiz ve iyi şeylere doğru yol alacağız... doğal olarak. Baskı yok. Bunun senin için otantik olmasını istiyorum Hallie, o yüzden bunu otantik bir şekilde yapalım, takılalım ve birbirimizi daha iyi tanıyalım."

"Yani... eğer biz... yakınlaşıyorsak, bu senin başka biriyle anlamına mı geliyor? Sadece güvende olmak istiyorum, an-"

"Seni hiçbir şekilde riske atmam Hallie. Başka biriyle birlikte olmayacağım. Ben sadece... seni tanımaya ve seni nasıl memnun edebileceğimi öğrenmeye çalışıyorum."

Tanrım, hiçbir şey kulağa bu kadar hoş gelmemiştir. Bu kadar basit kelimeler nasıl bu kadar... samimi gelebilir aklım almıyor.

"Kulağa hoş geliyor. Yani... bunu gerçekten yapıyoruz."

Başını sallıyor, dudaklarında bir sırıtış beliriyor. "Bunu yapıyoruz. Bunu bildiğinden emin değilim ama bir kıza nasıl kur yapılacağını gerçekten biliyorum. Kur yapmaya hazır ol."

Kıkırdayarak gözlerini deviriyorum. Elbette bunu biliyorum - bu yüzden karşılaştığı her kadın neredeyse iç çamaşırlarını ona fırlatıyor. Gülünç derecede çekici, tamamen sevimli ve bir o kadar da yakışıklı.

"Lane Collins'e kur yapmak için sabırsızlanıyorum."

"Güzel. Şimdi, gerçekten istemesem de, biraz uyumam lazım. Yarın erkenden antrenmanım var ve çok yorgunum. Yarın görüşür müyüz?"

Kucağından fırlıyorum, elleri saçlarımdan düşüyor ve yeni doğmuş bir tayın bacaklarını nasıl öğrenmeye çalışması gibi titrek bacaklarımda üzerinde duruyorum. Benim durumumda, bunun nedeni beynimin artık düzgün çalışmıyor olması.

"Tamam. Güzel. Tamam. Sonra görüşürüz."

Kapıya ulaşmadan elinin benimkine kaydığını hissediyorum ve ona doğru döndüğümde ayakta durmuş bana bakıyor. "Teşekkür ederim."

Bana bu kadar özel bir konuda güvendiğin için teŖekkür ederim Hallie. Sana göz kulak olacağıma söz veriyorum."

Nutkum tutuldu. Sözlerinin yumuŖak tonundan, bunun için bana teŖekkür etmesinden ve bunun ne kadar gülünç derecede *tatlı* olduğundan dolayı.

Odama geri dönerken, ellerinin vücudumdaki yanık hissiyle koridorda ilerlerken, o teklifi yanlış kardeŖe vermekle hata yaptığımı düşünmediğimi fark ediyorum.

Bence başından beri *doğru* olan buydu.

OceanofPDF.com

PARMAKLARIM alüminyum sopanın sapını kavrayıp ellerimde çevirirken gözlerim atış makinesine odaklanmış, bir sonraki topu bekliyor. Nefes veriyorum, kendimi vuruşa hazırlıyorum, bacaklarımı sıkıca açarak vuruş için ihtiyacım olan gücü sağlayacak bir duruşa geçiyorum.

Her şey zamanlamayla ilgili.

Top tümsekten biraz yükseğe uçuyor, ancak her atış mükemmel değildir ve zamanlama sadece yaptığınız şeydir. Her top kalenin ortasına doğru uçmaz, ama bu yine de bir parça alabileceğim bir top.

Geriye dönerek sopayı havada savuruyorum ve topla buluşuyorum. Kulakları sağır eden bir çatırtı, topa çarpan tahtanın sesi, vuruş kafesinin etrafında yankılanıyor. Ancak o zaman tuttuğum nefesi veriyor, vücudumun hafifçe sarkmasına izin veriyorum.

Zamanlama. Elindeki *tek* şey bu.

Tek bir saniye bile boş kalırsanız, şansınızı kayırabilirsiniz. Dokuzuncu yarının son dakikası olabilir, kaleler dolu ve iki dışarıda olabilir ve bu vuruş maçı kazanmak ya da kaybetmek anlamına gelebilir.

Tahtada iki vuruş var ve onu eve getirmek size kalmış. Ben de öyle yapıyorum.

Eve getirdim.

Tezahüratları, tribünlerdeki kalabalığın sesini, karşı takımdan gelen konuşmaları bastırıyorum ve zamanlamadan başka hiçbir şeye odaklanmıyorum. Elimdeki sopaya. Ağırlığına.

"İyi vuruş, Collins," diye anons ediyor Koç çitin diğer tarafından, zincir halkasını iterken başıyla onaylıyor, sonra ellerini ceplerine sokuyor. "Böyle devam et. Açılış için sana ihtiyacımız var. Bu sezon gözler senin üzerinde olacak. Takımın üzerinde bir sürü göz olacak ve senden beni gururlandırmanı bekliyorum evlat."

Her ne kadar bu sezon muhtemelen ilk beşte sahaya çıkacak olsam da ve bu da benim yerime bir smaçörün oynayacağı anlamına gelse de, sahada kolumu riske atamam.

"Evet, efendim."

Koç bir kez daha başını sallıyor, sonra çiti itip sahaya doğru geri dönüyor ve ben de nefesimi üflüyorum.

Çocukluğumdan beri beyzbolla yaşıyorum ve beyzbolla nefes alıyorum. Bu her zaman benim son oyunum, ulaşmaya çalıştığım tek hedefim oldu. Üniversitede top oynamak, küçükler ligine çağrılmak ve hatta yeterince çalışırsam büyükler ligine çıkmak. Tüm ülkedeki en iyi beyzbol takımlarından birine sahipler ve genellikle her yıl SEC'in ilk beşinde yer alıyorlar. Programlarının ne kadar iyi olduğunu göstermek için sekiz şampiyonluk yüzükleri var.

Bu da insanların Orleans Üniversitesi'ni duyduklarında dikkat kesildikleri anlamına geliyor. Peki ya şimdi? Benim adımlı duyduklarında dikkat kesiliyorlar.

Son dört yılımı, benden önce gelen bir üne sahip olmak için harcadım. Ülkenin dört bir yanından beni izlemeye gelen gözlemciler var.

Tam da ihtiyacım olan türden bir ilgi.

Biraz vuruş yaptıktan sonra spor salonuna gidip merkez bölgem üzerinde çalışıyorum, terden sıırıslam olana ve bitkin düşene kadar plank ve russian twist yapıyorum. Telefonum çaldığında çantamı hazırlıyordum.

Ekranda BABA yazıyor.

Bu hafta ikinci kez reddet tuşuna basıyorum. Bu konuşmadan kaçmayı bırakıp doğrudan yüzleşmem meselesi.

"Hadi dışarı çıkalım."

Koç'un yorumundan sonra bugün kendimi ne kadar zorladığım için vücudumdaki tüm kaslar neredeyse yanarken antrenmandan kapıdan içeri girdiğimde duyduğum ilk sözler. Belki de bugün spor salonuna gitmemeliydim.

Hallie kanepede bağdaş kurmuş oturuyor, tahmin etmem gerekirse televizyonda *The Conspiracy Files*'in bir başka tekrarı var. Viv ayaklarını kanepenin koluna dayamış yerde yatıyor ve ikisi de bir poşet Sour Punch pipetini paylaşıyor.

"Başka bir Kappa partisine gidebilir miyiz?" Çantamı omzumdan yere kaydırırken Hallie'nin itiraz çılgılığını duyduğumda dudaklarım yukarı doğru çekiliyor.

İkisini sohbet ederken izlemeye bayılıyorum. Hallie'nin yüz ifadeleri bunu çok eğlenceli kılıyor.

"Sanki, Viv. Tanrım, oraya bir daha asla yüzümü gösteremem! Girişimi yasaklayan, üzerinde yüzümün olduğu tabelalar olduğundan eminim. Hallie Edwards, nam-ı diğer *katil teşebbüsü*."

Vivienne alay eder, dirseklerinin üzerinde yere oturur ve Hallie'ye ters bir bakış fırlatır. "Bunun peşini asla bırakmayacaksın. Senden başka kimsenin hatırlamadığına eminim."

Kapıdan içeri giriyorum ve Viv'in üzerinden geçerek Hallie'nin yanındaki kanepeye uzanıyorum. Bacağım çıplak kalçasına temas ediyor ve gözleri açılıyor, boğazından aşağı sesli bir yudum kayıyor.

"Tam zamanında geldin Collins. Hallie'yi bu gece dışarı çıkmaya ikna etmeme yardım et. Bugün Cuma ve neredeyse birini öldürdüğü için bir hafta sonunu daha saklanarak geçirmemeli. Gerçekten, bu geçmişte kaldı," diyor Viv.

Hallie inliyor. "Viv! Aman Tanrım."

Omuz silkiyor. "Bu doğru. Sonsuza kadar burada saklanamazsın. Değil mi Collins?"

Hallie'ye doğru uzanarak elimi Sour Punch pipetlerinin olduğu torbaya sokuyorum ve en sevdiğim mavi pipeti buluyorum ve elimi geri çektiğimde kolum tişörtüne değdiğinde nefes nefese kalıp sırtıyor.

Ondan aldığım tepkilere bayılıyorum. Tenini okşamak kadar küçük ve masum bir şey onun ciyaklamasına neden oluyor.

"Çık ortaya, Hallie Girl," diyorum, sonra ekşi şekeri ağzıma atıp çiğniyorum. "Viv haklı. Muhtemelen bunu bir daha asla söylemeyecek ama bu sefer haklı. Hadi dışarı çıkalım."

Hallie'nin bakışları benimkilere yöneliyor ve parmaklarının bileğindeki bileziklere uzandığını görüyorum. Uzanıp bileğini elimle kavırıyorum ve onu durduruyorum. Başparmağım bileğinin iç kısmındaki yumuşak deride geziniyor. "Ne oldu? Önemli değil. Sanırım hayatını dolu dolu yaşamakla ilgili bir şeyler söylemiştin, değil mi? Tüm üniversite deneyimini falan."

Başını sallıyor. "Evet."

Omzum düşüyor. "O zaman gidelim. Ben duş alacağım. Sizinle bir saat sonra buluşuruz, birlikte yürüyebilir miyiz? Eli'a mesaj atacağım, bu akşam ders çalıştıktan sonra bizimle orada buluşmasını söyleyeceğim."

Viv yerden "Evet amına koyayım," diye bağılıyor ama bakışlarım hâlâ Hallie'de.

Yumuşak bir gülümseme pembe dudaklarını yukarı kaldırıyor ve gözlerini deviriyor. "Tamam. Ama içmeyeceğim. Bir daha asla. Bir daha asla. Ciddiyim. Akran baskısına boyun eğmeyeceğim. DARE'den mezun oldum. Üzgünüm."

Tanrı aşkına.

"Bana uyar. Sen de DD olabilirsin," diye karşılık verir Viv.

"Viv, benim arabam bile yok. Her yere *yürüyerek gidiyoruz*."

Omuz silkiyor. "Yine de bazen özel bir yürüyüşçüye ihtiyacım oluyor. Bu sokaklar tehlikeli olabiliyor. Özellikle de işin içine alkol girdiğinde."

Hallie'ye son bir kez bakarak ikisinin atışmasını bırakıyorum ve duşa doğru ilerliyorum.

Otuz dakika sonra, havlum belimde düğümlenmiş, su hala nemli vücuduma yapışmış halde banyodan çıkıyorum ve üzerini değiştirmiş, banyo kapısının yanındaki duvara yaslanmış olan Hallie ile çarpışıyorum.

Kısa mor bir etek ve bir tür tişört giyiyor, göğsünü sarma şekliyle neredeyse ağzımın suyunu akıtıyor, alçalıyor ve bana geniş göğüs dekoltesini sunuyor.

Boku yedim. Fark ettiğimden çok daha fazla.

Zaten biliyorum ve daha ona dokunmadım bile.

"Kahretsin, özür dilerim!" diye mırıldanıyor ve kendini sabitlemek için koluma uzanıyor. Eli, duştan dolayı hâlâ nemli olan ön kolumda geziniyor ve aşağıya bakıp kalçalarındaki havluyu görünce boğazı düğümleniyor.

Yanakları pembeleşir ve gözleri kapanır. "Tanrım, kahretsin, özür dilerim. Bakmıyorum."

"Beni mi bekliyorsun, Hallie?"

Başını sallıyor. "Evet, sadece seninle bir dakika konuşmak istedim. Dışarı çıkmadan önce mi? Eğer senin için de uygunsa -eğer vaktin yoksa, bunu daha sonra konuşabiliriz, önemli değil-"

"Hallie."

"Doğru. Özür dilerim."

Sırıttıyorum. "Seni sinirlendirmeme bayılıyorum."

"Evet, öyle görünemezsin... öyle-" Gözleri hâlâ kapalı, eliyle vücudumda aşağı yukarı hareketler yapıyor. "-ve benden gergin olmamamı bekliyorsun."

Eğiliyorum, dudaklarım kulağına santimetrelerce yakın. "Sana nasıl dokunacağım?" Fısıldıyorum, sesim kısık ve boğuk, elimi belindeki çukurluğa yerleştirip parmaklarımı aşağıya, eteğinin kenarına doğru takip ediyorum. "Seni öpeceğim..." Burnumu çenesinin hizasından aşağı indiriyorum, yumuşak tenini izliyorum, nefes nefese, tatlı bir iç çekiş çıkarırken içime çekiyorum ve bu doğrudan sikime vuruyor. "Tadına bak..."

Bunu bir adım daha ileri götürüyorum ve dilimi boynunda hafifçe gezdiriyorum, teninin tadına bakıyorum ve bu sefer inliyor.

Sessiz ve o kadar seksi ki neredeyse onu öpecektim. Tam burada, hemen şimdi, ilk sefer lanet olsun.

Ama Hallie'nin ilk öpücüğü için planlarım var ve burada değil. Kardeşim ya da Viv içeri girip anı mahvedebilecekken olmaz. Bundan daha fazlasını hak ediyor ve ben bunu ona vereceğim.

"Eğer ben yanındayken bu kadar gerginsen, Hallie Girl?"

"Bilmiyorum." Elleri kollarıma uzanıyor ve beni kavlıyor, sanki onu dik tutan tek şey benmişim gibi tutunuyor. "Sanırım öğrenmem gerekecek."

"Sanırım öyle."

Dilimi teninde bir kez daha gezdirip, dilimin üzerindeki tatlı tadının tadını çıkararak duvarı itiyorum ve ona bakmak için geri çekiliyorum.

Yanakları pembe pembe kızarmış, pembe dudakları pantolonunu indirirken aralanmış. Gözleri fıldır fıldır açılıyor, sıcaklıkla beneklenmiş iki koyu mavi havuz ortaya çıkıyor, ona sahip olmak anlamına geliyorsa içinde boğulmak istediğim havuzlar.

"Giyinmem lazım, tabii böyle gitmem gerektiğini düşünmüyorsan... bu şekilde?" Belimde biraz daha gevşek duran havluya bakarak sırtıyıyorum.

Bakışları aşağıya kayıyor, sonra düştüğü gibi hızla geri kalkıyor, boğazı titriyor. "Evet, sadece OU'nun tüm kadın nüfusuyla savaşmak istiyorsan. Ünün senden önce geliyor, Collins."

Kıskançlık mı duyuyorum?

Mmm.

Hallie kızımın tüm o tatlılığının altında pençeleri olabilir.

"Hayır, görüyorsun, elim kolum dolu. Adı Hallie Jo Edwards olmayan hiç kimseyle ilgilenmiyorum. Bir teklif imzaladım ve konuştuğumuz gibi, endişelendiğim tek şey *seni* memnun edebileceğim tüm yolları bulmak." Öne doğru eğilerek, çenesinin altındaki yumuşak noktaya onu ürperten bir öpücük konduruyorum. "Sonra görüşürüz, Hal."

Dışarı çıkmak üzere bir tişört ve kot pantolon giymek için odama dönerken kesin olan bir şey var... Hallie'nin *tüm* ilklerini istediğimi biliyorum ve her birine sahip olana kadar durmayacağım.

Kappa'ya birlikte yürümüş olsak da, kapıdan girer girmez kızları gözden kaybediyorum. Bu gece burası çok çılgın ama bu sürpriz değil. Bu üniversitenin nasıl yapılacağını bildiği bir şey varsa, o da partidir. Ev tıklım tıklım dolu ve önümde gerçekleşen iki ayrı fiçı standına bakılırsa içkiler akıyor. Eşikten adımımı attığım anda insanlar yanıma doluyor ve yaklaşan sonbahar sezonu için beni tebrik ediyor. Birkaç kız daha sessiz bir yere gitmek istiyor ve ben farkına bile varmadan etrafım tamamen insanlarla çevriliyor.

Lanet olsun.

"Lane Collins, adam, efsane!" Sol saha oyuncumuz Hank kalabalığın arasından bağırarak bana doğru geliyor. Adam çok sağlam. Altı dört, üç yüz kilo ve takımımızdaki en iyi vuruculardan biri. Etrafına bakmaya çalışıyorum ama kollarını iki yana açıp sırtıyor, beni kendine doğru çekip sarılıyor ve boştaki eliyle sırtımı sıvazlıyor. Üzerindeki bira kokusunu alabiliyorum ve Apple Watch'uma bakıyorum.

Kahretsin, saat daha 10 bile değil.

"İyi misin, adamım?" Elindeki kırmızı Solo bardağa doğru başımı sallayarak soruyorum.

Omuz silkiyor. "Mere ve ben yine kavga ediyoruz. Her zamanki gibi. Yemin ederim, onu bu kadar sevmesem giderdim. Bu saçmalık çok yorucu."

Evet, bu ikisi gazyağı ve alev gibiler. Bir saniye önce sürekli birbirlerinin gırtlığına sarılıyorlar, bir saniye sonra ise kelimenin tam anlamıyla birbirlerinin boğazına sarılıyorlar. Ayak uyduramıyorum ve birinci sınıfta denemeyi bıraktım. Tek bir geceden sonra kimseyi eğlendirmememin nedenlerinden biri de bu.

Bu saçmalık için zamanım yok. Karmaşık. İlişkiler karmaşıktır ve zihinsel olarak bu kadar yorucu bir şey için ayıracak son vaktim var.

Kahretsin, Hallie nerede?

Gözlerim kalabalığı tarıyor ama ondan bir iz yok.

Sakin olmam gerektiğini biliyorum; bütün gece gözümün onun üzerinde olmasına gerek yok. Bu gece içki içmeyeceğini söyledi, bu da onun başında dikilip güvende olduğundan emin olmak zorunda olmadığım anlamına geliyor. Hallie ne isterse yapabilir; ben sadece gözümün üzerinde olabileceği bir yerde yapmasını *tercih ederim*.

"Bu gece herkes nerede?" Hank'e sordum.

"Thompson ve Morgan'la birlikteyim." Kendi etrafında dönerek kalabalığa doğru işaret ediyor, sonra yarım bir omuz silkme hareketi yapıyor. "Nereye gittiklerine dair bir fikrim yok. Son duyduğum jöle sesleriydi, sonra seni gördüm."

Genellikle tek istediğim erkeklerle, birkaç kızla ve elimde bir içkiyle dışarıda bir gece geçirmektir, ama bu gece?

Kendimi burada olmak istemeye bile ikna edemiyorum. Özellikle de son otuz dakikamı kalabalığı tarayarak ve elimde tuttukça daha da ısınan ılık biramı yudumlayarak geçirmişken.

Kıçımı bir bar taburesine koyup çocuklarla birkaç dakika sohbet ediyorum, ama tüm bu süre boyunca Hallie'yi düşünüyorum ve bir saat gibi gelen bir otuz dakikanın ardından ona mesaj atıyorum ama yanıt alamıyorum.

Kalabalığın arasından ilerliyorum ve *sonunda* büyük bir koltukta uzun siyah saçlı bir kıza sokulmuş olan Eli'yi görüyorum. Geçen gün bahsettiği kız bu olmalı.

"Hey, kardeşim. Hallie'yi gördün mü?" Yukarı çıkarken söyledim.

Başını sallıyor. "Evet, o ve Viv dışarı çıktılar. Viv'in başı falan ağrıyordu. Lane, bu Ari. Ari, bu benim ağabeyim Lane."

Gülümseyerek ona elimi uzatıyorum, o da utangaç bir şekilde elimi tutuyor ve fısıldayarak selam veriyor. Bahsettiği kızı görmek güzel çünkü onu tam olarak emin değildim. İyi ki hayal gücünün bir ürünü değilmiş.

Onlara hızlıca veda ederek, çocuklardan biri beni bulup geceyi kapatmak için fiçıya sürüklemeyen önce oradan ayrılıyorum. Evimize dönüş yolu kısa ve sessizdi.

Bana düşünmek için zaman veriyor. Düşüncelerimle huzur bulduğum bir an.

Sonunda eve varıp kapıyı açıyorum, anahtarı kilitten çıkarıp ön kapının yanındaki masanın üzerine atarken ayakkabılarımı da çıkarıyorum. Oturma odasından gelen televizyonun alçak uğultusu dışında ortalık sessiz. Televizyon parlıyor ve girişteki bembeyaz duvara ışık saçıyor.

Kapıdan içeri girdiğimde Hallie'nin kanepede uyuduğunu görüyorum, hafifçe horlarken hala elinde kumandayı tutuyor. Giydiği dar beyaz tişört hafifçe yukarı kalkmış, soluk, kremi teninin küçük bir şeridini ve göbek deliğindeki piercingi, karanlıkta parlayan küçük bir uçan daireyi ortaya çıkarıyor.

Bu kız.

Onu, onunla ilgili her şeyi içime çekmek için kendime sadece birkaç dakika izin veriyorum. Sürekli yüzünün dışına ittiği kıvrıkcık, evcilleştirilemez bukleleri. Burnunun köprüsünden yanaklarına doğru dağılmış çilleri ve dolgun dudaklarının pembe, pembe rengi.

Tatmak için sabırsızlandığım dudaklar.

Her zaman fark ettiğim ama hiçbir zaman kendime benim olduğunu düşünme özgürlüğü vermediğim şeyler.

Uzanarak saçlarını yüzünden geriye doğru taradım, parmaklarım şakağının üzerinde gezindi, birkaç saniye oyalandım.

parmaklarımın altındaki derisi.

"Lane?" diye fısıldıyor halsizce, gözlerini aralayıp bana bakarken.
"Kahretsin. Saat kaç?"

Dudaklarım bir sırtışa dönüşüyor. "Gece yarısından hemen sonra."

Usulca iç çekerek yüzünü bana dönüyor, sonra ellerini başının altına sıkıştırıyor. "Yani beni uyurken mi izliyordun?"

Omuz silkiyorum. "Belki. Belki de değil. Bu gece Kappa'da seni aradım ama bulamadım. Eli bana eve gittiğini söyledi, ben de ayrılıp eve gelmeye karar verdim."

"Evet, oraya vardıktan kısa bir süre sonra ayrıldım. Sanırım bu gece parti havasında değildim. Viv'in de başı ağrıyordu, biz de ayrıldık."

"Bana pek parti tipi gibi gelmiyorsun, Hal," diyorum ayaklarını kaldırıp kanepenin ucuna oturturken ve yerleştikten sonra kucağıma yerleştirirken.
"Hiç senin tarzın gibi görünmüyor."

"Neden, tuhaf olduğum için mi?"

"Demek istediğim bu değil. Hem de hiç. Demek istediğim, bu kardeşlik partilerinde gördüğünüz pek çok kız gibi değilsiniz."

Hallie'nin gözleri döner. "Yani genellikle senin yanında olan kızları mı kastediyorsun?"

Uzanıp parmaklarımı yanına bastırıyorum, nefessiz kalana ve o akıllı ağzından tek bir kelime daha çıkamayana kadar gıdıklıyorum. "Benim de kastettiğim bu değil. Demek istediğim, seni burada burnunu Appalachian kriptidleri üzerine bir kitaba gömülü gördüğümde, bu her ne haltsa, ya da Viv ile *Spaced Out* için kayıt yaparken, *bu* senin elementin."

Otururken başını sallıyor ve bacaklarını göğsüne doğru çekip kollarını bacaklarına doluyor. "Evet. Haksız değilsin. Yani, gerçek üniversite deneyimini gerçekten istiyorum. Partiler, akşamdan kalmalar, hepsi. Sadece belki her gece değil?"

Gülüşü tatlı ve yumuşak, tıpkı kendisi gibi.

"Dürüst olmak gerekirse, bir daha hiç içmesem bile, bence hala çok erken olabilir.

Tekila..." Dilini dışarı çıkarıyor ve yüzü kırışıyor. "Bleh."

Güldüm. "Evet, ilk içkin için her şeyi yaptın. Ben olsam belki bira önerirdim. Tekila gibi sert bir şey değil."

"Evet, dersimi aldım. Güven bana. Peki ya bu gece? Sadece pijamalarımı giyip kanepede Netflix izlemek istediğimi hissettim. Etrafımda insanlar olsun, sosyal bir kelebek gibi davranayım istemedim çünkü zamanın yüzde sekseninde içime kapanık biriyim ve kendimi 'insanlarla iç içe' hissetmiyorum."

"Anlıyorum. Bazen bana da çok fazla geliyor."

Başını sallayarak konuşmayı farklı bir yöne çekiyor. "Peki... anlaşılmamıza ne zaman başlıyoruz? Bilirsin işte." Sinirli bir şekilde gülüyor. "Ah... kızlık bozma operasyonu."

"Tanrı aşkına, Hallie," diye inliyorum, bakışlarıyla buluşmadan önce başımı kanepeye yaslıyorum. "Bebeğim, seks... düşündüğün kadar *mekanik* bir şey değil. Ya öyleyse? zaman muhtemelen çok iyi değildir. Zorla değil, doğal bir şekilde gerçekleşmeli. Seni öylece soyup bekaretini alamam."

Televizyonun loş ışığında bile yanaklarının pembeleştiğini görebiliyorum ve başını sallıyor. "Özür dilerim, sanırım biraz endişeliyim."

Elimi uzatıp onu nazikçe kendime çektim. "Özür dileme. Bırak her şey nasıl olacaksa öyle olsun, tamam mı? Şimdi, buraya gel."

Birkaç saniye sonra ellerimde rahatlıyor ve onu yanıma yatırıp başını kucağıma koyduğumda, parmaklarım saçlarının tellerinde oynarken iç çekiyor. İlk kez benim dokunuşumla daha rahat görünüyor.

"Bu çok iyi hissettiriyor."

"Mm. Ne izliyordun?" Televizyona doğru başımı salladım.

"Oh, sadece Ay'a inişimizi inceleyen bir belgesel. Bazı insanların her şeyin bir komplo olduğuna inandığını biliyor musun? Bu bir

Hükümet tarafından uydurulmuş-" Duraklıyor, ağzı kapanıyor ve bakışlarını kaçırıyor. "Muhtemelen, uh... bunların hiçbirinden sıkılmak istemezsiniz. Kusura bakmayın. Kendimi biraz kaptırabiliyorum."

"Hallie?" Bakışlarını tekrar benimkilere çeviriyor, kalın koyu kirpikleri geniş gözlerini çerçeveleyiyor. "Konu sen olunca mı? Her şeyi bilmek istiyorum."

"Tamam o zaman."

Henüz ne demek istediğimi anlamadı. Ama anlayacak.

OceanofPDF.com

"SORU, doğaüstünün var olup *olmadığı değildir*. Günümüz toplumu, rasyonel düşüncenin dışında, bilimin kapsamının ötesinde şeyler olduğunu *nasıl* kabul edebilir? Hem fiziksel hem de metafiziksel olarak bizden daha büyük olan şeyler."

Başımı sallayarak gülümsüyorum ve mikrofona konuşuyorum. "Çok iyi söyledin Viv. Daha fazla katılamazdım. Bence toplumun sorunu da bu. Göremediğimiz şeyleri anlamakta zorlanıyoruz. Hayaletler, Koca Ayak, insanların taptığı farklı tanrılar. O şeyleri göremiyor olmanız, var olmadıkları anlamına gelmez. "

"Kesinlikle! Pekala çocuklar, kapanma vakti geldi. Bu hafta Hallie ve Viv ile *Spaced Out*'u izlediğiniz için teşekkür ederiz. Kanalımıza abone olmayı ve bizi sosyal medyada takip etmeyi unutmayın. Her Salı buradayız ve size en çılgın hayal gücünüzün ötesinde yepyeni bir bölüm getiriyoruz. Gelecek hafta Pentagon'da gerçekte neler olduğunu tartışacağız. Bu raporlar neyi doğruluyor ve biz uzaylı dostu insanlar için ne anlama geliyor? Dışarıdayız!"

Kulaklıklarını çıkarıyor ve dudaklarında aptal bir gülümsemeyle iç çekiyor. "Bu bölüm için delicesine heyecanlıyım. Sanırım hükümetin örtbas edilmesi en popüler konularımızdan biri. Geçen haftaki videodan sonra yeni bir mesaj var mı?"

Bakışlarımı dizüstü bilgisayarına geri sürüklüyorum ve web sitemizin okunmamış mesajları arasında geziniyorum. Sadece düzenli dinleyicilerimizden gelen mesajlar var.

Her hafta bir bölümü özellikle sevdiklerinde bize ulaşmayı ihmal etmeyenler. Bu noktada, onları kullanıcı adlarıyla tanıyoruz.

"Oooh, AliensRReal'dan bir mesaj daha. Diyor ki, '*Öldürüyorum! Gelecek haftaki bölüm için sabırsızlanıyorum.*'" Viv'e bakıyorum, gözlerim kocaman. "*Hiç* bir bölümü kaçırdıklarını sanmıyorum."

"Sadık. Bunu alkışlıyorum."

Lane'den gelen bir mesajla telefonum masanın üzerinde titriyor. O kadar hızlı kapıyorum ki sonunda düşürüyorum ve geri almak için uğraşıyorum.

"Ooooh. Lane olmalı." Viv kıs kıs güler.

"Kapa çeneni." Onun alaylarına gözlerimi deviriyorum ve mesajı açıyorum.

Benimle sahada buluş. Bir saat sonra.

Tarla mı? Neden onunla sahada buluşayım ki? Beyzbol sahası gibi mi?

"Yüzünde garip bir ifade var. Ne oluyor?"

Bilgisayar koltuğunda dönerek ona bakıyorum. "Lane az önce onunla sahada buluşmam için mesaj attı. Neden onunla beyzbol sahasında buluşmamı istesin ki?"

Yeni boyanmış tırnağını incelerken omuz silkiyor. "Bilmiyorum, Hal. Belki de seni atış tümseğinde sikmek istiyordur."

"Gerçekçi ol. Tanrım, *gitmen* gerek! Duş almam ve saçıma bir şeyler yapmaya çalışmam gerekiyor."

Ellerimi vahşi, evcilleştirilemez buklelerin üzerinde gezdiriyorum. Varlığımın mutlak felaketi. Geçmişte ne kadar ürün, ne kadar farklı bakım, maske, ne yaptıysam hiçbirisi kontrol altına alamamış gibi görünüyor. Saçın kendi aklı var. Ve şimdi kendimi toparlamak için -telefonuma bakıyorum- yaklaşık elli sekiz dakikam var.

"İyi, iyi. Tamam. Ama kapıdan girer girmez bir FaceTime bekliyorum. Umarım artık bakire olmazsın ama nefesimi tutmayacağım."

"Viv!" Onu kapıya doğru iterken bağıyorum, onu dışarı atmamı engellemek için ayaklarını yere vurmasını görmezden geliyorum.

"Ne! Sadece söylüyorum, nefesimi tutuyor olsaydım şimdiye kadar bir kız ölmüş olurdu. Bu güzel adam senin emrinde ve sen neredeyse bekaret kemeri takıyorsun, Hallie Jo. Midilliye binme zamanı. Deh!" Kıkırdıyor, bir yandan da kapının pervazına tutunmak için uzanıyor, ben onu daha sert iterken parmakları tahtaya tutunuyor. "Beni asılı bırakma."

"*Güle güle Vivienne!*"

Son bir bıkkın bakış ve üflenmiş bir öpücük, mırıldanarak koridorda kayboluyor ve ben kapıyı çarparak kapatıyorum, sonra telefonuma bakıyorum.

Harika. Elli üç dakika.

Ve tek bir saniyesini bile boşa harcamıyorum.

Lane Collins beyzbol sahasına ait.

Orleans Üniversitesi'nin beyzbol sahasının çitlerinden geçip yedek kulübesinin toprak zemininde yolumu bulduğumda aklıma ilk gelen bu oldu. Beyzbol hakkında dürüstçe söyleyebileceğim pek bir şey yok, bunun dışında etrafa atılan ve gerçekten dar pantolonlu adamlar tarafından yakalanan bazı toplar var ve amaç bir sopayla topa vurmaktır. Hepsi bu kadar.

Gerçekte ne olursa olsun, Lane'in kesinlikle kendi elementinde olması dışında.

Burası onun parladığı yer. Ait olduğu yer, sanki sadece onun için yaratılmış gibi.

Büyürken onu evde antrenman yaparken, Eli ya da babasıyla bahçede top atarken gördüm. Sopa salladığını ve plastik topa vurduğunu o kadar çok gördüm ki izlerken *bile* kollarım ağrıyordu ama onu sahada oynarken hiç görmemiştim.

Eli'nin peşinden koşmakla ve bir kitaba gömülmekle o kadar meşguldüm ki sporla ilgili ilk şeyi biliyormuşum gibi davranıyordum.

Ama onu burada beyzbol şapkasını gözlerinin üzerine indirmiş, bir kovadan topları çekerken, sonra da hayatımda hiç görmediğim kadar güçlü, kuvvetli ve isabetli bir şekilde fırlatırken görünce... Buraya ait olduğunu anladım.

Yedek kulübesinin kenarına yaslanıp çenemi elime dayayarak onun sayısız top atışını izliyorum, ta ki sonunda bana doğru bakıp dudaklarında bir sırıtış oluşana kadar.

"Ne zamandır oradasın?" diyor sonunda yanıma geldiğinde. Tişörtünün eteklerine uzanarak alnındaki teri silmek için kaldırıyor ve bana belirgin karın kaslarını ve bronz tenini gösteriyor. Kasları şekillenmiş ve hareketleriyle dalgalanıyor, bu da ağzımı sulandırıyor.

Kendine gel Edwards. Şimdi onu süzmenin zamanı değil.

Boğazımı temizleyerek mırıldandım, "Uh, sadece kısa bir süre. Seni uzun zamandır oynarken görmemiştim. Mutfak camımızı kırdığından beri."

O günü dün gibi hatırlıyorum. Collins'in en büyük kardeşine aslında ne kadar aşık olduğumu fark ettiğim ilk günlerden biriydi. O gün Eli'yle bahçede top oynuyorlardı ve ailesi ona defalarca arka bahçeyi kullanmasını söylediği halde o ön bahçede kalmak için onları görmezden gelmişti. O gün mutfak penceremiz kırıldı. Babası değiştirmeyi teklif etti ama Lane reddetti. Tamir masraflarını kendisi karşılayabilmek için bütün yaz mahalledeki her evin çimlerini keserek çalıştı.

O zaman bile buna hayrandım.

"Bu konuyu bir daha konuşmasak olur mu? Hala bir çim biçme makinesi gördüğümde kurdeşen döküyorum."

Başımı arkaya atıp gülüyorum ve bu anıyı hatırlayınca başımı sallıyorum. "Evet, ama sen yaptın ve ailem bunun için sana saygı duydu. Her şeyi kendi başına yapmış olman."

Omuz silkiyor. "Benim sorumluluğum. Sorumluluklarımla ilgilenirim."

şekli, kelimeler ağır geliyor, bu konuşmadan daha ağır, ama burnumu sokmuyorum. Onun yerine, yanından geçip sahaya gidiyorum. Ayaklarımın altındaki çimler pelüş ama kuru. Bahçenizde bulabileceğiniz normal çimlerden farklı bir his veriyor.

"Dürüstçe söyleyebilirim ki bir beyzbol sahasında duracağımı hiç düşünmemiştim." Parmaklarım bileğimdeki bilezikleri bulup küçük boncukları parmaklarımın arasında çevirirken burnumu kırıştırıyorum. "Asıl soru neden bir beyzbol sahasında olduğum?"

"Çünkü *beyzbol* oynayacağız." O kadar basit söylüyor ki, sanki beni buraya getirme nedenini bilmem gerekirmiş gibi. Gülüyor, omuz silkiyor. "Bunun senin ilk dersin olabileceğini düşündüm. Konfor alanından çıkma ve her nerede olursan ol, genellikle gittiğin bir yer olmasa bile rahat olma dersi. Birlikte takılacağımızı söylediğimizi hatırlıyor musun? Birbirimizi tanıyacaktık? Burası mükemmel bir yer. "

Bu sefer gülüyorum. "Evet, tamam." Yedek kulübesine doğru dönmek istiyorum, ama elini uzatıp elimi tutuyor ve beni durduruyor.

"Hayır, o tatlı kıcını tabağa koy."

Kaşlarım çatıldı. "Hangi plaka? Çünkü beyzbol hakkında hiçbir şey bilmiyorum ve gerçekten Collins... beni hiç tanıyor musun? *Herhangi bir şeye* vurmak için tahta bir nesneyi tutacak kadar koordineli değilim."

Lane sadece başını sallıyor, o aptal küçük beyzbol topunu havaya fırlatıyor ve bakmadan yakalıyor. Çünkü gözleri benim üzerimde ve dudaklarındaki ukala sırıtış bundan kurtulamayacağım anlamına geliyor.

Greeeeat.

"Bu iyi çünkü sana öğreteceğim" diye mırıldandığını duyana kadar ayak parmağımı tarladaki toprakta sürüklüyorum.

Ve artık beyzbol hakkında konuşuyormuş gibi görünmüyor.

Yaklaştıkça bakışları kararıyor. "Ben harika bir öğretmenim, Hallie. Şimdi, sopayı kap."

Dönüp sahanın etrafına bakıyorum, yerdeki beyaz plakanın yanında duran tahta bir sopa görüyorum, sonra oflayıp puflayarak ona doğru ilerliyorum.

Ben giderken arkamdan kıkırdadığını duyabiliyorum, bu yüzden ona doğru dönüyorum ve dilimi çıkarırken aynı anda ona parmağımı uzatıyorum.

"Peki. Bu şeyi sallamama izin vermek ister misin?" Elime alıp parmaklarımı siyah, yıpranmış bir bantla sarılmış tabanın etrafına dolayarak soruyorum. "Karar senin, dostum. Seni uyarmadığımı söyleme. Birisi gözünü kaybedecek."

Eldivenini ve topunu yanımdaki yere atıyor ve yavaşça arkamda durmak için hareket ediyor. Bir an duraksıyor, sadece nefes verirken nefesini boynumda hissediyorum ve sonra ellerinin kalçalarımın doğru kaydığını hissediyorum, dizi bacaklarımın arasına giriyor, sadece ayağı bacaklarımı daha da ayırıyor.

"Beyzbolun bu kadar... uygulamalı bir spor olduğunu bilmiyordum."

Bir kıkırdama ve ardından mırıldanma "Tek yapman gereken topa vurmak Hallie. Topun geldiğini gördüğünde, salla."

Bana hareketi gösterirken vücudunun sıcaklığını sırtımla aynı hızda hissedebiliyorum, elleri sopanın etrafında benimkilerin üzerine kapanıyor ve birlikte kaldırıp sallıyoruz. Uzuvarım artık çalışmıyor gibi görüldüğünde, bana bir şeyler öğretmesi gerektiğini unutana kadar bizi birlikte hareket ettiriyor. Onun yerine, odaklanabildiğim tek şey arkamdaki hissi.

Topu fırlatırken terledikten sonra bile inanılmaz derecede güzel kokuyor. Ev gibi kokuyor. İçine gömülmek ve asla ayrılmak istemediğim bir yer gibi. Bergamot ve sedir.

Nefes alıyorum, o beni çevrelerken ben de onu içime çekiyorum. Etrafımızdaki alan kayboluyor gibi görünüyor ve sadece ikimiz, bu sopayı sıkıca tutarak, her yerimi ağrıtabilecek şekilde birbirimize bastırıyoruz. Midemde ısı patlıyor ve onun her bir sert santimini bana karşı hissettiğimde nefesim kesiliyor.

"İşte benim kızım," diye kulağıma üflüyor, kelimeler omurgamdan aşağı bir ürperti gönderiyor. Sonbaharın sonundayız ama Güney'deyiz ve hava soğuğa yakın bile değil, yine de kollarımda tüylerim diken diken oluyor. "Aynen böyle."

Geri adım attığımda, onun sıcaklığını hemen özlüyorum, ama başımı sallıyorum, boğazımdaki yumruyu yutarak onun tümseğe geri dönmesini izliyorum. O uzaklaşırken tüm vücudum hayal kırıklığı içinde çığlık atıyor.

Tanrım, eğer beyzbolu böyle oynuyorsan, beni de yaz.

Bunu çok kolaymış gibi gösteriyor ve eğer topa vurmamı istiyorsa, o zaman vururum.

Keşke Vivienne beni şimdi görebilseydi. *Beyzbol* oynarken. *Gerçek* bir spor. Ve hepsi Lane Collins bekaretimi almaya söz verdiği için.

Muhtemelen gün ışığını hiç görmemesi gereken aptal bir sarhoş teklifi yüzünden.

"Pekâlâ, bakalım sende ne varmış *Collins*," diye takılıyorum ve bana gösterdiği gibi omuzlarımı dikleştirip sopayı daha yukarıda tutuyorum.

Dudaklarındaki kararlı gülümseme ya da topu parmaklarının arasında yuvarlayışı dikkatimi dağıtmamalı, ama bir an için dağıtıyor ve sonra top uçarak yanımdan geçiyor ve ben vuruş şansımı tamamen kaçıyorum.

Kahretsin!

"İlk kuralınız? Gözünü toptan ayırma."

Sopayı bırakıp elimi kalçama koyarken başımı sallıyorum. "*Gerçekten* mi? Hazır bile değildim! İyi o zaman. Tekrar deneyelim."

Bir kez daha omuzlarımı dikleştiriyorum ve bu sefer odaklanmış durumdayım. Topa odaklandım. Sopayı sağ omzumun üstünde tutuyorum ve ayaklarım

Bana gösterdiği şekilde yayıldı.

Topu fırlattı ve ikinci kez sopam hiçbir şey yakalayamadı ama

Ha

va. "Ugh!" Hayal kırıklığı içinde ağlıyorum.

Tekrar ve tekrar, top üstüne top, salıncak üstüne salıncak, hiç dokunmadım bile

Top.

Güldüğünde pes edip sopayı ona fırlatmaya hazırım. "Hallie,

Vur şu lanet topa. Bunu yapabilirsin. Topa vur!"

"Deniyorum! Açıkça!" Kıvrıcık buklelerimi yüzümden geriye doğru iterken çığlık atıyorum. "Hadi bakalım. At şu lanet topu!"

Sopayı geri çekiyorum ve o fırlattığında tüm sallıyorum. Ve sonunda, topun tahtayla buluştuğunu hissediyorum.

Topa vurdum! Al , seni ateşli, sinir bozucu mükemmel adam!

"Ha! Yesssss!"

Sonra bir oof sesi duydum ve Lane taşaklarını tutarak iki büklüm oldu. Atışım doğrudan mücevherlerine doğru gitti ve ıskalamadı.

Gözlerim açıldı. "Oh, kahretsin!"

Elimdeki sopayı yanıyormuş gibi bırakıp ona doğru koşuyorum, dudaklarımdan özürler dökülüyor. "Sen iyi misin? Ambulans çağırmam gerekiyor mu? Gördün mü, koordinasyon gerektiren şeyler yapmaya çalıştığımda böyle oluyor. Seni uyarmıştım, hatırladın mı?"

"Ben iyiyim. Ben iyiyim. Siktir, sanırım." Öksürüyor, sonra yere yatıyor, hâlâ taşaklarını tutuyor. "Lanet topa vurdun, Hallie Girl."

Göğsüm, topa ve onun taşaklarına vurduğum için şu anda daha çok yüz buruşturmaya benzeyen gülümsememle gururla doluyor.

"Çok özür dilerim," diye mırıldanıyorum, onun yanında dizlerimin üzerine çöküyorum. "Gerçekten gezegendeki en koordinasyonsuz insanım, o yüzden bu berbat bir fikirdi. Korkunç eğlenceli!"

Güldüğünde kıkırdıyorum, dudaklarından derin bir gümbürtü dökülüyor. "Seninle gurur duyuyorum."

Dirseklerinin üzerinde oturuyor ve bana bakıyor. "Tekrar yapmaya ne dersin?"

Sikim için çizgi sürüşü kısmını çıkar."

"Yapalım."

Ne kadar oynadığımızı unutuyorum. Ancak kollarımı bir daha kaldıramayacağımı hissettiğimde duruyoruz.

"Tanrım, yarın telefonumu elime alabileceğimi bile sanmıyorum. Sınıfta nasıl çalışacağım?" Sopayı ayaklarımın dibine bırakarak inliyorum. Pazularım yanıyor ve çok yorgunum ama dürüst olmak gerekirse? En son ne zaman bu kadar eğlendiğimi hatırlamıyorum.

Yapmayı hayal bile edemeyeceğim bir şeyi, hiç beklemediğim bir kişiyle yapmak.

"Sen doğuştan yeteneklisin, Hal," diyor Lane, yüzündeki teri tekrar silerek, gömleğinin altındakilere bir göz atmama izin veriyor. "Ama topa vurmamak beyzbol oynamanın sadece ilk adımıdır."

Orantısız sırtışı genişliyor ve bir adım öne çıkarak alanımı işgal ediyor. "Şimdi üsleri çalıştırmalısın."

"Ben koşmam Collins. Üzgünüm, beni kovalayan bir şey olmadığı sürece. Freddy ya da Michael gibi. Bilirsin, kült klasiklerdeki gibi? Evet, o bıçak kullanan seri katiller beni o üslerde yakalamanın tek yolu. Olmaz."

Neredeyse meydan okur gibi kaşlarını kaldırıyor ve ben de ağrıyan kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturarak karşılık veriyorum.

İkimiz de en ufak bir geri adım atmadan aramızda sessiz bir konuşma geçiyor.

Şimdi, bunu yapabileceğimi kanıtlamak için yapmak istiyorum. Aynı vuruşta yaptığım gibi.

Bu yüzden, bu kadar kolay pes edeceğimi beklemeden onu toz içinde bırakarak birinci kaleye doğru havalandırmadan önce dudağımı dişlerimin arasına alarak bir anlığına kaleye baktım.

Sürpriz unsuru bana avantaj sağladı.

"Yetişebilirsen yetiş, Collins," diye kıkırdarak omzumun üzerinden fırlatıyorum, yıpranmış Vans'larımı toprağa gömüp birinci kaleye doğru koşarken.

Ancak bu adamın ne kadar hızlı olduğunu fark etmemiştim       aniden tam arkamda belirdi ve tam      dönerken kıkımda bir şaplak hissettim.

"Bence bundan daha hızlı gidebilirsin, Hallie Jo. Hadi, beni çamurda bırak," diyor geçerken, dönüyor ve ikinci aşamaya doğru geri geri koşuyor.

Dişlerimi sıkıp daha sert itiyorum, bacaklarımı daha hızlı gitmeye zorluyorum. Ve... o hala beni yeniyor. Onun arkasından giderken ayaklarım kaleye çarpıyor ve neredeyse kalenin üzerine yığılıyorum.

"Ben... Çok... şekilsizim..." Nefes nefese kaldım, ellerim dizlerime gitti. Biraz dramatik davranıyorum ama bu, lisede geçirdiğim dört yılın toplamından daha fazla fiziksel aktivite demek.

Lane sadece gülüyor, en ufak bir nefes darlığı yok. Öyle olmasını beklediğimden değil. Göğsüm yanmadan doğru dürüst bir yudum hava  ekebilmiştim ki, birden fiskiyeler canlandı ve üzerimize su püskürtmeye başladı.

"Kahretsin," diye homurdanıyor, elimi elinin içine alıyor ve sırlsıklam olmamak için beni fiskiyenin tam hizasından çekiyor.

Artık çok geç, çoktan sırlsıklam oldum. Elini bırakıp dış sahaya doğru koşuyorum, onu ensemdede hissederken dudaklarımdan bir kıkırdama çıkıyor. Her adımda biraz daha sırlsıklam oluyorum ama şu anda bunun bir önemi yok. Louisiana'nın nemli ve sıcak havasından kurtulmak için iyi bir fırsat. Başım dönüyor ve sanki ikinci bir rüzgar almışım gibi hissediyorum. Lane Collins tarafından bir beyzbol sahasında kovalanmak ister gibiyim, sanki kaybedecek hiçbir şeyi olmayan iki gen mişiz gibi.

Bu sefer biraz daha ilerliyorum ve ancak dış sahanın pelüş yeşil  imlerinin ortasına geldiğimde kollarının belime dolandığını hissediyorum ve sırlsıklam bedenine doğru çekiliyorum, dudakları kulağımı buluyor.

"O kadar hızlı değil."

Gölüyorum, kurtulmaya çalışırken tutuşuna karşı kıpırdanıyorum. Sadece kollarında dönmeme izin verecek kadar bırakıyor ve bunu yaptığında, ön tarafına sıkıca bastırılıyorum, kolları belime kilitleniyor, ellerim göğsüne yapıştırılmış tişörtün üzerinde kayıyor.

"Hallie?" Lane mırıldanıyor, bakışları dudaklarımda geziniyor ve gözlerime bakıyor.

"Evet?"

"Seni *gerçekten* öpmek istiyorum."

Yutkunuyorum, söz konusu o olduğunda genellikle hissettiğim sinirler boğazımın dibinde toplanıyor ve nefes almayı imkânsız hale getiriyor. "Öyle mi?"

Başını sallıyor. "Evet, . Tadının nasıl olduğunu bilmeden bir saniye daha bekleyemem."

Oh, Zeta Reticuli.

Zaten sıırıslıklam olmasaydım, ayaklarının dibinde eriyip bir su birikintisine dönüşecektim.

Bu nasıl benim hayatım olabilir?

"Tamam," diye fısıldıyorum, elleri çenem boyunca kayarak onu nazıkçe kavrarken. Başparmağı elmacık kemiğimin üzerinde geziniyor ve ben elimde olmadan burnunun yamacından dolgun dudaklarına doğru akan su damlacıklarını izliyorum. Şu anda benimkinde hissetmek için her şeyi yapabileceğim dudaklar.

"Öyle mi?"

Sözsüzce başımı sallıyorum, şu anda konuşmak için kendime güvenmiyorum. Sinirli bir gevezelikle ya da tanımlanamayan bir uçan nesneyle ilgili rastgele bir bilgiyle her şeyi berbat etme olasılığım varken olmaz.

Artık o kadar yakın ki nefesinin dudaklarımda dolaşan sıcak soluğunu hissedebiliyorum, gözlerinin derin yeşil havuzu benimkileri rehin alıyor, istesem de başka tarafa bakamıyorum ve sonra... beni *öpüyor*.

Dudakları sert ama yumuşak bir şekilde benimkilere değiyor. Ben onun içinde erirken elleri saçlarıma kayıyor, beni sıkıca tutuyor.

Beyzbol sahasının ortasında, tepeden tırnağa sıırıslık bir halde, ilk öpücüğümü olmasını dilediğim tek çocuktan aldım.

Lane Collins beni öpüyor.

Dudaklarıma doğru inliyor ve dilini dudaklarımla kenarında gezdiriyor, ben de onun için ayrılıyorum, dilini içeri sokmasına, beni tatmasına izin veriyorum. Bu his mükemmel olduğu kadar yabancı da ve asla durmasını istemiyorum.

Nefesim kesilene ve dudaklarım onunkileri hissetmekten acıyana kadar onu öpmek istiyorum.

Dili benimkine karışıyor, ikimiz de nefes almak için yukarı çıkmıyoruz.

Birden stadyumun ışıkları kapandı, bizi tamamen karanlıkta bıraktı ve ağzını yırtıp attı.

"Siktir." Boğuk bir mırıltı, karnımda ısı biriktiren bir mırıltı. "Hallie..."

Alnını benimkine değdiriyor ve o anda ilk öpücüğümün hiç de hayal ettiğim gibi olmadığını fark ediyorum.

Hiçbir gariplik yok. Beceriksizlik, dişlerin çarpışması, burunların çarpışması ya da ilk öpücüğünüzde beklediğiniz herhangi bir şey yok.

Bu evrenin dışında daha iyi. Tamamen farklı bir galaksi.

Aşk romanlarında okuduğunuz ve doksanların romantik komedilerinde izlediğiniz türden bir öpücük.

Ama bu benim hayatım ve yüzümü değerli bir şeymişim gibi ellerinin arasında tutan sporcu Lane.

O kadar inanılmaz ki Mia Thermopolis gibi patladı. Şu anda kendi

Prences Günlükleri anımı yaşıyorum.

Bu öpücüğü, bu anı kim nasıl yenebilir, bilmiyorum. Tek bildiğim, eğer kaçırdığım şey buysa?

O zaman sonsuza dek Lane Collins'i öperim.

"İYİ OYUNDUN Collins! Bu gece orada ateş gibiydin. O sihirli parmakların hakkında ne biliyorsan bana da öğretmeni istiyorum çünkü o kaydırıcı mı? Siktir, dostum!" Yedek atıcım Cooper, ben yedek kulübesine girip yerimi almaya hazırlanırken sırtıma bir tokat atıp sarılıyor.

Yetmiş sekiz saha.

Kırk tanesi saatte 100 milin üzerinde. Kolum
yanıyor ve çok yorgunum.

Her ne kadar sezona hazırlanmak için sadece hazırlık maçları yapıyor olsak da, normal sezon maçları gibi oynuyoruz.

Bu yüzden her atışı değerlendirdim. Her birini.

Eğer bu top oynadığım son sezonsa, elimden gelenin en iyisini yapmak istiyorum. Burada bitse bile bir miras bırakmak istiyorum. Bu stadyumdaki herkesin adımı bilmesini istiyorum.

"Sağ ol dostum. Sende bu var. Bizim için eve getir."

Başını sallıyor, şapkasını başına doğru indiriyor. Kısa bir süre önce onun yerindeymişim gibi geliyor ve onda kendimi görüyorum. Azmini, başarma arzusunu, sahadaki davranışlarını.

Birinci sınıf öğrencisi olmak çok büyük bir baskı. Biliyorum çünkü ben de o yollardan geçtim. Ben de aynı yerdeydim, omuzlarımda aynı ağırlıklarla aynı tümsekte duruyordum. Oyuna girdiğinizde

İnanılmaz. Kalabalık sizin için tezahürat yaparken ve tüm dünya adınızı haykırırken yaşadığınız gerçek bir yükseliş gibi.

Ve bunu yapmadığınızda, sadece arkadaşlarınızı, ailenizi, takım arkadaşlarınızı, koç ekibinizi, size güvenen insanları hayal kırıklığına uğratmakla kalmaz, aynı zamanda tüm taraftar kitlesini de hayal kırıklığına uğratırsınız. Bu koltuklar için büyük paralar ödeyen koca bir şehri. Sponsorlar yatırımlarından sonuç bekliyor.

Bu sadece beyzbol değil. Ondan daha fazlası.

Özellikle de ülkenin en iyi takımlarından biri için top oynamanın getirdiği aşılmaz bir baskı var.

Ligde bir numara olmamızın bir sebebi var.

"Daha önce telefonunda küçük bir kız gibi kıkırdadığını görünce bu gece bu kadar zorlanmana şaşırdım." Grant'in kendini beğenmiş sırıtışı yanımda beliriyor ve beni tebrik etmek için sırtımı sıvazlıyor. "Dikkatinin daha dağınık olacağını düşünmüştüm."

"Kapa çeneni."

"Ne? Sadece söylüyorum, neredeyse seni evden dışarı sürüklemek zorunda kalıyordum. Ne yaptığını biliyor musun, dostum? Hallie ile mi?"

Eldivenimi yedek kulübesine ittim ve yüzümü ona döndüm. Bu konuşmanın en iyi arkadaşımla olmasını bekliyordum, belki de bir maç sırasında yedek kulübesinin ortasında değil. "Evet. Ben iyiyim. Sadece... eğleniyoruz. Sıradan."

"Dinle, bu senin hayatın ama en iyi arkadaşın olarak senin için endişelenmek benim işim. Sen benim oğlumsun ve ben sadece ne yaptığını tam olarak anlamayı ve sadece sakinle düşünmemeni istiyorum. O senin küçük

kardeşinin en iyi arkadaşı." Başındaki şapkayı çıkarıyor ve parmaklarını dağınık saçlarında gezdiriyor. "Eğer... eğlenmeyi bırakırsan bunun işleri garipleştireceğinden endişelenmiyor musun?" "Evet, her şey yolunda gidecek.

Rahatız, eğleniyoruz. Ben önemsiyorum Ona saygı ve onu incitecek hiçbir şey yapmayacağım."

Hallie'ye *gerçekte* neler olduğunu itiraf etmeye hazır değilim. Özellikle de evlenme teklifini başkalarının bilmesi konusunda ne hissettiğini bilmediğim için.

Başını sallıyor ama gözlerindeki tereddütlü bakış bana daha fazlasını söylemek istediğini söylüyor. Ama söylemiyor ve Coop kürsüye çıkarken konuyu kapatıyor. Bu konuşmanın ne yeri ne de zamanı.

Maçın geri kalanında yan yana duruyoruz ve birlikte Coop'un maçı tıpkı dediğim gibi güçlü bir şekilde bitirmesini izliyoruz. Kazandık ve bu *inanılmaz* bir his.

Adrenalin damarlarımda dolaşüyor, yedek kulübesinden çıkarken elektrik yüklü bir tel gibiyim ve kendimi dünyanın tepesinde hissediyorum.

Sanki her şeyi yapabilirmişim gibi. Her lanet şeyi.

Ta ki telefonum çalana ve ekranda babamın adını görene kadar. Parmağım Reddet düğmesinin üzerinde geziniyor, bu noktada neredeyse bir alışkanlık gibi. Konuşmadan kaçıyorum.

Onunla beyzbol oynamayı çok sevdiğim bir zamanı hatırlıyorum. Gecelerimizi bahçede kolum üzerinde çalışarak, güç egzersizleri ve hareketlilik yaparak geçirirdik. Güçlendirmem gerektiğini düşündüğü her şeyi.

Bu zaman sadece bizim zamanımız ve sadece bizim zamanımız olmakla kalmazdı, o zamanlar evimizde nadir görülen bir durumdu, aynı zamanda sadece konuşabileceğimiz bir zaman olurdu.

Hayat, okul, hayallerimiz hakkında.

Sadece bana ait olan kesintisiz bir cennet parçasıydı.

Beni yanlış anlamayın, kardeşim ve ben yakınız; her zaman da öyleydik. İyi bir ilişkimiz var. kıskançlık ya da kin yok. Birbirimizin boğazına sarıldığımız anlar oluyor ama bence bu normal bir kardeşlik durumu. O beni destekliyor, ben de onun için aynısını yapıyorum ve bu dünyada onun için yapamayacağım hiçbir şey yok. Biz kan bağıyız.

Ama hata yapmayın, Eli altın çocuk. Sporla ilgilenmiyor olabilir ama 4.2 not ortalaması, arkasında ders dışı etkinliklerle dolu bir dosya ve

Babamızın mezun olduğu okula gelmek için Harvard'ı reddetti. Ailemin, özellikle de babamın gözünde o çocuğun yanlış yapabileceğı hiçbir şey yoktu.

Çok yorucu. Ailem her zaman Eli'nin kim olmak isterse olabileceğine ve ne yapmak isterse yapabileceğine inandı. Ama beni sadece iyi bir kolu olan ve sopa sallayabilen bir çocuk olarak gördüler.

Her ne kadar taze toprak kokusunu ve sahadaki boyalı çizgileri sevsem de, bazen herkesin sizden beklediğinden daha fazlası olarak görölmek istersiniz.

Son zamanlarda her şeyi ikinci kez sorguluyorum. Hayatımın geri kalanında yapmak istediğim şey gerçekten bu mu? Beyzboldan ne kadar keyif alsam da tüm hayatım beyzbol etrafında dönüyor ve bilmiyorum... Belki de babamın ve diğer herkesin olmamı istediğı şeyden daha fazlası olmak istiyorum.

Nihayetinde cevap veriyorum, ardından çantamı omzumda daha yükseğe kaldırırken telefonu kulağıma götürüyorum.

"Hey, baba."

"Hey, evlat. Sonunda cevap veriyorsun. Sana ulaşmak lanet olası belediye başkanının oğluna ulaşmaktan daha zor."

Boğazımı temizliyorum, kısık sesle gülüyorum. "Evet, uh... Dersler, antrenmanlar falan derken buralar biraz karıştı. Annem nasıl?"

"O iyi. Dersler başladı, bu yüzden yeni öğrencileriyle bağlantı kurmaya çalışıyor. Sınıfını hazırlıyor. Bunun nasıl olduğunu hatırlıyor musun?"

Evet, mutfak masası genellikle yüzlerce farklı sanat eseri, el işi ve kağıtla doludur. Yıllar önce emekli olmuş olsa da anaokulu öğretmenliğini çok seviyor. Bu her zaman onun hayaliydi ve annemin öğretmenlik yapmadığını hayal bile edemezdim.

"Evet. Yani-"

"Bu gece dışarıda maçı izledim. Harikaydın evlat. Gerçi o topa vuruş sırasında endişelendim. Birkaç yoga dersi almanız, esnekliğiniz ve hareket kabiliyetiniz üzerinde biraz çalışmanız gerekebilir. Biliyorsun, biraz gevşemeyi göze alamazsın.

şu anda herhangi bir kapalı. Bütün gözler senin üzerinde, Lane. Ülkedeki her takımın gözü senin üzerinde. İlk turda seçilmeni bekliyorlar evlat. Ülkedeki bir numaralı aday."

Bunu çok iyi biliyorum. Gerçekten her şeyden sonra neyin tehlikede olduğunu anlamadığımı mı sanıyor? Her gün omuzlarımda taşıdığım lanet olası baskıdan bahsetmiyorum bile.

"Biliyorum, baba."

"Sen inanılmaz bir oyuncusun Lane. Sadece bunu devam ettirmeni istiyorum. En önemli anlarda kaytarmaya başlama. Uğruna çalıştığımız her şey elimizin altındayken olmaz."

"Evet, biliyorum. Dinle, gitmem gerek. Daha eve bile varmadım ve düş almam gerek."

"Tamam, evlat. Yakında konuşur muyuz?"

Boğazımda düğümlenen ukalalığı yutuyorum ve "Evet. Daha sonra."

Başka bir şey söylemeden telefonu kapatıyorum ve çantamla birlikte ön verandamızın gıcırdayan merdivenlerine oturuyorum.

Kahretsin, bir telefon görüşmesinin bu geceki galibiyetin keyfini kaçırıp tamamen başka bir şeye dönüştürebilmesi berbat bir şey.

Hey, evlat, harikasin, ama daha iyi olabilirsin.

Güzel vuruş Lane, bir dahaki sefere ön bacağına daha fazla ağırlık ver ki vuruşunda daha fazla güç olsun.

Her zaman bir şey vardır. Geliştirmem gereken bir şey. Daha iyi olmak için üzerinde çalışmam gereken bir şey. Daha iyisini yapmak için. Konu beyzbol olduğunda Collins ailesinin poster çocuğu ol.

Son zamanlarda tek düşünebildiğim, profesyonel top oynamanın artık benden çok onun hayali gibi geldiği.

Birkaç dakika sonra ön kapının arkamdan gıcırdayarak açıldığını duyuyorum, menteşeleri yağlamam gerektiğini hatırlatan bir ses ve ardından ayak sesleri.

Hallie basamakta yanıma çöküyor, üzerinde büyük boy bir sweatshirt ve küçük bir şorttan başka bir şey yok. Saçları açık ve lens yerine gözlerini daha da masum gösteren gözlüklerini takmış.

"Hey, All-Star." Utangaç bir şekilde omzuma çarparak sırtıyor. Ben de ona zoraki bir gülümseme fırlatıyorum. Babamla telefon görüşmesinden sonra pek de kutlama havasında değildim.

"Geç kalkmışsın."

Omuz silkiyor, sokağa bakarken dizlerini yukarı çekiyor. "Seni antrenman için tebrik etmek istedim."

"Teşekkürler. Eli ile gecen nasıldı? O burada mı?"

"Hayır." Başını sallıyor. "Yemekten eve döndükten sonra Ari'ye gitti. Onunla tanıştın mı?"

Başımı salladım. "Evet, geçen geceki partide. Ondan hoşlanıyor gibi görünüyordu."

"Evet. Ondan gerçekten hoşlanıyorum. Çok tatlı biri. Ona yakında bir film gecesi için gelmesini söyledim. Uhm, iyi misin?" Hallie endişeyle kaşlarının arasında küçük bir kırıxıklığa neden olarak sordu. "O maçtan sonra daha iyi bir ruh halinde olmanı beklerdim."

"Sadece kafamda bir sürü şey dönüyor. Anlıyor musun?"

"Evet, sanırım çok fazla baskı var. O kadar insanın önünde performans sergilemek zorunda kalmak? ESPN bu gece orada on binden fazla insan olduğunu söyledi."

Omzumu eğip bakışlarımı tekrar geceye doğru sürüklüyorum. Bazen üzerimdeki baskının beni güçsüz gösterdiğini kabul etmek istemiyorum ama öyle olabiliyor. Özellikle de babamla bu akşamki gibi bir telefon görüşmesinden sonra.

"Ben iyiyim."

"Yani, tamam mı? Yoksa... sadece iyi mi? İkisi birbirinden çok farklı," diye soruyor. "Sadece bir tane iyi vardır, Hallie Girl, ve ben iyiyim."

Yüzünü ona dönüyor,

Uzanıp başparmağımı kaşındaki kırıxıklığın üzerinde gezdiriyorum ve mükemmel yüz hatlarındaki hafif kırıxıklığı yatıştırıyorum. Yapmasını istediğim son şey

Ben ve benim bokum hakkında endişeleniyor. Onun endişelenmesi gereken kendi sorunları var. "Sorduğun için teşekkürler. Film gecesi için hazır mısın? Omzuma biraz buz koymam lazım ve uykuya dalmam saatler sürecek. Adrenalin falan."

"Ah evet. *Peki ya Blair Cadısı Projesi?*"

İnledim. "Neden bütün bu filmlerde birilerinin ölmesi gerekiyor?"

"Biliyor musunuz, bayım..." Merdivenlerden inip bana elini uzatarak sözünü kesiyor. "Tamam, sen seç. Ama timsahlarla ilgili hiçbir şey izlemeyeceğim, seni ucube."

Gülüyorum ve sonunda birinin kaçınılmaz olarak öleceği bir korku filmi izleyeceğimizi bilerek onu içeri kadar takip ediyorum.

Kızım için her şeyi yaparım.

OceanofPDF.com

hallie

"Yani bu hafta sonu tüm ev size mi kaldı?" Viv bilgisayar koltuğumda dönüp durarak soruyor. "Eli nerede?"

Omuz silkiyorum. "O ve Ari daha önce alışverişe gittiler, bu garip çünkü Eli alışverişten *nefret eder*? Ama sonra bunun başka bir şey için bir kod olabileceğini fark ettim ve bilmek istemedim..."

Viv'in yüzü buruşuyor, yüz hatlarında iğrenme ifadesi beliriyor. "Ew, yanlışlıkla Eli'nin biriyle yattığını zihnimde canlandırdım ve sanırım şimdi kusmam gerekiyor."

Dramatik sahneyi başlatın ve sahte öğürmeye başlasın. Ses efektleriyle birlikte. "Ayrıca, ew."

Başını sallıyor. "Peki bu hafta sonu ne yapıyoruz? Eğleniyor muyuz? Rave'e gitmek mi? Vücudumuza dövme mi yaptıracağız?"

O benim ölümüm olacak. Vivienne Brentwood'un etrafında sınırlar yoktur.

Birden bilgisayar koltuğundan fırladı, gözleri heyecanla parlıyordu. "Şu yeni country bara ne dersin? Sıra dansı falan yapıyorlar. Bu bana yeni kovboy çizmelerimi giyme fırsatı verir."

"Viv, benim bir çift botum bile yok, nokta. Hele kovboy çizmem hiç yok. Ayakkabı koleksiyonum Vans, birkaç çift Chucks ve daha fazla Vans'tan oluşuyor. Bir de annemin geçen yıl Noel'de bana aldığı şu küçük sevimli uzaylı terlikleri-"

"Hallie. Odaklan," diyerek saçmalamamı yarıda kesti. "Hadi ama, bu çok eğlenceli olurdu. Eminim aşık olduğun çocuk da bunu isterdi."

İnledim. "Gerçekten bana bunu yaptıracak mısın?"

"Hiç şüphesiz. Bunu üniversite deneyiminizin bir parçası olarak düşünün. Kovboy çizimleri ve Daisy Dukes, bebeğim!"

Bir çift kovboy çizimleri giymektense tek gözlü, küçük yeşil uzaylılar tarafından araştırılmayı tercih ederim.

Otuz dakika sonra, yatağında bağdaş kurmuş, elimde ayna, bu gece için eyeliner çekmeye çalışıyordum ki kapıma hafifçe vuruldu.

"İçeri gel!"

Kapı çatırdayarak açılır ve Eli kafasını içeri uzatır. "Hey, Hal."

"Merhaba! Gününüz nasıl geçti? Alışveriş yapmak hoşuna gitti mi?" Kıkırdamayı bastırmak için dudaklarımı yuvarlıyorum.

Kapıdan içeri girip tekmeleyerek kapattıktan sonra yanıma gelip yatağıma uzanıyor ve başını kaldırıp bana bakıyor. "Neden böyle söylüyorsun?"

Omuz silkiyorum. "Bilmiyorum. Alışverişten nefret ettiğin için bunun ateşli seks için bir kod olduğunu düşündüm."

"Hayır. Sadece alışveriş." Sanki iki başım çıkmış gibi bana bakıyor ve bu beni sırtıtmaya itiyor.

"Uh-huh," diyorum ve üzerinde çalıştığım kanada geri . Aramızda rahat bir sessizlik var. En sevdiğim doksanların alternatif kanalı arka planda sessizce çalışıyor ve ben makyajımı mükemmelleştirmeye çalışırken müziğe eşlik ediyorum.

"Bu gece dışarı çıkıyor musun?" diye soruyor.

"Viv beni tamamen isteğim dışında bir taşra barına sürüklüyor, ama onu tanıyorsun. Bana kovboy çizimleri giydiriyor, Eli. Kovboy çizimleri."

Bir nefes üflüyor. "Ooooh. İşte sana Vivienne. Tüm o çılgın fikirleriyle dünyayı ele geçirecek."

Göz kalemini ve aynayı yatağın üzerine bırakıp dönüyorum ve Eli'a bakıyorum. Ben meşgul olduğumdan, o da yeni kız arkadaşıyla daha çok vakit geçirdiğinden, birkaç gündür baş başa takılamıyoruz.

Lane'le her ne yapıyorsak onu yaptığımızı ona söylemek için doğru zamanı tam olarak bulamadım. Teklifimizin kapsamını bilmesini istediğimden emin değilim ama aynı zamanda en iyi arkadaşıma karşı dürüst olmadığım için kendimi suçlu hissediyorum.

"Seninle bir şey konuşabilir miyim?" Dudaklarımı gergin bir şekilde çiğneyerek söylüyorum. Kaşlarının arasındaki boşluk çatılıyor. "Evet, Hal. Her zaman."

Henüz Lane ile ilişkiyi bitirmek için yeterince erken.... eğer Eli birlikte olduğumuz ama birlikte olmadığımız gerçeğinden rahatsız olursa. Ama büyük bir parçam Eli'nin benden bunu istememesini umuyor.

Çünkü Lane'le aramızdaki durum hoşuma gidiyor.

"Sanırım hemen söylemeliyim... . Lane ve ben bir şekilde öpüştük ve biz bir şekilde... birlikteyiz ama birlikte değiliz ve bunu sana olur olmaz söylemediğim için üzgünüm, ama biraz gergindim? Ve ayrıca aramızdaki şeyler sıradan ve ne söyleyeceğimden tam olarak emin değilim ve arkadaşlığımızı mahvetmek istemiyorum çünkü sen benim en iyi arkadaşısın ve seni çok seviyorum ve-"

"Hal," diye gülüyor. "Bu ağzından duyduğum en büyük kelime kusmuğu olmalı."

Bakışlarımı indirip nefes veriyorum. "Özür dilerim, Eli."

"Özür dileme. Ben senin değilim, Hallie. Ayrıca Lane benimle bu konu hakkında zaten konuştu. "Varsayımsal olarak konuşuyordu." Parmaklarını kaldırarak kelimeyi havaya kaldırdı. "Ama demek istediğim... Ben daha dün doğmadım, bu yüzden onunla ilgili daha fazla şey olduğunu düşündüm. Kardeşin olsun ya da olmasın, sana zarar verirse onu öldürmek zorunda kalacağımı söyledim. Bunun dışında, eğer mutluysan ve istediğin buysa, seni destekliyorum."

Ben biraz... *şok oldum.*

"Gerçekten mi?" Ses tonumu inançsızlık kapladı. Destekleyici olacağını düşünmediğimden değil, ama üçümüz birlikte yaşadığımız ve bu da farklı bir dinamik kattığı için tam olarak emin değildim.

"Evet, tabii." Omuz silkiyor. "Yani ilk başta biraz garip gelebilir çünkü sen benim en iyi arkadaşımsın ve o da benim kardeşim. Ama neden olmasın? Siz yetişkinsiniz ve birlikte olmak için benim onayına ihtiyacınız yok. Ben sadece... Sadece kendine dikkat et, Hallie. Kimsenin seni incitmesine izin verme. Lane'in ya da herhangi bir erkeğin." Elim tutmak için uzandı ve rahatlatıcı bir şekilde sıktı. "Sadece bunun ne olduğu konusunda ikinizin de aynı fikirde olduğundan emin ol. Kardeşimi seviyorum ama ikimiz de onun biraz çapkın olduğunu biliyoruz. Sadece senin incinmeni istemiyorum çünkü sen öyle sıradan bir kız değilsin Hal. O yüzden dikkatli ol, tamam mı? Ama istediğin buysa benim onayına ihtiyacın yok. Ben her zaman senin arkadayım. Her zaman."

Kollarımı boynuna doluyorum ve yüzümü boynuna gömüyorum, o sırada kolları sırtıma dolanıyor ve beni yerimde tutuyor.

İşte bu yüzden Eli her zaman benim en iyi arkadaşım olmuştur. Dünya başıma yıkıldığında ya da en heyecan verici haberi vermek için yanına gittiğim kişi. Çünkü o her zaman kalbimin sesini dinlemem ve gerçekte olduğum kişi olmam için beni destekledi ve cesaretlendirdi.

Şimdi, her zamankinden daha fazla, onun arkadaşlığı için ve ona ağabeyiyle birlikte olduğumu söylediğimde gözünü kırpmayan bir en iyi arkadaş bulduğum için minnettarım. En azından şimdilik.

"Seni seviyorum, Eli."

Gülümsüyor. "Seni her zaman seviyorum, Hal. Şimdi, seni bu kovboy çizmelerinin içinde görmeliyim. Neredeler?"

"Bebeğim, yalan söylemeyeceğim, bunların içinde *çok* seksi görünüyorsun," diye fısıldıyor Lane kulağıma, ben barın arkasındaki tabureye kayarken.

Sözüne sadık kalan Viv beni bu honky-tonk bara sürükledi ve sadece çizgi dansı yok... *Mekanik* bir *boğa* da var.

Lane'e gelmek isteyip istemediğini sorduğumda, tamamen gülmesini ve bunun ona göre olmadığını söylemesini beklerken, kesinlikle evet dedi ve hem Grant'i hem de Reese'i gelmeleri için aradı.

İşte... buradayız.

Hepimiz. Doksanların country müziklerini dinliyor ve üniversite kampüsündeki bir evde değil de bir çiftlikte yaşıyormuşuz gibi giyiniyoruz.

Ve lanet kovboy çizimleri giyiyorum. Beyaz kovboy çizimleri. Sivri olanlardan, üzerlerinde küçük elmaslar var.

Muhtemelen tahmin ettiğiniz gibi, her şey Vivienne'in .

Lane'in gözlerinin takdirle vücudumda aşağı yukarı gezinmesini saymazsak, bu kıyafete ve ayakkabılara bir gece için katlanabileceğimi düşünüyorum.

"Domuzun tekisin," diye mırıldanan Viv, kollarını göğsünde kavuşturarak gece ilerledikçe daha da gülümseyen Reese'i küçümsüyor.

İkisi yaşlı evli çiftler gibi didişip duruyorlar ve saçımı başımı yolmama iki saniye kaldı.

Kelimenin tam anlamıyla.

Lane bana bakmadan elini kot şortumun arka cebine sokuyor, gözleri en iyi arkadaşlarımızın değiş tokuşuna odaklanmış. Çıldırılmamaya çalışıyorum ama eli kıcımda ve kalp atışlarımın göğsümde hızlanmaya başladığını hissediyorum.

Yavaşça sıkıyor ve göz ucuyla dudaklarının bir sırtışa dönüştüğünü görüyorum.

"Hadi, Viv. Boğa üzerinde sekiz saniye, sonra seni sonsuza dek yalnız bırakacağım."

"Yeterince uzun değil," diye karşılık veriyor gözlerini devirerek. "O boğaya binmeyeceğim."

Reese omuz silkiyor, daha da yaklaşıp onun alanını işgal ediyor ve yüzündeki kızgınlık ifadesine bakarak Muay Thai'ye başlamak üzere olduğunu anlıyorum.

Lane'in flört tekliflerinin her birini geri çevirmesine biraz şaşırdım çünkü dürüst olmak gerekirse... Reese Landry büyük bir *H* ile seksi. Orleans Üniversitesi'nin yakalayıcısının bir beyzbol poposu ve kimseyi ilgilendirmeyen bir çift kalçası var. Belki Lane kadar çekici değil ama kırmızı kanlı her kadın Reese'e bakıp onun bakmaya değer bir şey olduğunu kabul edebilir.

Uzun, siyah saçları dağınık ve sürekli parmaklarını geçirmiş gibi görünüyor. Yüksek elmacık kemikleri, kare çenesi, Viv'e doğru fırlattığında *beni* bile eriten bir gülümsemesi var.

Yapmamak çok zor.

"Sekiz saniye bebeğim, o kadar uzun süre dayanabilir misin? Bunu yap ve ben de senin yakandan düşeyim."

Çenesi çalışırken bir süre sessiz kalıyor ve sonunda önündeki tekila bardağını alıp limon ve tuzu atlayarak içiyor.

"Sen bir pisliksin, bunu biliyor musun, Landry?"

Kalbini sıkıca kavırıyor. "Lanet olsun, bana sözlü tacizde bulunmana bayılıyorum bebeğim."

Diğer en iyi arkadaşları ve takım arkadaşları Grant gülüyor. "Siz ikiniz çok gülünçsünüz. Neden gidip banyoda birbirinizi becermiyorsunuz, böylece geceye devam edebiliriz?"

Viv burnunu kıvrıyor. "Jinekoloğumun rahim ağzımı kulak çubuğuyla kazımasını tercih ederim."

Reese elini kaldırarak, "Haraç olarak gönüllüyüm," diyor.

Başka bir göz devirmeyle alay ediyor. "Gördün mü?"

Tam anlamıyla bir *domuz*." "Beni reddettiğin zaman tahrik oluyorum. Lütfen devam et."

Onu tamamen görmezden geliyor, Grant'i de yanına alarak boğaya doğru ilerliyor ve Lane ile beni masada yalnız bırakıyor.

"Tanrım, hiç gitmeyecekler sandım," diye homurdanıyor Lane, eli hâlâ cebimde. Gözlerim profilinde, güçlü çenesinde, aniden dilimi gezdirmek istediğim boynundaki kordonlarda, adem elmasında geziniyor.

Tanrım, aklımı kaçırıyorum. Lane Collins için *çok* azdım.

"İyi misin? Yanakların kızarmış."

Başımı sallıyorum ve allığımın sıcaklığına daha fazla dikkat çekmek istemediğim için saçlarımı yüzümden uzaklaştırıyorum. Lane'i arzularken suçüstü yakalandım.

"Evet, burası çok sıcak. Ne var biliyor musun? Tuvaleti kullanmam lazım. Hemen dönerim!" Lane daha tek kelime edemedi gıcırdayarak bar taburesinden kaydım ve tuvalete doğru koşmaya başladım.

Kapıdan içeri daldım, bu sırada neredeyse bir kızı dışarı çıkarıyordum. Hızlıca bir özür mırıldanıyorum ve aynadaki yansımama bakarak lavaboya doğru yürüyorum.

Makyajım bu gece daha dramatik: bir miktar göz farı ile kanatlı eyeliner ve kirpiklerimi kaplayan koyu renkli maskara.

Sebilden bir kâğıt havlu alıp üzerine soğuk su tuttuktan sonra yanaklarıma bastırarak toparlanmaya çalışıyorum. Bir erkeğin yanında kendiliğinden yanmak mümkün mü?

Ve yansımama bakarken evet, bunun gerçekten mümkün olabileceğine karar veriyorum.

Nefes al, Hallie. Lane Collins en ufak bir şey yaptığında, mesela sana dokunduğunda garip bir tepki veriyorsun.

Bu dünyanın sonu değil.

Yanımdaki küçük çantadan dudak parlatıcısını çıkarıp dudaklarımı kaplayana kadar sürdükten sonra dudaklarımı birbirine doluyorum.

Masaya geri döndüğümde Viv, Reese ve Grant dönmüşlerdi. Viv şu anda Reese'e hançer fırlatıyor, Lane ve Grant ise beyzbol hakkında olduğu anlaşılan bir konuşma yapıyorlar.

"Dönmüşsün. Tanrıya şükür. Lütfen, bir daha beni onunla yalnız bırakma. Cinayetle hapse girebilirim. Ve kantin karşılığında saç örebileceğimden emin olsam da

Turuncunun içinde iyi görünmüyorsun," diye yalvaran Viv, Reese'e gerçekten öldürebilecek bir bakış fırlatıyor.

O da ona göz kırpmıyor. "Bebğim, sana her şey yakışır. *Özellikle de* turuncu." Bir başka sırtış ve ardından aşk dolu bir iç çekişle kirpiklerini dramatik bir şekilde kırıştırıyor. "Beni her reddedişinde daha da aşık oluyorum."

Ben bu işin dışında kalıyorum. Teslim olmak için ellerimi kaldırıyorum. "Üzgünüm, ben İsviçre'yim."

"Hain," diye mırıldanıyor Viv, ben Lane'in yanındaki bar taburesine kayarken ve ona özür dileyen bir gülümseme atarken.

"Hallie?" Lane diyor. "Dans etmek ister misin?"

Dans mı? Tanrım, hayatımda daha önce hiç dans , belki mutfakta ramen yaparken "Semi-Charmed Life" şarkısı dışında.

Bar taburesinden kalktı ve elini uzatarak avucumu onunkine koymamı bekledi.

"Elbette," diye mırıldanıyorum.

Bu kesinlikle bir felaket olacak, ama Lane'in kollarında olmak anlamına geliyorsa, tamam.

Ben üç dakika boyunca berbat bir müziğe katlanabilirim, yeter ki o bu botlarla bastıktan sonra birkaç morarmış ayak parmağına katlanmak zorunda kalacağını bilsin. Belli ki bu botlar "sıçmak yok" türünden.

Elimi onunkine koyarak beni ahşap dans pistine götürüyor, arka planda bir country şarkıcısı gerçek aşkını bulduğunu mırıldanıyor. Melodi akustik ve yavaş; yavaş dans etmek için mükemmel bir şarkı. Bar, dans pistindeki ışıkları indirdi ve alanı aydınlatmak için sadece birkaç flaş ışığı açık bırakmayı tercih etti.

Lane'in kolları belime dolanıyor ve beni kendisine doğru çekiyor. Göğsüm onunkine sıkıca bastırıyor, müzik eşliğinde sallanırken kollarım boynuna dolanıyor.

"Sizi bir kez daha uyarıyorum, ben bu gezegendeki en koordinasyonsuz insanım. OU'nun beyzbol yıldızını yaralayıp oyun dışı bırakmanın sorumlusu ben olamam."

Göğsünden bir kahkaha yükseliyor. "Hayır, taşaklarıma doğru attığım çizgi atışını hatırlıyor musun? Bu aksini söylüyor. Aklına koyduğunda *çok iyi* koordine oluyorsun."

"İnanın bana, bu tek seferlik bir olaydı. Bir sonraki duyuruya kadar tüm sporlardan uzak durmayı planlıyorum. Kollarım hâlâ ağrıyor," diyorum ve yanlışlıkla pazumdaki küçük kası esnettiğimde yüzümü buruşturuyorum.

"İyi ki etrafındaki en iyi öğretmene sahipsin, ha?" diye kulağımı tırmalıyor. "Tam olarak anladığından emin olmak için çok uzaklara gidecek biri. İnsanlar bana *adanmış* der."

Dudakları kulağımın kabuğuna değdiğinde, içimde bir sıcaklık birikiyor ve aniden yalnız olmadığımızı unutarak dokunuşuna doğru eğildiğimde omurgamdan aşağı bir ürperti iniyor.

İnsanlarla dolu bir odada duruyoruz ama yine de bir şekilde bana sadece ikimiz varmışız gibi hissettiriyor. Diğer her şey boğuluyor ve var olan tek şey *biz* ve birlikte hareket ederken hissettiklerimiz.

Birisi tarafından bu kadar kolay, bu kadar zahmetsizce etkisiz hale getirilme hissi sinir bozucu. Farkında olduğundan bile emin değilim.

Bakışlarım yüzüne doğru kayıyor ve derin yeşil bakışlarının beni derinliklere çektiğini gördüğümde nefesim ciğerlerimden fırlıyor.

"Bu gece geldiğiniz için teşekkür ederim. Muhtemelen yapmak isteyeceğiniz son şeyin cahil bir bara gelip bütün gece dans eden insanları izlemek olduğunu biliyorum."

Omuz silkerek beni etrafında döndürüyor ve bir kıkırdamaya neden oluyor. "Sen nerede olursan ol ben iyiyim, Hallie Girl."

O böyle şeyler söylediğinde, kalbim göğsümde tekliyor. Bu bir şey mi? Kalbin *teklemesi* mi? Çünkü sanki bütün bir ritmi atlıyor ve tekrar düzenli bir ritme dönmeye çalışıyor gibi hissediyorum.

Dans ederken kolları beni sıkıca sarıyor, bedenlerimiz sanki her zaman yaptıkları bir şeymiş gibi birlikte hareket ediyor.

Vücudumun onunkine bastırıldığı her santimetrenin aşırı farkındayım. Parmaklarının omurgam boyunca yavaşça dans edişinin, sanki içimi görüyormuş gibi hissettiren bakışlarının.

"Seni eve götürüyüm Hallie," diye kulağıma yaklaşıyor. Bu hareket omurgamdan aşağı bir ürperti gönderiyor.

Başımı salladığımda eli benimkini buluyor ve beni dans pistinden arkadaşlarımızın oturduğu yere götürüyor.

"Yola çıkıyoruz. Viv, bizimle gelmek ister misin?"

Reese'e bakar ve sonra gözlerini devirir. "Hayır, kalıp bu gece heyecan verici bir şey olup olmayacağını göreceğim."

"Heyecan benim göbek adımdır," diye karşılık veriyor Reese. "Sonra görüşürüz."

Şu anda banyoda saklanıyorum.

Tam anlamıyla saklanmıyorum çünkü Lane burada olduğumun çok farkında ama oturma odasına geri dönmekten kaçınıyorum.

Gerginim, hem de sadece o yanımdayken olduğum garip, kekeme halimle değil, ellerimin terlediği, midemin düğümlendiği ve havluyu sıkıca kavrarken göğsümde bir fil oturuyormuş gibi hissettiğim türden bir gerginlik.

Bunu yapabilirim.

Ve bundan kastım Lane ile film izlemek. Bunun başka bir şeyin şifresi olduğuna kesinlikle eminim, ilk cinsel ilişkim gibi. Bardan eve döndükten sonra aceleyle yukarı çıktım ve ayağımdaki kovboy çizmeleriyle on dakika boğuştuktan sonra sonunda kendimi kurtardım ve barın pis kokusundan arınmak için doğruca duşa girdim.

Vivienne'in beni bir daha hiçbir şeye ikna etmesine izin vermeyeceğime yemin ederken. Ayaklarımın iyileşmesi için yaklaşık üç ila beş iş günü gerekiyor.

Hemen üzerime bir uyku tişörtü ve bir şort geçirip Kocaayak terliklerimi giyiyorum, ardından aynada nemli saçlarımda parmaklarımı gezdiriyorum. Hiç makyaj yapmadım ve saçlarım kurudukça kesinlikle göklere kadar kabaracak ama yıllardır buradayım ve Lane'i daha fazla bekletmek istemiyorum.

Derin bir nefes çekerek, kapıdan çıkarken midemde dönen, beklenti ve korku karışımı sinirleri bastırmaya çalışıyorum.

Oturma odası karanlıktır ve odayı sadece televizyonun sessiz vızıltısı doldurmaktadır. Lane kanepenin ortasında oturuyor, yeni duş almış, üzerinde yıpranmış ve solmuş siyah bir OU tişörtü ve bir çift koyu gri spor şortu var, bacaklarını iki yana açmış, bakışlarını televizyona dikmiş.

Onu böyle rahat ve uysal görmeye bayılıyorum... O kadar ki içeri girdiğimi bile duymuyor.

"Merhaba," diyorum sessizce, koltuğa uzanıp onun televizyonu görmesini engellerken, kolumu göğsümün üzerinde bir bariyer gibi kavuşturuyorum. Şu anda gerçekten titrediğimden oldukça eminim ve bunu bilmesini istemiyorum.

"Merhaba, Hallie Girl." Sırıttıyor, kaşlarını kaldırıyor. "Buraya gel."

Ona doğru yürürken hareketlerim tereddütlü, açılmış bacaklarının arasında durana kadar dikkatliyim, dizlerim kanepeye çarpıyor. Boğazımda yükselen sinirleri yutkunarak bastırıyorum ve saçlarımı kulağımın arkasına sıkıştırarak bakışlarımı Lane'e indiriyorum. Bakışlarını açıkta duran kalçalarımın aşağı indirip iri ellerini kalçalarımın arkasında gezdirdikten sonra gözlerini tekrar benimkilere kaldırdığında koyu yeşil gözleri daha da koyu görünüyor.

"Benimle oturur musun?"

Ona doğru tek bir adım atarken sözsüzce başımı sallıyorum. Dizlerim beline dolanarak kucağına oturana kadar beni nazikçe ileri doğru çekiyor. Ona bu kadar yakinken, bakışları içime işlerken, çözülüyormuşum gibi hissediyorum. Elini yukarı kaydırıp çenemi kavradığında hâlâ titriyor olsam bile.

Gözlerimi sımsıkı kapatarak, onun sert, nasırlı parmak uçlarının tenimde bıraktığı hisse doğru eğiliyorum. Keşke sinirlerim ciğerlerimden çıkan nefesle birlikte yok gitseydi.

"Titriyorsun," diyerek gözlerimin fal taşı gibi açılmasına neden oluyor. "Hallie..." Başı sallanıyor ve bir nefes üflüyor. "Beni dinle. Hiçbir beklentim yok. Kesinlikle yok. İçine sinmeyen bir şeyi yapman için sana asla baskı yapmam. Eğer yukarı çıkıp uyumak istiyorsan, buna saygı duyarım. Aramızdaki bu şey her zaman senin hızında ilerleyecek. Tamam mı?"

Başımı salladım. "Tamam."

Başparmağı çenemin hizasında geziniyor ama basit bir hareket dışında bana dokunmak için hiçbir hamle yapmıyor.

"Ben sadece... Ben sadece seni hayal kırıklığına uğratmak istemiyorum," diye fısıldıyorum, bakışlarım yere düşmüş. "Şimdiye kadar sahip olduğun en kötü şey olacağımı biliyorum ve bu biraz ürkütücü," diye itiraf ediyorum.

"Hal," diye mırıldanıyor, parmağıyla çeneme dokunarak gözlerimi tekrar onunkilere çeviriyor. "Seninle ilgili hiçbir şey beni hayal kırıklığına uğratmayacak. Ve kesinlikle seksle gelen hiçbir şey beni hayal kırıklığına uğratmayacak."

Seksten bahsedilince midem takla atıyor. Bir yanım hâlâ Lane'in kucağında oturup bu konuşmayı yaptığıma inanamıyor. Bu tür şeyler benim gibi kızların başına gelmez.

"Ama ben o kızlar gibi değilim-"

Öne doğru eğilip dudaklarımı ilk öpüşmemiz gibi hissettiren bir öpücükle yakalayarak beni susturuyor. Beni bir duanın cevabıymışım gibi öperken, kelimelere tam olarak dökemediğim bir şekilde büyülü. Sadece ellerinin vücudumdaki hissi ve dudaklarının dudaklarıma değmesiyle, bana değer verildiğimi, hiç yaşamayacağımı düşündüğüm bir şekilde istendiğimi hissettiriyor.

"*Sen* sensin ve bu, o kızların hiçbirinin olamayacağı kadar fazla." Burnunu çenemde gezdiriyor, sesi kısık ve boğuk. "Onlar asla

sen ol, Hallie Girl."

Eğer mümkün olsaydı, tam şu anda kalbim göğsümden fırlayacakmış gibi atardı. Göğüs kafesime düzensiz bir şekilde çarpıyor, başımın hafif hissetmesine ve nefesimin daha hızlı gelmesine neden oluyor. Kulaklarımdaki çarpıntı, göğsümün her inip kalkışında daha da şiddetleniyor.

Tereddütle öne eğilip dudaklarımı onunkilere bastırıyorum. İlk kez ilk hareketi ben yapıyorum, ona dokunmadan bir saniye daha geçirmeye dayanamıyorum. Onu istemek böyle bir şey işte... sanki tenini tenimde hissetmezsem ihtiyaçtan ölecekmişim gibi. Eğer uzanıp parmaklarımı çenesinin keskin çizgisinde gezdirmesem.

"Liderliği sen almaya ne dersin? Ne istersen onu yap. Kendini nasıl rahat hissediyorsan."

Kaşlarım çatıldı. "Sana dokunmak gibi mi?"

Başını sallıyor, dudaklarında mahcup bir gülümseme. "Hepsi senin, bebeğim. Seks konusunda rahat değilsin çünkü hiç tecrübe etmedin. Bir erkeğe bile dokunmadın, Hal. Bu senin keşfetmen için bir şans. Vücudumla rahat etmek, onu öğrenmek, tıpkı benim seninkini öğrenmeye niyetlendiğim gibi. Bunu bir sonraki dersin olarak düşün."

Bana istediğimi yapmam için izin veriyor.

Bunun gibi bir anı kaç kez hayal ettim? Arkama yaslanıp, kalçalarımın altında çerçevelemiş ona bakıyorum. Spor şortu, pazularının etrafını saran dar siyah tişörtü, sanki kumaşı bronz tenini tutmak için mücadele ediyor. Kollarından aşağıya, güçlü, nasırlı ellerine kadar uzanan mavi-yeşil renkli damarlar, uyluklarım boyunca uzanan ustaca uzun parmakları tenimi gerçekten yanıyormuş gibi hissettiriyor.

Hep böyle mi olacak merak ediyorum. Henüz tam olarak anlayamadığım bir şekilde Lane için yanıp tutuşuyorum.

Elimi çenesine götürüyorum, titreyen parmaklarımı çenesinin genişliğinde gezdiriyorum. Kirli sakalla yumuşayan ve aynı anda güçlü olan nokta, çenesinin köprüsünün üzerinde.

mükemmel burnundan dudaklarına kadar. Başparmağım oradaki derinin üzerinde kayıyor ve o da dudaklarını ısırarak ciyaklamama neden oluyor.

Tam kucağına ve ereksiyonunun şortumun ince pamuğına bastırıldığını fark ettiğimde kahkahalar boğazımda düğümleniyor.

O spor şortunun arkasında ne olduğunu zaten biliyorum -en azından siluetini- ve sadece düşüncesi bile aynı anda hem dehşet hem de heyecan verici.

"Devam et," diyor kabaca.

Başımı sallayarak parmaklarımı boynunun güçlü kordonlarına doğru kaydırıyorum, ellerim geniş göğsünü kaplayana kadar aşağıya iniyorum. Altımda ne kadar sert ve sarsılmaz olduğunu hissedebiliyorum.

"Şunu misin?" Sessizce söyledim. "Gömleğini mi?"

Tek kelime etmeden arkasından ensesine uzanıyor ve tek bir hareketle kumaşı çekip çıkarıyor, ağzımı sulandıran geniş, yontulmuş göğsünü ortaya çıkarıyor.

Tanrım, tek bir insan nasıl *bu kadar* mükemmel olabilir? Geri kalan sıkıcı, ortalama insanlar için haksızlık bu. "Bu bakış ne için?"

Yanaklarım hemen kızarıyor ve kelimelerim ben onları durduramadan ağzımdan dökülüveriyor. "Bunu nasıl yapıyorsun? Beni bu kadar kolay mı okuyorsun?"

Parmakları çeneme geliyor, bakışlarımı kaçırmaya çalıştığım da bakışlarımı tekrar ona çeviriyor. "Her duygunu yüzüne yansıtıyorsun. Eğer kimsenin bilmesini istemediğin bir şey düşünüyorsan, yanakların pembeleşiyor ve bu kızarıklığın sadece orada mı yoksa başka yerlerde de mi olduğunu merak ediyorum."

Yutkunuyorum, boğazım düğümleniyor. Belki Eli dışında tanıdığım herkesten daha fazla içimi görebilme yeteneğine sahip. Bu sinir bozucu.

"Bu soruya cevap vermeyeceğim."

Omuzlarını silkerek sırtıyor, "Öğreneceğim, Hallie Girl, merak etme. Şimdi, o bakış ne içindi?"

"İyiym. Sadece ne kadar... mükemmel olduğunu düşünüyordum." Kıkırdadığında, vücudu benimkinin altında titriyor, devam ediyorum. "Yani, dürüst olmak gerekirse, seninle ilgili her şey. Muhtemelen bu yüzden aşık olmanın ne olduğunu anlayacak geldiğinden beri sana aşığım."

Bu onun kaşlarının çatılmasına neden oluyor. "Bana aşık mıydın, Hallie Girl?"

"Sanki bilmiyormuşsun gibi." Gözlerimi deviriyorum. "Hâlâ... senin yanında kekeleymeden cümle kuramıyorum. Bunun üzerinde çalışıyorum."

Mırıldanıyor ama cevap olarak hiçbir şey söylemiyor ve ben yutkunarak nemli ellerimi tekrar çıplak göğsüne götürüyorum. Parmaklarım göğüs kasları boyunca hayalet gibi ilerleyip karnının sert düzlemlerine indiğinde teni sıcacıktı. Parmaklarımı tereddütle aşağıya doğru sürükleyip tamamen yeni bir bölgeyi keşfederken nefesi kesiliyor. Mor tırnaklarımı üzerlerine geçirdiğimde karnındaki kaslar kasılıyor ve bana dokunmak istediğini, kendini tuttuğunu anlayabiliyorum. Sadece keskin nefes alışlarından ya da gözlerinde parlayan açlıktan değil, ellerinin benim üzerimde değil de yanında sıkıca yumruk olmuş da.

"Bu seninle ilgili." Sesi gergin ve kısıtlı.

Başımı sallıyorum, inişime devam ederken dudağımı ısırıyorum ve umutsuzca bastırdığı kalçalarımın arasında oluşan ağrıyı dindirmeye çalışıyorum.

Onun sikine dokunmak

istiyorum. Penis mi?

Dick mi?

Zonklayan üye?

Tallywacker?

Pantolon alabalığı mı?

Doğru kelime her , ona dokunmak istiyorum. Hem çok. Hayatımda hiç olmadığım kadar gergin olsam bile.

Parmaklarımı spor şortunun üstünden görünen boxer'ının kenarına götürüyorum ve bakışlarımı tekrar onunkine çekiyorum. "Bu aptalca, ama hissediyorum ki

Sanki dersimizin bir parçası olmalıymış gibi. Bunu söylemenin seksi yolu nedir? Bilirsin, senin..." Şortunu zorlayan ereksiyonuna doğru başımı sallıyorum.

Benim için daha da şok edici olan şey, bunun benim için olması.

Lane Collins sadece ona dokunmamla bile sertleşiyor. Bu bile içimde daha önce hiç yanmamış bir şeyi yakıyor ve ben onu keşfetmek istiyorum. Sonsuza kadar.

"Sik," diye fısıldıyor, boğazı düğümlenirken bakışlarında sıcaklık alevleniyor. "Ona horoz de, Hallie."

"Sikine dokunmak istiyorum."

İnliyor, göğsünün derinliklerinde bir yerden gırtlaktan gelen bir ses pathıyor. "Sadece 'sik' dediğini duyunca bile ergen gibi pantolonuma boşalacağım. Sikeyim."

Denesem de tutamayacağım kıkırdamayı bastırmak için elimi ağzıma götürüyorum.

Bu beni *güçlü* hissettiriyor.

"Yapabilir miyim?"

"Evet, bana dokunabilirsin Hal. İstedğin her yere."

Bakışlarımı bırakarak elimi boxer'ının kemerine daldırıyorum ve ilk hissettiğim şey yumuşak bir saç teli oluyor, ardından sikinin sert kadifesini sıyrıyorum.

Parmaklarım boyuna sürtünürken tıslıyor ve elleri bana uzanıyor, beni sabit tutmak için sırtımdan yukarı kayıyor. Bunu yaptığında, beni kucağından hafifçe bacağına doğru kaydırıyor ve bacağı klitorisime sürtünerek nefesimin kesilmesine neden oluyor.

"Oh," diye nefes alıyorum, kalçalarım dönerken gözlerim kapanıyor ve bu hareketi yeniden yaratmaya çalışıyorum. "Ohhh."

Vay anasını.

Lane, "Hal, bir şey denemek istiyorum," diye mırıldanıyor ve gözlerim açılarak onun uzun bakışlarını yakalıyor.

Başımı sallıyorum, düzensiz kalp atışlarımla senkronize olarak zonklayan klitorisimin hissiyle hala biraz şaşırılmış durumdayım.

Elleri yavaşça sırtımdan aşağı kayıyor, arkasında ateşten bir iz bırakıyor, ta ki elleri kıcımlı avuçlayana kadar. O kadar büyükler ki neredeyse beni tamamen kaplıyorlar, beni bacağına doğru sallarken gözlerim tekrar kapanana kadar etimi sıkıyor ve yoğuruyorlar.

"Daha önce hiç boşaldın mı?" Başını eğiyor. "Tek başına mı?"

Utaniyorum ama yine de başımı sallıyorum. "Sayılır mı? Uhm... Denedim, ama bilmiyorum, izlediğim videolarda pek öyle görünmüyor. Yapmam gereken şeylere kendimi çok fazla kaptırıyorum ve yapamıyorum... gel? Çok utaniyorum. Tanrım, ben bu kadar beceriksiz ve deneyimsizken neden biri benimle seks yapmak istesin ki? Aslında, lütfen buna cevap verme."

Çenemi kendisine doğru kaldırıyor. "Bu dünyada senden daha seksi bir şey olmadığını söylediğimde bana güven, Hallie Edwards ve şu anda boşalmanı izlemekten daha çok istediğim bir şey yok. Seni boşaltabilir miyim?"

Konu ona geldiğinde alnımda "Evet, lütfen, ne istersen" yazan parlak bir neon yanıp sönen ışık olmalı. Benden çırlıçıplak soyunmamı ve yoga yapmamı isteyebilir, ben de muhtemelen kabul ederim.

"Lütfen," diye fısıldıyorum, sesim kısık ve boğuk, hiç kendim gibi çıkmıyor. Bana dokunmasına duyduğum ihtiyaç o kadar ağır basıyor ki, deneyimsiz olmanın verdiği utanç ağır basıyor. Tek istediğim bu halimden sıyrılıp yeni biri olmak. Cesur, yüz­süz ve istediğini utanmadan alan biri.

Durum tersine döndü ve şimdi elleri üzerimde. Çenemden başlayarak yüzümü çerçeveleyip ve beni kendine doğru çekerken eğiliyor, sonra dudaklarını aceleyle, açlıkla dudaklarıma bastırıyor. Dudakları talepkâr ve sert ama yine de klitorisimin zonklamasına neden olan bir yumuşaklığa sahip.

Daha önce hiç böyle hissetmemiştim. Sanki içim yanıyor ve ateşi söndürecek tek kişi Lane.

Dudakları dudaklarımın üzerinde hareket ederken başımı yana doğru eğiyor ve ağızma daha iyi erişmesini sağlıyor. Dili dudaklarımın kenarında gezinerek erişim talep ediyor. Ağızının içine doğru iç çekiyorum ve o da dilini benimkine değdiriyor, kalçalarım dönerken iniltiyi yutuyor.

Elleri önümde geziniyor, tişörtümün ön tarafını okşuyor, meme uçlarımın sertleşerek tepe noktasına ulaştığı yer omurgamda gerçek bir ürperti yaratıyor.

Tanrım, eli kalçama doğru ilerlerken, parmakları tenime lezzetli bir şekilde girerken, dikişlerim patlayacakmış gibi hissediyorum.

"Neye ihtiyacın var bebeğim?" diye fısıldıyor, kalçalarım sallanırken dudaklarını boynumun derisine bastırıyor. "Bana neye ihtiyacın olduğunu söyle."

"Bilmiyorum," diye mırıldanıyorum, o beni sabit tutarken nefes nefese kalıyorum. "Bu... *ağrıyor*."

Bunu yüksek sesle söylediğim için utancımдан ölecek zamanım bile olmuyor çünkü Lane dudaklarını yalıyor ve inliyor, ikimizi de sarsan bir inilti ve beni tekrar öpüyor, utangaçlık hissini aklımdan hemen çıkarıyor.

Tahrik olduğu, bunu en az benim kadar istediği çok açık ve bu utangaçlığa yer bırakmıyor.

Bu noktada o kadar ıslağım ki şortunda nemli bir leke bıraktığımı hayal ediyorum ve umurumda bile değil.

Boynumdan aşağıya doğru öpüyor, ben kıpır kıpır olana kadar derimi ısıtıyor. O kadar tahrik oluyorum, o kadar ıslanıyorum ki karnım ona duyduğum ihtiyaçla titriyor. Kalçalarımı bacağına doğru sallıyorum, klitorisim ona her sürtündüğünde inliyorum. Kalçalarımın her dönüşü beni bir şeye daha da yaklaştırıyor.

"Tanrım," diye mırıldanıyorum, başım geriye düşüyor ve ellerim Lane'in omuzlarında sıkılaşıyor, bu hissin peşinden giderken ensesindeki saçlara dolanıyor.

Bana sadece onun verebileceği bu his, çok açık. Hayatımda hiç bu kadar parlak bir bulutun üzerinde süzülüyormuşum gibi hissetmemiştim.

galaksi.

Gerçekten tarif edilemez.

"O kadar mükemmelsin ki Hallie. O kadar güzelsin ki," diye geveliyor, parmakları kalçalarımı kavırıyor ve ben ona binerken beni bacağı boyunca yönlendiriyor.

Lane Collins'i kanepemizde kuru kuru beceriyorum ve hiç utanmıyorum.

Bu yeni Hallie. İstedığının peşinden gittiği için özür dilemeyecek daha iyi bir versiyonum, bu ergenler gibi kuru kuruya sevişmek anlamına gelse bile.

Daha sert öğütürken başım dönüyor, kalçalarımı kesinlikle hiçbir incelik olmadan düzensiz bir şekilde sallıyorum ve Lane ağzını meme ucuma getirip kumaşın arasından dişlerinin arasına aldığı anda, içimdeki his o kadar yoğunlaşıyor ki bacaklarım titremeye başlıyor, karnım sıkılaşmaya başlıyor ve omurgam kavislenerek göğsümü ona doğru daha da itiyor.

"İşte böyle bebeğim, devam et. Bacağımı ıslatmanı istiyorum. Benim için gel, Hallie Girl."

Bu *Hallie Girl*, dikişlerimden çözülmemeye neden oluyor. Hayatımın en güçlü hissi içimde patladığında nefesim kesiliyor, orgazm beni vurduğunda tüm vücudum geriliyor ve vücudum yoğunluktan titriyor. Kalçalarımın her sallanışında titreyerek orgazm olurken başımı omzuna yaslıyorum. O sırtımı yatıştırıcı bir şekilde ovalarken nabzım içimde sıçırıyor.

Kalp atışlarım normale döndüğünde ve nefes nefese kalmadan nefes alabildiğimde, ona bakmak için geri çekiliyorum, o ana girmesine izin vermeyi reddettiğim utangaçlık bir kez daha su yüzüne çıkıyor.

"Kahretsin, bu gördüğüm en ateşli şeydi, Hal," diye mırıldanıyor ve hızlı, yakıcı bir öpücük için ağzımı tekrar kendine çekiyor.

Bu kesinlikle hayatımın en iyi beş anından biriydi. Ama...

"Peki ya sen?" Gözlerim pantolonunun içindeki çadıra kayıyor. "Sen..."

"Benim için endişelenme. Bu seninle ilgiliydi. Bir duş alıp bundan kurtulacağım. Nasıl hissediyorsun?"

Yeşil gözleri kalıcı bir aklıkla parlıyor ve bu bana tamamen dürüst olma cesareti veriyor.

"İnanılmaz." Kıkırdıyorum. "O kadar inanılmaz ki tekrar yapmak istiyorum. Hemen şimdi mi?"

Gülüyor, başparmağını kızarmış yanağında gezdirirken yüzümü çerçeveleyiyor. "Derslerimize fena bir başlangıç değil. Bu hızla gidersen, bence kısa sürede bir uzman olacaksın."

" da bu zaten." Sırıtiyorum.

OceanofPDF.com

şerit

Annemle babamın şehre inip eve gelmelerinin bu kadar uzun sürmesine şaşırdım. Özellikle de babamın telefonlarına çıkmadığım ve mesajlarına neredeyse hiç cevap vermediğim bu kadar uzun süreden sonra.

Ortaya çıkacaklarını bilmeliydim ve şimdi haftalardır, belki de aylardır ertelediğim kaçınılmaz konuşma, buna hazır olsam da olmasam da kapımı çalıyor.

Özellikle de birazdan yapacağımız konuşmanın mahiyeti hakkında hiçbir fikri olmayan ailemle karşı karşıya oturmak için sabırsızlanıyorum.

Son birkaç günü Hallie ile geçirdikten ve beyzbol aklımdaki son şey olduktan sonra olmaz.

"Bence onunla konuşmalısın," diyor Reese, alnındaki teri silmeden önce ağırlıklı topu yere çarparak. Çocuklarım gelecek, beyzbol, hepsi hakkında ne hissettiğimi bilmiyorlar.

Gerçekten nasıl hissettiğimi bilmeye yaklaşan tek kişiler onlar. Eli ile bu konuda konuşmadım bile. Çünkü onu bir şeyler saklamak zorunda hissedeceği ya da babamla aramdaki sorunların ortasında kalacağı bir konuma sokmak istemiyorum.

"Evet, babama 'Hey, hayatım boyunca koçluk, ekipman ve kamplar için binlerce dolar harcadın ve bilmiyorum... Belki de artık beyzbol oynamak istemediğimi düşünüyorum' dememe izin ver."

Kaslarımı çömelip hamle yaparken başımı sallıyorum. Babamın bana küçük yaşta öğrettiği şeylerden biri, atış yaparken alt bedenimin de en az üst bedenim kadar iyi performans göstermesi gerektiği idi. Topu etkili bir şekilde fırlatabilmek için enerjiyi vücudun alt kısmından üst kısmına aktarabilmeliyim.

Hay sikeyim. Bu konuşmayı yapmaktan korkuyorum ama içimde tutup her şey yolundaymış gibi davrandıkça kendimi daha da kötü hissediyorum.

Grant ağzına su fişkırttıktan sonra, "Bu kadar kolay olabilir," diye ekliyor. "Baban seni anlayacaktır Lane. O sadece senin için en iyisini istiyor."

"Biliyorum, ama yol boyunca bir yerlerde, bu benim hayalimden çok onun hayali haline geldi. Ben sadece... Onu hayal kırıklığına uğratmak istemiyorum. Şimdiden onu hayal kırıklığına uğratiyormuşum gibi hissediyorum."

Reese başını sallar. "Anlıyorum kardeşim. Ama her şey yolundaymış gibi davranmaya devam edemezsin. Ne yani, profesyonel top oynamak istemiyor musun? Bu dünyanın sonu değil. Birçok atlet başka nedenlerle üniversitede top oynuyor. Kahretsin, tam burslu okuyorsun. Sırf bu bile buna değer. Tam atletik bursla üniversite sporları yapabilen çok az kişi var."

"Konuş onunla," diyor Grant.

"Evet. Daha sonra yemeğe gideceğiz. Masaya koyacağım. Bakalım o ne düşünecek. Bu sezonu bitirmek ve başardıklarım ile gurur duymak istiyorum, taslağı geri çevirmeye karar verdiğim için kafamda asılı kalmasını değil," diyorum, üzerinde çalıştığım lunge setini bitiriyorum ve bu düşüncenin beni bitirmeye itmesine izin vermeye çalışıyorum.

Ağrım var ama bırakmaya hazır değilim. Tek yapmak istediğim yorgunluktan yatağa düşüp uyumak olana kadar değil.

Grant yüzünde arsız bir sırıtışla, "Öyleyse... odadaki fil hakkında konuşalım," diyor.

"*Yapmasak* nasıl olur?" Cevap veriyorum.

Reese kıkırdar. "Hayır, biz yapsak nasıl olur? O biliyor mu?"

Hayır, bilmiyor.

"Ona karşı her zaman bir şeyler hissettiğini biliyor mu?"

Kaşlarım çatıldı. "Bunu konuşmuştuk. İşleri sıradan tutuyoruz. Üniversitede üç yılı daha var. Ben de mezun oluyorum. Takılmamızın bir zaman sınırı var ve ikimiz de bunun farkındayız."

Hallie'den vazgeçmeyi düşünmek bile midemi düğüm düğüm ediyor. Bu çok bencilce ama değil. Başından beri bunun derslerle ilgili olduğunu söylemiştik; teklifindeki şeyleri kontrol etmekten başka bir şey değildi. Ben sadece... Siktir, henüz ondan vazgeçmeye hazır değilim.

"İnkârın kralı, bu."

Ne yazık ki tamamen haksız değil ve bunu ona gerçekten itiraf etmiyorum.

Antrenmandan sonra duş alıyorum ve annemin onaylayacağını bildiğim bir gömlek ve pantolon ama saçımı düzeltme zahmetine bile girmiyorum. İyi bir günde bile asi oluyor ve annem artık buna alıştı. Giyinirken bir yandan da Reese ve Grant ile daha önce yaptığım konuşmayı tekrar ediyorum.

Çok kolaymış gibi gösteriyorlar ama hiç de öyle değil.

Elbette, babamla her zaman harika bir ilişkimiz oldu ve her zaman ona her konuda gidebileceğimi hissettim. Bunun dışında her konuda. Onu hayal kırıklığına *uğratacağımı* ve uzun zamandır kurduğu bir hayali suya düşüreceğimi biliyorum. Onun hayali benim hayalim olmadığı için hayal kırıklığına uğrayacak ve insanın ailesini hayal kırıklığına uğratmasından daha kötü bir şey olamaz.

Hayaliniz olsun ya da olmasın, hayatınız boyunca bir şey için çalışmakla ilgili olan şey budur - sonunda, planlandığı gibi gitmediğinde birilerinin hayal uğrayacağını bilirsiniz.

Uber restoranın önüne yanaşıyor ve ben de hızlıca şoföre teşekkür edip siyah sedandan iniyorum. Nefesimi tutarak Fratelli's'in tabelasına bakıyorum, Orleans Üniversitesi'nde üniversiteye başladığımdan beri ailemin geldiği restoran. Bebek yüzlü bir birinci sınıf öğrencisiydim.

Bu kapıdan ilk kez girdiğimde ve şimdi kapıyı açıp içeri adım attığımda, ev sahibesinin yüzü aydınlanıyor.

"Merhaba Lane! Ailen arka tarafta her zamanki masanda."

Başımı salladım. "Teşekkürler."

Kravatımı düzelterek restorana doğru ilerliyorum ve selam vermek için ellerini kaldıran çeşitli insanlara başımı sallayarak selam veriyorum. Kampüs yakınlarında bir yere gidip de insanların durup konuşmadığı nadirdir. Eyaletin en iyi atıcısı olmanın bir parçası sanırım.

Birkaç el sıkıştıktan sonra nihayet annemle babamı ve Eli'yi restoranın arka tarafında görüyorum. Annem beni fark edince sandalyesinden kalkarak el sallıyor. Tahtanın yere sürtünme sesi midemi bulandırıyor.

"Lane Collins, boyun mu uzadı? Selam bebeğim," diye fısıldıyor, uzun sarı saçları beni kendine doğru çekerken dalgalanıyor, kolları sıkılıyor. "İyi görünüyorsun. Sağlıklı. Güçlü."

"Anne, ben üniversitedeyim, üçüncü dünya ülkesinde açlıkla mücadele etmiyorum," diye kıkırdıyorum ve ona sarılıyorum. "Ben iyiyim."

Mavi gözlerini devirerek susuyor. "Ve? Sen ve Eli benim bebeklerimsiniz. Üniversitede de olsanız, anneniz olarak sizin *için* endişelenmek benim görevim."

Babam sandalyeden kalkıyor, bana dönmeden önce kucağındaki keten peçeteyi masaya fırlatıyor. "Hey, oğlum." Dudaklarındaki sırıtiş benimkinin aynadaki görüntüsü ve bir an için bu gece zor bir konuşma yapmam gerektiğini unutuyorum, şüphesiz her şeyi değiştirecek bir konuşma. Bunu yapmam gerektiğini biliyorum. Sonucu ne olursa olsun dürüst olmalıyım. Aileme nasıl hissettiğimi söylemeliyim.

"Hey, baba."

Kollarını bana doluyor, iri elleriyle sırtımı sıvazlıyor. "Seni özledim."

"Ben de seni özledim."

Kucaklaşmayı kesip tekrar annemin yanına oturduğunda, Eli'nin yanındaki sandalyeyi çekip oturuyorum.

Gözlerim restoranı, duvarlarda asılı tanıdık fotoğrafları, mekanın ev hissini tarıyor ve bir gülümseme yerleştiriyorum.

"Biri boudin topları sipariş etti mi?" Eli kıkırdıyor. "Ne düşünüyorsun, kardeşim?"

Annem Eli ve bana okul, notlarımız, kampüs hayatı hakkında sorular sormaya başlıyor bir anda kaldığımız yerden devam ederek rahat bir sohbete dalıyoruz.

Mezelerimiz geldi, ara sıcaklar sipariş edildi ve babam ilk defa beyzboldan bahsetmeyerek beni şok etti.

"Hallie Jo'nun orada yaşaması nasıl gidiyor? Eli, onunla ilgileniyor musun?"

İçmeye çalıştığım bir ağız dolusu suyu neredeyse masanın diğer tarafına tükürecektim. Bunun yerine, boğazımdan aşağı kayarak kontrolsüzce öksürmeme neden oldu.

Hay sikeyim. Böyle bir kelime seçimi beklemiyordum.

Eli eğilerek, sanki yardımını dokunacakmış gibi sırtıma birkaç tokat atıyor. "Siktir, iyi misin?"

"Eli, diline dikkat et," diye azarlıyor annem.

Boğazımı temizliyorum. "Ben iyiyim, ben iyiyim. Üzgünüm, yanlış boruya girdi."

Bardağı dökmeden masaya geri koymayı başarıyorum. Eli bakışlarını tekrar anneme çevirmeden önce bana bilmiş bir bakış fırlatıyor.

"Hal iyi, anne. Son zamanlarda Vivienne ile meşgul. Podcast üzerinde çalışıyor, okul ödevlerini . NYU'nun film programına kabul edilmeye çalıştığını biliyor muydun?"

Ne?

Bunu nasıl bilemedim?

Yüzlerindeki ifadeye bakılırsa bu sadece ailem için değil, benim için de yeni bir haber. Hallie'nin o programa girmeye çalıştığından haberim yoktu. Filmle ilgili bir bölümde okuduğunu biliyorum ama New York'a gitmeye çalıştığını bilmiyordum.

"Lane?"

Bu açıklamadan sonra o kadar dalmışım ki babamın konuştuğunu duymadım. Kafamı kaldırdığımda babamın kaşları çatılmış, yüzünde kızgın bir ifade vardı. "Ne dediğimi duydun mu?"

Başımı sallıyorum, bir elimi saçlarımda gezdiriyorum. "Hayır, pardon, ne dediniz?"

"Kolumuz nasıl dedim?" diye tekrarlarlarken babamın bakışları daralıyor. Buz koyuyor musun?"

Ve işte orada.

Mezelerimiz ve küçük sohbetlerimiz boyunca bu konuyu açmak için bu kadar uzun süre beklemek onu öldürüyor olmalı.

"İyi gidiyor."

Kaşları çatılıyor ve aramızdaki gerilimin koptuğunu hissedebiliyorum. "Sadece iyi mi? Lane... Burada neyin tehlikede olduğunun farkında mısın? Senin yaşındaki çoğu çocuğun seçmelerde bir numara olmak için cinayet işleyebileceğinin farkında mısın?"

Hemen gerildim. Bu konuşmanın sonunu şimdiden görüyorum ve yumruklarım masanın altında eklemlerim çatlayana kadar sıkılıyor.

"Garrett, şimdi sırası değil," diye mırıldanıyor annem, koluna bir el koyuyor, o da hemen omuz silkiyor.

"Hayır, şimdi tam zamanı Grace," diyor kabaca ve dikkatini tekrar bana çeviriyor. "Lane, gevşemenin zamanı değil. Uğruna çalıştığımız her şey gözünün önünde. Maçlara gelen gözlemcilerimiz var, anlaşmalar için bize ulaşan büyük sponsorlarımız var. Evlat, bu senin geleceğin."

Bir an için ciğerlerim nasıl çalıştığını unuttur gibi oluyor, hayatım boyunca yaptıkları tekdüze hareket bir anda yok oluyor. Benim

Göğsüm sıkışıyor ve dişlerimi gıcırdattığım için çenem patlayacakmış gibi hissediyorum.

"Ne kadar çok çalıştığımı mı kastediyorsun?" diyorum.

Eli yanımda kaskatı kesiliyor ve annem keskin bir nefes .

"Ne kadar çok çalıştığımı kastediyorsun baba. Demek istediğin buydu, değil mi?"

Babamın yüzü kırmızının hafif bir tonundan tamamen başka bir şeye dönüşüyor, yüz hatlarında öfke ve hayal kırıklığı ifadesi beliriyor. "Sana neler oluyor böyle?"

Gülüyorum ama sesim mizahsız çıkıyor ve iç çekiyorum. Yoruldum amına koyayım. Her şeyden yoruldum ve rol yapmaktan yoruldum.

"Ya seçilmezsem? Bunu hiç düşündün mü?"

Başını sallıyor, elini yüzüne sürüyor. "İmkansız. İstatistiklerin, OU ile geçirdiğin zaman? Bu imkansız."

Omuz silkiyorum. "Profesyonel beyzbol oynamadığım bir dünya düşündün mü hiç baba?"

"Bu senin hayalin. Tabii ki oynayacaksın. Sana ne oldu Lane? Konuşmak istediğin bir şey mi var?" Bakışları Eli'a kayıyor, sonra geri dönüyor. Eli tabağındaki yemeği çatalıyla iterken sessizliğini koruyor.

Kardeşim kafamda gerçekten neler olup bittiğini bilmiyor olabilir ama aptal değil. O tanıdığım en zeki insan.

"Ya bu benim değil de senin hayalinse baba? Ya benim hayalim bir spor spikeri olmak ya da pazarlama alanında çalışmaksa? Doktor ol."

Tamamen durdu, gözleri kocaman oldu. Daha cevap vermeye fırsat bulamadan ayağa kalkıyorum, sandalyenin ayakları ahşap zemine gürültüyle sürtünüyor.

"Bunu yapamam."

Peçeteyi yarısı yenmiş yemek tabağımın üzerine atıyorum ve topuklarımın üzerinde dönerek ailemi masada yalnız bırakıyorum.

duvarlar sanki içime kapanıyor, sanki aldığım her nefeste daha da daralıyor. Cebimden telefonumu çıkarıp Hallie'nin adını aratıyorum.

Ben: ?

Dudağımı çiğneyerek kampüse doğru yürümeye başladım, Uber yolculuğunu tamamen atlamayı tercih ettim çünkü temiz havaya ihtiyacım vardı. Kafamı boşaltmaya ihtiyacım var. Dünya göğsümün üstünde oturuyormuş gibi hissetmeden nefes almaya ihtiyacım var.

Hallie: Şu anda mı? Kampüsteki üretim odasında... Neden?

Çünkü nefes alamıyorum ve alabilmemin tek yolu seninle olmak.

Parmaklarım ekranın üzerinde geziniyor ve yanıt veriyorum:

Sana ihtiyacım
var.

Tepkisi anında oldu.

Prodüksiyona gel. Geldiğinde bana mesaj at, gelip seni alayım.

Yoldayım.

Yakında görüşürüz.

Tanrım, bu kız. Gülüyorum, kaldırımda yürürken telefonumu cebime sokuyorum. Restorandan kampüse ve film çalışmaları binasına gitmem yirmi dakika sürüyor ve oraya vardığımda onu kapının yanındaki tuğla duvara yaslanmış, dudaklarında utangaç bir gülümsemeyle görüyorum. Üzerinde kendisine üç beden büyük gelen, onu yutan bir kapüşonlu sweatshirt var. Göğsünde soluk bir şekilde "Kocaayak Arama Ekibi" yazıyor. Kumaş uyluğun ortasına kadar düşüyor ve altında bir çift cutoff olduğunu bildiğim şeyi saklıyor. Tahmin etmem gerekirse siyah.

"Merhaba," diyor saçlarını kulağının arkasına sıkıştırıp yıpranmış pembe-kırmızı Vans'ını betona sürterken.

"Merhaba."

Bakışları benimkilere kayıyor. "Sen iyi misin? Mesajın... Bir sorun varmış gibi geldi."

Öne çıktım, ona sıkıca bastırırken yüzünü ellerimle çerçeveledim. Buna ihtiyacım vardı. Sadece... ona *dokunmaya*. Ona yakın olmak. Onu içime çekmeye.

O yanımdayken göğsümdeki baskı azalıyor.

"Sadece seni görmem gerekiyordu," diye mırıldanıyorum, başparmağım çenesine sürtünüyor.

En küçük, en masum dokunuş... ve daha fazlası gibi

hissettiriyor. Başını sallıyor. "Yukarı çıkalım mı? Özel olarak konuşabilir miyiz?" "Tabii, evet."

Binaya doğru geri dönüyoruz, cebinden beyaz bir anahtarlık çıkarıp tuş takımını boyunca tararken saç örgüleri sallanıyor. Bir bip sesi geliyor ve kapıyı açıyor. Önden yürümek yerine arkasına bakıyor ve elini benimkinin içine sokuyor.

Karanlık koridorda ve ikinci kata çıkan merdivenlerde onu takip ediyorum. Beni koridorun en son kapısına doğru yönlendirirken koridorun loş ışıkları titriyor ve bir kez daha kartını tuş takımına okutuyor.

"Burası stüdyo," diyor eşikten geçip medya odası gibi görünen bir yere girdiğimizde. Her yerde düğmeler, butonlar ve ekranlar var.

"Güzel."

Odaya bakıyorum, gözlerim bilgisayar ekranına kayıyor, orada bir şeyler düzenliyor.

"Bu da ne?"

Endişe verici bir hızla yanına gidip dizüstü bilgisayarı kapattıktan sonra gergin bir şekilde kekeleyerek, "Yok bir şey. Sadece... üzerinde çalıştığım bir proje.

Okul için. Önemli bir şey değil. Güven bana. Yani, uh..."

Sözcükleri karıştırırken dudaklarıma bir sırtış ve aramızdaki mesafeyi kapatıyorum. Poposu arkasındaki anakarta çarpıyor.

"Her zaman çok gerginsin, Hallie Girl," diye nefes alıyorum, tatlı kokusunu içime çekerek

Onu.

"Bana ne anlat," diyor ve elini uzatıp

Göğsüm.

Bu geceki olayları kafamda tekrar canlandırırken nefesimi dışarı üflüyorum. Akşam yemeğindeki felaket. Ailemle yapmam gereken konuşmanın daha gerçekleşmeden yüzüme patlaması.

"Ailem akşam yemeği için şehre geldi. Bize sürpriz yaptılar." "Bu harika Lane. Seni özlediklerini biliyorum."

Başımı salladım. "Evet... Ben de onları özlüyorum. Sadece... Duvarlar üzerime üzerime geliyor gibi hissediyorum, Hal. Bu kişi olmak için çok fazla baskı varmış gibi hissediyorum... performans göstermek için. En iyisi olmak için. Felç edici bir his."

Hallie başını sallıyor, ben konuştukça ifadesi yumuşuyor. Elleri göğsümden yukarı, ensemdeki uzun saçlara doğru kayıyor ve parmaklarını saçlarımın arasında gezdiriyor. Dokunuşu beni rahatlatıyor ve temasla birlikte gözlerim kapanıyor, omurgamdan aşağı bir ürperti akıyor.

"Son zamanlarda artık kim olduğumu bilmiyorum." Sesim sert ve bastırılmış duygularla dolu. "Kim olmam gerektiğini biliyorum. Herkesin benden ne olmamı beklediğini biliyorum ve bu artık bana benmişim gibi gelmiyor. Sanki sadece babamı, koçlarımı ve taraftarları mutlu etmek için bir rol oynuyormuşum gibi geliyor."

"Lane..." Hallie düzensiz bir şekilde fısıldıyor. "Ne zamandır hissediyorsun?" Omuz silkiyorum, kafamdaki şeylerin ne kadar kötüye gittiğini kabul etmeye henüz hazır değilim. Beni farklı bir şey olarak görmesine hazır değilim. "Bilmiyorum... Bir süredir. Bazen kendim de dahil olmak üzere kimseye karşı dürüst olamıyormuşum gibi hissediyorum. Sanki herkesin düşündüğü ben değil de gerçek ben olamıyormuşum gibi.

Öyleyim."

"Bana karşı her zaman dürüst olabilirsin Lane. Tek istediğim senin gerçek versiyonun. Gerçek seni tanıyorum ve bu sadece beyzbol değil..." Elleri göğsünden yukarı kayıyor, düğmeli gömleğimin yakasıyla oynuyor. "Tamam mı?"

Kendimi başımı sallarken buluyorum ve bu noktada, benden istese her şeyi kabul edebilirim.

"Profesyonel beyzbol oynamak istediğimden emin değilim. Ve... Bir süredir de emin değilim. Ne istediğimi bilmiyorum ve bu da sorunun bir parçası. Bu sporu ve sahada olmayı seviyorum. Sadece... bazen 22 numaradan daha fazlası olmak istiyorum. Kesin olarak oynamak istemediğimden bile emin değilim... Sadece bilmiyorum. Sorun da bu."

Bunu ilk kez birine yüksek sesle itiraf ediyorum. Aylardır aklımdaydı ve bu kelimeleri duymak garip geliyor.

"Ve bu sorun değil," diyor Hallie yumuşak bir sesle. "Diğer insanların seni yerleştirdiği kalıba uymaman sorun değil. Neden... Neden *bana* ihtiyacın vardı? Onca insan arasından."

Bir parçam, kaçmak istediğim tek yerin... kaçmak istediğim tek kişinin... olduğunu yüksek sesle itiraf etmekten daha da korkuyor.

Bu o.

"Çünkü Hallie... yanında *kendim* gibi hissettiğim tek kişi sensin."

hallie

Ağzından çıkan kelimeler beni **o kadar** şaşırtıyor ki nefes almayı unutuyorum ve bir an için başım hafifliyor.

"Gerçekten mi?"

Başını sallıyor, sarı, dağınık saçları gözlerine düşüyor. İstemedi de olsa bu onu daha da yakışıklı yapıyor. Gözlerinin delici yeşili sanki içime işliyor, sadece onun için olan yanlarımı görüyor.

"Ailemle birlikte o restoranda otururken, duvarların üzerime kapandığını hissettim. Sanki geçen her saniye daha da yakınlaşıyorlardı ve nefes almak daha da zorlaşıyordu. Göğsüm daraldı. Ben sadece... oradan çıkmak zorundaydım ve istediğim tek şey... sendin."

Yutkunuyorum, nefesimi sakinleştirmeye çalışıyorum, kafamdan son hızla geçen düşünceleri bastırmaya çalışıyorum.

Lane'le birlikte olmak çok doğru geliyor, özellikle de böyle şeyler söylediğinde. Sanki sadece evlenme teklifiyle ilgili değilmiş gibi geliyor.

Elleri belime doğru kayıyor ve beni sıkıca tutarken parmakları sırtıma bastırıyor. Göğüslerimiz o kadar yakın ki nefesim onun nefesine dönüşüyor ve bakışlarında kendimi kaybediyorum.

"Hallie?"

"Evet?"

Dudakları şakacı bir sırtışı dönüşüyor. "Şu anda seni *gerçekten* öpmek istiyorum." Başımı sallıyorum, tıpkı beni ilk öptüğü zamanki gibi. Yatakta uyanık geçirdiğim saatleri bu sözleri tekrarlayarak geçirdim, başlayana kadar tekrar tekrar okudum

daha gerçekçi

hissetmek için.

"Öyle mi?"

"Evet."

Sonra başını eğiyor ve elleri sırtımdan boynuma doğru kayıyor, sıkıca kavıyor. Acıtacak kadar değil ama dudakları dudaklarımı bulurken beni sıkıca yerinde tutmaya yetiyor.

Üretim odasının loş ışığında Lane Collins nefesimi kesiyor. Beni açlıkla öpüyor, ben ona karşı miyavlarırken dilini ağzımın içine sokuyor, başka bir durumda utanacağım anlaşılmaz sesler çıkarıyor.

Burada olmaz, onunla olmaz.

Öpüşme hızla ateşli bir hal alıyor. Tüm bedenim ona duyduğum ihtiyaçla yanıyor. Bana dokunmasını, bu gece bana ihtiyacı olduğuna dair fısıldadığı tüm sözleri kanıtlamasını istiyorum.

Benim ona ihtiyacım olduğu kadar onun da bana ihtiyacı olsun istiyorum.

"Hallie," diye mırıldanarak dudaklarımdan kurtuldu. "Bana güveniyor musun?"

Tereddüt etmeden başımı sallıyorum ve beni bırakıp önümde dizlerinin üzerine çökmesini şaşkınlıkla izliyorum. Elleri dikkatlice, daha önce giydiğim bol kazağın altından kayıyor ve karnımın çıplak tenine sürtünerek tüm vücudumun titremesine neden oluyor.

"Güven bana bebeğim," diye fısıldıyor, düğmeyi açmadan önce parmakları kot şortumun bel bandında dans ediyor. Parmakları sihrini konuşurup şortumun fermuarını açarken bakışları benimkilerden hiç ayrılmıyor, iki parmağı yanlara takılıyor ve yavaşça, işkence edercesine yavaşça, diz çöktüğü yerde ayaklarımın dibine düşene kadar kalçalarımdan aşağı sürüklüyor.

Lane Collins dizlerinin üzerinde... *benim* için.

İçimdeki gergin enkaz parçası acaba beğenecek mi merak ediyor. Neye benziyorum? Yani, daha önce kafası bana bu kadar yakın olan biri olmamıştı.

"Aklını başına topla, Hallie Girl. Bana odaklan," diyor.

O önümde diz çökmüşken başka bir şeye odaklanmak çok zor ve üzerimde bol bir sweatshirt ve önünde "bu dünyanın dışında" yazan kireç yeşili bir külottan başka bir şey yok.

Tanrım, giyecek daha seksi bir şey bulmalıyım. Bahsetmiyorum bile... Ya biri içeri girerse?

Gözlerim kapıya ve tekrar Lane'e kayıyor. Düşüncelerimi okumuş gibi kaşlarını kaldırarak sırtıyor.

"Birinin beni senin güzel amını yerken görmesinden mi korkuyorsun, Hal?" Oh Tanrım.

Oh Tanrım.

İSA MESİH.

Yutkunarak başımı sallıyorum, burnum kırışıyor. "Biraz mı?"

"Merak etmeyin. Benim olanı kimsenin görmesine asla izin vermem."

Benimkini mi?

Bunu söyleme şekli ve bana açlıkla, şehvetin iki derin zümrüt çukuruyla bakma şekli, neredeyse onun olabileceğime inanıyorum.

Bunun sadece aramızdaki bir anlaşma olmadığını ve Lane Collins'in sevgilisi olabileceğimi. Başka bir dünyada belki, ama bu dünyada, yaptığımız şey benim için yeterli.

Bu andan önce sıırıslıklam olmasaydım, şimdi olurum. Sadece bakışlarından bile külotumdaki nemli noktayı hissedebiliyorum.

Sonrasında ne olacağını bilecek kadar müstehcen kitap okudum ama hiçbir şey beni *gerçekte* nasıl hissedeceğime hazırlayamaz.

"Biliyorum bebeğim... Biliyorum. Ağrıyor değil mi? Tam burası?" Öne doğru eğiliyor, dilini külotumun ince kumaşının arasından zonklayan klitorisimin üzerinde gezdiriyor. "Merak etme, dilim her şeyi daha iyi hissettirecek."

Burnunu amımda gezdirip derin derin içine çekerken nefesim kesiliyor, ellerim arkamdaki üretim masasını sıkıca kavırıyor.

"Yüzüme boşalman için sabırsızlanıyorum," diye geveliyor, dudaklarını yalıyor ve tekrar eğiliyor. Bu kez klitorisimi ağzına alıyor ve sırlıklam olmuş göbeğimi sadece ince bir pamuk parçasıyla ayırıyor.

Tüm vücudum kasılıyor, karnımda donuk bir zonklama başlıyor ve titrememe neden oluyor.

"Tanrım," diye nefes alıyorum.

Parmakları külotumun kemerine takılmadan önce iç çamaşırlarımın içinden amımı okşuyor ve yavaşça kalçalarımın altına sürüklüyor, tüm bunlar olurken gözleri benimkilerden hiç ayrılmıyor.

Onun gibi bir adam tarafından yavaşça soyunmak tamamen farklı bir şeydir, ama o önünüzde diz çökerken göz teması kurmak tamamen farklı bir şeydir.

"Sessiz olman gerek bebeğim. Bunu yapabilir misin?"

Öyle mi? Kesinlikle hayır. Bunu ona söyleyecek miyim? Yaptığı işi bırakacaksa hiç şansın yok.

Başımı salladım. "Evet."

Sesim nefes nefese ve yumuşak; gözlerindeki aç bakış, şimdi onun için tamamen çıplak olduğum yere düşmeden önce alevleniyor.

"Tanrım, Hallie," diye inliyor, elleri belimi kavrarken alnını karnıma indiriyor. "Sen benim ölümüm olacaksın. Sen hayatımda gördüğüm en güzel şeysin."

Kıkırdarak ellerimi saçlarına götürüyorum, uzun, dağınık telleri parmaklarımın arasında dolaştırıyorum, her şeyi değiştiren kanepedeki geceden asla yapmayacağım küstah bir hareket.

"Kendine bir bak bebeğim," diye mırıldanıyor, parmaklarını beni ayırmak için yukarı kaldırıyor. Parmakları kayganlaşmış etimi sıyrırken kalbim göğsümde düzensiz bir şekilde çarpıyor. İlk kez biri bana dokunuyordu. "Çok pembe ve güzel. Kahretsin, benim için çok ıslaksın, Hal."

Onun için sırlıklam olduğum gerçeğinden utanmak yerine, onun bu kadar tahrik olmasından oluyorum.

uzanır ve artık yırtık olan pantolonunu düzeltir.

Neredeyse tamamen çıplak olduğum ve onun hala tamamen giyinik olduğu gerçeğinin beni rahatsız etmesine ya da vajinamla göz hizasında olduğu gerçeğine izin vermemeye çalışıyorum. Neyse ki Viv'in tavsiyesine uydum ve göt deliğim de dahil olmak üzere vücudumdaki her şeyi tıraş ettim, ki telefonumun kamerasını rehber olarak kullandığım için bu gerçekten komikti.

Lane eğilip dilini düzleştiriyor ve beni uzun uzun yalamaya başlayınca dikkatim tekrar Lane'e yöneliyor. Bacaklarım bu his karşısında neredeyse bükülürken kalçalarım ağzına doğru eğiliyor.

Ne bekliyordum ki? Bu anla ilgili önyargılı düşüncelerim şu anda deneyimlediğim şeyle aynı gezegende bile değildi. Hatta aynı evrende bile değil.

Sanırım şu anda başka bir galakside olabilirim.

"Aman Tanrım," diye nefes alıyorum, içeri daldığında dili klitorisimin etrafında dönüyor ve fiske vuruyor. Dilinin her fiske bacaklarımın titremesine ve ellerimin saçlarını daha sıkı kavramasına neden oluyor, karnımdaki sarmal inanılmaz derecede sıkılıyor.

"Dünyada senden daha tatlı bir şey yok, Hallie. Hayatımın geri kalanını senin kalçalarının arasında geçirebilirim."

İşkence edercesine yavaş bir yalama daha ve sonra dudakları klitorisime yaklaşıyor ve o kadar sert emiyor ki görüşüm bulanıklaşıyor, zevk içimde parmaklarımın ucuna kadar yayılıyor.

"Lane," diye bağıyorum kalçalarım sarsılırken, ağzından daha fazlasını almak için çırpınıyorum. Dili klitorisimde olsa bile, parmakları beni yerken kalçalarımın girse bile... bu yeterli değil. Daha fazlasına ihtiyacım var.

"Bana neye ihtiyacın olduğunu söyle."

"Daha fazla." Ne için yalvardığımı bile tam olarak bilmediğim için sesim ihtiyaçtan boğuk çıkıyor. Sadece şu anda bundan daha fazlasına ihtiyacım olduğunu biliyorum.

"Parmaklarımı istiyor musun?" diye , şehvet dolu bakışlarını üzerime dikmiş. "Seni parmaklarımla doldurmamı ister misin bebeğim?"

Heyecanla başımı sallıyorum.

"Söyle."

Bakışlarım ona kayıyor. "Ne?"

Dudaklarının köşesi ukala bir sırtışla yukarı kalkıyor. "İhtiyacın olanı istediğini duymak istiyorum, Hallie. Teklifindeki şeyleri kontrol ediyoruz ve bu öğrenmen gereken bir şey. İhtiyacın olanı istemek. Her zaman. Senin zevkin her şeyden önce gelir."

Bunu gerçekten yüksek sesle söyleyebilir miyim? Mahcubiyetten yere batmadan?

Dizlerinin üzerinden kalkmaya çalışıyor ama saçlarını sıkıca kavıyorum ve kaşları meydan okurcasına kalkıyor.

Tek bir bakışın ardından sinirlerimi yutup omuzlarımı dikleştirdim. "Beni... parmaklarınla becermeni istiyorum."

"Bu kadar mı? Seni sadece parmaklarımla mı becereceğim?"

Başımı sallıyorum. "Hayır, beni yalamanı istiyorum." Sessizce fısıldayarak ekliyorum, "Birkaç dakika önce yaptığın gibi... klitorisimi em..."

Bu kelimeleri yüksek sesle söylemek fiziksel olarak bana acı verdi mi?

Evet. Bu noktada devam etmesi için her şeyi yapar mıydım? Yine evet.

"Aferin kızıma," diyor, dudaklarında aynı ukala sırtış. Şimdiye kadar dudaklarının üzerimdeki hissine kendimi o kadar kaptırmışım ki, ağzını ve çenesini kaplayan ıslaklığı göremiyorum ve bu o kadar... kirli, o kadar erotik ki, yüzünü bacaklarımın arasına gömüp beni açlıktan ölmek üzere olan bir adam gibi yediğinde bacaklarım gerçekten de bükülüyor.

Lane Collins'in sizi iyi bir kız olarak övdüğünü duyana kadar cennete gitmiş sayılmazsınız ve bu konuda hiçbir görüş almayacağım.

Lane bacaklarımı omuzlarına kaldırıyor, bacaklarımın arasındaki hassas eti yalarken, emerken, kemirirken ağırlığımın yükünü alıyor ve beni hayatımın en iyi orgazmlarından biri olacağını bildiğim şeyin eşğine daha da yaklaştırıyor.

Hissedebiliyorum. İçimdeki donuk zonklama, dilinin her darbesiyle daha da şiddetleniyor.

Beni okşamak için parmağını getiriyor, alay ediyor, benimle alay ediyor, dili üzerimde gezinirken girişimi daire içine alıyor. Yavaşça, tek bir parmağını içimde kaydırıyor ve içimde zevkle haykırmama neden olan bir şeye ulaşıyor.

"Tanrım... Lane..." Ayaklarım omuzlarına doğru kayıyor ve parmağını göbeğime doğru uzatarak o hassas noktayı ovuşturduğunda ayak parmaklarım kıvrılıyor ve çığlıklarım iniltiye dönüşüyor.

Bu noktada tutarlı bir kelime bile oluşturamıyorum ve içimde kabaran dalgayla savaşımaya çalışmak yerine, onu sürüyorum, o rahatlamadığında kalçalarımı yüzüne çarpıyorum.

Ağızına doğru eğiliyorum, parmaklarım saçlarının uzun tellerini çekiştiriyor, o kadar sert kavriyorum ki canı yanıyor olmalı, ama şikâyet etmiyor. Aksine, bu onu daha da acıktırıyor. Bir nefes çekiyorum ve orgazm beni o kadar sert vuruyor ki gözlerim kapanıyor, üretim tahtasına yaslanıyorum, düğmeler derime batarken irkilmiyorum bile. Acının ısırtığı sadece içimde yayılan zevke katkıda bulunuyor, tamamen ele geçiriyor ve beni işe yaramaz hale getiriyor.

Omurgam yükseliyor ve Lane'in içimdeki parmağının etrafında kenetlenerek dalga dalga coşku yaşıyorum. O kadar sert boşalıyorum ki başım dönüyor ve tüm vücudum uçuyormuş gibi hissediyorum.

"İşte bu, bebeğim." Sıcak nefesi amıma çarpıyor, kelimeler zaten hassas, şişmiş ve kayganlaşmış tenimde titreşiyor. "Sikeyim evet."

Hevesle, dili için çok hassas olana kadar verdiğim her şeyi yalayıp yutuyor ve bacaklarım kulaklarına uçuyor, vücudum sarsılıyor.

Ancak o zaman ayaklarımı omuzlarından dikkatlice çekerek yere düşmelerine izin veriyor.

"Tanrım," diye fısıldıyorum sessizce, yönümü bulmaya çalışıyorum ama hâlâ adını bile bilmediğim başka bir gezegende süzülüyorum.

Bu kesinlikle herkesin övgüyle bahsetmesi gereken bir şey. Bu his, tekrar tekrar peşinden koşmak istediğim bir yüksekliğe benziyor.

Dudaklarına bir kez daha nazıkçe bastırarak hassas klitorisime bir öpücük konduruyor ve elinin tersiyle ağzını silerek ayağa kalkıyor.

Ağzını kaplayan ıslaklıktan neredeyse utanıyordum.

Bunların hepsi benden... Ama gözlerindeki aç bakış utancı yok yetti. Birazcık.

"Bana karşı utangaç olma, Hallie," diye mırıldanıyor, en sevdiğim gülümsemesi mevcut. "Mükemmelsin ve bunu tekrar yapmak için sabırsızlandığımı söylediğimde bana güven."

Bir an için aramızda sessizlik oluyor, ta ki ben gözlerimi onunkilere dikene kadar. "Peki ya şimdi?"

OceanofPDF.com

hallie

Bu hafta sonu Grant ve Reese ile şehir dışına çıkıyorum. Georgia'da beyzbol antrenmanına gidiyoruz. Pazartesi evde oluruz.

Şimdi de birbirimizi mi kontrol ediyoruz? Burada olan şey bu mu? Sadece aynı sayfada olduğumdan emin olmak istiyorum.

Lane: Sadece bilmeni istedim... Bana bir iyilik yapar mısın?

Duruma göre değişir.

Lane: Açık mı?

İade de etmesen de□

Kahretsin, bu flört işinde gerçekten berbatım. Üzgünüm, bu benim zayıf denememdi.

Lane: Merak etme, eve döndüğümde iyiliğinin karşılığını vereceğim. Sanırım bu noktada ikimiz de iyiliklerimi ne kadar sevdiğini biliyoruz. Şimdi, ne istediğimi bilmek istemiyor musun?

Söyle bana.

Lane: Ben dönene kadar yatağında uyu.

Hallie. Ne? Hayır, bunu yapamam.

Hallie kızım, yatağında uyu. Ben yokken yatağında seni düşünmek istiyorum. ÇarşafLARımın senin gibi kokmasını istiyorum.

İNLEYEREK yatağında geriye doğru yatıyorum ve beyaz tavandaki karanlıkta parlayan yıldızlara bakıyorum.

Nasıl bu kadar... Ugh.

Mükemmel. Can sıkıcı derecede çekici. Dil konusunda çok yetenekli...

"N'aber Hal?" Eli kafasını kapıdan içeri sokarak şöyle diyor. "Sen iyi mi?"

"Evet. Gayet iyi. Her şey *yolunda*. İstesem daha iyi olamazdım," diyorum sahte bir coşkuyla. "Neyin var senin?"

Kapıdan içeri giriyor ve yanıma uzanıyor. Üzerinde koyu renk yıkanmış bir kot pantolon ve düğmeli bir polo var, bu yüzden kapıdan çıkmak üzere olduğunu ve Netflix izleyip duygularım hakkında konuşmak için burada olmadığını varsayıyorum.

"Çocuklarla dışarı çıkacağım. Sanırım balta fırlatmaya falan gideceğiz."

Dudaklarımdan bir kahkaha dökülüyor. "Kusura bakma, seni balta fırlatırken pek göremiyorum."

"Ben *çok* erkeksiyim, Hallie Jo. Şu kaslara bak." Kolunu kaldırıp esnetiyor ve kasları olmasına rağmen... onları kardeşiyle kıyaslamaktan kendimi alamıyorum. Özellikle de parmaklarını vücuduma soktuğunda, gözlerindeki o aç bakışla.

Yüzümü kapatarak tekrar inliyorum.

" oluyor, Hal?" Kaşları şaşkınlıkla çatıldı. "Kardeşin hakkında konuşmak garip değil mi?"

Eli kıkırdıyor ve omzunun benimkinin yanına düştüğünü hissediyorum. "Bilmiyorum. Sayılır mı? O her zaman buralardaydı, yani sizin... her ne yapıyorsanız onu yapmanız dışında farklı bir şey yok, ki bu konuda ayrıntıya ihtiyacım yok."

"Tüm bunlar hakkında çok rahatsın, biliyor musun? Kızgın olmanı falan beklemiyordum. Sadece bilmiyorum." Gergin bir şekilde dudağımı ısırarak devam ediyorum. "Sadece bu konuda bu kadar *umursamaz* olmanı beklemiyordum."

Dirseklerinin üzerinde doğruldu ve bana baktı. "O benim kardeşim, Hal. Sen benim en iyi arkadaşımsın ve ikiniz de yetişkinsiniz. Bunu sana söylemiştim. Ben sadece... Daha önce de söylediğim gibi, sadece dikkatli olmanı istiyorum. Hepsi bu. Lane sakın bir adam değil ve kalbinin kırılmasını ya da incinmeni istemiyorum."

"Bu konuda endişelenmene gerek yok," diyorum, parmaklarım alışkanlıktan bileğimdeki boncuklara gidiyor. "O tarafta her şey yolunda. Kesinlikle iyi."

"Kahretsin," diye mırıldanıyor ve Apple Watch'una bakıyor. "Gitmeliyim, yoksa çocuklarla buluşmaya geç kalacağım. Yarın takılalım mı?"

Başımı salladım. "Evet! İyi eğlenceler."

Yanağıma hızlı bir öpücük kondurup yataktan kalkıyor ve tam kapıdan çıkarken telefonum başka bir bildirimle çalıyor.

Lane'den bir mesaj daha.

Lane: Tadının ne kadar tatlı olduğunu düşünmeden edemiyorum, Hallie Girl...

Tanrım, midemde yine o aptal kelebekler uçuşuyor, bacaklarımın arasındaki yeni zonklamayla birlikte dans ediyor.

Bu işte çok iyisin. Kampta iyi vakit geçir. Ya da antrenmanda. Ya da taşaklarla ilgili her ne yapıyorsan.

Lane: Yatağım, Hallie.

Hafta sonunun geri kalanını İngilizce ödevim üzerinde çalışarak ve Eli ile bu kez fotosentez üzerine bir belgesel izleyerek geçirdim... neşe. herhangi birini yapmadığım zamanlarda Lane'in yatağında uzanıp son kitabımı karıştırıyorum. Onun yatağı doğal olarak benimkinden daha rahat olmakla kalmıyor, aynı zamanda... onun gibi kokuyor.

Bu kadar keyif almamam gerekirdi ama yorganın altında, elimde bir kitap, bulut gibi bir şeyin üzerinde uzanıp Lane'in kokusuyla kendimden geçmek gibisi yok.

Cumartesi gecesi geç bir saatti ve telefonum titrediğinde söz konusu kitapta bir bölümün altını çiziyordum. Elime alıp kaydırıyorum ve ne yaptığımı anlamadan Lane'den gelen FaceTime'a yanlışlıkla cevap veriyorum.

Kahretsin, kahretsin, kahretsin!

Üzerimde bir tişörtten başka bir şey yok ve bu... *onun*.

Çamaşır yıkamak en korktuğum iş ve sahip olduğum her şey kirli, bu yüzden çekmecesinden bir tişört aşardım - beni dava edin. Bunun geri dönüp beni kıcımdan ısırmasını beklemiyordum.

"Hallie?"

Uh.

"Merhaba," diyorum biraz fazla yüksek sesle, kesinlikle garip bir şekilde, çünkü telefon hâlâ yatağın üzerinde yüzüstü duruyor ve onun görüşünü engelliyor.

Çıkarabilirim, ama bu onun tişörtünü çaldığımı görmesinden daha kötü olabilir.

"Ekranınız neden siyah? Hiçbir şey göremiyorum."

Yutkunarak asi buklelerimi yüzümden geriye doğru itiyorum. "Evet, bir saniye!"

Çabalıyorum.

"Hallie, telefonu aç," diyor.

İsteksizce telefonu açıyorum ve yüzüme parlak bir gülümseme yerleştiriyorum. "Merhaba."

Lane'in kaşları kalkıyor, saçları duştan yeni çıkmış ve havluyla gibi ıslak ve dağınık. Bakışları göğsüme kayıyor ve üzerinde HELLCATS yazan yazıyı görünce kararıyor.

"Tişörtümün içinde ve yatağımda mı?" Dudaklarını yalayarak, "Beni öldürmeye çalışıyorsun, Hallie," diye inliyor.

Yanaklarım hemen kızarıyor ve bakışlarımı kaçırıyorum. "Senin gömleğini giymem hoşuna gitti mi? "Temiz kıyafetim kalmamıştı ve senin gömleğini giymek istemedim.

temiz olmayan bir şeyle yatağına girdim, bu yüzden çekmenden bir tane ödünç aldım ve-

"Hallie, seni benim kıyafetlerimle görmenin beni nasıl etkilediğini bilemezsin.

Benim yatağımda uyuduğunu bilmek. Kahretsin, keşke orada olsaydım."

Gözlerindeki aç bakışlar ürpermeme neden oluyor. Üretim odasındaki günden sonra, ağzının üzerimdeki hissini ya da o beni yalayıp yutarken beden dışı bir deneyim gibi hissettirecek kadar sert boşalmamı düşünmeden edemedim. Yakın zamanda unutamayacağım bir anı.

"Keşke sen de burada olsaydın."

Ağzının kenarında bir sırtış beliriyor. "Ben *olsaydım* ne yapardın, Hallie Girl?"

Gözlerim şaşkınlıkla açıldı. "Um... Tanrım, şu anda benimle telefon seksini yapmaya çalışıyorsun Lane Collins? Tamamen dürüst olacağım ve sanırım kalp krizi geçireceğimi bilmeni istiyorum. Baskı altında iyi performans gösteremiyorum. Bunu biliyorsun. O beyzbol sahasında neredeyse taşaklarını kopardığım günü hatırlatmama gerek var mı?"

Lane'in kahkahası boş odada yankılanıyor ve ben ne kadar uğraşsam da yüzümdeki gülümsemeyi engelleyemiyorum. "Burada öğretmen kim, Hal? Benim. Ve teklifine dahil ettiğin şeyler var. Denemek istediğin ve ilgilendiğin şeyler. Ben senin öğretmenin olduğuma göre, bunların gerçekleşmesini sağlamak da bana düşüyor."

Evet, bu tür şeyleri oraya koyduğumda, aslında bunların olmasını beklemiyordum, özellikle de onunla, ve şimdi en başta yazdığım için ciddi pişmanlık duyuyorum.

Tamam, pek sayılmaz ama ben ne düşünüyordum ki? Geçtiğimiz iki hafta içinde, bu gezegende geçirdiğim on sekiz yıl boyunca hiç olmadığı kadar konfor alanımın dışına çıktım ve işler hızla ilerliyor. Bu tam da istediğim şey ama yine de.

"Haklısın. Ben sadece... Ya bu işte kötüysen?"

Kaşı kalkıyor ve göz kırpmıyor. "Neyde kötüyüm bebeğim? Telefon seksi mi?" Bileğimdeki bilezikleri gergin bir şekilde parmaklayarak başımı sallıyorum. "Evet."

"Beni tahrik etmeyecek hiçbir şey yapamazsın, Hallie. Sen var oldukça aletim sertleşiyor."

Bu sefer kaşlarım kalktı. "Kanıtla."

Gülüyor ama omuz silkiyor ve kamerayı çevirerek koyu gri spor şortunu ve çok sert olduğunu gösteriyor. Ereksiyonu kalın ve ince kumaşın arkasında çadır kuruyor ve bu manzara karşısında ağzım sulanıyor.

Tanrım, bu adam beni cinsel bir *şeytana* dönüştürüyor. Tanımakta bile güçlük çektiğim ama fazlasıyla içinde olduğum cinsel güdümlü bir yaratık. Son zamanlarda tek yaptığım seks hakkında düşünmek. Şey, seks ve dünyanın açıklanamayan gizemleri, ama yine de.

Lane ile seks.

Lane'in kendini tatmin ederken nasıl görüneceğini hayal etmediğimi söylersem yalan söylemiş olurum. Şimdiye kadarki tüm etkileşimlerimiz tamamen bana odaklanmıştı, ona değil, bu yüzden boşalırken yaptığı yüz ifadelerini gerçekten bilmiyorum.

Ama gerçekten çok istiyorum.

"O şeyin... bilirsin, sığmayacağından oldukça eminim," diye mırıldanıyorum burnumu kısarak.

"Oh, bebeğim, uyacak. Dar gelebilir ama benim için mükemmel olmandan başka bir şey mümkün değil." Yakışıklı yüzünde sinsî bir sırıtışla tekrar ortaya çıkıyor.

Tanrım, aletinin içime sığmasından bahsediyor ve bir şekilde bunu cazibeyle söylemeyi başarıyor.

"Reese ve Grant nerede?" Aslında tek başına değil, takım arkadaşlarıyla birlikte seyahatte olduğunu hatırlayarak soruyorum.

"Gece için dışarıda."

Karnımın üzerine dönerek telefonu önüme tutuyorum, "Ve sen onlarla çıkmak istemedin mi? Yeni bir şehirdesin. Bu

tipik bir Lane işi gibi . Evde kalmak yani."

Omuz silkiyor. "Seni aramak istedim. Eğitimden dolayı yorgunum, evde kalmak istedim."

Onun bu itirafı karşısında kalbimin biraz daha hızlı atması beni biraz endişelendiriyor ama bunun yerine ekranda ne kadar seksi görüldüğüne odaklanıyorum. Üzerindeki beyaz tişörtle gözleri daha parlak görünüyor ve yakasından çıkan boynundaki tanıdık zincir beni her zaman tahrik ediyor. Nedenini sormayın... burada kontrol bedenimde. *Çok açık.*

En beni bu işe sokan şey buydu.

"Nasıl oluyor da sen beni iki kez boşalırken görüyorsun ama ben senin... *sikini* daha önce hiç görmedim?" Alay ediyorum. Bu, Lane'e kadar karşı cinsten bir erkeğe mırıldanmaya cesaret edebileceğimi hiç sanmadığım bir soruydu.

"Çünkü sen kendini rahat hissedene kadar hiçbir şeyin benimle ilgili olmasını istemiyorum, Hal." Duraksıyor, otelindeki yatağın başlığına yaslanarak hafifçe doğruluyor. "Mesele de bu... Bu benimle ilgili değil; seninle ve zevk almanla ilgili. Bu senin bir erkekle rahat olmanla ilgili. Senin zevkinin her şeyden önce gelmesini istiyorum."

Bir an sessiz kaldım, dudağımı dişlerimin arasında yuvarlayarak düşüncelere daldım. "Ya seni boşalırken görmek benim istediğim şeyse?"

"Geldiğimi görmek ister misin?"

Bu sefer tereddüt etmeden başımı sallıyorum. Kesinlikle istediğim şey bu. Geldiği anda Lane Collins'in yüzünü görmekten daha çok istediğim bir şey yok. "Evet."

Bir eliyle başının arkasına uzanarak tişörtünü ense kısmından çıkarıyor ve bana ekranındaki yerimden karın kaslarının muhteşem görüntüsünü veriyor. Bakışlarım, o yatağa yerleşirken dalgalanan kaslarının çizgilerini takip ediyor ve oturup şortunu kalçalarından çıkardığında, ağızım kelimenin tam anlamıyla sulanıyor ve kalçalarım tam aralarındaki zonklamayı köreltmek için birbirine bastırılıyor.

"Teklifinde *müstehcen* konuşmalarla ilgili bir şey yok mu Hallie?"

Aslında teklifimin en üst sıralarında.

Deneyimlemeyi en çok istediğim şeylerden biri bu ve Lane'in kulağıma iğrenç sözler fısıldadığını hayal etmek beni ürpertiyor.

"Bana şu anda gözlerinde o bakışı görmek için ne düşündüğünü söyle." Tereddütle yanağımın içini çiğniyorum. Teklifimde olmasına ve çok istediğim bir şey olmasına rağmen, hala... Bilmiyorum. Ben bunları *yüksek sesle* söylemek için gerginim.

"Söyle bana, Hal." Gözleri ağırlaşıyor ve bakışlarım yontulmuş karın kaslarındaki kılların ekranın dışına doğru uzandığı yere düşüyor. Onun her yerini görmek istiyorum, özellikle de görüş alanının dışında kalanları.

"Bana müstehcen şeyler söylemeni ne kadar çok istediğimi düşünüyordum. Ben... Eğer sen olsaydın ne söyleyeceğini düşünüp duruyorum..." Sözümü kesiyorum, utancımdan devam edemiyorum. Tanrım, kendimi çok aptal hissediyorum.

"Ne olsaydım?"

Nefes vererek devam ediyorum. "Eğer... beni beceriyor olsaydın, kulağıma neler söyledin. Hayal edebiliyorum... Ellerin vücudumda dolaşırken sesinin derin tınısını."

Gözlerini sıkıca kapatıyor, başını yatağın başlığına yaslıyor ve yutkunurken gözle görülür bir şekilde sallanan boğazının kalın sütununu ortaya çıkarıyor. Kontrolü elinde tutmaya çalışıyor gibi görünüyor. "Siktir. O zaman listendeki bir şeyi kontrol edelim, Hallie. Kendine dokunmanı istiyorum."

"*Kamerada mı?*" Gözlerim açıldı.

"Kamera karşısında. Seni boşaltmak istiyorum, tıpkı o gece stüdyoda ve oturma odasında yaptığım gibi, ama bunu gerçekleştirmek için parmaklarını ve sesimi kullanmanı istiyorum."

Yutkunarak nefes veriyorum. "Sensiz yapabilir miyim bilmiyorum."

"Yapabilirsin bebeğim," diyor, doğruluyor, yataktan kalkıp odanın içinden banyoya doğru yürürken kamera açısı yüzünü çerçeveliyor, sonra telefonu banyodaki tezgâhın üzerine koyup geri adım atıyor.

Bunu yaptığında, çenem düşüyor.

Aman Tanrım.

Kameranın önünde cırılçıplak duruyor ve benim klitorisim kalp atışlarımla senkronize bir şekilde zonkluyor.

Daha önce onun ateşli olduğunu düşünmüştüm... Neyle karşılaşacağım hakkında hiçbir fikrim yoktu. Duşa yaslanırken siki sertleşmiş ve önünde sallanıyordu, gözlerinde saf bir açlık bakışı vardı.

Hiçbir şey beni bu ana hazırlayamadı. Siluetin büyük olduğunu düşünmüştüm ve aramızda bir kıyafet engeli varken onu elimde hissetmek bile beni *gerçekte* ne kadar büyük olduğuna hazırlamadı.

"Lane..." Nefes alıyorum, önümdeki manzarayı takdir ederken kelimeler boğuk ve cızırtılı çıkıyor. Dürüst olmak gerekirse görmeyi hiç hayal etmediğim ama artık gördüğüme göre sonsuza dek hafızama kazınacak bir manzara.

Hayal bile edemeyeceğim kadar mükemmel biri.

"Bana yaptığın şey bu, Hallie," diye homurdanırken aşağı uzanıp sikini avuçluyor ve yavaşça pompalıyor. "Beni o kadar sertleştiriyorsun ki acıtıyor. Parmaklarını külotunun içine sok. Kendine dokun."

Tereddüt ediyorum, ama sadece bir an için, çünkü gerçek şu ki, gergin olmama ve kendimi tamamen yabancı hissetmeme rağmen, *bunu* istiyorum. *Onu* istiyorum. Bunun için hazırım.

Kamerayı yüzümde tutarak dediğini yapıyorum ve gömleğini kaburgalarıma kadar itiyorum, sonra elimi külotumun kemerinin altından geçiriyorum.

Gözlerimi ekrandan ve Lane'in kendini yavaşça pompaladığı, büyük eliyle sikini avucunun içinde kavradığı görüntüden ayırmıyorum. Sikinin başını pompalarken kalçaları kendi kendine esniyor.

"Bu... hassas mı?" Nefes nefese sordum.

Başını sallıyor. "Tam şuranın altında." Aletini kaldırıyor ve bana başındaki noktayı, gözlerinin kararmasına neden olan çıkıntıyı gösteriyor. "Dilinle tam buradaki noktanın izini sürmen için sabırsızlanıyorum."

Aman Tanrım. Parmaklarım aşağıya, yeni tıraş ettiğim pürüzsüz bölgenin üzerinden, sadece onun kendini tatmin ettiğini görmekten bile ıslandığım yere gidiyor.

Bunun bu kadar ateşli olabileceğini kim bilebilirdi? Lane Collins'in yüzündeki coşku ifadesiyle daha da çekici olabileceğini kim bilebilirdi?

"Orta parmağını almanı ve klitorisini daire içine almanı istiyorum. Yavaşça - sana dokunan benim parmağımış gibi davran, Hallie..." Homurdanıyor. İtaatkâr bir şekilde parmağımı ıslaklığa daldırıyorum, klitorisimin etrafında çekingen bir şekilde dolanırken pedin üzerinde topluyorum. Bunu kendi başıma sadece birkaç kez yaptım ve en iyi ihtimalle cansızdı. Hiçbir zaman doğru yapamadım ve itiraf etmek ne kadar utanç verici olsa da, kendimi... bitirmeye getiremedim, ama Lane'in çıkardığı sesleri duymak ve kendini durgun bir şekilde pompaladığını görmek neredeyse beni... *yakabileceğimi* hissettirmek için yeterli.

İçten dışa doğru yanıyormuşum gibi hissediyorum. Lane için *yanıyorum*.

"Keşke seni şu anda görebilseydim, benim için yayılmış ve ıslanmış, parmaklarım içine gömülmüş, dilim klitorisinde. Yüzüme binmeni istiyorum."

Parmaklarım daha hızlı hareket ederken inliyorum, ona kadar hiç ulaşamadığım bir şeyi kovalıyorum.

Ben çaresiz, muhtaç bir karmaşayım.

"Bunu ister misin, bebeğim?" Sesi alçak ve derindi. "Dilime boşalmak mı?"

Aman Tanrım. Ağzından dökülen müstehcen kelimeler ürpermeme neden oluyor. Şu anda onun burada olmasından, üretim odasında yaptığı gibi ağızıyla bana tapmasından daha çok istediğim bir şey yok. Bacaklarımın arasında diz çökmüş, ağız benimle parlarken ne kadar seksi görüldüğünü asla unutmayacağım.

"Bunu istiyorum," diye nefes alıyorum.

Bir iniltiyi bastırmak için dudağını dişlerinin arasına alıyor. "Senin tadından daha tatlı bir şey yok. Senin içinde boğulmak istiyorum. Yüzümü amına gömmek ve asla ayrılmamak."

Nefesim kesiliyor ve ilk kez gözlerimi sıkarak kapatıyorum, zevk dalgaları yükselirken onları daha fazla açık tutamıyorum. Telefon

Kendimi tek başıma ilk orgazmıma yaklaştırdıkça elim titriyor.

"İçine bir parmak sok bebeğim. Sikimi içine soktuğumda nasıl hissedeceğini düşün. Ne kadar dolu olacağını. Sikimin seni nasıl gerdiğini, nasıl açıldığını ve her nasıl içine aldığını görmek istiyorum. Sikimi sağarken." İnleyerek yumruğunu sikiyor, kalçaları eliyle senkronize bir şekilde itiyor. Diğer elini düşün camına koyuyor ve elini tekrar açmadan önce parmaklarını yumruk yapıyor, parmak eklemleri beyazlaşana kadar parmaklarını cama gömüyor.

Onun çözüldüğünü, kendini o anda kaybettiğini görmek, beni hayatımın en güçlü zevkine doğru yuvarlamaya yetiyor. Sırtım dikleşiyor ve parmağımı girişime soktuğumda bacaklarımın titremeye başladığını hissediyorum.

"Ben... Ben... Lane," diye mırıldanıyorum, dudaklarım aralanıyor. "Boşalacak mısın, bebeğim?"

Sözsüzce başımı sallıyorum, saf mutluluğun sancıları içindeyken konuşma yeteneğimi kaybediyorum. Orgazmım gittikçe yükseliyor.

"Eve geldiğimde seni dizlerinin üzerine çöktüreceğim ve o mükemmel küçük kıcını havaya kaldırıp sikimi içine öyle bir sokacağım ki Hallie, günlerce beni hissedeceksin. İçinden döllerimin kayışını izleyeceğim ve sonra seni o şekilde tutacağım, böylece günün geri kalanında onu hissedeceksin."

Lane'in içime girerkenki zihinsel görüntüsü beni sarmala sokuyor, orgazmımın gücü beni o kadar sert vuruyor ki görüşümün arkasında siyah noktalar dans ediyor. Sırtım dikleşirken ve patlarken tüm vücudum şiddetten titriyor. Parmağım içimdeki bir noktayı ovuyor ve bu da orgazmı ben gevşeyip başım dönene kadar uzatıyor. Lane'in başını arkaya attığını görmek için tam zamanında gözlerimi açıyorum, beyaz sperm ipleri önündeki camı boyarken boğazının dibinden gırtlaktan bir inilti çıkıyor. Tükenene kadar sikini sağıyor ve keşke orada olsaydım diyorum. Keşke orada olsaydım da onu sadece bir ekrandan değil de böyle boşaltsaydım.

"Vay anasını," diye homurdanıyor kelimeleri oluşturabildiğinde. Dudaklarımdan utangaç bir kıkırdama çıkıyor ve nefes veriyorum.

"Uh... evet. Sanırım bunu teklifimden çıkarabiliriz."

Az önce yaptıklarımızdan sonra bile bunu söylerken yanaklarım ısınıyor. İlk etapta Lane ile teklifimdeki şeyleri işaretlediğime inanamıyorum ve ateşli telefon seksi yapmak kesinlikle kaçırdığımı bile bilmediğim bir şeydi. Edepsiz konuşma sadece bir bonus oldu.

Şahsen duymak için sabırsızlandığım bir şey.

"Bu konuda ne hissediyorsun?" Sırıttıyor, askıdan bir havlu alıyor ve hızla temizleniyor.

"Sıcak mı?" Mırıldanıyorum. "Kesinlikle hoşuma gitti ve hemen tekrar yapmak istiyorum."

Kıkırdayarak suyu kapatır, yüzünde alaycı bir sırıtış vardır. "Önce birkaç dakikaya ihtiyacım olacak, Hallie Girl. İçine boşalmaktan bahsettiğimde sesinin yükseldiğini fark ettim. Bu seni tahrik ediyor mu?"

Tanrım, bunun beni gülünç bir şekilde tahrik ettiğini nasıl itiraf edebilirim? Az önce bahsettiğinden beri durmadan bunun gerçekleştiğini hayal ettiğimi. Onun tarafından sahiplenilmenin nasıl bir his olacağını.

"Seni tahrik eden şeyleri bana söylemekten korkma bebeğim. Bunu senin için daha iyi hale getirebilmem için bilmem gerek. Eğer yardımı olacaksa... Senin içine boşalma düşüncesi beni çok tahrik ediyor. Sanırım bunun için bir sapkınlığım var."

"Uh... Sanırım belki ben de? Bilmiyorum. Ben gerçekten, uh... Ben gerçekten o."

"Güzel. Sanırım bunu sormak için en uygun şimdi. Doğum izniniz var mı? kontrol?"

Başımı salladım. "Evet, oldukça kötü kramplarım var, bu yüzden birkaç yıldır doğum kontrol hapı kullanıyorum."

"Güvende olduğumuzdan ve sana her şekilde iyi baktığımdan emin olmak istiyorum. Yakın zamanda test edildim ve test edildiğimden beri kimseyle birlikte olmadım."

Kalbim hızlanırken nabzım hızla atıyor. "Bu şu anlama mı geliyor..."

"Eğer seni çıplak becermemi istiyorsan, Hallie. Emin olduğun sürece."

Utangaç bir şekilde başımı sallayarak yanıma dönüyorum ve telefonu yastığının üzerine koyuyorum, yorganı yukarı çektikten sonra ellerimi başımın altına yerleştiriyorum. Kollarım ve bacaklarım sıcak ve gözlerim ağırdı ve ondan sonra... tüm enerjimi aldı.

"Yakında evde olacağım, tamam mı?" Gülümsüyor. "Seni görmek için sabırsızlanıyorum."

Teşekkür ederim. Bunu bana ilk verdiğin için, Hallie."

"Mhmm," diye mırıldanıyorum uykulu bir şekilde. "Tüm ilklerimi alabilirsin."

Bu sözleri fısıldarken yarı uykuluyum ve gözlerim kapanmadan önce hatırladığım son şey Lane'in gözlerindeki bakış.

Sanki... hayranlık gibi.

OceanofPDF.com

şerit

Omzuma astığım sopa çantamla eve girerken **kapı** arkamdan **gıcırdayarak** kapanıyor. Tahmin etmem gerekirse saat gece yarısını çoktan geçmişti ama telefonumu kontrol etmeyi saatler önce bırakmış, Grant ve Reese'in otobüste verdikleri ve kulaklarımın kanamasına neden olacak Britney Spears konserini bastırmak için kulaklık takmayı tercih etmiştim.

Çok yorgunum ve Hallie'yle FaceTime'da konuşup boşalırken çıkardığı o tatlı iniltileri duyduğumdan beri yapmak istediğim tek şey eve gitmek. Ona dokunmak. Onunla aynı odada olmak. Çantamı koridorda yere atıyorum ve anahtarlarımı mutfak masasının üzerine koyuyorum, sonra ayakkabılarımı çıkarıp onun hazırladığı firfırlı küçük sepete atıyorum.

beri evimizi incelikle ama tamamen değiştirdi, masaya resim çerçeveleri ve çiçekler gibi biblolar ekledi. İlk başta bundan nefret ettim. Evin hangi odasında olursam , ondan ya da ona olan arzumdan kaçamamaktan nefret ediyordum. Sonra, başka bir dekorasyonun eklendiğini ya da daha önce kullandığımız yün yumaklarının artık *kokulu* kurutucu çarşaflarımızın olduğunu gördüğümde kendimi gülümserken buldum. Eli ve ben tamamen yetersiz değiliz; annemiz bize bir şeyler öğretti. Bizler sadece erkeğiz ve genellikle süslemeler ya da kokulu şeyler hakkında ikinci kez düşünmeyiz.

Şimdi, evimde nereye gidersem gideyim, ondan bir parçanın orada olmasını seviyorum. Bir şekilde hayatıma girmiş durumda.

Bizimle yaşamadan önce nasıl olduğunu hatırlıyorum.

Odamın kapısını sessizce açıyorum ve ilk gördüğüm şey Hallie'nin yatağında yan yatmış, her zamanki gibi iki ayağını yorganın dışarı çıkarmış olduğu oluyor. Hayatımda olduğu onca yıldan beri ayakları açıkta olmadan uyuyamadığını biliyordum, sanki ayaklarını örten battaniye tüm vücut ısını düşürüp uykuya dalmasını imkansız hale getirecekmiş gibi.

Yabani saçları uyurken yüzünü çerçeveliyor, koyu kirpikleri pembe yanaklarının üzerinde dalgalanıyor. O kadar güzel ki ona baktığımda nefes almakta zorlanıyorum. Göğsüm garip bir şekilde sıkışıyor ve ciğerlerim daralıyor.

Yatağımın yanındaki ışık açık, basit siyah lamba soluk, kremi tenine sıcak bir parıltı yayıyor. Uykuya dalarken bir şeyler okuyor olmalı çünkü kitap elinin hemen yanında duruyor. Parmak uçlarımda yatağa doğru ilerliyorum ve gözlerim kitabın başlığını tarıyor.

Deri Değiştiren Avı: Bilim Yüzleşiyor

Bu lanet kız.

Dikkatlice kitabı alıp komodinin üzerine koyuyorum, ardından spor şortumu ve tişörtümü hızla çıkarıp üzerimde bir çift boxer külot bırakıyorum. Lambayı kapatıyorum, sonra örtüleri geri çekip onun yanına kayıyorum. Sanki çizgiler bulanıklaşıyor, sanki aramızda olanlar artık sadece evlenme teklifiyle ilgili değilmiş gibi geliyor.

Dönüp tekrar uykuya dalmadan önce yumuşak bir iç çekiş yapıyor. Bencilce, onu uyandırmıyorum çünkü onu olabildiğince uzun süre burada tutmak istiyorum. Eğer onu uyandırırsam, odasına geri dönecektir. Yavaşça kolumu beline doluyorum ve sırtı önüme gelene kadar onu kendime çekiyorum. Şaşırtıcı olmayan bir şekilde, bana mükemmel bir şekilde uyuyor. Kıçını bana sıkıca bastırdı, uykulu bir şekilde iç çekerek kollarıma daha da sarıldı.

Uykuya dalmadan önce hatırladığım son şey Hallie'yle birlikte olmanın ne kadar kolay olduğu. Kokusuna, dokunuşuna ne kadar da çabuk bağımlı oldum. Onun için

onu kollarımda hissetmek.

Sonunun kötü olacağını bilsem de kendimi durduramıyorum.

Yatağın eğildiğini hissettiğimde gözlerim fal taşı gibi açılıyor. Güneş ışığı odamdaki perdelerin arasından süzülüyor ve ilk gördüğüm şey Hallie'nin yan yatmış, ellerini başının altına sıkıştırmış olduğu oluyor.

"Günaydın," diye homurdanıyorum, sesim hâlâ uykunun etkisiyle ağırlaşıyor.

Gülümsüyor ve bu manzara karşısında göğsüm sıkışıyor. Buna alışabilirdim, yatağında Hallie'yle uyanmaya, gülümsemesi hâlâ uykulu ve tatlıydı.

"Günaydın," diyor utangaç bir şekilde. "Seni burada görmek tuhaf."

Uzanıp onu kendime çekerken kıkırdıyorum. Onu göğsüme bastırıp gözlerimi kapattığımda ciyaklıyor.

"Beş dakika daha."

Kollarımda kıkırdıyor ve geri çekiliyor. "Ne yazık ki dersim var. Bugün Pazartesi, unuttun mu?"

"Benimle okulu as."

Kaşlarının arasındaki boşluk çatılıyor. "Dersi kaçırıramam."

"Neden olmasın?" diye sordum. "Daha sonra antrenmanım var ama dersi atlayalım. Günü birlikte geçirelim mi?"

Bu daha önce bir kızla hiç yapmadığım bir şey, ama kendimi Hallie ile hiç sahip olmadığım birçok şeyi isterken buluyorum.

Dersi asıp eğlenceli bir şeyler için kampüs dışına çıkmak gibi.

Sorumu düşünüyor, gözlerinde açık bir endişe ifadesi var. Eğilerek dudaklarımı çenesinin alt tarafındaki yumuşak deriye yerleştiriyorum ve nefesinin kesilmesine bayılıyorum. Daha aşağıları öpüyorum, gömleğimin yakasına gelene kadar onu kemiriyorum. Ellerim gömleğimin düz kısmı boyunca kayıyor.

Başparmağım göğsünün alt tarafına değene kadar karnını genişletiyor ve tıslamasına neden oluyor.

"Seni ikna edebilmemin bir yolu var mı, Hallie Girl?" Başparmağımın yine aynı noktaya sürtünmesine izin veriyorum, dokunuşuma doğru akılsızca eğilmesine bayılıyorum. "Herhangi bir şey?"

"Peki," diye pantolonunu indirdi. "Ama duş almam ve dişlerimi fırçalamam gerekiyor. Eğer bunu yapmaya devam edersen, bu yataktan çıkamam."

Sırtışıma tenine bastırarak omuz silkiyorum. "Belki de başından beri planım buydu, bebeğim."

Bir saat sonra, Hallie yatağımdan çıkıp kırk beş dakikasını hazırlanarak geçirdikten sonra, hızlı bir duş alıp giyindim ve onunla ön kapıda buluştum.

Kısa siyah bir etek, çoraplar, savaş botları ve eteğin içine sokulmuş, üzerinde "hüküm süren saklambaç şampiyonu" yazan bir Kocaayak resmi bulunan asitle yıkanmış mor bir tişört giyiyor.

"Güzel gömlek."

Aşağıya bakarak küçük bir dönüş yapıyor, saçının iki örgüsü de onunla birlikte gidiyor. "Teşekkürler. Hayranlarımdın favorisi."

Hallie'nin bu yönünü seviyorum. Hiçbir zaman olmadığı biri olmaya çalışmamış olması. Başkalarının onun hakkında ne düşündüğü ya da sevdiği şeylerin yeterince havalı olup olmadığı konusunda asla endişelenmedi. Her zaman özünde kendisi oldu.

"Nedenini anlayabiliyorum. Hadi gidelim." Kapıya başımı sallayıp açıyorum. "Önce bayanlar."

"Ne kadar da centilmen," diyor yanımdan geçip verandaya doğru giderken.

Kampüsten uzaktaki kaldırımda yan yana yürüyoruz ve sonunda bana bakıyor. "Bugün ne yapacağımızı söylemeye hazır mısınız?"

Doğruyu söylemek gerekirse, Hallie'den okulu asmasını istediğimde ne planladığımı hakkında hiçbir fikrim yoktu. Tek bildiğim kollarımda onunla uyandığımdı.

onun gitmesine henüz hazır değildi.

Duş almak için yataktan çıktığında telefonumu çıkardım ve çalışmaya başladım. Eğer ondan dersi ekmesini ve günü benimle geçirmesini istiyorsam, o zaman kayda değer bir şey düşünmem gerekiyordu ve neyse ki düşündüm.

"Bu bir sürpriz." Sırıtarak omzunu omzuma çarptım. "Oraya varana kadar beklemeliyiz."

Sahte bir kızgınlıkla gözlerini deviriyor ama başka tarafa bakarken dudaklarındaki gülümsemeyi görüyorum. Hallie sürprizleri sever, bu yüzden mükemmel bir şekilde işe yaradı.

Birkaç dakika rahat bir sessizlik içinde yürüyoruz, eli elime değiyor ve hayatımda ilk kez onun elini tutmak istiyorum. Elini tutmak ve tüm dünyaya onun benim olduğunu söylemek istiyorum. Olmasa ve asla olamayacak olsa da, bu düşüncenin aklıma girmesine engel olmuyor ve serçe parmağımın uzanıp onunkine takılmasına engel olmuyor.

Bakışları benimkilere kayıyor ve tabii ki yanakları kızarıyor, bağımlısı olduğum en güzel pembe. Bu bende onun her yerde kızarmasını isteme isteğı uyandırıyor.

"Ailenizden haber aldınız mı?" diye soruyor sessizce yürürken. "Babandan mı?"

Bakışlarımı onunkilerden ayırıp önümüzde uzanan patıkaya bakıyorum. Yapraklar turuncu ve kahverenginin farklı tonlarına dönüşmeye başlıyor, ağaçlardan dökülmeye hazırlanıyor. Ekim sonu olmasına rağmen hava hala sıcak ve biraz nemli. Pek çok yerin aksine, güney Louisiana'da sonbahar pek yaşanmaz, kış ise neredeyse hiç yaşanmaz.

Başımı sallayarak dikkatimi tekrar Hallie'ye veriyorum, her ne kadar konuşmak istediğim son şey babam olsa da. "Babam birkaç kez aradı, birkaç mesaj attı ama henüz konuşmaya hazır değilim. Hâlâ kafamdaki sorunları çözmeye çalışıyorum. Ne zaman hazır olacağımı bilmiyorum. Eli ona ulaştığını söyledi ama o benim arkamı kolluyor."

Hallie başını sallayarak parmaklarını benimkilere daha sıkı geçiriyor. "Duyguların geçerli Lane. Hazır olana kadar onunla konuşmak zorunda değilsin."

Gözlerim onun çarpıcı gözlerindeki samimiyetten, burnunun kenarındaki çillerden, dudaklarının parlak pembeliğine kayıyor ve göğsümün içinde bir şeyler sıkışıyor.

Hallie ile olmak çok kolay. Sadece var olmak. Var olmak. Onunla şu anda olduğum kişiden başka bir şey olmak için baskı yok.

Her zaman böyle hissetmek gerekmez mi?

"Teşekkürler, Hallie Girl." Ona karşı her zaman samimi olan gülümsememi takındıktan sonra elini bırakıp kolumu omzuna atıyorum ve dudaklarımı saçlarına bastırabilmek için onu kendime doğru çekiyorum.

Biraz... ilişki gibi hissettiriyor, ama son zamanlarda aramızdaki şeyler... farklı. Her zaman yanımda olmasını ve içimi dökmek istediğimde beni dinlemesini takdir ediyorum.

Şu anda ihtiyacım olan her şey bu.

Şu anda ihtiyacım olan her şey o.

Birkaç dakika sonra varış noktamız görünüyor, o yanıma yaslanmış, yaklaşan bir podcast bölümü hakkında gevezelik ediyor, ben de ona tutunmaya çalışıyorum.

"Utah'ta Skinwalker Çiftliği olarak adlandırılan bir çiftlik olduğunu biliyor muydunuz?"

"Hm, gerçekten mi?"

Heyecanla başını sallıyor ve konuşurken gözleri parlıyor. "Evet, kesinlikle. Beş yüz dönümden fazla bir çiftlik ve burada pek çok şey oluyor. Yani, orada deri değiştirenlerin görüldüğüne dair tonlarca belge var. Hatta UFO'lar bile görülmüş. Tanımlanamayan uçan nesneler," diye ekliyor sanki ne olduğunu bilmiyormuşum gibi ve ben de başımı sallıyorum. "Ekin çemberleri, Lane! Gece boyunca ekin *çemberleri* görülmüş. Hepsi çok ilginç."

Sırtarak başımı sallıyorum. "Dün gece kitabı elime aldığımda o kadarını anladım. Başlığı oku, bebeğim." Yanakları kararıyor. "Sanırım bu bir

çok ilginç bir bölüm."

"Evet, kesinlikle. Sanırım Cadılar Bayramı partisinden önce kayıt yapmayı planlıyoruz. Oh, gidiyor musun?"

"Hangi parti?" Kaşlarım çatıldı. Birkaç tanesini duymuştum ama üzerinde fazla düşünmemiştim.

"Sanırım Kappa'nın evinde? Viv gitmek istediğini söyledi, benim de bir planım yoktu, ben de ona dedim. Gerçi orada bir daha yüzümü gösterme konusunda endişeliyim. Bilirsiniz, *Peanutgate*'ten sonra."

Kıkırdıyorum. "Artık kimse bunu düşünmüyor bile, Hal. Sadece sen."

Gözlerini kısıyor, yüzünde bir kızgınlık ifadesi var. "Yani, neredeyse birini öldürüyordum Lane. Öylece unutabileceğim bir şey değil. Um... her neyse, gidiyor musun?"

Omuzlarım omuz silkiyor. "Gitmeli miyim? Eğer gidersem, seni bir kostüm içinde görebilecek miyim? Seni omzuma atıp oradan çıkarmak isteyeceğim seksi bir şey?"

Parmağını çenesine vuruyor, sanki ne sorduğumu düşünmek ya da aslında sadece benimle alay etmek ister gibi.

Şimdiden hayal edebiliyorum, sıkı ve tüm kıvrımlarına uygun bir şey ve sadece bu düşünce bile aletimin şortumun arkasında seğirmesine neden oluyor.

"Olabilir. O zaman öğrenmek için gelmen gerekecek, değil mi?" Sesi şımarıktı ve onu kendime doğru çekerek dudaklarımı kulağının yanına yerleştirdim.

"Şimdi benimle dalga geçmenin sırası değil, Hallie Girl. Tabii listenden herkesin içinde bir şeyleri silmeye hazır değilsen."

Bana baktığında gözleri açılıyor. "Sanırım asla bilemeyeceksin, ha?"

Kahretsin, onun bu yönünü seviyorum. Kendine güvenen, küstah tarafını. Onunla vakit geçirdikçe daha çok görüyorum.

Eski sinemanın ön kapısını açtığımda "Sinemaya mı gidiyoruz?" diye soruyor.

Evet, ama *herhangi bir* film değil.

Hallie Jo'nun her zaman slasher filmlere karşı bir ilgisi olmuştur. Onlar daha küçükken Eli'nin odasına girerdim ve onları şiltenin üzerine yığılmış, aralarında bir kase patlamış mısır, ekranda birileri katledilirken ikisinin de titrediğini görürdüm.

Annesi bunları izlemesinden nefret ediyordu ama bence Hallie'nin film sevgisi burada başladı.

Lobiye giriyoruz ve o derin bir nefes alarak etrafına bakınıyor. Duvarları kaplayan eski film posterlerini incelerken yüz hatları heyecanla aydınlanıyor.

"Aman Tanrım. *Çılgılık* 92 civarı mı?" diye ciyaklıyor. "*Child's Play*? Tanrım, bu şimdiye kadarki en iyi kadro."

Kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturup duvara yaslanıyorum. "Sürpriz mi? Cadılar Bayramı için tüm kült klasikleri gösteriyorlar ve eski slasher filmlerini ne kadar sevdiğini biliyorum, bu yüzden..."

Hallie tek bir ritmi bile kaçırmadı. Bana doğru yürüdü, ellerini gömleğime soktu ve beni ağzına çekerek dudaklarını dudaklarımın üzerine mühürledi.

Ağzıma karşı miyavlarırken tadı o kadar tatlı ki, elleri boynumun etrafında kayarak beyzbol şapkamın altındaki ensemdeki saçlarımı avuçluyor. Beni öperken tek bir utangaçlık, tek bir tereddüt molekülü bile yok. Tüm kampüsteki herkesin bizi görmesini umursamıyor ve biliyor musunuz?

Her ne yapıyorsak kimin umursamadığını bilmek sikimi çok sertleştiriyor.

"Sen tehlikeli bir adamsın Lane Collins," diye fısıldıyor ağzıma, çeneme alaycı öpücükler yerleştirmeden önce alt dudağımı ağzına alıyor. Paylaştığımız öpücük samimi ve bu beni korkutsa da geri çekilmiyorum. Bunun yerine onu daha sert öpüyorum ve ayağı patladığında gülüyorum.

"Ben de senin için aynısını söyleyebilirim, Hallie Jo Edwards," diye mırıldanıyorum, sesim ona duyduğum ihtiyaçla gerginleşiyor. "Şimdi, seni prodüksiyon odasına sürüklemeyen ve seninle hınzırca oynamadan önce gidip birilerinin öldürölmesini izleyelim."

"Yani..." Kıkırdıyor ve kaşlarını imalı bir şekilde oynatıyor. Eğer gerçek bir centilmen olmaya çalışmasaydım, bunu gerçekten yapabilirdim.

"Sanırım bir canavar yaratıyorum. Doyumsuz bir orgazm canavarı," diyorum elimi onunkine bağlayıp onu bilet gişesine doğru çekerken.

Kaşı kalkıyor. "Şikayet mi ediyorsun?" "Sanki, bebeğim."

OceanofPDF.com

hallie

Arka arkaya sinemaya gidip Jack's'te pizza yedikten sonra eve döndüğümüzde **hava** kararmıştı. Hesaba katmadığımız bir şey mi vardı?

Rastgele bir gece yağmuru.

Yolun yarısında yağmur başladı ve eve neredeyse yarım mil kala koşarak saklandıktan sonra ikimiz de sırlıklam olduk. Ayakkabılarım gıcırıyor ve ikimizin de boğulmuş fareler gibi göründüğümüz gerçeğine kıkırdıyorum.

"Tanrım," diye nefes alıyor Lane yağmurdan korunmak için verandanın altına doğru eğilirken. Uzaktan gelen gök gürültüsü altımızdaki ahşap verandanın sallanmasına neden oluyor. Güney'de yaşamamanın bir başka avantajı da, her an üçüncü kategori bir kasırgayı andıran gök gürültülü fırtınalar.

Şu anda olduğu gibi.

"Kahretsin, çok çabuk oldu." sallarken gülüyor.

Üzerime su yağıyor ve sıçramayı durdurmak için yüzümü kapatıyorum.

"Durun. Dur. Dur. Aman Tanrım, beni sırlıklam ediyorsun," diyorum kıkırdamalarım arasında ve o da daha sert yapıyor, sonra kafasındaki ters şapkayı yerine takıyor. Kollarını belime dolayarak beni kendine doğru çekiyor ve sırlıklam olmuş bedenlerimizi birbirine bastırıyor.

Bir an için öylece kalıyoruz, fırtına şiddetlenirken birbirimizin bakışlarını tutuyoruz. Bir için, sadece ikimiz varız,

Lane ve Hallie'nin küçük baloncuğunda yaşıyorum. Bırakmaya hazır olmadığım bir şey, özellikle de birlikte geçirdiğimiz günden sonra.

Gözlerim yüzünden aşağı kayan su damlacıklarında, burnunun köprüsünde, köşeli elmacık kemiklerinde ve kalın kirpiklerinde geziniyor.

Tanrım, çok yakışıklı.

"Bunun her kızın hayali olduğuna eminim," diye mırıldanıyorum gözlerim onunkileri ararken. "Bardaktan boşanırcasına yağan yağmurda öpülmek. Tipik bir doksanlar romantik komedisi."

Sadece başını sallıyor, dudaklarının köşesi hafifçe yukarı çekiliyor. "Kafan hep filmlerde, Hallie Girl."

Sözsüzce başımı sallıyorum. Onun yerine, ellerim gömleğini sıkıca kavıyor ve ona tutunuyorum. Etrafa yağın yağmurun sesi kalbimin atış sesiyle bastırılıyor. Her bir atış bir öncekinden daha yüksek gibi görünüyor ve odaklanabildiğim tek şey kalbimin kontrolden çıkmasına neden olan şeyin Lane olduğu.

Sanki tüm katmanları sıyrıp doğrudan içimi görebilecekmiş gibi bana bakıyor. Bana sanki onun için değerliymişim gibi bakıyor ve elleri çenem boyunca kayarak çenemi kavıyor, dizlerimi güçsüz hissettiriyor, artık ağırlığımı taşıyamıyorum.

Öne eğilip dudağımın köşesini öpüyor, sonra bir yağmur damlasının yavaşça düştüğü yanaklarımı, sonra diğer köşeyi, burnumun ucunu, çenem boyunca.

O kadar tatlı ve samimi bir şey var ki göğsümü ağrıtıyor. Hissetmemem gereken şeyleri hissettiriyor.

"Lane."

Yağmurun gürültüsünden fısıltımı zor duyuyorsunuz. Durmuyor, boynuma doğru ilerliyor ve meme uçlarımdan soğuktan değil, daha da sertleşmesine neden oluyor.

"Ne yapıyorsun?"

Tenime karşı mırıldanıyor, giderken her noktayı ısıtıyor. "Kızımı öpüyorum."

Kızım benim.

Kelimeler midemde bir takla attırıyor ve dilini boynuma dayayarak nasıl sahiplenici bir şekilde hırladığına odaklanmamaya çalışıyorum.

Omurgamdan aşağı bir ürperti akıyor, dişleri zaten soğuk olan tenimi sıyırırken tüylerim diken diken oluyor.

Ancak o zaman başını kaldırdı ve bana bakmak için geri çekildi. "Seni içeri götürmeliyiz. Titriyorsun."

Tüylerimin diken diken olmasının sebebinin soğuk değil de kendisi olduğunu bilmiyor.

Lane geri çekiliyor ve hemen onun sıcaklığını özlüyorum, ama elini benimkinin içine kaydırıyor, parmaklarımızı sıkıca birleştiriyor ve ön kapının kilidini açıyor, sonra beni içeri çekiyor.

Eşikten adımımı atar atmaz içime dolan sıcaklığa şükrediyorum ve birlikte ön kapının yanında sıırsıklam olmuş ayakkabılarımızı çıkarıyoruz. Ona doğru döndüğümde, daha önce cebime soktuğum şeyi hatırlıyorum.

"Yani... sana bir şey yaptım." Cebime uzanarak boncuklu bileziği çıkarıp ona uzatıyorum ve bileziği elinde tutarken kaşlarının çatılmasını izliyorum. Bakışlarını benimkilere yöneltiyor ve ben tam olarak okuyamıyorum.

Tanrım, bunu neden yaptım? Kim ona *bilezik* takar ki?

"Şimdi aptal gibi hissediyorum. Az önce sana arkadaşlık bileziği vermemişim gibi davranabilir ? Tanrım, çok gülünç durumdayım." Başımı ellerimin arasına alıp yüzümü saklıyorum. Tam da yaşayan en garip insan olma konusunda iyiye gittiğimi düşünürken. İşe yaramıyor. Muhtemelen bunun asla değişmeyeceğini kabul etmeli ve yoluma devam etmeliyim.

"Hallie, bana bak." Sesi düzensiz ve sert.

Başımı kaldırdığımda, gözleri daha önce ondan hiç görmediğim bir duyguyla doluydu. Çenesi gergin ve bilezik artık parmaklarının arasında değil, sağ bileğinde.

"Buna bayılıyorum ve bir saniye bile utanmamalısın. Beni duyuyor musun?"

Saçımı kulağımın arkasına atarak başımı sallıyorum. "Ben sadece... Sporcuların batıl inançları olduğunu, aynı rutinleri uyguladıklarını ve kendilerine şans getireceğini düşündükleri şeyleri yaptıklarını biliyorum, bu yüzden... bunun sana iyi şans getirebileceğini düşündüm."

Bakışları yumuşuyor ve aramızdaki mesafeyi kapatıyor. Vücudunun sıcaklığı benimkine yayılıyor ve yüzündeki hayranlık ifadesiyle ürperiyorum. "Sen mükemmelsin, Hallie Jo Edwards. Kimsenin sana farklı bir şey söylemesine izin verme."

"Tamam," diye fısıldıyorum, vücudumu saran ürpertiye engel olamıyorum.

"Duş alalım mı?" diyor sessizce, başıyla banyo kapısını işaret ederek.

"Donmuşsun, bebeğim."

Başımı sallıyorum, beni banyoya götürmesine izin veriyorum. İçeri giriyoruz ve duşa girip çalıştırmadan önce kapıyı arkamızdan sessizce kapatıyor.

Sanırım bana dokunurken aslında ne kadar üşüdüğümü fark etmemiştim, ama şimdi, tamamen sıırıslıklam kıyafetler içinde, vücudumun geri kalanıyla birlikte dişlerim de takırdıyor.

Suyun ısınması uzun sürmez ve kısa süre sonra odayı buhar doldurarak sıcaklığı artırır.

"Bunun senin için sorun olmadığına emin misin?" diye soruyor ve ben de başımı sallıyorum. "Emin olmanın ötesindeyim."

Ve hiç şüphesiz Lane'i istediğimden eminim. Sadece hayatım boyunca olduğum beceriksiz, deneyimsiz kız olmaktan bıktığım için değil, onu istediğim için.

Bunu başka biriyle yapamazdım. Artık o kadarını biliyorum.

Başımı sallayarak gömleğimin eteklerine uzanıyorum ve çekiştiriyorum, sıvanmış ıslak malzemeyi tenimden uzaklaştırıp başımın üzerinden geçirdikten sonra bir gıcırtyla yere düşmesine izin veriyorum. Vücudumdaki her şey o kadar ıslak ki bu komik bir durum.

Ben eteğimin düğmelerini karıştırırken ikimiz de gülüyoruz, ellerim soğuktan ve gergin olduğum için titriyor.

Şimdiye kadar Lane'in yanında hiç tamamen çıplak olmamıştım ve bu değişmek üzere. Son hafta içinde ne kadar özgüven kazanmış olursam olayım, hala bir parçam beni tamamen çıplak, tüm kusurlarımı sergilerken göreceği için gergin.

"İzin ver," diyor, aramıza uzanıp düğmeyi hızla çözüyor. Parmaklarımı kemerin ilmeğine geçirip belimden aşağı sıyrıyorum ve Viv'in almam için ısrar ettiği uyumlu sütyen ve külot ile son anda giydiğim siyah çorapları giyiyorum.

Bakışları sanki her santimetresinin tadını çıkarıyormuş gibi vücudumu yavaşça tarıyor. Bakışlarını tekrar benimkine çevirmeden önce yutkunurken adem elması sallanıyor.

"Sen , Hallie."

O böyle söyleyince *kendimi* mükemmel *hissediyorum*. En azından onun için. Öne doğru bir adım atarak beni kendine doğru çekti ve göğüslerim göğsüne çarparak neredeyse dantelli siyah kuplardan dışarı taşacaktı. Bunu kendi başıma almaya asla cesaret edemezdim ama Viv, Lane'e bekaretimi alması için teklifte bulunduğum için eve göndermem konusunda ısrar etti.

Neyse ki denediğimde üzerime tam oturdu. Bunun olacağını tahmin etmiyordum ama hazırlıklı olduğuma çok sevindim. Özellikle de aç bakışları şu anda kuplardan dökülen dekoltenin üzerinde gezinirken.

"Beğendin mi?"

İnliyor, kalçalarını öne doğru esnetirken başını geriye düşürüyor. Ereksiyonu karnıma saplanıyor ve kalçalarımı birbirine bastırmama neden oluyor. Zonkluyorum.

Onu istiyorum.

"Tabii ki beğendim, Hallie Girl." Parmağını kaldırıyor ve dantelin kenarından geçiriyor. "Benim de hoşuma gittiği kadar, bunu üzerinden öyle bir çıkarmak istiyorum ki nefes alamıyorum."

"Bana da nefes alamıyormuşum gibi hissettiriyorsun. Yapmak istediğim tek şey senin her parçanı içime çekmekmiş gibi hissediyorum."

Sözlerimin bir anlamı yok ama kafamın içinde var. Onu arzulamaktan başım dönüyor. Hiç bu kadar çılgınca hissetmemiştim. Daha önce başka bir insan için bu kadar çaresiz.

"Bu muhtemelen mantıklı bile değil." Başımı sallayarak gülüyorum. "Ben sadece... Ben seni istiyorum Lane."

Sırtışı midemin sıkışmasına neden oluyor. "Seni görmem gerek bebeğim. Hepinizi."

Sırtmasına rağmen sesinin ne kadar sert ve düzensiz olduğunu kaçırmıyorum. Sanki benim hızımda hareket etmek için sahip olduğu tüm kısıtlamaları kullanıyor.

Arkama uzanıp sütyenimi çözerken ellerim titriyor ve göğüslerimin serbest kalmasına izin veriyorum. Meme uçlarımla sertleşmiş tepeleri kumaşa sürtünüyor ve nefesim kesiliyor. Her şey yükselmiş, aşırı uyarılmış ve hassas hissediyorum ve o henüz bana gerçekten dokunmadı bile.

Gözleri bedenimden göğsüme doğru inerken bakışları kararıyor. Göğüslerim onun bakışları altında ağır ve dolgun hissediyor ve şu anda ağzının oramda olmasından daha fazla istediğim bir şey yok.

"Bana ne istediğini söyle."

Sadece bir saniye tereddüt ettikten sonra ellerine uzanıyorum ve onları göğsüme götürüyorum. İri ellerinin her biri benimle doluyor, etimi yoğurup sıkıyor, dudaklarımdan soluk soluğa bir iç çekiş kaçtığı anda inliyor.

Birden elleri düşer ve geri adım atar. "Duşta, bebeğim. Beni lanet bir ergen gibi pantolonumun içine boşalırken görmek istiyorsan devam edebiliriz, ama gerçekten yapmamayı tercih ederim."

Ona muzip bir sırtış attığımda başını sallıyor. "*Lütfen*, Hallie."

Onu bu şekilde çıldırtmaya bayılıyorum. Külotumu ve çoraplarımı hızla indirip kenara atarken bakışlarım onunkilerden hiç ayrılmıyor, sonra duşa doğru ilerleyip ona bakıyorum.

Yumruğunu duvara indirirken alnını duvara dayıyor. "Bu benim ölümüm olacak. Hiç şüphesiz."

Kıkırdayarak sıcak suların altında duşa giriyorum ve gözlerimi sıkarak inliyorum.

, donuyordum ve bu su... *inanılmaz* hissettiriyor.

Saniyeler sonra cam kapı açıldığında gözlerim fal taşı gibi açılıyor, Lane benimle birlikte içeri girerken soğuk bir hava dalgası da onu takip ediyor. Hemen yutkunuyorum, boğazım düğümleniyor.

O çok fazla... erkek. Saf erkeklik. Onu ilk kez çıplak görmüyorum ama ilk kez şahsen görüyorum. İlk kez uzanıp ona dokunabiliyorum, onu sadece bir ekrandan değil ellerimin altında hissedebiliyorum.

Geniş göğsü, çenesindeki kirli sakaldan biraz daha koyu olan yumuşak bir tutam saçla kaplı. Vücudu mükemmellikten başka bir şey değil, yüzde yüz bir sporcu vücudu. Spor salonunda saatlerini harcayarak kendisinden beklenen vücuda sahip olan biri. O yaklaştıkça karın kasları dalgalanıyor ve bakışlarım Adonis kemerinin keskin çizgisinde ve bu iki lezzetli çizginin neye yol açtığında kalıyor.

Aleti kocaman. Hayatımda gördüğüm ilk güzel alet. Uzun ve inanılmaz kalın, tenimin yüzeyinin altında sıcaklığın karıncalanmasına neden oluyor. Nasıl oluyor da içime sığabiliyor?

Başı kalın ve buradan bile ucundan sızan küçük nem damlasını görebiliyorum. Bana altındaki hassas çıkıntıyı gösterdiği günü düşünüyorum; yumruğunu oraya sürttüğünde ürpermişti.

Ona dokunmak istiyorum. Ona zevk veren kişi olmak istiyorum. "Seni... tadabilir miyim?"

İnliyor. "Tanrım, Hallie."

"Ne?" Arsızca söyledim. "Ben... Seni nasıl memnun edeceğimi bana göstermeni istiyorum.

Bana gösterebilir misin?"

"Bunun için cehenneme gidecekmişim gibi hissediyorum. Benim için çok tatlısın, Hallie. Çok iyisin."

Öne doğru bir adım atarak sıcak spreyi bırakıyorum ve ellerimi karnına yerleştiriyorum. Dokunuşumun altında geriliyor, gözlerini sıkıca kapatırken nefesi kesiliyor.

Dudaklarım onunkinden bir santimetre ötede, fısıldarken nefes alış verişlerimiz birbirine karışıyor, "Belki de artık iyi olmak istemiyorum. Belki de istediğim şey porselen gibi tutulmak değil. Belki de kirletilmek istiyorum. Belki de bana *her şeyini* vermeni istiyorum."

Dişlerini birbirine geçiriyor, bunu yaparken çenesi de çalışıyor. Sonunda gözlerini açtığında elini enseme kaydırıyor ve sıkıca kavırıyor.

"*Centilmen* olmaya çalışıyorum, Hallie."

"Belki de bir centilmen olmanı istemiyorum Lane. İlk günden beri bunu benimle ilgili yaptın. Bana saygı duyduğunu ve benim hızımda ilerlemek istediğini biliyorum ve bana kırılabilirmişim gibi davranmamana hazırım. Buna hazırım."

Bir süre daha gözleri gözlerimi arıyor ve sonra tutunduğu küçük kısıtlama ipinin koptuğunu görebiliyorum.

"Siktir et," diye mırıldandı. "Dizlerinin üzerine çök. Bir sürtük gibi sıkımı emmek ister misin, Hallie?"

Heyecanla başımı sallıyorum ve önündeki fayansa uzanıyorum. Topuklarımın üzerine oturduğumda dizlerimi ısırtıyor ama o bana bakarken hiçbir şey söylemiyorum, gözlerinde saf bir saygı ifadesi var.

Başparmağını alt dudağımda gezdirmeden önce elini çenemi tutmak için getiriyor. "Eğer durmak istiyorsan-"

"Sana söyleyeceğim," diyorum kararlılıkla. Bunu istiyorum. Bunu istediğimden eminim ve eğer rahatsız hissedersen, bunu dile getireceğim. "Ben hazırım. Bunu hiçbir şeyi istemediğim kadar çok istiyorum."

Olma fırsatım olmadıkça utangaç ve deneyimsiz olmaktan asla vazgeçmeyeceğim... devamı.

"Sikime dokun, Hallie."

Islak kirpiklerimin arasından ona bakarken, uzanıp parmaklarımı sikinin üzerinde gezdiriyorum, önce tereddütle. Parmaklarımın altında aynı anda hem çok sert hem de kadifemsi bir yumuşaklıkta. O kadar büyük ki parmaklarımı sonuna kadar sarabileceğimi sanmıyorum.

"Yumruğunu bana dola. Korkma bebeğim." "Sadece yapmak istemiyorum... yanlış mı?"

Lane kıkırdıyor ve siki elime doğru sallanıyor. "Güven bana, Hallie Girl. Bu lanet dünyada, yumruğun bana sarılmışken dizlerinin üzerinde tatlı küçük göğüslerinle durmanın yanlış olabileceği hiçbir şey yok."

Sesinin boğuk, derin baritonu kalbimin göğsümde çarpmasına neden oluyor ve yumruğumu ona sararken iç çektiğinde, acıyı hafifletmek için uyluklarımı birbirine kenetliyorum. Onu içimde hissetme düşüncesi karnımı titretiyor.

Onunla tika basa dolu olmak nasıl bir duygu olmalı ki, düşündüğüm tek şey ne kadar inanılmaz derecede dolu hissettiğim.

Onu yumruğumun içinde sıkıyorum, kalın başının çıkıntısında oyalanıyorum. Eli benimkine katılıyor ve yumruğumu ucundan dibine kadar pompalıyor, elimi onun etrafında cesaret edebileceğimden daha sıkı sıkıyor.

"Sert olmaktan korkma, Hallie. Buna bayılıyorum."

Başımı sallıyorum, dudağımı dişlerimin arasına alıp öne eğilmeden önce dilimi ucundan sızan prekum damlasında endişeyle gezdiriyorum.

Tuzlu ve topraksı ama nahoş değil, bu yüzden horozunun başını tekrar yalıyorum, bu sefer dilimin altındaki hassas boyunca fırçaladığı yere kadar yavaşça.

Vücudunu ellerimde hissedebiliyorum ve aynı hareketi tekrar tekrar yapıyorum, ta ki bir elim saçlarıma gidip telleri birbirine dolanana, diğeri de sanki destek için kendini tutuyormuş gibi arkamdaki duş duvarına uzanana kadar.

Dünyada Lane'in tam da şu anda nasıl görüldüğüyle kıyaslanabilecek hiçbir şey yok. Başını geriye atmış, boğazının güçlü sütunu ortaya çıkmış, dudaklarından boğuk bir ses çıkarken sallanıyor.

"Siktir, Hallie. Ne kadar iyi hissettiğin hakkında hiçbir fikrin yok. Ne kadar kötü kontrol etmeye çalışıyorum."

Övgüsü beni daha cesur olmaya, ağzımı başının etrafında kapatmadan önce dilimle sikinin ucundan dibine ve arkasına kadar yalamaya teşvik ediyor. Ne yaptığım hakkında hiçbir fikrim yok; sadece izlediğim videolardan ve okuduğum kitaplardan hatırladığım kadarıyla hareket ediyorum ama saçlarımı ne kadar sıkı tuttuğuna ve çıkardığı seslere bakılırsa belli ki bir şeyleri doğru yapıyorum.

Ağzımı daha da aşağı kaydırıyorum, onu boğazımın arkasına kadar götürebildiğim kadar götürüyorum, sadece hafifçe öğürüyorum. Bunu yaptığımda inliyor, kalçaları hafifçe bükülüyor ve sikinin başı boğazımın arkasına çarpana kadar onu daha da itiyor.

"Kahretsin, özür dilerim Hallie," diye özür dilemeye başlıyor, ama başımı onun uzunluğunun etrafında sallıyorum ve sonra ağzımı serbest bırakıyorum, bir tükürük ipi hala bizi birbirine bağlıyor. Bu kirli, erotik ve inanılmaz derecede seksi. Boştaki elimle, çok fena ağrıyan bacaklarımın arasına uzanıyorum ve parmaklarımı kıvrımlarımın arasından geçiriyorum. Zaten ıslağım, parmaklarım bacaklarımın arasındaki karmaşada kayıyor.

Elimin gittiği yere bakıyor ve başını sallıyor. "Hadi odama gidelim. Dilimin üzerinde olmadığı sürece gelmeni istemiyorum."

Tanrım.

Elini uzatarak yerden kalkmama yardım etti, ardından dudaklarıma nazik bir öpücük kondurdu ve beni çevirip hızla

saçlarımı şampuanlıyor ve bakım yapıyor. Sırayla birbirimizi yıkıyoruz, bu da parmaklarının içime girmesine ve göğsüne doğru nefes alıp verirken elimini ona sarılmasına yol açıyor, kendimi zar zor ayakta tutabiliyorum.

Kendini benden ayırarak mırıldandı, "Önce sen çık, bir dakika içinde sana katılacağım. Yoksa bu duştan asla çıkamayız."

"Tamam." Kıkırdıyorum.

Haklı, ama bir yanım ılık su serpintisinin altında kalmak, onunla birlikte kaybolmak istiyor. Bir yanım bu anı bozmak istemiyor çünkü mükemmel hissettiriyor. Kapıyı açıyor ve başını sallayarak beni şakacı bir şekilde itiyor.

"Beni delirtiyorsun, Hallie Girl."

Duştan çıkıp hızla kurulandıktan sonra havluyu üzerime sarıyorum ve banyodan çıkıp Lane'in odasına gidiyorum. İçeri girdiğimde havluyu sıkı sıkı sarıyorum ve yatağının kenarına oturup onun gelmesini bekliyorum.

Kalbim heyecanla çarpıyor ama ilk kez kendimi tamamen gergin hissetmiyorum. Elbette, avuçlarım biraz nemli ve midemin çukurunda hafif bir titreme hissediyorum, ama sanırım bunun nedeni Lane ile daha rahat hissetmeye başlamam ve beceriksiz, gergin bir karmaşa olmak yerine, rahat hissediyorum ve dürüst olmak gerekirse? Çok tahrik oldum.

Onu *istiyorum*.

Bir dakika sonra kapı açılır ve içeriye adımını atar, beline tehlikeli bir şekilde bağladığı beyaz havlusu, kalçalarındaki nefis çizgileri ortaya çıkarır. Su damlacıkları hâlâ tenine yapışmış, o ilerlerken lamba ışığında teninin parlamasına neden oluyor.

Giysilerinin azlığı ya da karın kaslarının keskin kesimi değil, hatta havlunun altında ne olduğunu bildiğim için bile içimde bir sıcaklık birikiyor. Kalbimin göğsümün içinde çarpmasına neden olan şey gözlerindeki bakış. Açlık. Arzu. Ağırlaşmış bakışları yaklaştıkça kararıyor ve eğer gözler yanabilseydi... şu anda yanıyor olurdu.

"Çok güzelsin amına koyayım." Önümde duruyor, eğilip yüzümü kavırıyor ve dudaklarını dudaklarıma değdiriyor. Bu öpücüğün bana hissettirdiği kadar çılgınca olmasını bekliyordum ama yumuşak, nazık ve dudaklarına karşı iç çekiyorum. "O kadar güzelsin ki düzgün düşünmek zorlaşıyor, Hallie Girl. Seninle ilgili her şey senden başka bir şey düşünmeyi zorlaştırıyor."

Uzanıp saçlarımı kulağımın arkasına sıkıştırıyorum, sanki doğrudan içimden geçiyormuş gibi hissettiren yoğun bakışları altında bir an için bileziklerime dokunmuş olmayı diliyorum. Birden yüzümü bırakıp yatağın etrafında yürüyor ve yanıma uzandığını hissediyorum.

"Buraya gel bebeğim," diye mırıldanıyor. Arkama baktığımda onu yatağına yayılmış halde görüyorum ve yanına sürünerek gidiyorum. "Geçen gün FaceTime'da sana yüzüme boşalmanı istediğimi söylemiştim. Hatırladın mı?"

Sıcaklığın yanağıma hücum ettiğini hissediyorum ve başımı sallıyorum. "O zaman gel yüzüme otur ve seni tatmama izin ver."

Beni karnına çekiyor, göğsümün etrafındaki havluyu çekiştirip serbest bırakırken çıplak ten çıplak tene değişiyor.

"Uh... ya..."

Parmağı dudaklarımı buluyor ve itirazımı susturuyor. "Keşke'ler yok. İnan bana, bu dünyada boşalana kadar yüzüme binmenden daha çok istediğim bir şey yok, Hallie."

Havluyu sonuna kadar çekip kenara iterken başımı sallıyorum. Bakışları vücudumdan aşağı, karnının sert kaslarına bastırdığım yere doğru iniyor ve dudaklarını yalayarak yutkunuyor.

Hayatımda hiç bu kadar *görüldüğümü* hissetmemiştim ve bakışlarına karşılık olarak meme uçlarım sertleşti.

"Bunlara bayılıyorum," diyor iki elini göğüslerime götürüp onları avucunun içine alırken, hassas meme uçlarımla oynuyor, ben nefes nefese kalana kadar onları cimcikliyor ve fiskeliyor. Eğilip dilini bir tanesinin etrafında döndürüyor ve ağzına çekerek dişlerinin tepeyi sıyırmasına izin veriyor.

"Tanrım," diye inliyorum. "Bu... Bu..."

Üstüne yığılmamak için ellerim göğsüne düşüyor. Bunu yaparken klitorisim karnının sert düzlemine sürtünüyor ve nefesim kesiliyor.

Olabilecek en iyi şekilde aşırı uyarılmış durumdayım. Vücudumdaki her sinir ucu canlandı ve tek odaklanabildiğim Lane'in üzerimdeki elleri, meme uçlarımdaki ağzı. Klitorisim karnının sert kaslarını tekrar tekrar okşuyor. Sanırım bu şekilde boşalabilirim.

"Bütün gece bunu yapmanı izlemek istesem de... Seni tatmak için bir saniye daha bekleyemem."

Elleri kalçalarımın altından kayıyor ve beni zahmetsizce ağzına doğru kaldırıyor. Dizlerim yatağın üzerinde başının yanında duruyor, göbeğim ağzının üzerinde geziniyor.

"Başlığı kavra ve yüzüme sür."

"Ben..." Ona bakarken dişlerimi dudaklarımın üzerinde gezdiriyorum. Titriyorum, ama bunun Lane'in yüzüne en mahrem yerimle bu kadar yakın olduğum için gergin olduğumdan mı yoksa bu kadar... kirli bir şey yapmayı beklediğimden mi olduğunu söyleyemiyorum. Cinsel bir şey. Onunla.

Kaba, nasırlı avuçlarının dış uyluklarımın üzerinden, kıcımın kürecikleri boyunca, parmaklarının kalçalarımın yumuşak kıvrımlarını süpürdüğü kalçalarımın doğru kaydığını ve beni ağzına doğru çektiğini hissediyorum.

Kalçalarım ağzına doğru sallanana kadar dili klitorisime dokunuyor.

"Aynen ," diye mırıldanıyor. "Bu amı seviyorum, Hallie. Bağımlıyım o."

Dilini düzleştirerek giriş yerimden klitorisime doğru sürükledi, sonra Hassas tomurcuğu ağzına alıyor, nefesimin kesilmesine ve gözlerimin odaklanamamasına neden oluyor.

Yatak başlığına o kadar sıkı tutunuyorum ki sıkı tutuştan parmak eklemlerim ağrıyor.

Elleri kalçalarımın, beni ağzının üzerinde ileri geri sallıyor, beni yutmaktan asla vazgeçmiyor. Dili benimkinin etrafında

ve ancak o zaman kalçalarımı yüzüne doğru sallayarak hâlâ uyarılmakta olduğumu fark ediyorum.

Tanrım, o kadar müstehcen ve erotik hissettiriyor ki, uyarılma zaten karnımda birikiyor, orgazmım kalçalarımın her sarsıntısıyla artıyor.

Hareketlerim düzensizleşirken gözlerim kapanıyor, içimde açığa çıkan zevki yakalamak için çaresizce çırpınıyorum.

"Lane," diye nefes alıyorum, yüzünü okşuyorum. "Bu... Bu çok iyi hissettiriyor. Ben..."

Sözlerimi duymak onu sadece teşvik ediyor ve ben çılgınca boşalmadan önce dilini son bir kez klitorisimde dolaştırıyor, ben bitkin bir karmaşa olana kadar zevkin her onsunu sıkarken inlemelerimin sesi etrafımızda yankılanıyor.

Ancak kalçalarım ne kadar hassas olduğumu göstermeye başladığında beni ağzından çekip tekrar karnına yatırıyor. Ne kadar sert boşaldığım için klitorisimin zonklamasını hâlâ hissedebiliyorum.

"Siktir, çok ateşliydi," diyor, gözleri aklıktan puslanmış. "Çok iyiydin bebeğim."

Göğsümden yanaklarıma doğru yayılan kızarıklığı hissedebiliyorum, övgüsü beni kıpkırmızı yapıyor.

Başka biriyle yakınlaşmanın bu şekilde hissettirebileceğini hiç düşünmemiştim.

Bunun bu kadar iyi hissettireceğini kim bilebilirdi?

Bir bağımlı gibiyim, bir sonraki Lane Collins iğnesinin damarlarıma doğrudan girmesi için yanıp tutuşuyorum.

Bundan sonsuza kadar kaçamazsın Lane. Kararların verilmesi gerekecek. Yakında. Anneni ara, endişeleniyor.

BIKKIN BİR NEFES ÜFLÜYOR,

Babamdan gelen bir başka mesajı okuduktan sonra telefonumu masama çarpıyorum. İşte burada . Kendimi hazır hissedene kadar ondan uzak duracağım ve içimden bir ses bunun yakın zamanda olmayacağını söylüyor.

Masamdan kalkıp koridora çıkıyorum, tam o sırada Hallie odasından çıkıyor, üzerinde kalçalarına kadar inen büyük bir tişört ve üzerinde uzay gemileri olan bir çift siyah tüylü çoraptan başka bir şey yok. Ona doğru yürüdüğümü görmüyor, ben de koşup onu belinden yakalıyorum, kendime doğru çekiyorum ve yüzümü saçlarına gömüyorum. Sadece birkaç saattir ayırıyoruz ve şimdiden çok uzunmuş gibi geliyor.

Ciyaklayarak kollarımda çırpınıyor. "Kahretsin, Lane! Ödümü kopardın!"

"Belki de yatmadan önce tüm o korku filmlerini izlemeyi bırakmalısın. *Ben* bile kâbus görüyorum." Sırıttıyorum. Son üç geceyi benim yatağымda geçirdi ve ben bu durumdan fazlasıyla memnunum.

Tam onu kendime doğru çevirip bir öpücük çalmak için ağzımı onunkinin üzerinde gezdirirken Viv yüzünde düz bir ifadeyle yatak odasından çıkıyor.

"Collins."

Başımı salladım. "Vivienne."

Kollarını göğsünün üzerinde kavuşturuyor ve Hallie'nin odasının kapı çerçevesine yaslanırken kalçasını dışarı çıkarıyor. "Bu geceki Kappa partisine geliyor musun?"

"Evet. Reese ve Grant her an burada olabilirler."

Yüzünde net bir hoşnutsuzluk ifadesi beliriyor ve Hallie bana fısıldamadan önce kollarımda kıkırdıyor, "Bu ikisi birbirinden nefret ediyor."

Hayır, o ikisi birbirini becermek istiyor. Yine de aşk ve nefret arasında çok ince bir çizgi vardır.

"Geceyi Reese ile geçireceğin için mutlu değil misin Viv?" Ben soruyorum.

"O adamla aynı odada uzun süre kalmaktansa anal sonda taktırmayı tercih ederim. Ciddiyim. Bunu öylesine söylemiyorum."

Onunla yatma fırsatını kaçıramam. "Kahretsin, herkese ikinizin arasında bir şey olduğunu söylüyor."

Tüm yüzü soluyor ve gözleri açılıyor. "Lütfen bana şaka yaptığını söyle Lane."

Omuz silkiyorum. "Üzgünüm."

Başka bir şey söylemeden topuklarının üzerinde dönüyor ve Hallie'nin odasının kapısından hızla geçip kapıyı arkasından çarparak kapatıyor ve bizi koridorda mutlu bir şekilde yalnız bırakıyor.

"Reese'den neden bu kadar nefret ettiğini hiç anlamıyorum," diyor Hallie bana doğru dönüp kollarını boynuma dolayarak. "Sanırım gerçekten onun damarına basıyor. Bilmiyorum."

Zavallı kör kızım.

Gözlerimi oymak istemeden ikisiyle aynı odada bile zor duruyorum. İlkokuldayken oyun alanında bir kızı kovaladığınız, saçını çektiğiniz, eteğini yukarı kaldırdığınız, sırf ondan hoşlandığınız ve bunu ona nasıl söyleyeceğinizi bilmediğiniz için ona her şekilde tehdit oluşturduğunuz zamanlara benziyor.

İkisi arasında olan da tam olarak bu. İkisi de dövüşmeyi vazgeçemeyecek kadar çok seviyor.

Omuz silkip geçiştiriyorum. "Kim bilir. Tek bildiğim bu geceki kostümünü görmek için sabırsızlandığım. Bakabilir miyim?"

"Hayır." Başını kararlılıkla sallarken *p*'nin patlamasına izin veriyor. "Kesinlikle hayır. Ve bu sefer yapacağın hiçbir 'ikna' yok Lane Collins. bu kıyafeti görmenin tek yolunun partiye gelmek söylemiştim."

İçimi çektim. "Peki. Sanırım gidip hazırlanmana izin vermeliyim, o zaman?"

Başını sallıyor, sonra dudaklarıma hızlı bir öpücük konduruyor ve ben daha derinleştiremeden çekiliyor. Hiç hoşuma gitmedi. Bütün günümü onu öperek geçirebilirdim. "Bu gece görüşürüz. Bakalım beni bulman ne kadar sürecek."

Hızlı bir öpücük daha ve sonra gitti, yatak odasının kapısından içeri girdi ve kapıyı arkasından kapattı.

Sikeyim.

Eskiden partilere gitmek *isterdim*. İçki içer, birimiz bayılana kadar herkesle parti yapar, sonra da ilk gidenle sevişmeye devam ederdik. Her geceyi yanımızda farklı bir kızla geçirmek ve çoğu zaman isimlerinin ne dair en ufak bir ipucuna sahip olmamak. Bu benim için eğlenceliydi. Heyecan verici. Beni hafta sonlarını geçirirken yakalamanın tek yolu buydu. Peki ya şimdi?

Her şey farklı hissettiriyor. *Ben* farklı hissediyorum. Aramızdaki şeyler farklı hissediyor.

Bu gece yapmak istediğim son şey bir partiye gitmek, ılık bira içmek ve orada olmak istiyormuş gibi davranmak.

Evde olmak, Hallie kollarıma sarılmışken ve o yatağımdayken bir belgesel izlemek istiyorum.

Gecelerimin çoğunu bu şekilde geçirmek istiyorum ve bu düşünce beni korkutuyor.

Birden fazla şekilde.

Kapı zili çaldığında hala koridorda duruyorum ve sonra ön kapının açılıp kapandığını duyuyorum.

"Collins!" Reese sesleniyor, derin ve gür sesi evin içinde yankılanıyor. Oturma odasına girdiğimde hem onu hem de Grant'i kostüm giymiş halde görünce sırtıyorum, kaşlarım soruyla kalkıyor. "Bu kimin fikriydi?"

Grant omuz silkiyor, ellerini sahte bir teslimiyetle kaldırıyor. "Tahmin et bakalım."

Reese. Her zaman gereken kişi o.

İkisi de şapkaları, çorapları ve ayakkabılarıyla birlikte eski beyzbol kostümleri giymişler.

Grant bir Yankee, Reese ise bir Brave gibi giyinmiş. İkisinin de sırtında üç numara var.

Siktir, *ikisi de* Babe Ruth. Dünya tarihindeki en orijinal olmayan kostüm. Çok fena bağıracağım.

"İkinizle de insan içine çıkmayacağım," diye mırıldanıyorum, kahkahamı tutmaya çalışıyorum ama elimle engellememe rağmen ağzımdan patlıyor. "Eğer kız tavlamaya çalışıyorsanız, bunun olmayacağını söylemekten nefret ediyorum."

"Nefret etme, Collins. Sadece bunu ilk biz bulduğumuz için kıskanıyorsun. Sen de katılabilirdin, biliyor musun? Ruth da Boston için oynadı." Reese sırtıyor ve tahta sopayı sallıyor. "Hallie ve Viv nerede?"

Elimi saçlarımın arasında gezdirirken gözlerimi deviriyorum. "Tahmin etmem gerekirse muhtemelen ölümünü planlıyorlardır. Giyiniyorlar. Bizimle partide buluşacaklarını söylediler."

"Kostüm giymeyecek misin?" Grant soruyor. Başındaki şapkayı geriye doğru çeviriyor. "Kostümlü bir partiye kostümsüz gidemezsin, dostum." "Bir şey almaya fırsatım olmadı. Ayrıca, ben ne olacağım ki? Kesinlikle üç kafadarın bir parçası olmayacağım," diye cevap veriyorum, odama doğru dönüyorum.

Hallie'nin kapısını çalıp içeri girmemek ve kostümüne erkenden göz atmamak için kendimi zor tutuyorum. Ama o bunun bir sürpriz olmasını istiyor, ben de buna saygı duyuyorum. Bu yüzden onun kapısını geçip kendi kapımı açıyorum.

Çocuklar arkamdan geliyor ve Reese kapıyı ayağıyla kapatarak şilteye uzanırken Grant bilgisayar koltuğuna, ben de yatağa uzanıyorum.

"Bizimle Babe olmak istemediğine inanamıyorum. O bir efsane, biz de efsaneyiz. Bu çok mantıklı," diyor Grant. Biraz kırılmış görünüyor ama onun böyle biri olduğunu biliyorum. Tanıdığım en iri adamlardan biri ama yine de en yumuşağı. Herkesi kandıran peluş bir oyuncak ayı gibi.

"Ne yapabileceğime dair bir fikrin var mı?" Tavana bakarak soruyorum. Derslerle ve atış kondisyon koçumla birkaç antrenman yapmaya çalışmakla o kadar meşguldüm ki, katılmak istediğimden yüzde yüz emin bile olmadığım bu parti hakkında endişelenmeye fırsatım olmadı.

Hiç şüpheniz olmasın, gitmemin tek bir nedeni var, o da Hallie. "Oh, lanet olsun. Bir fikrim var," diye mırıldanıyor Reese sandalyeden kalkarken. Tanrım. Bu işin sonu iyi bitmeyecek.

Kappa'nın ön bahçesine vardığımızda Reese, "İşte bu lanet olası bir *parti*," diye mırıldandı. "Bu gece kafayı bulacağız."

Grant mırıldanarak onaylıyor, hiçbirimiz eve doğru bir hareket yapmıyoruz.

Bu kadar çok insanın burada olması beni bile biraz şaşırttı. Evden akın eden, verandanın parmaklıklarında oturan, çimenlikte dolaşan insanlar var. Kahretsin, tüm kampüs bu gece burada olmalı.

Grant'in daha önce laboratuvarda sırt çantasına koyduğu lanet olası laboratuvar önlüğünü giydiğime ve beni ikna ettiklerine bile inanamıyorum.

"çılgın bilim adamı" olarak gelmemi istedi.

Reese bana dönüp dudaklarında ukala bir sırıtışla sırtımı sıvazladıktan sonra kolunu boynuma doluyor ve beni kendisiyle birlikte ön tarafa doğru sürüklüyor. "Hadi gidelim. Pong başlamadan önce sarhoş olmak istiyorum. Hepimiz biliyoruz ki bu masayı domine edebilmemin tek yolu önce sağlam bir kafayı bulmam."

Fazla seçeneğim olmadığı için ikisinin de peşinden gidiyorum. İçeri girerken birkaç kişi merhaba demek için beni durduruyor. Ekipten birkaç kişiyi görüyorum ve yanıma gelip elimi sıkıyorlar ve nihayet eve girdiğimde içerideki insan sayısı karşısında şok oluyorum.

Kappa'nın yapabildiği bir şey varsa o da parti vermektir.

Hoparlörlerden gelen müzik sesi düşündüklerimi bile duymamı zorlaştırıyor ama insan kalabalığının arasından geçerek fıçıya gidiyor ve bir bira alıyorum.

Hava soğuk ve Hallie'yi bulana kadar ona bakmayı planlıyorum. Bu gece burada kaç kişi olduğuna bakılırsa, onu bulmam biraz zaman alabilir. Özellikle de üç kat varken. Gerçi en üst katın Kappa'da olmayan ya da en azından bu gece için bir Kappa erkeğiyle birlikte olmayan herkese yasak olması gerekiyordu.

Lauren ve Brooke yanıma geldiğinde bara yaslanmış, takımdan biriyle konuşuyordum. Hayal gücüne çok az şey bırakan uyumlu tavşan kostümleri giymişlerdi.

Eski Lane olsa kıyafetlerine bayılırdı ama şimdi aletim kıpırdamıyor bile.

"Lane!" Lauren adımı mırıldanıyor, sonra kollarını boynuma dolayarak ciyaklıyor ve bu sırada içkisinin yarısını üzerime döküyor. "Seni çok özledik. Hepiniz sıkıcsınız ve artık bizimle hiç dışarı çıkmıyorsunuz!"

"Meşguldüm," diyorum, geri adım atıp aramıza mesafe koyarak.

Suratını asarak alt dudağını dışarı çıkarıyor. "Artık eğlenceli değilsin. Parti sensiz aynı değil. Değil mi, Brooke?"

İkizi başını sallar. "Evet. Parti sensiz aynı değil. Bir şeyler içelim mi? Bir süre takılalım mı?"

Evet, hayır. Başımı sallayarak Solo bardağımı kaldırıyorum ve biramın geri kalanını bir yudumda boşaltıyorum, yeniden doldurmam gerektiği bahanesini kullanmaya hazırım. "Üzgünüm, fazla kalmayacağım. Bir içki daha alacağım. Sana yetişmek güzeldi."

İkisi de birbirlerine bakıyor, belli belirsiz bir bakışı paylaşıyorlar ve Lauren omuz silkiyor. "Sen bilirsin. Eğlenmek istediğinde nerede olduğumuzu biliyorsun."

Böyle bir şey olmayacak ama bunu ona söylememe gerek yok. Onlara rahat bir sırıtış atıyorum ve fiçinin olduğu arka avluya doğru ilerliyorum.

Bildirimlerimi kontrol etmek için telefonumu kot pantolonumun cebinden çıkarıyorum ve Hallie'den gelen bir mesaj görüyorum, bu yüzden mesajı kaydırarak açıyorum.

Yeni . Seni görmek için sabırsızlanıyorum.

Sonunda.

Verandanın etrafındaki kalabalığı tarıyorum ve onu göremiyorum, bu yüzden hızlıca bir bira daha alıp içeri giriyorum, bunu yaparken adamlarla karşılaşıyorum.

"Hallie'yi gördün mü?" Müziğin üzerine yüksek sesle soruyorum.

Reese başını sallar. "Görmedim ama kankasının ne giydiğini görmek için sabırsızlanıyorum. Dostum, bu gece içkiler akıyor, enerji iyi. Güzel bir gece olacak." Yarısı boşalmış bira bardağını şerefe kaldırmak için havaya kaldırıyor ve hem Grant hem de ben köpüklü sıvıyı geri atmadan önce bardağına dokunuyoruz.

Omzuma bir dokunuş oldu ve arkamı döndüğümde neredeyse dilim damağıma yapışacaktı. Meğer Hallie'yi aramama hiç gerek yokmuş çünkü o beni bulmuş. Peki ya kıyafet?

En çılgın hayal gücüm bile buna dokunamazdı.

Gerçek Hallie tarzında, ucunda küçük yeşil toplar olan iki antenli bir kafa bandı takıyor ve normalde kıvrıcık olan saçları tamamen

düz ve sırtından aşağı düşüyor. Üzerinde kıvrımlarını çerçeveleyen ve göğsüne doğru inerek geniş göğüs dekoltesini ortaya çıkaran dar, küçük, yanardöner gümüş bir elbise var.

Bir uzaylı gibi giyinmiş... *Çok seksi bir uzaylı*. Ve dürüst olmak gerekirse, bu kız için şu an olduğumdan daha çılgın olamazdım.

Nasıl konuşacağımı hatırlamam bir saniyemi aldı, o kadar şok oldum. Sanırım bir oda dolusu insanın içinde sadece ona bakarken bile ereksiyon oluyorum.

"Merhaba!" diye fısıldıyor kulağıma doğru eğilerek. "Sürpriz!"

Normalde çıplak olan parlak dudakları simli siyah bir renge boyanmış ve ben onu öpmek istiyorum.

"Delicesine seksi görünüyorsun, Hallie Girl," diyorum uzanıp onu kendime doğru çekerken.

Vivienne elini sallayarak öksürür. "Merhaba, ben hâlâ buradayım. Tanrım, şu anda o kadar zorlanıyorum ki gerçek dışı. Al şunu, kardeşim."

O da benzer bir kostüm giyiyor ama yanardöner mor renkte ve Reese'e baktığımda çenesinin yere düştüğünü görüyorum. Gerçekten iyileşemeyeceğinden endişeleniyorum.

Bu ikisi ikimizin de ölümü olacak gibi görünüyor.

"Viv, aman *Tanrım*, kadın. Zaten kalbime ve ruhuma sahip olmasaydın, onu söküp sana verirdim. Barış için geldim." Elini Star Trek işareti yaparak kaldırıyor ve Vivienne gözlerini devirip saçını savurarak arkasını dönüyor.

İçime düşüyor, bir eliyle omzuma tutunurken diğer eliyle kalbini tutuyor. "Kardeşim. O kış bu dünyanın dışında. Kurtar beni. Umarım uzaylı bir yaşam formu tarafından araştırılmak üzereyim."

Etrafında dönüyor ve onun yüzüne bakıyor. "Çok iğrençsin. Seninle bir şey yapmak istediğimi bir an bile düşündüren ne Landry?"

Dudaklarında kendine özgü bir gülümseme belirliyor. "Yani... geçen hafta sonunu hatırla-"

Birden elini adamın ağzına kapatıp onu tamamen susturdu ve yakasından tutup sürükleyerek götürdü. Hallie, Grant ve ben soru dolu gözlerle birbirimize bakıyoruz.

"Az önce ne oldu?"

Hallie omuz silkiyor. "Hiçbir fikrim yok. Peki, sen ne düşünüyorsun? Beklemeye değdi mi?" Benim için küçük bir dönüş yapıyor. Yanakları heyecandan pembe pembe kızarıyor ve onu hemen buradan götürmek istiyorum. Yalnız kalabileceğimiz ve ona bunu ne kadar sevdiğimi gösterebileceğim sessiz bir yere.

Bunun yerine, onu kendime çekip kulağının kabuğuna doğru fısıldıyorum, "Seni o tezgâhın üzerine koymamak, güzel elbiseni ters çevirmemek ve bütün gece boyunca seni yememek için içimdeki her şeyi alıyorum, Hallie Girl. Nefis görünüyorsun."

Bana karşı eriyor. "Kartlarını doğru oynarsan bu gerçekleşebilir."

Bu lanet kız. *Benim* lanet kızım.

Parmak uçlarında yükselip dudaklarını dudaklarıma bastırıyor ve ben Hallie Edwards'ın içinde kayboluyorum. Dudaklarının tadı o kadar tatlı ki, kendimi o kadar kaptırmışım ki arkamdan birinin adımı söylediğini bile duymuyorum.

"Collins mi? Hayatta olmaz."

Arkamı döndüğümde Creed, Hugh Hefner gibi giyinmiş, kollarını Lauren ve Brooke'un üzerine atmış, orada duruyordu.

Hallie içgüdüsel olarak bir adım geri atıyor ama ben uzanıp onu durduruyorum. Biri geldi diye benden uzaklaşmasına gerek yok ve böyle hissetmesinden nefret ediyorum. Bu insanların ona böyle hissettirmesinden nefret ediyorum.

Önümdeki manzarayı seyrederken kaşlarım çatılıyor. Creed'i uzun zamandır görmemiştim. Hellcat Hokey'in yıldız sol kanadı ve tam bir *pislik*. Onu hiç sevmedim ve şu anda? Gözleri Hallie'nin vücudunda gezinirken yüzündeki ukala sırtıştan hiç hoşlanmıyorum.

Sahiplenme duygusu göğsümde alevleniyor, ellerim Hallie'den ayrılıp yanımda yumruk olurken yüzeyin altında karıncalanıyor. Önümüzde gelişen sahne için hiç havamda değilim.

"Bekle, *Hallie Edwards* mı?" Lauren alay ediyor, yüzünde hoşnutsuzluk okunuyor. "Artık bizimle parti yapmak istememenin nedeni *o mu*? Bu senin için bile çok alçakça Lane."

Kaşlarım çatılıyor ve kalan azıcık sabrım da ağzından çıkan kelimelerle birlikte pencereden uçup gidiyor.

Bu kız kim olduğunu sanıyor? Bir zamanlar kullandığım ve unutulmaya yüz tutmuş bir vücuttan başka, ona dokunurken ne düşündüğüm hakkında hiçbir fikrim yok.

"Hayır, artık seninle parti yapmıyorum çünkü yapacak daha iyi işlerim var ve senin yerinde olsam ağzından çıkana dikkat ederdim."

Lauren'ın yüzü şoka giriyor, sanki ona bu saçmalığı söylediğime gerçekten inanamıyormuş gibi, ama tipik bir kötü kız olarak gözlerini deviriyor ve geçiştiriyor. "Sadece söylüyorum, şu eski deyişi bilirsin... köpeklerle yatarsan, *pire* kaparsın."

Ses tamamen mizahtan uzak olsa da gülüyorum. "Eğer bu doğru olsaydı, sanırım şu anda tüm kampüse pire bulaştırmış olurdun, değil mi Lauren?"

"Hey, dostum." Creed kollarını kızların omuzlarından indirdi ve öne doğru bir adım attı, bu ikisini gece için eve götürmeye niyetli olduğu için açıkça savunmaya geçmişti. "Ağzından çıkana dikkat etsen nasıl olur? Hallie Jo'nun ürkütücü küçük mağarasından çıkıp porno yıldızı bir sürtük gibi giyinmesi onun suçu değil-"

O aptal ağzından tek bir kelime daha çıkamıyor çünkü yumruğum burnuna öyle sert ki, mide bulandırıcı bir çatırtı duyuluyor ve burnundan kan akarken geriye doğru sendeliyor.

"*Seni orospu* çocuğu." Kanlı tükürük karışımını ayaklarımın dibine tükürüyor ve toplu bir soluk sesi duyuyorum. Şimdi, bir kalabalık topladık ve

Kesin olan bir şey var ki, bu pislikle işim bitmedi. "Seni de sikeyim, onu da sikeyim."

Görüşüm kırmızıya dönüyor. Ağzından tek bir kelime daha çıkamadan üzerine çullanıyorum, kemiğe çarpan kemiğin şiddetinden parmak eklemlerim çığlık atsa da ona tekrar vuruyorum.

"Sakın bir daha onun hakkında tek kelime etme, duydun mu beni?" Ona tekrar vurmak için arkama döndüğümde tükürüyorum, ancak Reese, Grant ve Eli tarafından yanımda durduruluyorum. Ben ona tekrar vuramadan beni ondan ayırıyorlar ama bu beni denemekten alıkoymuyor. O kanlı ve çılgınca sırtırken ben kollarından kurtulmaya çalışıyorum.

"Kahretsin, görünüşe göre Lane Collins'in amcığı kırbaçlanmış. Beni duyuyor musunuz?" Kalabalığa dönerek, artık hareketsiz ve sessiz olan odaya bağırıyor. Seyirci denizinden mırıltılar yükseliyor. "Orleans U'nun kampüsteki büyük adamı resmen piyasadan çekildi."

"Çıkarın onu buradan," diye alay ediyor Lauren. "Partiyi mahvetti!"

Kolumu çekip kurtardım ve mırıldandım: "Benden bu kadar. Benden bu kadar." Gözlerim tekrar Hallie'ye kayıyor, yüzünde tam olarak çözemediğim bir duygu karmaşası var. Neyse ki Vivienne onun yanında.

Burayı da, eskiden "arkadaş" olarak gördüğüm tüm bu insanları da sikeyim. Bu insanlar hiçbir zaman arkadaşım olmadılar; onlar zaman geçirmek için sıcak bedenlerdi. Kendilerine fayda sağlayacağı için etrafımda olmak isteyen sahte insanlardı.

Lauren'a dönüyorum ve başımı sallayarak gülüyorum. "Biliyor musun, senin için çok üzülüyorum."

Konuşmaya başladı ama sözünü tamamen kestim. "Hepiniz. Çok üzgünsünüz. Onun tarafından o kadar tehdit ediliyorsunuz ki kendinizi güvende hissetmek için bir sürtük olmak zorundasınız. O seni tanımıyor bile, sen de onun hakkında hiçbir şey bilmiyorsun ama yine de onun hakkında biliyormuş gibi konuşuyorsun. Acınacak haldesin Lauren. O güzel, nazık ve zeki biri. Senin hüznü varoluşunda olabileceğinden çok daha fazlası."

Onu çenesi açık bir şekilde orada öylece bırakıyorum ve etrafındaki kalabalık da en az onun hissettiğini tahmin ettiğim kadar şok olmuş görünüyor ve doğrudan Hallie'ye doğru yürüyorum, ellerim zonkluyor, parmak eklemlerim yırtılmış ve kanıyor ve ellerimi çenesi boyunca kaydırarak yüzünü kucaklıyorum.

"Kimse benim kızım hakkında böyle şeyler söyleyemez." Mavi gözleri genişliyor ve dudakları aralanıyor.

Yabancılarla dolu bir odadayız, hepsi beni tanıdığını düşünüyor, hepsi hayatım hakkında fikir sahibi, ama gerçek şu ki beni tanımıyorlar. Kim olduğum hakkında en ufak bir fikirleri yok ve endişelendiğim tek kişi tam karşımda duruyor.

Boynundaki nabzın çırpınışını izliyorum, ellerini yüzünü saran ellerime götürüyor ve sonra eğilip ağzımı onunkinin üzerine kapatıyorum.

Şimdi, sır çıktı.

Sabaha kadar tüm üniversite Hallie Jo Edwards'a sahip çıktığımı öğrenmiş olacak.

Ve zerre kadar pişmanlık duymuyorum çünkü gerçek şu ki?

O benim.

İkimiz de henüz bunu kabul etmeye hazır olmasak bile.

hallie

Bu aptal, sevimli, güzel adam.

Şu anda içimde o kadar çok duygu dönüyor ki, fiziksel olarak patlayacakmışım gibi hissediyorum, ama onları işlemeye başlayamıyorum bile çünkü o incindi.

Bu benim aptal, çırpınan kalbimden daha öncelikli.

Az önce benim için bir adamı *yumrukladı*. Sahiplenici ve hırslı bir tavır takındı ve kampüsün yarısının önünde hiç düşünmeden onu yumrukladı. Herkesin önünde beni savundu. Bu, birinin benim için yaptığı en cesurca şeydi ve bu, zihnimin sıralamaya çalıştığı yaygın duygulara eklendi.

"Bir bakayım," diyorum elini nazikçe kaldırarak. "Tanrım, Lane, elin mahvolmuş. Belki de acil servise gitmeli ve hiçbir yerinin kırılmadığından emin olmalısın."

Elini esnetiyor, parmaklarını uzatıyor, sonra yumruk yapıyor. "Hayır. İyi . İlk kavgam değil, bebeğim."

Neden bu kadar mantıksızca ateşli? Dürüst olmak gerekirse, o adama vurduğunu gördüğüm için hâlâ ıslandığımdan eminim.

Bunun tamamen berbat bir durum olduğunun farkındayım ve umurumda da değil.

Hidrojen peroksitle ıslattığım bezi alıp kanlı eklemlerine sürüyorum. Deri kırılmış ve mavimsi mor renkli çürükler oluşmaya başlamıştı bile. Bu durum endişemi tavan yaptırıyor.

"Ona vurduğuna inanamıyorum Lane. Tanrım, beyzbol ne olacak? Ya benim üzerime bir adama yumruk attığın için artık beyzbol oynayamazsan? Elin kırılabilir. Aklından ne geçiyordu?"

Bez dokunduğunda yüzünü buruşturuyor, yakışıklı yüzü acıyla maskeleniyor. "Düşünmüyordum. O saçmalığı söylediğinde kırmızıyı gördüm ve kaybettim. O pislikten her zaman nefret etmişimdir, bu yüzden ikinci kez düşünmedim. Ben etraftayken kimse sana saygısızlık edemeyecek. Asla."

Bezi banyo tezgahının üzerine bıraktım ve yüzünü ellerimin arasına aldım. "Daha önce hiç kimse benim için böyle bir şey yapmamıştı. Teşekkür ederim. Ama lütfen, bir daha asla geleceğini mahvedecek böyle bir şey yapma. O pislik buna değmez. Elini kırmaya, koçunla ya da dekanla başını belaya sokmaya? Buna değmez. Yaparsan o kazanır."

Lane başını sallıyor, gözlerini sıkarak kapatıyor. "Aklımı kaçırdım, Hallie. Sen oradaki o orospu çocuklarının her birinden daha iyisin ve sana saygısızlık etmelerine izin veremezdin."

Buna ne diyebilirim ki? Pervasızca ve potansiyel olarak onun için işleri berbat edebilecek olsa da onurumu savunuyordu. Bunların hiçbirisi onun için önemli değildi.

Şu anda kelimeler yetmiyor gibi hissediyorum. Bunun benim için ne anlama geldiğini ona göstermek istiyorum. Benim için ne kadar önemli olduğunu.

"Kostümüne bayıldım bebeğim. Bunu sana daha önce söyleyememiş gibi hissediyorum..."

Başımı sallıyorum, parmak eklemlerini tekrar sıvazlıyorum, sonra bir bandaja uzanıyorum. "Playboy Tavşanı ya da seksi bir hemşire değil ama sanırım benim... Anlıyor musun?"

"Harikasin, Hallie," diye fısıldıyor, kalın kalın yutkunurken adem elması sallanıyor. "Küçük uzaylı elbisenin içinde çok seksisin. Antenler? Gerçekten benim için yap."

Kıkırdıyorum, bu saçmalık karşısında başımı geriye atıyorum. "Buna bayıldım."

"Ne?" Kaşlarım şaşkınlıkla çatılırken soruyorum.

"Gölüşün. O kahkahayı duymak için yapmayacağım şey olduğunu sanmıyorum."

Kapı iğrenç bir şekilde yüksek sesle çalındığında, bu adamın ayaklarının dibinde bir yapışkan su birikintisi içinde erimeme yaklaşık iki saniye kalmıştı.

"Siz ikiniz orada sevişiyor musunuz?" Viv kıs kıs güler. "Eli, çok sevişiyorlar.

Bana yirmi dolar borçlusun."

Lane kıkırdıyor, başını sallıyor.

"Sanırım oraya geri dönsek iyi olacak?" Banyonun soğuk fayanslarından kalkıp Lane'in başını sallayışını izliyorum, aramızdaki balon birdenbire sönüyor. Elini birkaç kez esnetiyor ve ayağa kalkıyor.

"İyi olacağına emin misin? Yine de en azından acil servise gidip kontrol ettirmen gerektiğini düşünüyorum. Şişmiş."

Kapıya bir kez daha vurulunca Lane gözlerini devirdi. "Ben iyiyim. Söz veriyorum."

Elini tedavi etmeye çalışırken kullandığım tüm malzemeleri bir kenara koyduğumda, ikimiz de kapıyı açtığımızda Eli ve Viv orada duruyorlardı, ikisinin de yüzünde bilmiş bir ifade vardı.

"Aslında sevişmediğimize göre, bu parayı benim alacağım anlamına mı geliyor?" Lane sırtıyor ve yaralanmamış avucunu uzatıyor. "Öde bakalım."

"Sadece eline bakıyordum. Bu gece Rocky olmaya karar verdiğinden beri. Eli, onu acil servise gitmesi ve en azından baktırması için ikna etmeye çalış. Eli kırılmış olabilir ve adrenalin yüzünden bunun farkında bile olmayabilir."

Eli omuz silkerek Lane'e bakar. "Muhtemelen haklıdır, kardeşim. Hadi gidelim. Annemi arayan kişi sen olabilirsin çünkü ben olmayacağım."

"Siktir," diye küfrediyor Lane. "Peki."

Viv aniden elimi tutuyor ve ben itiraz bile edemedi beni yatak odama doğru çekiyor. "Tamam, her ne kadar harika olsa da kız kıza vakit geçirmemiz gerek. Hoşça kalın çocuklar!"

Beni odama kadar sürükledi ve kapıyı arkasından çarparak kapattı. "Dökül. Tek bir detayı bile atlama."

"Feminizm *aslında* bedenimi terk ediyor. Üzgünüm ama üzgün değilim. Tanrım, Viv, bu şimdiye kadar birinin benim için yaptığı en... romantik olmayan romantik şeydi?" Banyoda yan yana durmuş, yatmadan önce dişlerimizi fırçalarken diş fırçamın etrafında mırıldanıyorum.

Uzaylı kostümlerimizin yerini bu gece yüzümüzdeki makyajı temizlemek için büyük tişörtler ve yüz maskeleri aldı.

İşte bu yüzden Viv benim en iyi kız arkadaşım. Beni anlıyor.

"Gerçekten, feminizmi sikeyim. Lane Collins senin için diz çöktü, Hallie Jo. Seni son bir yemek gibi yuttu. Senin için başka bir insanı yumrukladı. Bu sıradan bir kız saçmalığı değil."

Diş macununu lavaboya tükürüp ağzımı suyla yıkarken sözsüzce başımı sallıyorum. Geri çekilip Viv'e baktığımda makyaj masasına yaslanıyorum. "Tamam mı? Muhtemelen sadece bir kız gibi davrandığımı biliyorum. Bilirsin, önemsiz bir şey hakkında çok fazla düşünüyorum, ama bazı şeyler garip geliyor?" Akrilik çekmecemden diş ipini aldım. "Sanki sadece takılıyoruz - istediğim gibi teklifimdeki her şeyi kontrol ediyor- ama bazen daha fazlasıymışız gibi de geliyor?"

Viv fırçanın ortasında durur ve başını sallar. "Oh, hayır, hayır, hayır. Yapma bunu, Hallie." Hızla tükürür ve diş fırçasını yerine koyarken ağzını siler. "Bebeğim. Bunu yapma. Kalbini her zaman korumalısın, özellikle de Lane gibi bir adamın yanında. Senin incindiğini görmek istemiyorum."

Haklı olduğunu biliyorum ve deniyorum, ama Tanrım, bazen ona karşı bu tepkiyi vermemek imkansız geliyor. Yaptığı tatlı şeylere ve söylediği bayıltıcı şeylere.

"Dinle, buna cinselliğini güvenli bir ortamda keşfetmek istediğin için başladın ve dürüst olmak gerekirse, tebrikler sana bebeğim. Bu şekilde yaklaşman çok cesurcadı ve seninle gurur duyuyorum."

Banyonun ışığını kapatıp yatak odama geri dönerken ona küçük bir gülümseme sunuyorum. Arkamdan geliyor ve konuşmaya devam ediyor. "O koca, kanayan kalbini koru. Eğlenmene bak. Kelimenin tam anlamıyla ve mecazi anlamda eğlenebiliyorken eğlen ve sonra bittiğinde, kalbin sağlam ve hayata yepyeni bir bakış açısıyla uzaklaş. Seksi duygulardan ayırın."

Bu sadece bir anlaşmaydı, ama bazen... bana davranış şekli... daha fazlası gibi geliyor. Çok nazik, şefkatli, özenli. Hayatım boyunca hiç kimse tarafından bu kadar el üstünde tutulduğumu hissetmemiştim ve bu da koyduğumuz tüm o kuralların artık geçerli olmadığını hissettiriyor. Kafa karıştırıcı ama ona sormaya korkuyorum. O net çizgileri belirlediğimizi bildiğimden, konuyu açmaya.

"Sanki çok kolaymış gibi söylüyorsun," diyorum yatağımın yorganını ikimiz de girebilelim diye çekerken. Bu gece hâlâ en iyi arkadaşımınla yatıya kaldığım için ekstra minnettarım. Bu gece gerçek bir duygu iniş çıkışıydı ve buna ihtiyacım var. Ona ihtiyacım var. "Güven bana, deniyorum."

Birlikte yatağa giriyoruz ve kollarını bana dolayarak beni kendine çekiyor. "Seni seviyorum. Tüm bunlar bittiğinde ve yüzyılın en büyük filmlerini çekmek için Cali'ye gittiğinde, bu deneyim için minnettar olacaksın. Ona ve kalbini koruduğun için minnettar olacaksın. Lane gibi adamlar durulmaz. O harika bir adam. Komik ve çekici ama bu da işin bir parçası. O büyük liglere gidecek ve sen üniversitede evde tıklıp kalacaksın, hayatını yaşayacaksın."

Başımı sallıyorum, dökülmek üzere olan gözyaşlarımı kırıştırıyorum. Bu gece neden bu kadar duygusal olduğuma dair hiçbir fikrim yok. Sanırım önümüzdeki birkaç ayı düşünmekten ve bu gece olanların duygusal yoğunluğundan.

"Teşekkürler, Viv."

"Sadece seni kolladığımı biliyorsun, değil mi? Sizi üzüyormuşum gibi görünmesini çünkü kesinlikle üzmüyorum. Ben bir takımım."

#fuckLane'sbrains out, ama günün sonunda endişelendiğim tek şey sensin. Senin iyi olduğundan emin olmak."

"Biliyorum," diye mırıldanıyorum. Adrenalinin etkisi geçti ve uzuvlarım da gözlerim kadar ağırlaştı. "Seni seviyorum, Viv."

"Seni seviyorum, uzay bebeğim."

Sonraki hafta gece geç saatlere ders çalıştığım ve az uyuduğum bir bulanıklık içinde geçti. O kadar meşguldüm ki Lane'i neredeyse hiç görmedim. Sanırım Cadılar Bayramı'nda olanlardan sonra beni rahat bırakmaya çalışıyordu.

Dürüst olmak gerekirse bu noktada espresso ve protein barlarıyla hayatta kalıyorum, bu yüzden kafam önümdeki ders kitaplarından başka bir şeye odaklanamadı.

Buna bir de şu anda vajinamda cehennemin kapılarının açılmakta olduğu gerçeğini eklerseniz, gerçekten felakete davetiye çıkarmış olursunuz.

Tek iyi tarafı, Şükran Günü tatili için yakında ayrılacak olmamız.

Çaresizce ihtiyacım olan bir mola. Sadece önce bu sınavı geçmem gerekiyor.

"Hallie!"

Gözlerimi açtım ve başımı önümdeki matematik kitabından acı dolu bir iniltiyle kaldırdım. *Neredeyse* uyuyordum.

Eli dikkatimi çekmek için parmaklarını şıklatıyor. "Dünya'dan Hallie'ye. Odaklanmalısın. Tüm derslerinden A aldığında ve elinde sinema okuluna kabul mektubunu tuttuğunda uyuyabilirsin."

"Biliyorum, biliyorum." Gözlerim mutfak masasını ve önümüze serilmiş tüm kâğıtları, fosforlu kalemleri ve not kâğıtlarını tarıyor ve aslında ağlamayı düşünüyorum.

Gerçek gözyaşları gibi çünkü o kadar yorgunum ve şu anda o kadar kötü kramp giriyor ki on sekiz yaşında gerçekten ölebilmemişim gibi hissediyorum.

"Sanki son zamanlarda birbirimizi görmemişiz gibi hissediyorum. İkimiz de okulla ve sen de Ari'yle çok meşgulsün," diye takılıyorum. "Ben odama gidip ders çalışacağım, böylece ısıtma yastığının üzerine oturabilirim. Motrin'im bitti ve şu anda dışarı çıkmak istemiyorum, ama yakında Cuma film gecesi yapabilir miyiz? Seni özledim." İçimi çekiyorum, gıcırdayan ahşap mutfak sandalyesinden kalkıp ders kitaplarımı topluyorum.

"Tabii ki. Ne zaman takılmak istersen, ben buradayım bebeğim." Masadan kalkıyor ve beni kollarının arasına alıyor. Bir an için nefes alıyorum, en iyi arkadaşımın kollarında kendimi güvende ve korunmuş hissediyorum. Şu ana kadar onu ne kadar özlediğimi fark etmemiştim. "Bana ihtiyacın olursa haber ver. Ben kütüphaneye gideyim o zaman. Sanırım Red Bull ve öfke çalışma seansı yapıyorlar."

Ders çalışmak için fazla heyecanlı görünüyor, ama bu sizin için Eli. Onun için eğlence, enerji içeceği içmek ve uykusuz, kan çanağı gözlü, neredeyse hiç tanımadığı diğer yabancılarla ders çalışmaktır. Öğrenmek onu heyecanlandırıyor.

Düşündükçe ürperiyorum. Bu benim için tamamen çok fazla *insan*. "İnek. İyi eğlenceler. Seni seviyorum."

Tüm malzemelerimi odama götürüp yatağıma yerleşiyorum ve ısıtma yastığının yüksek ayarını açıp karnıma bastırıyorum.

Bu en kötüsü. Regl olmayı ve bu matematik sınavını aynı anda hak etmek için ne yaptığıma dair hiçbir fikrim yok. Cenin pozisyonunda yan tarafıma kıvrılırken not defterimi alıyorum. Yaklaşan sınavım için kelime terimlerinin üzerinden geçmeye başladığımda ısıtma yastığının yakıcı sıcaklığı kramplarımı hafifletiyor.

Farkına varmadan gözlerim kapanıyor ve uykuya dalmadan önce düşündüğüm son şey polinomların tanımı oluyor.

"Hallie Girl." Derin bir ses beni uykumdan çekip alıyor. ", bebeğim."

Sersemlemiş bir halde tek gözümü açıyorum ve ay ışığıyla yıkanan karanlık bir figürün üzerimde gezindiğini görüyorum.

Ay ışığı mı?

Kahretsin.

Hava nasıl karardı? Ne zaman karardı?

Tanrım, günün yarısını uyuyarak geçirdim. Doğrulduğumda karnımdaki ağrı beni irkiltti.

Günün çoğunu uyuyarak geçirmeme rağmen kramplarım hâlâ şiddetle devam ediyor.

"Merhaba," diye fısıldıyorum Lane'e. Yatağın yanında diz çökmüş, göz hizamızda duruyordu. "Özür dilerim, ders çalışırken sızmış olmalıyım."

Başını sallıyor. "Eli beni aradı ve telefonuna cevap vermediğini söyledi ve bana..."

Yanaklarım kızarıyor ve sıcaklık yüzüme hücum ediyor. Harika. Eli ona regl olduğumu söylemiş.

"Ben, uh... Sana bazı şeyler getirdim." Komodinimin üzerindeki Kocaayak lambasına uzandı ve yaktı. Ilık ışık odayı aydınlatıyor ve antrenmandan gelmiş olduğunu görebiliyorum. Üzerinde hâlâ kir içinde olan spor şortu ve kolları kesilmiş eski bir tişört var.

Şu anda ölüyorum ve o hala Yunan tanrısı gibi bir şeye benziyor.

Önümdeki yatağın üzerine kampüs marketinin logosunu taşıyan birkaç kağıt torba koyuyor ve kalbim sıkışıyor.

"Bu tamamen yanlış bir şey olabilir, ama ben... aslında hepsini aldım çünkü çok farklı olanlar vardı. Kahretsin, *çok* fazla. Aslında hangisinin en iyisi olduğunu bilmiyordum, o yüzden... Hepsini mi aldım?" Sinirli bir şekilde ensesini ovuşturuyor, gözlerinin zümrüt rengi havuzları benimkileri tutuyor. "Her neyse, evet, sana biraz ilaç aldım."

Çantaya uzanıyor ve önümde en az on farklı reçetesiz ağrı kesici olana kadar kutu kutu çıkarıyor. Aman Tanrım.

Kalbim sıkışıyor ve o çantasından bir şeyler çıkarıp saçmalamaya devam ediyor. Genelde saçmalamak benim işimdir ama belli ki o çok iyi gidiyor.

" aslında regl dönemleri hakkında pek bir şey bilmediğimi fark ettim ve Google'da aramaya başladım ve bunu yaşamak zorunda kaldığın için gerçekten çok üzgünüm Hal. Ben de... yardımcı olabileceğini düşündüğüm birkaç şey daha aldım." En sevdiğim şekeri çıkardı: Sour Punch pipetleri.

"En sevdiğin olduğunu biliyorum," diye kekeliyor. Tanrım, Lane Collins şu anda gergin mi?

"Ama sonra bazen normalde canınızın çekmediği şeyleri de çektiğinizi okudum, o yüzden bunları da aldım." Bu kez Flamin' Hot Cheetos, poşet içinde turşu, dört çeşit çikolatalı dondurma ve en sevdiğim enerji içeceğini çıkardı. "Bunların hiçbirisi istediğin gibi değilse, geri dönebilirim. Hepsini aceleyle aldım."

"Bu çok tatlı Lane," diyorum sessizce, ısıtma yastığını kenara yataktan kalkarken. "Teşekkür ederim."

Kollarım boynuna dolanıyor ve onu kendime doğru çekerek hemen evimdeymişim gibi hissettiren bir sarılmayla kucaklıyorum.

Vücudum hemen gevşiyor ve onun eriyorum. "Teşekkür ederim."

Dudaklarını başımın tepesinde hissediyorum ve sanki önemli bir şey değilmiş gibi omuz silkiyor.

Ama bu büyük bir mesele. Büyük bir olay.

Bu gerçekten birinin benim için yaptığı en tatlı şey.

"Oh, ve böylece..." Geri çekiliyor. "Okuduğum makalelerden birinde kramplara en iyi gelen şeyin ılık banyolar olduğunu gördüm, o yüzden sana bunu aldım." Son çantaya uzanarak bir şişe kokulu köpük banyosu çıkarıyor ve pH seviyelerim zaten çığlık atıyor olsa da gözlerim yaşlarla doluyor.

"Siktir, hayır, hayır, hayır. Lütfen ağlama, Hallie Girl. Kahretsin, bunu mahvedeceğimi biliyordum. İstemiyorsan kullanmak zorunda değilsin, sadece bir fikirdi... Ben-"

Başımı kararlılıkla sallıyorum. "Hayır. Hayır. Hayır. Öyle değil. Sadece bu çok... tatlı."

Başparmağı düşmüş bir gözyaşına, o hain şeye dokunuyor ve yüzü yumuşuyor.

"Şu anda *çok* duygusalım ve tamamen bunalmış durumdayım. Vajinam içimden düşerken ders çalışmak zorundayım ve stresliyim. Bu... bu o kadar tatlı ve düşünceli ki beni uçurumun kenarına getirdi. Aptal gibi ağladığım için özür dilerim." Gülüyorum. "Sen en iyisisin."

"Hey, özür dileme. Şuna ne dersin..." Eğilip yüzümü iri ellerinin arasına alıyor. "Neden biraz ilaç alıp sonra da banyoya girmiyorsun? Rahatla. Çıktığında da ders çalışmana yardım ederim. Bütün gece. Sabaha hazır olursun. Sen tamamen hazır olana kadar bırakmayacağız."

"Ama senin de okul işlerin var Lane. Sen de ders çalışmak zorundayken bana yardım edemezsin."

Sırıttırıyor, ukala ve kendinden emin, en sevdiğim gülümsemesi, kafasına vururken. "Ben bir Collins'im, bebeğim. Çalışmama gerek yok." Bunu bir göz kırpmayla takip ediyor ve neredeyse bir saniyeliğine rahmimin ölmekte olduğunu unutuyorum.

Bu adam kendi iyiliği için fazla çekici.

"Güzel olmalı." Gülüyorum. "Tamam. Bir banyo yapacağım ve sonra uyanık, susuz ve hazır olacağım."

Dudaklarını alnıma bastırıp öyle nazik bir öpücük konduruyor ki ağlamak istiyorum ve bunun saçma regl hormonlarımdan mı yoksa gerçekten çok tatlı olmasından mı kaynaklandığını gerçekten anlayamıyorum.

Geri çekiliyorum ve banyoya gitmek için kapıya doğru dönmeden önce burnumu çekiyorum. Sonra onu gerçekten terk etmek istemediğimi fark ediyorum.

"Benimle... gelir misin?"

Kaşı kalkıyor. "Seninle banyo yapmak mı?"

Başımı sallıyorum. "Evet, eğer istersen."

"Sanki olmak istediğim başka bir yer gibi, bebeğim."

Daha önce hiç kimseyle banyo yapmadım, ama olmasını istediğim biri varsa, o da odur.

Bütün bunları yaptığına inanamıyorum. Tanrı aşkına, dönemleri Google'da araştırdı ve bana getirmek için her şeyi özenle seçti.

Bu.. romantik.

Viv bunu duyduğunda kalp krizi geçirecek.

Banyoya girdiğimizde Lane suyu açıyor, sonra kapıdan kayboluyor ve elinde iki küçük mum ve bir çakmakla geri dönüyor. Birini banyo tezgahının üzerine, diğerini de küvetin köşesine koyup ikisini de yakıyor, sonra da banyonun ışığını kapatıyor. Mumlar suyun yanında titreşerek banyonun etrafına sıcak, yumuşak bir parıltı yayıyor. Parlak olacak kadar değil, sadece şehvetli ve samimi bir hava yaratacak kadar.

Banyoyu hazırlamayı bitirdiğinde bana dönüyor ve elini saçlarında gezdiriyor. Emin olmadığına ya da sinirlendiğinde yaptığı bir şey olduğunu fark etmeye başladım.

"Sen hazırlanırken ben de dışarı çıkayım mı?"

Başımı salladım. "Hayır. Sorun değil. Senin yanında kendimi rahat hissediyorum Lane."

Başını sallıyor ama geri çekilip banyo tezgahına doğru yürüyor ve ben soyunmaya başlarken ona yaslanıyor.

Eskiden Lane'in önünde çıplak olmak konusunda gergin ve hatta biraz bilinçli olduğum zamanlar olurdu ve regl dönemimdeyken kesinlikle tereddüt eden bir versiyonum olurdu, ama onun yanında rahat olduğumu söylediğimde yalan söylemiyordum.

Bu noktada vücudumu çok iyi tanıyor ve regl dönemim sadece bir yaşam biçimi. Kadınların katlanmak zorunda olduğu başka bir şey. Bunu anlamak için zaman ayırması benim için çok özel.

Kapüşonumun eteklerine uzanıp başımdan geçiriyorum, ayaklarımın dibine atıyorum, sonra şortumu ve gülünç derecede çirkin regl külotumu giyiyorum.

"Bunları görmezden gelin lütfen," diyorum. "Sahip olduğum en utanç verici şey onlar."

"Hayır. Bence o küçük siyah pamuklu külot muhtemelen sahip olduğun en seksi şey." Kaşlarını çatıyor, yanağındaki gamze sırtışıyla birlikte ortaya çıkıyor. "Çok masum."

Yeterince aydınlık olsaydı, yanaklarımdaki kızarıklığı göğsüme kadar görebilirdi, ama loş ııkta görememesi için dua ediyorum. Arkama uzanarak sütyenimin kancasını açıyorum, göğüslerimin serbest kalmasına izin veriyorum, sonra diğer kıyafetlerimle birlikte yere düşmesine izin veriyorum.

Tuvalete oturuyorum ve külotumu kenara atmadan önce tamponu hızla çıkarıp atıyorum.

"Hazır mısın?"

Başını sallıyor. "Önden buyur, bebeğim."

Ayak parmağımı ilk daldırdığımda omurgamdan aşağı bir ürperti akıyor. Ekstra sıcak, tam da sevdiğim gibi. Kokulu suya giriyorum, vücudumu kaplarken inliyorum. Bu tam da ihtiyacım olan şeydi.

Hemen, uzuvlarımda daha gevşek olduğunu hissettim. "Hal?"

"Hm," diye mırıldanıyorum.

"Şu sesi çıkarmayı kesmen gerekecek. Burada pamuk ipliğine bağlıyım."

"Belki de istediğim tam olarak budur."

şerit

Kendimi kontrol etme konusunda iyi olduğumu düşünmek isterdim ama Hallie baloncukların altında burnuna kadar batarken ve dudaklarından nefes nefese bir inilti çıkarken burada durup bunu tamamen yeniden düşünüyorum.

Söz konusu o olduğunda kendime hiç hakim olamıyorum ve bu şu anda çok açık.

Tişörtümü çekiştirerek hızla üzerimdekileri çıkardım ve suya girdim. Onu bacaklarımın arasına yerleştiriyorum, kollarıma daha da gömülürken küçük gövdesi ön tarafıma sıkıca bastırıyor.

Hallie ile birlikte olmak bu kadar kolay olmamalı. Her ne yapmamız gerekiyorsa ondan çok daha fazlasını hissettiren bu anları yaşamak. Son zamanlarda, anlaşmamızın merkezi olması gereken evlenme teklifi geçmişte kalmış gibi geliyor.

Bunu ona söylemedim çünkü... Onun da aynı şekilde hissettiğini bilmiyorum.

Hallie Jo Edwards benim gibi bir adam için fazla iyi. Artık hayattan ne istediğine dair hiçbir fikri olmayan biri. Artık kim olduğunu bile zar zor bilen biri. O tanıdığım en iyi insan ve onu ilk sıraya koyacak, kimsenin ona dokunamayacağı kadar yüksek bir yere koyacak birini hak ediyor.

Yani, lanet olsun, o daha genç.

Üniversitede daha birinci sınıf öğrencisi. Öğrenecek çok şeyi, deneyimleyecek çok şeyi var. Yaşayacak çok şeyi var. Üzerinde anlaştığımız senaryodan farklı bir senaryo hayal etmek benim için çok bencilce.

Bu yüzden bunun bana daha fazlası gibi gelmeye başladığını itiraf etmedim.

Daha fazlasının ne olduğunu bile bilmiyorum. bildiğim onunla sanki.

Daha fazla.

Bekaretini kaybetmesi için bir tekliften daha fazlası. Seks konusunda nasıl rahat olacağına dair derslerden daha fazlası. Hepsinden daha fazlası.

Boğazımı temizleyerek kollarımı ona doluyorum ve kendimi düşüncelerimden kurtarmaya çalışıyorum. "Biliyor musun, daha önce kitap okurken çok ilginç bir şey okudum."

"Hmm," diye uykulu bir şekilde cevap veriyor. Lila boyalı ayak parmakları suyun içinde ayaklarıma sürtünüyor. Lanet olsun, ne zaman bir kızla banyo yaptım ve o kollarımda çıplakken *ayak* oyunu oynadım?

"Orgazmın regl ağrısına iyi geldiği söyleniyor. Çünkü orgazm olduğunuzda vücudunuz dopamin gibi kimyasallar salgılar, bu da doğal bir ağrı kesici görevi görür."

Hallie kahkaha atıyor, lanet olası dünyada en sevdiğim ses, göğsüme karşı. "Kusura bakma ama şu anda kardeşin gibi konuşuyorsun."

Hırlayarak eğildim ve dudaklarımı boynuna yerleştirdim ve kollarımda inleyip kıvrana kadar derisini ısırdım. "Lütfen, Tanrı aşkına, orgazmdan bahsederken bir daha asla kardeşimden bahsetme."

Bir kıkırdama daha etrafımızdaki boşluğu dolduruyor.

"Okuduğunuz çok bilgilendirici bir makaleydi. Çok kapsamlı bir araştırma yapmışsın." Sözlerindeki alaycı tonu duyabiliyorum. "Çok çalışkansı."

"Amacım memnun etmek, bebeğim."

Saçlarına sırtıyorum ve uzun bir iç çekiyorum. Sınavımın canı cehenneme deyip hafta sonunun geri kalanını onunla kilitli bir şekilde geçirmeyi çok isterdim.

Pazartesi. Keşke bu kadar kolay olsaydı.

"Beyzbol oynamazsan ne yapmak istediğini hiç düşündün mü? Profesyonel olarak yani."

Aylardır kendime sorduğum tek soru . Hâlâ bilmediğim bir soru. Keşke . Geleceğin benim için ne anlama geldiğine dair net bir resme sahip olsaydım muhtemelen alacağım kararlar çok daha kolay olurdu.

Hayatımdaki tek sabit, değişmez şey Hallie gibi *geliyor*. Ve onun bunu bilmediğini düşünüyorum.

"Bilmiyorum," diye dürüstçe cevap veriyorum ve kelimelerimdeki duyguyu yutuyorum. "Bazen her şeyi çözdüğümü düşünüyorum ama Cadılar Bayramı gibi hayatın yüzüme patladığı zamanlar da oluyor. Kırık olup olmadığını kontrol etmek için elimin röntgenini çektiirdiğimde ve kırık olmadığını öğrendiğimde karışık duygular yaşadım. Ne kadar boktan bir durum?"

Yüzünü bana dönüyor ve başını göğsümdeki elinin üzerine koyuyor. "Hiç de berbat değil."

"Aslında bir yanım oynamadığım için hayal kırıklığına uğramıştı çünkü oynasaydım oynamak zorunda kalmayacaktım. Eğer oynamıyor olsaydım dünyada istediğim her şeyi yapabilirdim. Bir yanım da diğer yanımla savaş halindeydi. Sezonu kapatmama neden olacak bir sakatlık geçirmekten çok korkuyordum. Profesyonel futbolun geleceğimde olmadığını düşünmem, tüm sezonu dışarıda geçirmek istediğim anlamına gelmiyor. Orada olmamı bekleyen insanlar var. Eğer orada olmazsam koçlarımı, takım arkadaşlarımı ve taraftarları hayal kırıklığına uğratmış olurum."

"Bu çok fazla baskı Lane. Kendine çok fazla baskı uyguluyorsun. Bunların hepsini kendine yükleyemezsin, yoksa ağırlığının altında ezilirsin."

"Bazen öyle hissediyorum," diyorum, sesim sert ve düzensiz çıkıyor. Sözlerime duygu karışıyor. "Bazen bunu sadece babam beni hayal kırıklığına diye yapıyormuşum gibi geliyor. Bunu yapıyorum çünkü takım arkadaşlarım

ulusal bir şampiyonluğu hak ediyorlar. Onlar da en az benim kadar çok çalıştılar ve eğer ben üzerime düşeni yapmazsam, bu onların oraya gitme şansını tehlikeye atar. O zaman menajerim, ben kabul etmeyeceğim halde tüm bunları güvence altına alarak zamanını boşa harcamış gibi hissedecek. Bilmiyorum, Hal."

Tüm bunları yüksek sesle söylemek iyi hissettirdi. Kahretsin, kısmen kendime bile itiraf etmek. Yüksek sesle söylemek çok daha gerçekçi hissettiriyor.

Sanırım bunu yüksek sesle söylemem gerekiyordu. Bazı zor kararların yaklaşmakta olduğu gerçeğinden kaçmayı bırakmak için. Kafamda, bu sezonu atlatmam gerektiğini ve sonra iyi olacağımı gerekçelendirmeye devam ediyorum.

Sezonu atlatırsanız üzerinizdeki baskı azalacak. Hayatınızın geri kalanında ne yapacağınız konusunda daha az köşeye sıkışmış hissedeceksiniz.

En azından benim düşünce sürecim böyle, her ne kadar kusurlu olsa da.

"Annem bana her zaman, kendime karşı sert davrandığımda, kendimi affetmemi söylerdi. Çünkü günün sonunda, verdiği kararlarla yaşamak zorunda olan tek kişi sensin. Kendine biraz merhamet göster Lane. Omuzlarında dünyanın yükünü taşıyan, bazı imkânsız kararlarla karşı karşıya olan bir üniversite son sınıf öğrencisisin. Onların lehine olmayan bir karar vererek birilerini hayal kırıklığına uğratabilirsin ama her şeyi kontrol edemezsin. Başkalarının duygularını kontrol edemezsiniz. Babanız sizi anlayacaktır çünkü her şeyden önce siz onun oğlusunuz. Senin mutlu ve sağlıklı olmanı istiyor."

İçimi çekiyorum, boştaki elimi yüzümde gezdiriyorum. "Haklısın. Sana orgazm yaşatmamla ilgili konuşmaya geri dönebilir miyiz? Bu çok ağır ve birlikte geçirdiğimiz zamana engel olmasını istemiyorum."

Başını sallıyor. "Senin beni orgazm etmeden bahsettiğimizi sanmıyordum, sadece orgazmın regl ağrılarına iyi geldiğinden bahsediyorduk. Bunu kaçırdım mı?"

"Orgazma hayır mı diyorsun yani?" Oturmaya başlıyorum, kıkırdıyor ve sırtım porselene çarpana kadar beni tekrar aşağı itiyor.

"Tamam, tamam, bekle bir saniye. Aslında bunu söylemedim. Ama... dağınık olacak, biliyorsun... çünkü..."

Başımı salladım. "Biraz kandan korkmuyorum bebeğim. Ben bir erkeğim. Biraz kan yüzünden kızının boşalmasını izlemek istemeyen her erkek erkektir..."

Hallie'ye başka birinin dokunmasını asla düşünmek istemediğimden değil.

Yavaşça, Hallie'yi sırtı bana yaslanana kadar kollarımda döndürüyorum, elimi boğazına koydum ve kulağına fısıldarken hafifçe sıktım. "Seni parmaklarımla boşaltmama izin ver."

Parmaklarımdaki basıncı artırıp onu hafifçe sıktığımda fısıldıyor. Elim yavaşça vücudundan aşağıya doğru sürüklüyorum, parmaklarım köprücük kemiğinin üzerinden göğüslerinin tepesine doğru ilerliyor. Sıkı küçük meme uçları, dokunulmak için yalvaran sertleşmiş tepeler. Çekmek. Emilmek. Parmaklarımda gezdirdim.

Göğüslerini ellerimle kavıyorum, önce hassas tepelerini parmaklarımda nazikçe yuvarlıyorum, inlediğinde baskıyı artırıyorum, tüm vücudu bana doğru sarkıyor.

"Sanırım biraz sert seviyorsun," diyorum, demek istediğimi anlatmak için meme ucunu çekiştiriyorum. İnlemeleri odanın içinde yankılanıyor ve sikim kıkırda canlanıyor.

Bu kız. O etraftayken, o nefes nefese iç çekerken ve dikkat etmediğimi düşündüğünde kalçalarını birbirine kenetlerken sertleşmemek mümkün değil.

Diğer elimi kullanarak, elimi karnının düz düzleminden uyluklarına doğru sürüklüyorum ve onları benim için genişçe bastırıyorum. Elim parmaklarım arasına girip onu açana kadar aşağı kaydırduğымda sırtı kavisleniyor.

"Ağrıyor mu, bebeğim?" Fısıldıyorum.

Başını salladığında, parmağımla klitorisine fiske vuruyorum, sonra bana karşı kıvrınmaya başlayana kadar daireler çiziyorum, sessizce daha fazlası için yalvarıyor. Pantolonunu çıkarırken göğsü yükseliyor, orgazma gittikçe yaklaşıyor, ben durduğumda parmaklarım hareketsiz kalıyor.

"Lane," diye inliyor itiraz ederek. "*Lütfen*."

Onu sınıra kadar götürmek, sonra onu reddetmek istiyorum, nefes nefese kalana, altımda kıvranana, serbest kalmak için hıçkırana kadar tekrar tekrar.

Kahretsin, Hallie'den istediğim o kadar çok şey var ki. Henüz hazır olmadığını bildiğim şeyler, ama hazır olduğunda, onu alacağım. Onun tüm ilklerini. Çünkü onlar *benim*. O benim ve bir başkasının ona sahip olma düşüncesi beni kıskançlıktan delirtiyor.

Parmaklarım aşağıya iniyor, dar deliğinin etrafında dönüyor, onu kızdırırken diğer elimle kalçalarını daha geniş açarak bana daha iyi erişim sağlıyor.

"İyi bir kız ol ve parmağımı al. Zor olacak ama yapabileceğini biliyorum bebeğim."

Tek yapmak istediğim onu övmek, ne kadar mükemmel bir kız olduğunu, amının ne kadar güzel olduğunu, açgözlü küçük amının parmağımın etrafında kenetlenmesinin ne kadar iyi hissettireceğini söylemek. Orta parmağımı kullanarak içine doğru kaydırıyorum, başparmağım klitorisinin üzerinde yavaş daireler çiziyor.

Acelem yok. Bunun her dakikasını olabildiğince uzun tutmak istiyorum. Parmağımı geri çekerek onu yavaşça sikmeye başlıyorum. Parmaklarım dağınık ve onunla kaplı, ama bu onun etrafımda ne kadar iyi hissettiğini, parmağım G noktasına sürtünürken bacaklarının titremesini ortadan kaldırmıyor.

"Parmaklarımla dolu hissetmek hoşuna gidiyor mu?" Kulağına karşı mırıldanıyorum, kalçalarım esniyor. O kadar sertleştim ki canım acıyor ama bu Hallie'yle ilgili.

Bu benimle ilgili değil. Tek istediğim onun zevki.

Serbest elim vücudunda geziniyor, yüzünü çerçeveleyiyor ve onu öpebilmek için bana doğru çeviriyor. Onun tadına bakmadan, zevkin her bir zerresini içmeden bir saniye daha dayanamıyorum. Ağzını kendime doğru çeviriyorum ve dudaklarımı onunkilere çarpıyorum.

Hallie'yi öpmek eve dönmek gibi. Uzun süre kaybolduktan sonra gideceğiniz yeri gösteren tabelayı bulmak gibi. Hallie'yi öpmek her şeydir.

O her şeydir.

Onu açlıkla öpüyorum, daha fazlası için aresizim. Dili benimkiyle kucaklaşıyor, beni ağızına alıyor ve boşalmamak için her şeyimi veriyorum. İçine bir parmak daha kaydırırken öpücüğü derinleştiriyorum ve beni daha fazla emerek bana kenetleniyor.

"ok sıkı. Çok mükemmel bebeğim. Parmaklarımlın etrafında kenetlendiğini hissetmeye bayılıyorum," diye mırıldanıyorum dudaklarına karşı, o da ismimi tekrar tekrar söylüyor. "ok iyi bir kızsın. *Benim* iyi kızım."

"İhtiyacım var... İhtiyacım var-" diye mırıldanıyor ve umutsuz bir nefes almak için duruyor. "Bana neye ihtiyacın olduğunu söyle, Hallie."

Ben onu her seferinde daha derine sokup sabit bir ritim yaratırken kalçaları titremeye başlıyor. Onu parmaklarken çıkardığım ıslak ve dağınık sesler banyoda yankılanıyor.

"Gelmek için. Lane'e ihtiyacım var. *Lütfen*." Yalvarıyor ve ben onu reddedemiyorum.

Parmağımı yukarı kaldırarak içindeki noktaya masaj yapıyorum, bu da sırtını kamburlaştırıyor, tırnakları yüzünü bana doğru tutan elini ısırıyor. Boşalırken amcığı parmaklarımı sıkıyor ve haykırıyor.

"Tanrım. Ohhhhhh."

Orgazmını atlatırken bana yapışıyor, ritmim ancak vücudunun gevşediğini ve sonunda bana doğru sarktığını hissettiğimde yavaşlıyor. Parmaklarımı içinden çekip suyun pisliğı durulamasına izin veriyorum.

"İşte benim kızım."

Tatlı, doygun bir gülümsemeyle bana baktığında ve suyun soğuduğunu fark ettiğimde, ikimizi de sudan kaldırıyorum ve duşu ekstra sıcak açıyorum.

Tam sevdiğı gibi.

"Buraya gel," diyorum, şampuan şişesini duvardan almadan önce şmemesi için onu doğrudan suyun altında kendime doğru çekiyorum.

Elime biraz alıp saına sürüyorum, sa diplerine masaj yapmak için birkaç dakika daha bekleyip uçlarına kadar yediriyorum.

"Bugün kendimi fazlasıyla şımartılmış hissediyorum. Teşekkürler Lane."

"Ne zaman istersen," diye mırıldanıyorum.

İkimizin de kabul etmeye hazır olmadığı şey bu. Zaman, sınırsız miktarda sahip olduğumuz son şey.

Bir son kullanma tarihimiz var. İkimiz de olmasını istemesek bile.

OceanofPDF.com

hallie

Lane: Tatil için eve gitmeden önce, seni hafta sonu için götürmek istiyorum. Sadece ikimiz.

Bu kamp değil, değil mi? Böceklerden, yerde uyumaktan ve klimasız ortamlardan nefret ederim.

Lane: Hayır, ama ormanın içinde. Ama tek söylediğim bu. Evet ya da hayır, Hallie Girl.

Evet. Her zaman evet, Lane Collins.

"İlk kez... yatıya kalacağına **İNANAMIYORUM!**" Viv ciyaklıyor, pedikür koltuğunda dönüp bana bakıyor. "Bu hafta sonu kesinlikle olacak. Bunu biliyorsun."

Bekaretimi kaybetmekten bahsediyor ve haklı. Bu hafta sonu Lane'le ön sevişmeyi geride bırakacağımızdan eminim ve dürüst olmak gerekirse? Ölüyorum.

Adam sadece diliyle değil, parmaklarıyla da fena halde yetenekli ve son birkaç haftayı ölümüne kenara çekilerek geçirmiş gibi hissediyorum.

Bunu istiyorum ve artık bakire olmamaya yüzde yüz hazırım. Lane ile seks yapmaya hazırım.

Viv, "Kızlık zarına veda öpücüğü verme zamanı," diye takılıyor. Kızlığımın bozulması konusunda fazlasıyla heyecanlı. "Bu da demek oluyor ki öğleden sonranın geri kalanını seni taze sikilmiş bir şekilde hazırlayarak geçirmeliyiz. Saat kaçta çıkman gerekiyor?"

Apple Watch'uma bakıyorum. "Dört. İki saatlik yol. Eli, Lane'in beni nereye götüreceği hakkında bir şey söyledi mi?"

Başını iki yana sallar. "Hayır. Olsaydı bile sana söylemezdim. Bu bir sürpriz. Bir kez olsun yaşama zamanı, Hallie. Bu senin *yaşam* yılın, unuttun mu? Bırak beyzbol takımının seksi kaptanı, yani en iyi arkadaşının ağabeyi seni müstehcen bir hafta sonu kaçamağına götürsün ve seni emebilir miyim dışında hiçbir soru sormasın-"

Telefonumu ona fırlattım ve tam göğsüne isabet ettirdim. Tanrım, hiç utanması yok. Hâlâ bakire olduğum için utanmıyorum ama bu tüm manikür salonuna bunu yayınlamam gerektiği anlamına .

Tanrım.

İçimi çekerek arkama yaslanıyorum, gözlerimi kapatıyorum ve ayak parmaklarımı yeni ve taze bir mora boyatırken sandalyeden gelen sırt masajının keyfini çıkarmaya çalışıyorum. Lane'in en sevdiği renk gibi görünüyor, bu yüzden bu sefer açık bir lavanta rengi seçtiğim için memnunum.

"Yani, ayak parmakları, ağda, iç çamaşırı mağazası ve bavul hazırlama. Değil mi?"

Kaşlarım havaya kalktı ve gözlerim fal taşı gibi açıldı. "*İç çamaşırı* mı? Hayır. Kesinlikle olmaz. Hayatta olmaz. Böyle bir *şey olmayacak*. Ben iç çamaşırı seven bir kız değilim ve bu düşünce beni ciddi anlamda rahatsız ediyor."

"Hallie," diyor Viv gözlerini devirerek. "Erkekler *çok* basit düşüncelidir. Yani... gülünç derecede basit. Sadece seni seksi bir şeyle görmek istiyor, sonra da onu yırtıp seninle edepsiz bir şekilde oynuyor."

Seksi bir şey.

"Bekle, bana bir fikir verdin. Son dakikada nereden forma alabileceğime bir fikrin var mı?"

Sırıltısı tamamen vahşi ve en iyi arkadaşımdan beklediğim her şey. Aklımda ne olduğunu çok iyi biliyor.

Gerçek Hallie tarzında, geç kaldım. Sadece otuz dakika, yani buna bir zafer diyeceğim. Bekaretini kaybederken ne giyileceğinden tam olarak emin olmadığım için toparlanmam beklediğimden uzun sürdü, bu yüzden... dolabın yarısını topladım. Bilirsin, *her ihtimale karşı*. Hafta sonundan sonra tatil için doğruca eve gideceğiz, bu yüzden bir hafta boyunca evden uzak kalmaya hazır olduğumdan emin olmalıydım.

Sadece birkaç aydır birlikte yaşamamıza rağmen Lane ile aynı evde yaşamamayı düşünmek garip geliyor.

Aslında bu düşünceyi sevmiyorum.

"Hazır mısın?" Lane en sevdiğim yıpranmış beyzbol şapkasıyla kapıdan kafasını uzatıyor. Geriye doğru dönmüştü elbette, çünkü beni vahşileştirmeyi seviyor.

Bu gezegende şapkasını arkaya doğru çevirmiş seksi bir erkekten daha seksi bir şey yoktur. Temelde gri eşofman altı ile eşdeğerdir. Şapka ters çevrildiğinde, açık demektir.

Gece çantamı omzuma atıp ağırlığıyla neredeyse devrilecekken "Evet," diye cevap veriyorum. Tamam, belki de aynı ayakkabıdan dört çifte ihtiyacım yoktu. Seri aşırı paketleyici probs.

Lane kahkahalar atarak yanıma geliyor ve onu benden alıyor, sanki hiçbir ağırlığı yokmuş gibi omzuna kaldırıyor.

"Gitmeden önce Eli'ye veda edeceğim. Arabada buluşalım mı?"

Başını sallıyor. "Evet. Dinlememiz için yeni bir komplo podcast bölümü seçtim bile. *"Tales of the Cryptids."*

Kalbim zaten saatte yüz mil hızla atmıyor olsaydı, kaşlarını imalı bir şekilde sallaması, külot eritici sırtışıyla birleştiğinde aşırı hızda atmaya başlardı.

Dinlememiz için bir podcast mi seçti?

Ben iyi değilim. Bu, sevimli çiftlerle ilgili o şirin TikTok'larda gördüğünüz türden bir şey.

O gittiğinde derin bir nefes çekiyorum, kabaran duygularımı kontrol altında tutmaya çalışıyorum. *Ayır onu, Hallie.*

Mutfağa kadar kendime aynı moral konuşmasını yapıyorum ve Eli'nin tezgâhta yemek yaptığını gördüğümde, en sevdiği Nutella ve fıstık ezmesi, sırtıyorum.

"Dışarı çıkıyoruz." Omzuna çarpıyorum ve o da kolunu bana dolayarak beni kendine çekiyor.

"eğlenceler, ama çok fazla eğlenmeyin."

Bana sataşüyor, ben de kaburgalarına dirsek atıyorum. Ama dürüst olmak gerekirse, eğer ağabeyiyle her şeyi yaptığım için bana bu kadar bok atıyorsa, o zaman bunu kabul edeceğim. Eli'nın Lane ve benimle bir sorunu olmadığı için minnettarım çünkü onunla gerginlik yaşamak berbat olurdu. O benim küçüklüğümünden beri en iyi arkadaşım ve onsuz bir hayat düşünemiyorum.

Hâlâ biz olabildiğimiz için minnettarım. "Üç gün sonra görüşürüz, tamam mı?"

Kıkırdarak omuz silkiyor. "Bilmiyorum, sanırım ben üniversitedeyken ailem taşınmış olabilir."

"Kapa çeneni."

"Orada olacağım, Hal. Her zamanki gibi." Nutella kaplı bıçağı ağzına götürüp uzun uzun yalıyor.

Burnum tiksintiyle kırılıyor. İğrenç.

Hızlıca vedalaşıyoruz ve sonra Lane'in kamyonetine gidip o kapıyı açık tutarken yolcu koltuğuna geçiyorum. Arabaya bindiğinde ve otoyola çıktığımızda, hızla podcast'i açıyor ve bana çocuksu bir sırıtış fırlatıyor.

O kadar yakışıklı ki neredeyse nasıl nefes alacağımı unutuyorum.

Adı açıklanmayan hafta sonu kaçamağımıza doğru yol alırken, Lane'in seçtiği bölüm gerçekten inanılmazdı ve bu bölümle ilgili kendi bölümümüz için araştırma yapmak üzere dizüstü bilgisayarımın başına geçmek için sabırsızlanıyordum.

Ne olduğunu anlayamadan, ağaçların arasına gömülmüş uzun, kapılı bir araba yoluna giriyoruz. Sonbahar dalları ele geçirmiş, yanık turuncu ve kahverengi yapraklar uzun, siyah ferforje demir kapının önünde yere saçılmış.

Gözlerim inanamayarak açılıyor. "Vay *anasını*."

Garaj yolunun aşağısındaki evi zar zor görebiliyorum ama bakılırsa... çok büyük. Bir malikane kadar büyük ve kesinlikle daha önce kaldığım hiçbir şeye benzemiyor.

Lane kamyonetinin camını indirip hızlıca bir kod giriyor ve önümüzdeki ağır kapılar gıcırdayarak açılıp içeri girmemize izin veriyor. Arabayı sürüyor ve birkaç saniye sonra kapıların arkamızdan kapandığını görmek için geriye bakıyorum.

İlk fark ettiğim şey uzun, duvardan duvara pencereler. Evin zemin katından üçüncü katına kadar sıralanıyorlar ve güneş doğduğunda içerideki ışığın nefes kesici olduğunu hayal ediyorum. Umarım o pencerelerden birinin tam önünden güneşin doğuşunu izleyebilirim. Evin dış cephesi tamamen siyah, vurgu için endüstriyel borular kullanılmış ve şık ama rahat bir kabin gibi görünmesi sağlanmış.

Bu sadece bir *malikane* oluyor.

Önemli bir şey değil.

Kamyonu park edip iniyor, sonra etrafımda dolaşıp alaycı bir sırıtışla kapımı açıyor. "Ne düşünüyorsun?"

"Hâlâ şoktayım, gerçekten mi?" Dışarı çıkıp geniş araziye bakarken düşüncelere dalıyorum. "Piyangoyu kazandın da söylemeyi mi unuttun?"

Gülerek kapıyı kapattı. "Hayır.

Bilseydim . Burası Reese'in ailesinin evi. Hiç , o yüzden hafta sonu için bana teklif etti."

Lanet olsun.

"Reese'in şey olduğunu bilmiyordum..."

"Zengin mi?" diye soruyor. "Evet, *zenginler*. Özel jet gibi bir şey. Reese bunu gerçekten yayınlamıyor. Ailesinin parası olduğunu söylüyor, kendisinin değil."

"Vay canına."

Lane arka kapıyı açıyor ve çantalarımızı çıkarıyor, sonra dönüp elimi onun elinin içine sokmadan önce kapıyı kapatıyor.

"Hadi gidip bakalım."

Başımı sallayıp arkasından gidiyorum.

Kapıda başka bir tuş takımı var ve o numaralara bastıktan sonra açılıyor ve beni içeri çekiyor.

Bir an için Reese'in bu gizli... güven fonu bebeği olduğu ve şu anda bu kadar büyük ve güzel bir evin fuayesinde durduğum için biraz şok oldum...

Hatta Lane ile tüm hafta sonu boyunca burada yalnız olduğum için daha da fazla.

Çantalarımızı fuayenin sonundaki merdiven boşluğuna bıraktıktan sonra evi kontrol ediyoruz ve en az yedi yatak odası ve belki de daha fazla banyo olduğunu hemen fark ediyoruz. Her şey o kadar güzel ki, bir Hallie anı yaşar ve tamir edemeyeceğim ve kesinlikle değiştirmeye gücümün yetmeyeceği bir şeyi kırarsam diye dokunmaya biraz korkuyorum.

"Rahatla bebeğim. Sana ebeveyn yatak odasını göstereyim," diyor ve beni ikinci kattaki koridorun sonundaki kapıya doğru sürüklüyor. İçeride koyu zümrüt rengi bir yorgan, uyumlu yastık ve şemsiyelerle donatılmış geniş bir California king yatak var. Mobilyaların hepsi koyu selvi ağacından, koyu zümrüt vurgularla kontrast oluşturuyor ve gözlerimi yıldızlara dikmeme neden oluyor.

Muhteşem olmuş. İlginç vurgularımı da eklerseniz, bu benim hayalimdeki ev.

"Bu çok güzel." Ciyaklayarak ayakkabılarımı çıkarıp yatağa doğru yürüdüm ve pelüş şiltenin üzerine uzandım. "Aman Tanrım. Burası cennet gibi. Bulut gibi, cidden."

Lane kapının pervazına yaslanmış, kollarını göğsünde kavuşturmuş, nefis pazularını gösterirken sırtıyor. Bu adama bakmaktan asla bıkmam.

Yanımdaki yatağı okşuyorum ve o başını sallıyor, bakışları kararıyor. "Üzgünüm bebeğim, ama bu gece için planlarım var ve seninle o yatağa girersem gerçekleşmeyecek."

Doğru. Evet. O planların bu yatakla ilgili olmasını istemiştin.

"Tamam." Garip bir şekilde gülerek doğruluyorum. "Bana bu planlardan bahsetmek ister misin?"

"Başka bir sürpriz."

Sürprizleri ne kadar sevsem de, onunla baş başa kalmaya hazırım. Sadece ikimizin olduğu anların tadını çıkarmak için.

"Tamam, Viv'i arayıp geldiğimizi haber vereceğim ve sonra da ona dinlediğimiz bölümü anlatacağım. Cidden sabırsızlanıyorum."

Adımlarını hızlandırarak yatağın üzerine eğiliyor ve tek kelime etmeden beni öpüyor. Dudakları yüzümü kaplarken elleri yüzümü çevreliyor ve hiçbir uyarıda bulunmadan ciğerlerimdeki tüm havayı alıyor.

Öpüşmeyi derinleştirmeye çalıştığımda, dilini benimkine dolanırken emdiğimde, ağzını ayırıyor ve göğsü kabarak geri çekiliyor.

"Siktir, Hal. Sonra görüşürüz. Tamam mı?"

Dudağımı ısırarak başımı sallıyorum. "Sonra görüşürüz."

Ben hazırım ve Lane'in olmanın nasıl bir şey olduğunu bilmeden bir saniye daha kaybetmek istemiyorum.

Sonraki bir saati dizüstü bilgisayarımda makaleleri okuyarak ve Viv'le üzerinde anlaştığımız bir sonraki programımız için notlar alarak geçiriyorum. Buraya sağ salim geldiğimizi ve ormanın derinliklerinde olsam da aslında Koca Ayak tarafından kaçırılmadığımı kontrol ettikten ve ona bildirdikten sonra, mola sırasında ailemin evinde kayıt yapmaya karar veriyoruz.

Alt katta mutfakta Lane'in sesini duyuyordum ve şimdi lezzetli bir şeyler pişiyor çünkü son bir saattir kokusunu alabildiğim tek şey bu ve midemin guruldamasına neden oluyor. Açlıktan ölüyorum ve bu araştırma ciddi bir beyin gücü gerektiriyor.

Dizüstü bilgisayarımı kaldırmadan önce, geçen haftaki bölümle ilgili son yorumlarımızı kontrol ediyorum, her zamanki gibi birkaç yorumumuzu fark ediyorum ve cevap veriyorum. Sonra, beklediğim yoruma geldim.

ALIENSRREAL: HER ZAMANKI GIBI HARİKA. BU
KONUDAKI DÜŞÜNCELERİNİZİ DUYSUN İSTERİM.

Yoruma genel bir teşekkürle karşılık veriyorum ve iyi bir önlem için bir gülen yüz ekliyorum, sonra dizüstü bilgisayarımı kapatıyorum ve büyük spiral merdivenlerden aşağı iniyorum, Lane görüldüğünde parmaklarım korkuluk boyunca ilerliyor. Kendi kendine mırıldanıyor, fırını kapatırken önlüğünü beline dolamış.

"Merhaba," diyorum sahanlığa çıktığımda. "*Bu* benim sürprizim mi?"

Sırıltısı bulaşıcı ve gülümsemem hiç düşünmeden genişliyor. Tanrım, Lane'in bu halini seviyorum. Rahat, kaygısız, *mutlu* versiyonunu.

"Bir parçası. En sevdiğin şeyi ben yaptım." Gözlerim büyüdü. "Kerevit turtası mı?" Başını salladı.

Aman Tanrım.

Kerevit turtası yapmasının tek bir yolu var... "Tarif için anneni aradım."

"Ona söyledin mi... biz... uh," diye kekeliyorum. Tanrım, sanırım kusacağım.

Kerevit turtasını ne kadar sevsem de... annem... Lane ve ben... bekle... *babam*.

AMAN TANRIM.

"Hallie, hayır. Tanrım. Ona sadece tarifi istediğimi söyledim çünkü akşam yemeği benim gecemdi."

Rahatlama göğsümü dolduruyor, midemdeki sıkışmayı yavaşlatan fiziksel bir his. Tanrıya şükür.

Bu dünya tarihindeki en garip konuşma olurdu. Sadece Lane ve benim birlikte olmamız değil, aslında birlikte olmamamız, sadece seks yapmamız.

Henüz değil ama bu gecedan itibaren olacağız. En azından şu *anda* bu gecenin o gece olması için dua ediyorum.

"Aramızda olanları sen olmadan ya da en azından önce seninle konuşmadan asla tartışmam. Şimdi, akşam yemeği hazır olmak üzere. Aç mısın?"

Başımı salladım.

"Ne zamandan beri yemek yapmayı öğreniyorsun?" Süslü, koyu ahşap mutfak masasına otururken soruyorum. Tabaklar, bardaklar, mutfak eşyaları ve peçetelerle iki kişilik masayı çoktan hazırlamıştı. "Seni hiç yemek pişirirken gördüğümü sanmıyorum ve üç aydır seninle yaşıyorum."

"Çok fazla yemek yapmıyor olmam, nasıl yapılacağını bilmediğim anlamına gelmiyor bebeğim. Sadece basit şeyler hazırlamayı tercih ediyorum. Tavuk. Hindi kıyması. Yulaf. Diyetimi oldukça temiz tutuyorum, böylece beyzbol için formda kalabiliyorum." Omuz silkiyor. "Sık sık ağır yağ ve karbonhidrat yeme fırsatım olmuyor, ki tesadüfe bakın ki en lezzetli şeyler de bunlar."

Bu doğru. Her sabah antrenmandan sonra protein karışımları hazırladığını gördüm ve hareket halindeyken sürekli bir şeyler atıştırıyor ama hiçbiri çok yağlı değil.

Diğer yandan ben... Pizza ve iyi niyetle hayatta kalıyorum.

Biz konuşurken bir fırın eldiveni takıyor ve fırından dumanı tüten sıcak turtayı çıkarıyor. Kokusunu aldığımda ağzım sulanıyor ve midemden sesli bir hırıltı geliyor, bu da Lane'in turtayı tabaklamaya başladığında gülmesine neden oluyor.

Saniyeler sonra, gezegendeki en sevdiğim yemeklerden oluşan bir tabak önüme kondu.

Tanrım, inanılmaz kokuyor. Kabuğu mükemmel altın sarısı. Lane'in bana katılmasını bekliyorum ve sonra çatalın etrafında inleyerek ilk ısırığı alıyorum.

"Aman Tanrım. Bu inanılmaz. Tadı aynı anneminki gibi Lane. Çok gurur duyardı."

Sırıttıyor. "Memnun oldum. Sanırım bunu daha sık yapmalıyım. Yani senin için pişirmeliyim. Eğer böyle sesler çıkarmaya devam edersen."

Gözlerimi devirerek alay ediyorum. "Kapa çeneni. Cidden, sahip olduğunu bilm gizli bir yeteneğin var. Bu çok iyi."

"Teşekkür ederim."

Birkaç dakika sessizce yiyoruz, ikimiz de önümüzdeki lezzetli yemeğe odaklanmış durumdayız ve ikimiz de bitirdiğimizde, başka ne planladığını merak ediyorum.

"Peki, tüm bu hafta sonunu planladığınıza göre, sırada ne var?"

Omuz silkiyor. "Sen nasıl istersen, bebeğim. Sadece sana pişirmek istedim. Jakuzileri var... eğer girmek istersen? Bu gece hava biraz serin."

"Kesinlikle. Gidip takımımı alayım mı?"

"Bunların hepsini temizleyeceğim. On dakika sonra orada buluşalım mı?"

Başımı sallıyorum, sandalyemden kalkıyorum ve öne doğru eğilip dudaklarımı onunkilere bastırıyorum.

Onunla her zaman böyledir. Kolay. Zahmetsiz.

"On dakika sonra görüşürüz." Parmaklarımı çenesinde gezdirirken uçlarının altında titrediğini hissediyorum ve gülümsüyorum.

Onun benim üzerimde bıraktığı etkinin aynısını benim onun üzerinde bırakmamı seviyorum.

şerit

Jakuzideki **SU** mükemmeldir ama Hallie'nin giydiği yıldızlarla kaplı siyah bikini kadar mükemmel değildir.

Bu andan sonra, üzerinde birkaç parça siyah kumaştan başka bir şey olmadığı anısının sonsuza dek aklımda kalacağından eminim. Ölene kadar gördüğüm her rüyanın yıldızı o olacak. Ve o zaman bile, gerçekte kıyaslandığında hiçbir şey olmayacak.

"Hallie Girl, çok güzelsin, bunu biliyor musun?" Sırtını jakuzinin duvarına dayayarak karşıma yerleşirken söylüyorum. Aramızda boşluk var ve bundan ne kadar nefret etsem de bu gerekli.

Birçok nedenden dolayı, ama en çok da sadece çok güçlü olduğum ve hayatımda hiçbir şeyi onu istediğim gibi istemediğim için.

Aynı anda hem canlandırıcı hem de korkutucu. Birini bu kadar çok istemek.

"Teşekkür ederim."

Yanakları kıpkırmızı ve muhtemelen sıcak küvetin sıcaklığı ile benim iltifatımın karışımı. Birlikte geçirdiğimiz onca zamandan sonra bile, onu övdüğümde hâlâ utanıyor, sanki söylediklerime gerçekten inanmıyormuş gibi.

Keşke ona her baktığımda benim gördüklerimi görebilseydi. Hissettiklerimi hissedebilseydi.

Sadece bir anlığına, benim gözlerimden kendisini görebilmesini diliyorum.

O zaman aklında asla başka bir şüphe olmayacaktı. Ona olan arzumu asla sorgulamayacak ya da onun yaptıklarından hoşlanıp hoşlanmadığımı merak etmeyecekti.

O ilk geceki kız değil, ama bazen utangaç Hallie'nin bakışlarını yakalıyorum.

"Beni buraya getirdiğin için teşekkür ederim Lane." Parlak bir şekilde gülümsüyor ve bunun gücü doğrudan göğsüme çarpıyor. "Burası inanılmaz bir yer ve okul stresinden sonra tam da ihtiyacım olan şeydi. Ve burada seninle olmak..." Sözleri kesiliyor.

Ondan uzak kalmaya bir saniye daha dayanamıyorum, bu yüzden uzanıp suyun altından elini tutuyorum ve kucağıma oturana kadar onu çekiştiriyorum.

"Hey," diye mırıldanıyorum başparmağım çenesinde gezinirken, bakışlarım onunkileri tutuyor. "Burada seninle olmaktan daha çok tercih edeceğim başka bir yer yok bebeğim."

"Tamam, güzel. Aynı fikirde olduğumuza sevindim." Gülümsüyor. "Yani... buradayız... yapayalnız... ormanın ortasında..." Kalçaları hareket ediyor, sikimin üzerinde kayıyor, ki bu kız söz konusu olduğunda kendimi hiç kontrol edemediğim için zaten sertleşmeye başlamıştı. Öne doğru eğilip dudaklarını benimkilere değdirerek bana eziyet ediyor ve sonra geri çekilip alt dudağını ısıyor. "Bu büyük... boş evde... Zaman geçirmek için ne yapmalıyız?"

Cilveli gülümsemesi, sesinin alaycı tonu ve o büyük, mavi geyik gözleri beni benden alıyor.

Sikeyim. Ben. Hallie'den hoşlanmamın birçok yolu var, ama bu? Hiç şansım yok.

Elim ensesindeki nemli saçlara kayıyor, ipeksi saç tellerine dolanıyor ve boğazının sütununu ortaya çıkarmak için başını geriye doğru çekiyorum.

"Bilmiyorum, Hallie," diye mırıldanıyorum dudaklarımı zaten sıcak olan tenine bastırmadan önce. Dilimi boynu boyunca sürüklüyorum, dişlerimi nabız noktasına sürüyorum. "Sanırım hayal gücümüzü kullanmamız gerekecek?"

Dudaklarım gittikçe alçalıyor, dilim teninde bir yol izliyor, ta ki göğüslerinin tepesine ulaşana kadar, o minik üçgenlerin tepesinden bakıyor. Arkasına uzanıyorum ve ipi çekerek kumaşın serbest kalmasını sağlıyorum. Başparmaklarım göğüslerinin alt kısmında geziniyor ve nefesi kesiliyor.

Kahretsin, göğüslerine bayılıyorum.

Ağır ve dolgun ama ellerime mükemmel bir şekilde sığacak kadar küçük, her biri sert ve gergin, dudaklarım için yalvaran küçük pembe meme uçlarıyla taçlandırılmış.

Porselen tenine karşı pembenin en güzel tonu.

"Kahretsin, bunlara bayılıyorum," diye mırıldanıyorum, başımı eğip dudaklarımı hassas tomurcuğun üzerine kapatıyorum, ağzıma alıp dişlerimin arasında yuvarlıyorum. "Çok güzeller amına koyayım."

Hallie'nin parmakları saçlarımı çekerek sırtını dikleştiriyor ve göğsünü ağzıma dayayarak dudaklarımın gülümsemeye dönüşmesine neden oluyor. Onu çılgına çevirmeye bayılıyorum.

Sadece ağzımla onu uçurumun kenarına itip itemeyeceğimi görmek istiyorum. Bir deney, "derslerimizden" biri daha.

Hallie ile olan bu *anlaşmanın* en güzel yanlarından biri de bu. Onun vücuduyla ilgili tüm bu şeyleri ilk keşfeden benim. Ona bu şekilde dokunan, çalındığında şarkı söyleyen kısımlarını öğrenen ilk ve tek erkek benim. Parmaklarımı teninin üzerinde o kadar çok gezdirdim ki, birlikte olmadığımız zamanlarda bile teninin verdiği hissi ezberledim. Parmak izlerim gözle görülmeyen ama onun her bir santimini tanımak için harcadığım zamanın bir kanıtı olan izler bıraktı.

Parmaklarım omurgası boyunca ilerlerken, meme ucunun hassas tepesini dilimle çevreliyorum ve her çekişimde inleyene kadar dilimi gezdiriyorum.

"Lütfen... Ben..."

Ağzımı göğsünden ayırıp geri çekiliyorum ve gözlerine bakıyorum, ağırlaşmış ve arzuyla büyümüş. "Beni acele ettirme, Hallie Girl. Ben

Bunu hafızama kazımak zaman alıyor. Kendimi bu bedene adadım."

Gölüyor, sesi kaba ve düzensiz, ihtiyaç dolu. "Öyle misin?"

"Mhm." Kulağının altındaki hassas noktayı öpüyorum ve tenine karşı mırıldanıyorum, "Kendini çok adadın. Ve şu anda tek düşünebildiğim seni yüzüme boşaltmak."

Soğuk bir esinti etrafımızda dönerken kollarımda titriyor ve tüyleri diken diken oluyor.

"Üşüdün mü bebeğim?"

Başını sallıyor ve ılık suyun derinliklerine gömülüyor. Çoğunlukla ona duyduğum arzu yüzünden içim dışıma çıkıyor, bu yüzden sıcak küvete girdiğimizden beri sıcaklığın birkaç derece düştüğünü fark etmedim.

"Hadi içeri girip ısınalım."

Başını sallıyor ve ben de onu kucağıma alarak ayağa kalkıyorum. Ben jakuziden çıkıp güverteden arka kapıya doğru yürürken, o da ellerini enseme dolaştırıp bana tutunuyor. İçeri girdiğimizde, onu kollarımda tutmaya ve ana süite taşımaya karar verdim.

Reese ile daha önce de burada bulundum ama ana odada değil, bu yüzden bugünden önce banyonun lavaboların karşısındaki duvar boyunca tavandan tabana aynalarla kaplı olduğu hakkında hiçbir fikrim yoktu.

Hallie'yi dikkatlice ayağa kaldırıp duşa giriyorum ve en sıcak ayara getirip duşun kapısını kapatıyorum.

"Seni bundan kurtarmalıyım." Dudaklarım şeytanca kıvrılıyor. Elbette Hallie'nin ıslak bikini altlarıyla, neredeyse çıplak donmasından endişe duyuyorum ama aynı zamanda onu bikini altlarının dışında görmek için de can atıyorum.

Parmaklarım külotunun bel bandı boyunca ilerliyor, hafifçe aşağıya iniyor ve pürüzsüz tenini okşuyor.

"Bunu miyim?" Ben soruyorum.

Ben sırlıklam kumaşı kalçalarından aşağı indirirken Hallie başını sallıyor ve dişlerini dudağında gezdiriyor. Alt kısımları ayaklarının etrafında toplandığında

Onları, zarif Koca Ayak bilekliği ve göbeğindeki uzaylı şeklindeki küçük göbek halkası dışında hiçbir şeyle bırakmadı.

Ellerimle ona dokunmak yerine bir adım geri çekiliyorum, gözlerim yavaşça vücudunu tarıyor, ayrılmış dudaklarından başlıyorum. Dili dışarı fırlıyor ve öpücüklerimden dolayı dolgun ve kırmızı olan dudaklarını ıslatıyor. Bakışlarım daha aşağıya, aldığı her nefeste kabaran göğsüne iniyor, küçük, sıkı meme uçları yukarı kalkmış, sadece ağzımı bekliyor.

Lanet olsun, mesafeyi kapatıp onları emmemek için içimdeki her şeyi kullanıyorum ama karnının düzlüğüne, kalçasının yumuşak kıvrımına ve uyluklarının arasındaki küçük üçgene kadar incelemeye devam ediyorum. O kadar pembe ve güzel ki. Klitorisinin en küçük parçasını görebiliyorum ve inleyerek sikimi ayarlamak için şortumun içine uzanıyorum.

Sadece ona bakarak bile çok sertleşiyorum ve sonunda onun içine girdiğimde nasıl dayanacağıma dair hiçbir fikrim yok.

Kelimenin tam anlamıyla mükemmel. Hallie Edwards bir rüya. "Lanet olsun, Hallie," diye boğuluyorum.

Aramızdaki mesafeye rağmen yanaklarının ısındığını görebiliyorum. "Ne?" Kendini korumak için kollarını göğsünün üzerinde kavuşturuyor ve işte o zaman ona dokunmadan bir saniye daha geçiremeyeceğime karar veriyorum.

"Kendini örtme," diyorum, önüne geçip bileklerini ellerimle hafifçe kavrayarak yanlarına indiriyorum. "Sana bakmaktan asla bıkmayacağım, Hallie. Heyecanlandığında yüzünün kızarmasını, sana iltifat ettiğimde boynundaki nabzın atmasını ya da benim için dağıldığında nasıl görüldüğünü izlemekten asla bıkmayacağım."

Ellerim belini buluyor ve onu kendime doğru çekiyorum, boştaki elimle çenesini bana doğru çeviriyorum.

"Sana kadar mükemmelliği hiç tanımamıştım," diye fısıldıyorum alnımı onunkine yaklaştırarak. "Öyle bir şey yok sanıyordum ama sen var olduğunun canlı kanıtısın, Hallie Girl."

Tekrar kızarıyor, saçlarını kulağının arkasına sıkıştırırken kolları boynuma doğru uçuyor ve beni sıkı bir sarılmanın içine çekiyor.

Bir saniyeliğine, sadece... var oluyoruz. Başka biriyle hiç yaşamadığım bir şeymiş gibi hissettiren bir anda birbirimize tutunuyoruz. Hallie'nin bana yaşattığı pek çok ilk var, ama onun da bana yaşattığı birkaç tane olduğunu bilmiyorum.

Cinsel yönü dışında bir kıza gerçekten değer vermek gibi.

Geri çekildiğimde, onu aynaya doğru yönlendiriyorum ve önüme yerleştiriyorum. "Kendine bir bak." Bakışlarım vücudunda gezinirken dudaklarımı yalıyor ve bir başkasından kadar etkilenebileceğime inanamayarak başımı sallıyorum.

Gözleri ellerimi takip ederek yansımasından aşağıya kayıyor ve yutkunuyor, boğazı gözle görülür bir şekilde titriyor. Duştan çıkan buhar camı buğulandırmaya başlıyor, yoğun nem ikimizin de vücudunu terden kayganlaştırıyor.

Göğüslerini ellerimle kavriyor, başparmaklarımı gergin tepelerinde gezdiriyorum. Onları parmaklarımın arasında yuvarlarken, çekiştirirken ve alay ederken nefesi duyulabilir bir şekilde kesiliyor. Dudaklarım boynunu bulup derisini emdiğinde inliyor ve gözleri kapanıyor.

"Gözlerini benden ayırma," diyorum, sesim arzudan boğuklaşıyor. "Benim gördüğümü görmeni istiyorum, Hallie. Kendini benim gözlerimden görmeni istiyorum."

Ellerimi karnından aşağı kaydırarak, parmaklarımı yavaşça yarığına kadar takip ediyorum ve onu çoktan ıslanmış buluyorum. Bir parmağımı ıslaklığın içinde gezdiriyorum ve parmağımın ucu klitorisine değdiğinde elleri enseme doğru uçuyor.

Nem bir battaniye gibi etrafımızdaki havada asılı duruyor, buhar her yüzeyi kaplıyor ve lanet olası bir ateş rüyası gibi hissettiriyor. Parmağım onun sularıyla kayganlaşmış, tatlı kıcı kıvranırken sikime bastırıyor.

"Bana bak," diyorum.

Parmaklarımın arasında klitorisini hafifçe çimdiklediğimde gözleri fal taşı gibi açılıyor ve dudakları aralanıyor. "Ne kadar güzel olduğuna bir bak. Kızarmış ve parmaklarım için hazırsın." Parmaklarımı yarığından kaydırıyorum ve dudaklarımı kulağının kabuğuna kadar takip edip fısıldıyorum, "Kendine dokun Hallie ve aynadan izle."

Gözleri hafifçe açılıyor ve tereddüt ediyor. Ama bir süre sonra elini bacaklarının arasına kaydırıyor.

"FaceTime'dayken ne yaptığını göster bana. Kendini nasıl boşalttığını göster."

Orta parmağını kullanarak yavaşça klitorisine vuruyor. Hareketleri ürkek ve telaşsız, parmağının her bir çemberi nefesinin biraz daha hızlı çıkmasına neden oluyor.

"Tanrım," diye haykırıyor, bacakları titremeye başladığında bana yaslanırken gözleri kapanıyor.

Yer aynasının yanındaki büyük pelüş halı boyunca bizi yere yatırıyorum, onu sırt üstü yatırıyorum, sonra uyluklarının iç kısmını kavıyorum, onu benim için açıyorum. Onun kendine dokunuşunu görmek ne kadar hoşuma gidiyorsa, ben de onun tadına bakmak istiyorum. Onu *tatmalıyım*.

Öne doğru eğilip onu uzun, durgun bir şekilde okşarken amcığı pembe ve uyarılmışlığıyla parlıyor.

Yüzü hâlâ aynaya dönük, kazara değil. "Beni amını yerken izlemeni istiyorum, Hallie. En sevdiğim yemeği nasıl yediğimi izle."

Başımı tekrar aşağıya eğerek dudaklarımı klitorisinin etrafına kapatıyorum ve parmağımla girişiyle alay ederek emiyorum. Dilimin ucuyla klitorisine fiske vuruyorum, kıvranırken onu sabit tutmak için elim karnında geziniyor. Çılgılık atarken bile gözleri yansımasına yapışmış, onu ele geçirilmiş bir erkek gibi yutmamı izliyor.

Parmağımla onun içinde pompalıyorum, dilimle klitorisini tekrar daire içine alırken G noktasını okşamak için bağlıyorum.

"Lane," diye bağıyor, bir eli başıma doğru uçuyor, parmakları saçlarımda dolanıyor ve diğer elim parmaklarımdan arasında meme ucunu çimdiklemek için kayarken kalçalarını ağızıma doğru sallıyor.

Duştan fişkırان suyun sesi, parmaklarımla onu becerirken çıkardığım erotik sesi bastırmaya yetmiyor. Onun uyarılmışlığı parmaklarımla ve ağızımı kaplıyor, içimde ilkel ve sahiplenici bir şey uyandırıyor.

Bir parmağımla daha amına sokuyorum ve o kadar sıkı, o kadar ıslak ki etrafımda kenetleniyor.

"Lanet olsun, Hallie," diye nefes alıyorum klitorisini biraz daha yalamadan önce. Çok yakın - bunu etrafımda sıkılaştımasından, orgazmı arttıkça kalçalarının yüzüme çarpmasından hissedebiliyorum. Nefes alış verışı düzensiz, ben klitorisine yapışıp sertçe emerken parmakları saçlarımla sıkıca çekiştiriyor, parmaklarımla onu sabit bir ritimle beceriyor. İnliyor ve titremeye başladığını hissedebiliyorum, bacaklarını başımın etrafına kapatmaya çalışırken titriyor.

"Yüzüme gel, Hallie. Spermelerini dilimde tatmak istiyorum," diye mırıldanıyorum amına doğru.

Parmaklarımla tekrar içine soktuğumda sırtı kavisleniyor ve amından parmaklarıma daha fazla nem bulaştığı için haykırıyor. "Bu çok... Ben..." Başını iki yana sallıyor ve göğüslerini sıkıyor ve aniden amının parmaklarımdan etrafında kasıldığını hissediyorum. "Çok yoğun... Yapamam. Bu..." Gözleri parlıyor ve kelimeleri karmakarışık. O kadar çok nefes alıyor ki, zorlukla çıkarabiliyor. "Lane... Lane... Lane... Aman Tanrım, sanırım işeyeceğim..."

Siktir, siktir. Siktir. O... Kahretsin, o.

"Hayır, bebeğim, fişkırtacaksın," diye muzaffer bir edayla törpüledim.

Ve lanet olası pantolonumun içine boşalacağım.

Dilimi klitorisi boyunca gezdiriyorum, parmaklarımla yukarı kaldırıyorum, G noktasına daha hızlı masaj yapıyorum ve şiddetli bir çığlıkla boşalıyor.

"Oh... Oh... *Tanrım.*"

Parmaklarımın etrafında sıkılaşıp kasılırken, yüzümü ıslatırken amını kucaklıyorum. Hayatımda hiç bu kadar tahrik olmamıştım. O kadar sertleştim ki fiziksel olarak acıyor.

"Aynen böyle, Hallie. Çok iyiydin bebeğim, aynen böyle," diyorum amını okşarken. Ancak dokunuşuma karşı kasıldığında, orgazmından dolayı hassaslaştığında, nihayet sırlıslıkla parmaklarımı onun içinden kaydırıyorum.

Gözleri aynada benimkilerle birleşiyor ve yüzünü kapatarak irkiliyor. "Çok utandım. Aman Tanrım... İnanamıyorum..." diye mırıldanıyor bilinçsizce ellerinin içine.

"Bebeğim, utanacak ne var? Bu hayatımda gördüğüm en ateşli şeydi. Hiç şüphe yok."

Aynada kendine bakmak için parmaklarını aralıyor ve sonra bana bakıyor. "Bunu yapabileceğimi bile bilmiyordum. Yani, pornolarda görmüştüm ama..."

Dudaklarım kendini beğenmiş bir sırıtışa dönüşüyor. "Benim için bir ilk daha, Hallie Girl."

Oturur pozisyona geçip, şortumun önünü delmek üzere olan sikimi ayarlıyorum ve bakışları ona kayıyor.

Yüz ifadesi açılığa dönüşmeden önce gözleri sikimde oyalanıyor. Bakışlarını benimkilerle buluşturmak için kaldırdığında, göz bebekleri şişmişti. "Peki ya sen?"

Omuz silktim. "O seninle ilgiliydi, benimle değil."

Dirseklerinin üzerine kalkıp oturma pozisyonuna geçiyor, ellerini yüzüme götürüyor ve parmaklarını çenemde gezdiriyor.

"Seks yapmak istiyorum. Ben hazırım."

Muhtemelen itiraf etmek çok ezikçe, bu yüzden yüksek sesle söylemeyeceğim, ama kalbim göğsümde hızlanıyor, ki bu tanıklık etmek için yeterince kutsanmış olduğum şeyden sonra tamamen imkansız görünüyor. Ama öyle. Çok sert çarpıyor.

"Emin misin?"

Gözlerimin içine bakarak tatlı tatlı gülümsüyor ve kendinden emin bir sesle başını sallıyor. "Hayatımda hiçbir şeyden bu kadar emin olmamıştım."

OceanofPDF.com

hallie

KELİMELER, sahip olduğumu hiç fark etmediğim bir güvenle dudaklarımdan dökülüyor. Lane bana böyle hissettiriyor.

Güçlü, seksi, cesur.

O benim bu parçamın kilidini açana kadar kendimi asla hayal edemeyeceğim şeyler.

İlk günden beri bana saygı ve hürmetten başka bir şey göstermedi ve ona bunu vermekten başka istediğim bir şey yok. Bunu *kendime* vermek.

"Daha fazla beklemek istemiyorum," diye fısıldıyorum, parmaklarımı ensesinde gezdiriyor, dağınık saçlarıyla oynuyorum. Delici yeşil gözleri benimkileri tutuyor ve sanki zaman duruyor. Gerçekten de sanki doğrudan içimi görebiliyormuş gibi hissediyorum. "İstiyor musun?" Soruyorum, umutlu bekleyişim yüzünden kelimelerim aceleye geliyor.

Konuşurken elleri yüzümü çevreliyor, sesi sert. "Tabii ki seni istiyorum, Hallie Girl. Seni ne kadar çok istediğimi tahmin bile edemezsin. Sadece tamamen emin olmanı istiyorum."

"Eminim," diyorum tereddüt etmeden, ayağa kalkıp önünde duruyorum. Dudaklarını yalayarak öne doğru eğiliyor ve karnıma en yumuşak, en şefkatli öpücüğü konduruyor, bir diğeri kalça kemiğime, bir diğeri göbek deliğimin altındaki yumuşak deri boyunca. Burnunu ve ağzını kalçalarımdan amıma kadar gezdiriyor, beni içine çekiyor, akıllara durgunluk veren orgazmımın kanıtlarını

hala içimden sızıyor. Dilini tenimde gezdiriyor, ardında beni içten içe yakan ateş gibi bir iz bırakıyor. Dudaklarını tenime her bastırışında daha da parlayan, daha da ısınan bir ateş, dayanılmaz hissedene kadar alevi körüklüyor. Sanki onun dokunuşu olmadan ölebilirmişim gibi.

İçimde bir kez daha uyarılma sarmalı oluşurken karnımda ısı birikiyor.

Karnımdan göğsüme kadar uzanan bir yolu öperek, kalçalarımın arasında yeni bir nem toplanmaya başlayana kadar meme uçlarımı yalayarak, emerek, kemirerek zaman geçiriyor. Yarattığı acıyı dindirmek için bacaklarımı birbirine bastırıyorum.

Dudaklarıma doğru ilerleyip onları nefesimi kesen cezalandırıcı bir öpücükle yakaladığında, vücuduna tırmanmaya hazırım. Beni ayaklarımdan kaldırıyor, parmaklarım ensesindeki saçlara dolanırken bacaklarım onun ince beline dolanıyor. Kıcımlı sahiplenici bir şekilde kavlıyor, bizi banyodan çıkarıp ebeveyn yatak odasına götürüyor, sadece duştaki suyu kapatmak için duraklıyor, tüm bunlar olurken dudakları benimkini hiç terk etmiyor.

Dizleri yatağa çarpıyor ve beni yatağın üzerine bırakıyor, ancak o zaman ayağa kalkarken öpüşmeyi kesiyor.

"Bu lanet şortlar," diye mırıldanıyor kalçalarından aşağı indirmeden önce.

Ve sonra, karşımda çırılçıplak duruyordu, siki sert ve kalındı.

Onu içime çekerken derimin altındaki beklenti karıncalanıyor. Onun içimde olduğu düşüncesi beni daha da ateşlendiriyor. Onunla dolu olmak, onu her yerde hissetmek istiyorum.

"Bana öyle bakmayı kes, Hallie," diye homurdanıyor, sikini yumruklamak için aşağı uzanıyor, yavaşça pompalıyor, başından precum sızmaya başlamıştı bile.

"Mmmm, ya da ne?" Utangaç bir şekilde söylüyorum. Dirseklerimin üzerinde doğrulup sikini okşayışına bakarken dişlerim alt dudağımın üzerinde geziniyor.

Bir erkeğin kendi sikine dokunmasını izlemek bu kadar seksi olmamalı, ama her gün yeni bir şey öğreniyorsunuz. Ve Lane'in sikini kaldırırkenki görüntüsüyle hiçbir şeyin kıyaslanamayacağını öğrendim. Belki ağzı üzerimdeyken gözlerindeki bakış hariç.

"Yoksa asla sonum gelmez," diye homurdanıyor, sesi çakıllı ve derin.

Dudaklarımdan bir kıkırtı kaçıyor ve sonra üzerime geliyor, elleri başımın yanındaki yatağı desteklerken üzerimde geziniyor.

"Komik bir şey mi var, Hallie?" Cevabımı beklerken kaşlarını kaldırıyor.

"Hayır, şey," diyorum tatlı tatlı. "Asla."

Mırıldanıyor ama tek kelime etmiyor. Bunun yerine parmakları batıyor ve ben onun altındaki yatakta kıvranıp çırpınana kadar beni gıdıklıyor.

"Tanrım, dur, lütfen," diye yalvarıyorum kahkahalarım arasında. "Lane!"

Sonunda yumuşuyor ve eğilip dudaklarımı hızla yakalıyor. Ancak o zaman teninin ne kadar sıcak olduğunu fark ediyorum, sertliği bacaklarımın arasından bana doğru bastırıyor, çıplak ten çıplak tene.

O da bunun farkında gibi görünüyor, çünkü gözlerinde açlık parlıyor. Elimi kaldırıp saçlarını alnından ayırıyorum ve o da elimi tutup avucuma şefkatli bir öpücük konduruyor.

Bu jest o kadar tatlı ki kalbim göğsümde patlayacakmış gibi hissediyorum. Lane ile her şey , her an anlamlı. Bu şekilde tatlı ve sevecen olduğunda, bana evlenme teklifinden, öğrenmekten daha fazlası olduğumuzu hissettiriyor. Bana sanki odadaki en önemli kişi benmişim gibi davranıyor, sanki sadece birlikte varmışız gibi.

"Emin misin?" diye tekrar soruyor, hâlâ elimi tutuyor.

Sözsüzce başımı sallıyorum ve gülümsüyorum. Parmaklarımızı birbirine geçiriyor, sonra beni öpmek için eğiliyor, dudakları benimkilerin üzerinde nazıkçe geziniyor, ta ki aramızda tekrar bir aciliyet hissi alevlenip öpüşmelerimiz çılgınca bir hal alana kadar.

Yüzümü çerçevesiyor, dilini ağzıma sokmak için başımı eğiyor ve iniltimi yutuyor. Aramıza uzanarak parmağını zaten ıslanmış olan merkezime daldırıyor, girişimi daire içine almadan ve amımın içine itmeden önce parmağının sert pedini şişmiş klitorisime sürtüyor.

Sadece parmakları içimdeyken bile kendimi çok dolu hissediyorum, ama hiçbir şeyin onun sikinin içimde olmasıyla kıyaslanamayacağını biliyorum.

Banyodaki kötü dilinden sonra, beni buna hazırlamak için ek bir şeye ihtiyacım yok. Bunun ne kadar yoğun olduğunu atlattığımı bile sanmıyorum - cildim hala karıncalanıyor.

Lane başını eğiyor ve ağzını meme ucuma kapatıyor, parmakları sabit bir ritimle içime girip çıkarken tepe noktasını ağzına alıyor. Uyarılmışlığımın kalçalarımı kapladığını hissedebiliyorum. Onun için çok ıslağım, parmaklarını sikiyle değiştirmesi için çok hazırım. Orgazmım içimde birikiyor. Tepe yapıyor. Çökmeye hazır.

Birkaç saniye içinde, günün ikinci orgazmından ağlıyorum ve parmaklarını içimden kaydırıyor, horozunu pompalarken kalçalarına geri oturuyor ve onu cum ile kaplıyor.

"Bunu senin için mükemmel hale getirmek istiyorum," diyor bakışlarını bana dikerek. Yüzü o kadar içten ve ciddi ki, kalbim ona güven verme ihtiyacıyla kabarıyor.

"Zaten mükemmel Lane."

Öne doğru eğilip üzerime gelirken dişleri dudağının üzerinde gıcırıyor, elleri yatakta başımın iki yanında. Aletin başını ıslaklığında gezdirirken aramızdakileri izlemek için aşağı bakıyorum ve gözlerim kapanıyor, bu his nefesimi kesiyor.

Tanrım, daha içime bile girmedi ve bu *inanılmaz bir* his.

Çıplak tenimiz en samimi şekilde birbirine sürtünüyor. Kollarına tutunmak için uzanıyorum, ona dokunabildiğim her yerde dokunma arzusu damarlarımda dolaşıyor.

Başka bir insana hiç bu kadar yakın olmamıştım, başka bir ruhla bu kadar bağlantılı olma hissini hiç yaşamamıştım. Lane'e kadar.

Tırnaklarım pazılarını ısırana, teninde yarım aylar oluşturana, bacaklarım onu istediğim yere yaklaştırmak için kalçalarına dolanana kadar klitorisimi sikiyle ovuyor.

Bakışlarımız kilitleniyor ve başımı sallayarak ona bir kez daha buna hazır olduğumu ve bunu her şeyden çok istediğimi söylüyorum. Onu istiyorum ve daha fazla beklemek istemiyorum.

Gerçek şu ki, bekâretimi ona sunduğumda kendimi birine, *herhangi* birine bu kadar tam olarak vermeye hazır olmadığımı artık biliyorum.

Öyle olduğumu sanıyordum.

Bekaretimden kurtulmanın beni sihirli bir şekilde yepyeni bir insan yapacağını düşündüm. Eskiden olduğum kızıdan kurtulmamı ve kendimin daha iyi bir versiyonu olmamı sağlayacak dönüştürücü bir an gibi. Kendine güvenen. Rahat.

Bunun doğru olmadığını biliyorum.

Şimdi biliyorum ki işleri yavaştan almak ve birini gerçekten tanımak, kim olduğunu öğrenmek... tüm farkı yaratıyor. Başka biriyle, özellikle de beni Lane gibi tanımayan biriyle bu kadar rahat olabileceğimi hayal bile edemiyorum. Bazen beni herkesten daha iyi tanıyormuş gibi geliyor. Hatta bazen kendimi bile. Bu beklemeye, tutunmaya değdi.

"İlk başta biraz acıtacak, Hallie," diyor sessizce, ifadesi ciddileşiyor. "Rahatsız olursan, durmak istersen söyle. Eğer-"

Parmağımı dudaklarına götürerek onu susturuyorum. "Susturacağım. Söz veriyorum."

Başını sallıyor ve bakışlarını sikinin girişime dayandığı yere indiriyor, sonra gözlerini tekrar benimkilere dikeyor ve öne doğru eğilerek içime doğru yavaşça iterken dudaklarımı yakalıyor.

Ağına karşı keskin bir nefes alıyorum, kalçalarını hafifçe sallayıp içimde birkaç santim kaydığını hissettiğimde gözlerim kapanıyor. Vücudum ani giriş karşısında geriliyor, acıttığı için değil ama şimdiden inanılmaz derecede dolu hissettiğim için ve onun yolun bir kısmını bile girdiğini sanmıyorum.

"Rahatla, bebeğim. Gevşemeni ve beni içeri almanı istiyorum." Kolumu güven verici bir şekilde okşuyor ve köprücük kemiğim boyunca öpücükler bırakıyor.

Nefes verirken, parmakları tekrar aramızda hareket ederken dudaklarımı yalıyorum ve klitorisimin etrafında dönüyor. Sadece birkaç sert vuruş ve şimdiden uzuvlarımın gevşediğini, içimdeki gerginliğin farklı bir şeye dönüştüğünü hissediyorum.

Sıcaklık omurgamdan aşağıya, damarlarımdan geçerek bacaklarımın arasında birikiyor.

Parmaklarının klitorisimdeki hissine kendimi o kadar kaptırmışım ki, hissin o kadar üstesinden geliyorum ki, kalçalarını tekrar ileri doğru pompaladığında, bariyeri kırıp içime doğru ilerlediğinde, acı hayal ettiğim gibi bir şey değil.

Artık tamamen içimde olduğu için klitorisimi tıngırdatmaya devam ederken keskin, yakıcı his hızla zevkle ağır basıyor. Dudakları meme ucumun gergin tepesinde gezinirken kalçalarını sabit tutuyor.

Lane durgunlaşıyor, bana şefkatle bakmak için geri çekiliyor. "Sen iyi misin?"

Durmalı mıyım?"

Başımı salladım. "Lütfen durma. Ben iyiyim... Devam et... Lütfen."

Dikkatlice geri çekiliyor, kalçalarını tekrar ileri doğru yumruklamadan önce sikini santim santim içimden çıkarıyor ve yumuşak bir vuruşla kabzasına kadar gömüyor. Bana kırılabilirmişim gibi davranıyor ve ben onun bu yönünü seviyorum. Sabrını, beni ilk sıraya koyma isteğini, iyi hissettirdiğinden emin olmak için, ama şu anda... *daha fazlasını* istiyorum.

Daha fazlasına ihtiyacım var.

İçimde bir şeyler açılıyor, bir şeyler oluşuyor, oluşuyor ve oluşuyor. Ulaşamayacağım kadar yakın, sanki dalları beni sarmış ama tam olarak kavrayamadığım bir şey.

"Çekil, *lütfe*." Yalvarıyorum, kollarını tekrar pençeliyorum ve umurumda bile değil.

Başını sallarken gözleri vahşi ve puslu bir hal alıyor, içimden çekiliyor, sonra bu sefer daha sert sokuyor, kalçaları benimkilerle aynı hizada, bir inilti kaçmasına neden oluyor.

"Oh..."

Parmaklarının uçları kalçamın dış tarafında dans ederken, onu kendi tarafında daha yükseğe kaldırıyor, öncekinden daha da derine dalıyor ve kıcımlı avuçlayıp bana tekrar tekrar çarparken zevkten başka bir şey yok.

"Kahretsin, dayanamayacağım." Nefes nefese, aramıza bakıyor ve beni sikerken sikini izliyor. Vücudumdan her çekildiğinde uyarılmamın onu kapladığını görebiliyorum. "Çok sıkısın bebeğim, çok ıslaksın, sikimi çok iyi sıkıyorsun. Gelmene ihtiyacım var."

Dili meme ucumun etrafında dolaşüyor, sonra tepesini okşuyor, doğru sallanırken kalçaları sabit bir ritim buluyor, vücutlarımız birbirine çarpıyor.

Başımı zevkle geriye atıyorum, tüm bunların hissi tenimde yukarı ve aşağı akıyor.

Homurtularını ve beni sikerken çıkardığı tahrik seslerini dinlerken gözlerim kapanıyor. Bu şimdiye kadar yaşadığım en ateşli şey, ondan gelen bu sınırsız zevk sesleri, benim için çıkardığı sesler.

"Lanet olsun, Hallie," diye inliyor. "Bana o kadar mükemmel uyuyorsun ki. Sikim senin için yaratılmış."

İnleyerek tırnaklarımı sırtına geçiriyorum, parçalanıyorum, tüm vücudum hayatımın en güçlü orgazmını yaşarken onun adı boğuk bir çığlıkla içimde patlıyor. Orgazmımın her dalgasını yaşarken uzuvlarım zevkten geriliyor. Parmağı şişmiş klitorisimi tekrar bulup çevreliyor ve sonra sert ve dengesiz bir şekilde inleyerek içime giriyor. İçime dolan ılık dölünün sıcaklığını hissedebiliyorum ve o kadar inanılmaz derecede sıcak ki klitorisim parmağının altında zonkluyor.

O tükendiğinde ve ben doyduğumda ve uzuvlarım coşkuyla ağırlaştığında, yavaşça benden çekiliyor, yanıma sırt üstü düşüyor ve beni kollarında topluyor. Beni göğsüne yatırıyor, umutsuzca nefesimizi tutmaya çalışırken parmakları omurgam boyunca nazikçe ilerliyor.

"Bu..." Hâlâ ağır ağır nefes alarak söylüyorum. "Beklediğimden çok daha iyi."

Lane kıkırdarken göğsü altımda gümbürdüyor. "İlk seferin olsa bile senin için iyi olmasını istedim Hallie Girl. Merak etme... Bir dahaki sefere daha da iyi olacak."

Bunu tekrar yapma düşüncesi omurgamdan aşağı yılan gibi kıvrılıyor.

Birden beni yanındaki yastığa yerleştiriyor ve yataktan kalkıp çıplak bir şekilde banyo kapısından geçerek gözden kayboluyor. Geri döndüğünde üzerinde bir çift kuru boxer ve elinde bir bez vardı.

Üzerimde sürünerek dudaklarımı okşuyor ve sonra yavaşça bacaklarımı açarak beni ona doğru aralıyor. Gözleri şişmiş amımın üzerinde gezinirken göz bebekleri kararıyor. "Keşke döllerim içinden akarken amımın ne kadar güzel görüldüğünü bilseydin."

Parmağını yarığım boyunca daldırıyor, parmağının pedini girişime doğru hareket ettiriyor ve spermini parmağında topladığını izliyorum, sonra yavaşça içime geri itiyor.

Aman Tanrım.

"Muhtemelen ağrın olduğunu biliyorum bebeğim. İzin ver seninle ilgileneyim." Beni şefkatle temizliyor, ılık, ıslak bezi hassas göbeğimde gezdiriyor, beni temizlerken acele etmiyor ve sonra yataktan kalkıp alnıma bir öpücük konduruyor. "Hemen döneceğim."

Yanıt olarak mırıldanıyorum ama yorganın içine gömülüyorum, uzuvlarım yorgunluktan ağırlaşıyor. Kapıdan girdiğini duyduğumda neredeyse uyumak üzereydim ve uykulu bir şekilde gözlerimi açtığımda avucunda bir şişe su ve ağrı kesici ile üzerimde gezindiğini gördüm.

"Bunları al ve bütün şişeyi iç bebeğim. Yarın rahatsız olmanı istemiyorum" diye fısıldıyor dudaklarıma. Ve eğer mümkün olsaydı, kalbim göğsümden fırlayacaktı.

Çok düşünceli ve çok tatlı... içimi acıtıyor.

Bunun bir anlaşma olması gerekiyordu, geçici, gerçek olmaması gereken bir şey. Buna yol açması gereken bir şey

ve bitecek. Oysa tam tersi gibi geliyor. Onunla geçirdiğim her an, artık bir listeden bir şeyleri kontrol etmediğimizi hissediyorum. Bu sadece bir başlangıç... daha fazlası.

İlacı içtikten ve suyun neredeyse tamamını içtikten sonra, yatağın yanındaki komodinin üzerine koyuyor ve ağır yorganın altına girerek beni tekrar kollarına alıyor, bu sefer sırtım onun önüne dönük.

Dudaklarını enseme hissediyorum, küçük, şefkatli bir öpücük, gözlerimde beklenmedik gözyaşlarına neden oluyor.

"Bunu bana verdiğin için teşekkür ederim, Hallie. Bu... Bu benim için çok özel ve bunu asla unutmayacağım."

Sular seller gibi akıyor. Önü sırtıma yaslanmışken ve güçlü kolu karnımın üzerinden geçip beni ona sabitlerken kendimi güvende hissediyorum.

El üstünde
tutulduğumu
hissediyorum.

Korunduğumu
hissediyorum.

"Sen olduğun için mutluyum Lane," diye karşılık veriyorum. "*Her zaman* ."

Kelimelerim ancak fısıltı halinde. Mutlu bir şekilde iç çekiyorum, kollarına yerleşirken gözlerim kapanıyor, parmaklarım bileğinde onun için yaptığım bilezikle oynuyor. Yerleştirdiğimden beri hiç çıkarmadığını fark ettiğim bir bilezik.

"Ve her zaman sen olacaksın, Hallie Girl." dediğini duyduğumda neredeyse uyuyordum.

Ertesi sabah, pastırma kokusu ve açık perdelerin arasından süzülen güneşin, doymuş ve ağrıyan bedenimi sıcakık yıkamasıyla uyanıyorum. Kollarımı başımın üzerine uzatıyorum, dün geceyi düşünürken dudaklarımdan kaçan gülümsemeye engel olamıyorum.

Bekaretimi Lane'e kaybetmek... *her şeydi*.

Mükemmeldi ve Şükran Günü tatili için eve gitmeden önce son günümüzü burada, kulübede birlikte geçirme ihtimali beni sersemletiyor.

Yataktan kalkıyorum, beyaz çarşafı atıp ayaklarımı serin parkeye koyduktan sonra yerden onun atılmış tişörtünü alıp başıma geçiriyorum ve aşağıya iniyorum.

Sessizce mutfağı doğru ilerliyorum ve orada onun "Yarı Şanslı Hayat" şarkısını mırıldandığını duyuyorum. Kapının eşiğinde duraksıyorum, çerçeveye yaslanıyorum ve kıkırdamamı engellemek için dudağımı ısırıyorum.

Lane ocağın başında krep çeviriyor, üzerinde ağzımı sulandıran o dar siyah boxer külottan başka bir şey yok. Kaslı sırtı spatulayı her çevirişinde dalgalanıyor ve spatulayı derme çatma bir mikrofon gibi ağzına götürdüğünde çıkan sesi engelleyemiyorum.

Yakalandığı için geniş gözlerle ve utangaç bir sırtışıla etrafına bakınıyor.

"Günaydın, Hallie Girl."

Kaşlarım . "Harika bir sabah. Pastırma kokusu mu alıyorum?" Tam zamanında, midem gurulduyor.

"Neyse ki öyle." Yanıma geliyor ve beni tatlı tatlı öpüyor. "Yola çıkmadan önce kızıma kahvaltı hazırlamak istedim. Bu arada, seni benim kıyafetlerimle görmeye bayılıyorum."

Kızım benim.

Midemdeki ırpınmanın aç olduğum gerçeğıyle bir ilgisi yok, söylediğı tüm tatlı şeylere kanmayı bu kadar kolay hale getirmesi. Tüm düşünceli hareketlerine.

Ona aşık olmayı çok kolaylaştırıyor.

"Nefis," diye mırıldandım. "Açlıktan ölüyorum."

Ocağın başında dururken omzunun üzerinden bir göz kırıyor ve ben de uzun mutfak masasına oturuyorum.

Kahvaltı bitene kadar mutfakta rahatça dolaşmasını ve tabaklarımızı masaya taşımalarını izliyorum.

Pastırma kokusu burnuma gelirken ağzım sulanıyor. "Neden bu kadar aç olduğumu bilmiyorum," diyorum o oturduğunda.

Kıkırdıyor. "Sikişmek çok enerji ister bebeğim. Bu yüzden hepsini yemeni istiyorum." Öne doğru eğilip yüzümü kavırıyor ve başparmağını elmacık kemiğimin üzerinde gezdiriyor. "Tüm bu enerjiye ihtiyacın olacak."

Yüzüm kızarıırken yanaklarım ısınıyor. Lane'in yanında çok daha rahatım ama bazen o böyle şeyler söylediğinde hâlâ utanıyorum. Ve... çünkü içime girerken gezindiği zihinsel görüntüsü aklıma geliyor. Kalçalarımın arasındaki ağrı tamamen beklentiden kaynaklanıyor, artık bakire olmadığımından değil.

"Gitmeye hazır değilim. Seni terk etmeye hazır değilim."

Ben de öyle. Bunu yaptığımız anda büyüünün bozulacağını ve gerçek hayatın geri geleceğini biliyorum.

"En azından sadece birkaç gün. Ayrıca, ailen ve Eli ile vakit geçirmek iyi olacak."

Başını sallıyor ve tabağındaki yumurtaları çatalıyla itiyor. "Sadece babamla aramızdaki gerginlikten endişeleniyorum. Yakında doruğa ulaşacakmış gibi geliyor ve umarım tatili sorunsuz atlatacak kadar barışı koruyabiliriz."

Uzanıp elini tutuyorum, parmaklarımızı birbirine geçiriyorum ve güven verici bir şekilde gülümsüyorum. "Her şey yoluna girecek. Öyle olduğunu biliyorum."

"Her zaman işi kolaylaştırıyorsun, Hallie Girl. Gel buraya," diyor ve benimle aynı anda çatalı yere bırakıyor.

Ayağa kalkıyorum, sonra yanına gidip kucağına tırmanıyorum, tabağı gürültüyle masaya vuruyorum ve ikimizin de gülmesine neden oluyorum.

"Ayrılmayı düşünmek yerine, kalan zamanımızı daha eğlenceli bir şey yaparak geçirmeye ne dersin?" diye fısıldıyorum, dudaklarımı dudaklarının köşesine bastırarak. "Duş ve beni içeren bir şey..."

"Biraz kokuyorsun," diye dalga geçiyor, elini gömleğimin altından bacaklarımın arasına sokarken gözleri parlıyor. "Seni nasıl temizleyeceğimi biliyorum. Ama önce seni yine dağıtmak istiyorum."

şerit

Çocukluğunuzun geçtiği evden **taşınmak**, sonra da hiç ayrılmamış gibi geri dönmek... **çok tuhaf**. Büyüdüğüm eve girdiğimde ve tüm gençlik yıllarım boyunca uyuduğum yatakta uyuduğumda hep aynı şeyi düşünürüm. Eskiden olduğum o çocuk çok uzakta, bir hatıranın hayaleti gibi geliyor ve geri dönmek her zaman garip geliyor, sanki hiç ayrılmamışım gibi. Annemin son temizliğinden bu yana biriken toz tabakası dışında her şey aynı.

Lise günlerimden kalma aynı kupalar. Yıllar öncesine ait kıvrık kenarları olan tüm büyüklerin aynı posterleri. Ailemizin zaman içinde donmuş aynı çerçeveli fotoğrafları.

Yıllar geçtikçe değiştim. Büyüdüm. Bir erkek oldum. "Eve döndüğün için çok mutluyuz tatlım," diye mırıldandı annem. ve beni tekrar kollarına çekti. Benden neredeyse karış daha kısa, ama her nasılsa, kolları beni sıkıca sarmışken, kendimi yine annesinin kollarında teselli arayan o çocuk gibi hissediyorum. Her zamanki gibi kokuyor ve eskisinden daha uzun, daha güçlü, daha yaşlı olsam da her zaman bir ana kuzusu olacağım.

"Ben de anne. Evde olmak iyi hissettiriyor." Kollarımı ona doladım.

Mutlu bir şekilde iç geçiriyor ve kucaklaşmaya gömülüyor. "Senin ve kardeşinin aynı anda aynı çatı altında olmanızı ne kadar özleyeceğimi hiç bilemezdim. Boş yuva sendromu."

"İşte geldik. Şükran Günü'ne sadece birkaç gün kaldığına inanamıyorum."

"Ben de öyle. Ama ikiniz de geri dönmek zorunda kalmadan önce birlikte birkaç gün daha geçireceğimiz için mutluyum. Sonra, siz farkına bile varmadan, Noel gelmiş olacak!" Geri çekilerek bana baktı. "Biliyorsun... oturup babanla bir konuşma yapmalısın Lane. Zamanı geldi. İkinizin konuşmadığını görmekten nefret ediyorum. Senin için endişeleniyorum, tatlım."

Başımı salladım. Bunu biliyorum ama ikimiz de pişman olacağımız şeyler söylemeden ya da birbirimizi incitmeden onunla bu konuşmayı nasıl yapacağımı hâlâ bilmiyorum. Bu saçmalıktan, aramızdaki her geçen gün daha da genişleyen bu uçurumdan nefret ediyorum.

Daha da kötüsü, Hallie'yi tekrar görebilmem için birkaç gün geçmesi gerekecek. Annem tam bir engelleme modunda, bu yüzden onu görmek için gizlice kaçabileceğimden şüpheliyim. Evdeyken ona dokunamayacak olmaktan nefret ediyorum.

Kulübede birlikte geçirdiğimiz hafta sonundan sonra... her şey farklı hissettiriyor. Sanki çizgiler bulanıklaştı ve artık bizi ayıran hiçbir şey yok.

"Yapacağım, anne. Ben sadece..." Yüzünün nasıl düştüğünü fark ederek devam ediyorum. Bu incinmiş ve hayal kırıklığına uğramış ifadeden nefret ediyorum. "Onunla bu akşam yemekten sonra konuşacağım. Tamam mı?"

"Teşekkür , tatlım. İkinizin şu anda anlaşmazlık içinde olmanızdan nefret ediyorum. Bunu konuşarak halletmenizi istiyorum. Karar verdiğiniz her şeyi desteklediğimi biliyorsunuz, değil mi?" Elini uzatıp dağınık saçlarımı gözümün önünden çekerek saçlarımı kestirmem gerektiğini hatırlatıyor. "Benim için önemli olan tek şey senin mutluluğun Lane. Sen benim ilk bebeğimsin, en eski aşkımsın, bana nasıl anne olunacağını öğreten kişisin. Kaç yaşına gelersen gel, her zaman benim bebeğim olacaksın. Ne kadar uzarsan uza, ne kadar büyürsen büyü, sen hep günlerce kucağымda tuttuğum o delici yeşil gözlü bebek olarak kalacaksın. Senin hayatın

sen yaparsın. O senin. Başka kimsenin değil. Bunu unutma, tamam mı? Mutluluğu seç."

Sözlerinin her bir hecesini doğrudan göğsümde hissedebiliyorum, benimle konuşuyor.

"Seni seviyorum anne."

"Ben de seni seviyorum, tatlım. Her zaman ve sonsuza dek."

Yanağıma hızlı bir öpücük kondurup geri çekiliyor ve aniden ağırlaşan sohbetimiz sırasında dökülen gözyaşlarını siliyor.

Babamla bu konuşmayı yapmaktan ne kadar korksam da, o haklı. Vakit geldi. Sonuç ne olursa olsun.

"Pekâlâ, hüngür hüngür ağlamayı bırakıp yemeği hazırlama vaktim geldi."

Girişten mutfığa doğru geri döndüğünde, kanepeye uzanıp başımı arkaya yaslayarak inliyorum.

Birkaç dakika sonra Eli kapıdan içeri giriyor ve nefes nefese yanıma çöküyor. Baktığımda tişörtünün terden sıırıslılam olduğunu, saçlarının nemli ve elli farklı yöne doğru uzandığını görüyorum. Gidip fiskiyede oynamış gibi görünüyor.

"İyi misin?" Ben soruyorum.

Parmaklarını saçlarında gezdirirken inliyor ve kanepeye daha da yığılıyor. "Az önce Bay Edwards'ın garajı temizlemesine yardım ettim ve yemin ederim hayatımda hiç bu kadar süs görmedim. Birkaç gün geç gelebildiğin için şanslısın. Bütün o ağır işlerden kurtuldun."

"Lanet olsun."

Eli başını sallar. "İyi misin? Biri köpeğini tekmelemiş gibi görünüyorsun."

"Babamla bu konuşmayı yapmaktan korkuyorum."

"Ah," diyor bana doğru dönerek. "Beyzbol oynamamanın dünyanın sonu olmadığını biliyorsun, değil mi?"

Homurdanarak cevap veriyorum ve o devam ediyor. "Cidden, kendine bu kadar baskı yapıyorsun, ama ne için? Eğer mutlu değilsen, bu saçmalığı yapma Lane."

"O kadar basit değil."

"Ama öyle. Gerçekten öyle. Bakın, hayat kısa. Bizden ne zaman alınacağını asla bilemeyeceğimiz sonsuz bir gün meselesi. Yarın uyanabilirsin ve her şey bitmiş olabilir. Geriye dönüp baktığında pişmanlık duymak ister misin? Kendinizi değil de başkalarını memnun etmek için bir şeyler yaptığınıza? Sadece onunla konuşman gerektiğini söylüyorum. Belki seni şaşırtır."

"Onu hayal kırıklığına uğratma fikrinden nefret ediyorum. Onu hayal kırıklığına uğratmaktan. Lanet olsun, herhangi birini hayal kırıklığına uğratma fikrinden nefret ediyorum ve sanki tüm eyalet benim seçilmemi bekliyormuş gibi hissediyorum. Lanet olası baskı Eli, sakat bırakıyor. Bazen nefes alamıyormuşum gibi hissediyorum."

Ciddiyetle başını sallar. "Anlıyorum. Yani... Senin yerinde olmadığım ve spor yapmadığım için anlamıyorum ama en iyisi olmazsan ya da yoldan saparsan herkesi hayal kırıklığına uğratacağından endişelenmenin nasıl bir şey olduğunu biliyorum. Günün sonunda, bu sizin geleceğiniz. Bunu sizden başka kimse kontrol edemez."

"Biliyor musun, küçük kardeş olmak için oldukça akıllısın." Sırıttıyorum, omzunu kendi omzumla dürtüyorum. Eğer bana verdiği tavsiye buysa, belki de ilk konuştuğum ve içimi döktüğüm kişi o olmalıydı. "Ama... teşekkür ederim kardeşim. Sen de annem de haklısınız. Onunla konuşmalıyım ve sanırım ne olursa olacak çünkü şu anda sadece onu hayal kırıklığına uğratmak değil, aynı zamanda aramızda bir kama olduğu gerçeği de var. Haftalardır konuşmuyoruz, akşam yemeğinden beri konuşmadık ve ondan önce bile aramızda ikimizin de kaçındığı bir gerginlik vardı."

Eli bakışlarını benimkilerden alıp önümüzde duran, aile resimleri ve annemin zaman içinde biriktirdiğı eşyalarla dolu sehpaye dikeyor. Öne doğru eğilerek, üzerinde kendisinin, babamın ve benim fotoğraflarımızın olduğu büyük bir ahşap çerçeveyi eline alıyor.

"Çocukken bir ay boyunca ormanda kamp yapmaya karar verdiğimiz zamanı hatırlıyor musun? Annemi bize izin vermesi için ikna etmemiz bir haftamızı almıştı ve babam olmasaydı asla izin vermezdi. Ve sonra o yavru kaplumbağayı bulduk?"

Başımı salladım. "Virgil. Kahretsin, bir kaplumbağaya *Virgil* adını vermiştik."

O günü dün gibi hatırlıyorum. Bu kadar uzun zaman önce olması mümkün görünmüyor.

"Bütün bir günümüzü ona nasıl bakacağımızı araştırarak geçirdik ve onu dolabımızdaki eski Converse kutusuna koyduk. Sonra bir gün ormanda kamp yaparken annem dolabımızı temizliyordu ve onu buldu. Odamıza girer girmez kokusunu aldığını söyledi. Dostum, çok kızmıştı." Eli kıkırdıyor, başını sallıyor. "Annemi hiç bu kadar kızgın gördüğümü sanmıyorum."

"Evet, muhtemelen kaplumbağalardan nefret ettiği içindir ve zaten bu yüzden saklamıştık."

"Hayır, ikisinin de çok daha kızgın olduğu bir zamanı hatırlıyorum. Kazara kulübenin camını kırdığımız zamanı hatırlıyor musun, ona ya da babama hiç söylemedik çünkü sen Edwards'ın camını tamir etmek için bütün yazı çim biçerek geçirmiştin. Sonra da tüm Noel süsleri ıslandığı için mahvolmuştu."

Oh lanet olsun. Ne gündü ama. Tahmin etmem muhtemelen on dört yaşındaydım. "Babamı hiç bu kadar kırmızı gördüğümü sanmıyorum ve dostum, büyürken onların damarına bastık."

Eli başını sallayarak gövdesini bana doğru çeviriyor. "Onlara o zaman söylemeliydik. Söyleseydik o kadar da kötü olmazdı. Şimdiki gibi, değil mi? Onunla konuşmalısın. O bizim babamız Lane. Ne olursa olsun seni seviyor. Bunu değiştirecek bir şey yapabileceğini sanmıyorum."

Sözlerini içime sindirmeye çalışırken
nefes veriyorum. "Haklısın."

"Genellikle öyleyimdir, kardeşim." Sırıttıyor.

Gerilim dolu bir akşam yemeğinden sonra babamın ofis kapısını hafifçe tıklattıyorum ve diğer taraftan sert sesini duyduğumda kapıyı kaydırarak açıyorum. Masasında oturuyor, siyah çerçeveli gözlükleri burnunun üzerinde düşük duruyor.

"Lane?"

"Hey, baba." Masasının karşısında duran eski, yıpranmış kanepeye doğru yürüyorum. "Acaba biraz konuşabilir miyiz? Biraz? Eğer vaktin varsa."

Başını sallayarak gözlüklerini önündeki masaya bırakıyor. "Senin için her zaman vaktim var evlat. Otur."

Sikeyim.

Elim saçıma dolanıyor ve onu yüzümden itiyorum, kığım yastığa çarptığında nefes veriyorum.

"Profesyonel top oynamak istediğimi sanmıyorum." Kelimeler karmakarışık heceler halinde ağızımdan dökülüyor. Bu düşünceleri aylarca hem ondan hem de annemden sakladıktan sonra, artık zapt edemiyormuşum gibi içimden patlıyor.

Babam bana bakarken arkasına yaslanıyor, sonra elini yüzünde gezdiriyor. "Neden?"

"Bilmiyorum baba. Ben sadece... Beyzbolu seviyorum. Seviyorum. Sadece artık geleceğimle ilgili yapmak istediğim şeyin bu olup olmadığını bilmiyorum."

Gözle görülür bir şekilde yutkunurken boğazının düğümlenmesini izliyorum, yüzünde hayal kırıklığıyla karışık bir ifade var. "Bir şey mi oldu..."

"Hayır, hayır. Bir süredir böyle hissediyorum ve seni hayal kırıklığına uğratmak istemiyorum. Profesyonel olmamı görmenin her zaman hayalin olduğunu biliyorum ve tüm top kariyerim boyunca benimle birlikte oldun. Her maçta. Sen benim bir numaralı destekçim oldun ve bunun aramızı açmasından nefret ediyorum. Eskiden bizi birbirimize bağlayan bir şey yerine, bunun bizi ayırmasından nefret ediyorum. Artık bu baskıyı yaşamak istemiyorum."

"Oğlum, beni hayal kırıklığına uğratmayacaksın," diye mırıldandı. "Sadece hata yapmanı istemiyorum. Sadece hata yapmanı istemiyorum."

geçici bir duygu Lane. Çok baskı altında olduğunu anlıyorum ve bu yüzden geri alamayacağın somut kararlar vermemenin senin için önemli olduğunu düşünüyorum. Taslaktan çekilirsen, fikrini değiştirirsen bir daha seçilemeyeceksin."

Söylediği her şeyi duyuyorum ve geri çekilirsem fikrimi değiştiremeyeceğimi biliyorum. Bu yüzden bunu ciddiye alıyorum ve daha sonra değil şimdi konuşuyorum. Çünkü bu yeni karar verdiğim bir şey değil; bu uzun zamandır aklımda olan bir şey ve seçenekleri tarttım.

Şu anda bile onunla konuşurken tek endişelendiği şey MLB'de oynayamayacak olmamış gibi geliyor, nasıl hissettiğim değil.

"Acele kararlar vermiyorum. Bu konuda acele edecek bir şey yok baba. Uzun zamandır bu şekilde hissediyorum..."

İç geçiriyor. "O zaman neden benimle bu konuda konuşmuyorsun?"

"Denedim!" Kanepeden kalkarak haykırıyorum. Sikeyim. "Denedim. Sen ve annem ziyarete geldiğinizde akşam yemeğinde ve bak beni nereye getirdi. Baba, ne zamandır beyzbol etrafında dönmeyen bir sohbetimiz bile olmadı. Nasıl olduğumu sormak, okulun nasıl gittiğini öğrenmek ya da lanet olası havadan bahsetmek için bile aramadın."

"Çünkü aramalarımın kaçıyor ve mesajlarıma cevap vermiyorsun Lane. Müsait olmadığında nasıl bir konuşma yapmayı bekliyorsun? Bence sadece streslisin ve baskı hissediyorsun, ki bu tamamen anlaşılabilir bir durum evlat. Kimse seni bunun için suçlamıyor. Sadece emin bile olmadığın bir şey için tüm geleceğini bir kenara atmanı istemiyorum."

Nasıl cevap vereceğimi bile bilmiyorum. Neler yaşadığımı ve nasıl hissettiğimi anlamasını sağlamak için ne söyleyeceğimi. Ne zaman bir ilerleme kaydetsek, ikimiz de birbirimizi anlamadan aynı saçmalığa geri dönüyoruz gibi hissediyorum. Ve sanki bunu benim tek geleceğim olarak görüyor, sanki benim için başka bir şey olmayacakmış gibi.

"Söylediklerimi dinliyor musun baba? Gerçekten dinliyor musun ve duymak istediklerine uyan parçaları seçerek dinlemiyor musun?"

"Lane," diyor kabaca, "ses tonuna dikkat et. Seninle konuşmaya çalışıyorum ama sanki çoktan bir karar vermişsin gibi geliyor ve hayatının en büyük hatasını yapıyormuşsun gibi hissediyorum."

Başımı sallayarak kapıya doğru ilerliyorum. Kapı koluna dokunduğumda duraksıyorum ve ona dönüyorum. "Hayır, baba. Sorun, beyzbolun sahip olacağım tek gelecek olduğunu düşünmen, benim lanet olası bir kadrodaki bir oyuncudan fazlası olmadığımı düşünmen. Atıcılık yapmamı, geleceğim olarak bununla mutlu olacağımı sanmadığımı söylememden daha çok önemsiyorsun. Beni dinlemek istemiyorsun; beni hata yaptığımı ve hayatımı boşa harcadığımı ikna etmeye çalışıyorsun. Hata yaptığımı düşünmeniz bir önemi yok çünkü bu *benim* kararım, *benim* geleceğim, *benim* hayatım. Senin değil. Benden bu kadar."

Kapıyı açıp arkama bakmadan dışarı çıkıyorum ve kapıyı arkamdan çarparak kapatıyorum. Bu lanet olası bir zaman kaybıydı.

Kızgınım ama daha çok babam beni hayal kırıklığına uğrattı. Ne olursa olsun beni destekleyeceğini düşündüğüm tek kişinin mutlu olmamamı umursamaması çok acı verici. Beni yetiştirdiği gibi yıldız bir oyuncu olmamam umurunda değil.

Cebimden telefonumu çıkarıp beni bütün hissettiren tek kişiye mesaj atıyorum.

Sana ihtiyacım var.

hallie

Telefonum bir bildirimle titrediğinde *Hayalet Maceraları*'nın bir bölümünün yarısındaydım.

Ekranda Lane'in adını gördüğümde hemen açıyorum.

Sana ihtiyacım var.

İyi misin? Buradayım. Ne oldu?

Lane: Seni görmem gerek, Hallie Girl.

Şimdi mi geliyorsun? Seni içeri almak için aşağıda buluşuruz.

Lane: Peki ya ailen?

Umursamayacaklar.

Lane: Soru sormayacaklar mı? Gecenin bu saatinde neden tek başımıza takıldığımız gibi?

Sanırım bunu hiç düşünmedim. Muhtemelen ailemin aramızda bir şey olduğunu bilmesini umursamadığım içindir. Ama ailemin birlikte olduğumuzu bilmesini istememesi biraz canımı yakıyor. Yani, bu teknik olarak doğru sayılır, değil mi? Ama yine de, pek değil. Daha fazlası hakkında konuşmadık.

Tamam, pencereden gizlice girmek ister misin? Bu fırsatı kaçırdığımız için on altı yaşındaymışız gibi olacak.

O yanıt verirken baloncuklar çıkıyor, sonra kayboluyorlar ve kaşlarım çatlıyor.

Birkaç saniye sonra penceremin dışında bir ses duyuyorum, sonra pencere kayarak açılıyor ve Lane içeri giriyor. Onu görünce nefesim kesildi. Onu görelili sadece birkaç saat olmuştu ve her nasılsa daha da yakışıklı olmuştu. Çenesinde alışık olmadığım ama kesinlikle hoşuma giden bir sakal izi var.

Yataktan fırlayıp odayı geçiyorum, kollarına atlıyorum, bacaklarım beline dolanıyor, kollarım boynuna dolanıyor ve yüzümü boynuna gömüyorum.

Tuhaf biri gibi onu içime çekiyorum.

"Seni çok özledim," diye saçlarıma doğru nefes alıyor, sanki bütün hafta boyunca ilk kez nefes alıyormuş gibi nefes veriyor, kollarıyla beni sıkıca kendine sarıyor.

Çizgiler o kadar bulanık ki artık ne olduklarını bile bilmiyorum ama aramızdaki büyüğü bozmaktan çok korkuyorum. Lane Collins beni *büyüledi*.

"Sadece birkaç saat oldu." Gözlerinin içine bakmak için geri çekiliyorum ve o da uzuvlarımı ağırlaştıran ve içimi arzuyla dolduran bir öpücükle ağzımı kendi ağzıyla kapatıyor. "Ama ben de seni özledim."

Başını sallıyor. "Çok uzun. Keşke bu gece benim kollarımda uyuyabilseydin. Berbat bir geceydi..."

" oldu? Bir şey mi oldu?"

Bacaklarım hala ona sarılıyken yatağıma doğru yürüyor, yüzümü kavrayıp beni tekrar öpmeden önce kenarına oturuyor. Alnını benimkine dayıyor ve iç çekiyor.

Kesinlikle bir şeyler oldu - gerginliğin dalga dalga yayıldığını hissedebiliyorum - bu yüzden kollarımı boynuna dolayarak onu kendime çektim. "Konuş benimle Lane. Ben buradayım. Neye ihtiyacın olursa."

"Ben sadece... Bir süre düşünmemem gerekiyor."

Öne eğilip onu öpüyorum, ellerim omuzlarında ve aramızda dolaşıp eşofmanının kumaşı üzerinden onu kavrarken dilim ağzının dikişiyle alay ediyor.

Nefesi duyulabilir şekilde kesiliyor ve dudaklarına doğru fısıldıyorum, "Sanırım bunu nasıl yapacağımı çok iyi biliyorum."

Ben daha cümlemi tamamlayamadan üzerime atılıyor ve beni kucağında kıvrandıran cezalandırıcı bir öpücükle ağzımı alıyor. Dişleri alt dudağımı çekiştirerek boğuk bir iniltinin kaçmasına neden oluyor ve ona olan arzumu gizlemek için hiçbir girişimde bulunmuyorum. Parmaklarım tişörtümün eteklerini karıştırırken onu çılgınca çıkarmaya çalışıyorum. Gözlerinin bu kadar perili görünmesine neden olan şeyi zihninden uzaklaştırmak ve tenimi ona karşı hissederek unutmasına yardımcı olmak için çaresizim. Sadece bir an için bile olsa.

Üzerimden çıkarmak için çabaladığımı fark edince uzanıp tek hamlede üzerimden çıkardı. Yatağa girdiğimden beri üzerimde bir şey yoktu ve onu beklemiyordum. Dudakları boynumu buluyor, boğazımın sütunu boyunca ıslak öpücükler yerleştirmeden önce dişleri cildimi kazıyor. Boynumdan göğüslerimin kabarıklığına doğru inen yolu takip ediyor, kirli sakalı ilerledikçe lezzetli bir yanık bırakıyor.

"Buna asla doyamayacağım, Hallie. Sadece seninleyken yaşadığımı hissediyorum. Sadece seninleyken."

Ellerimi onun asi saçlarına geçiriyorum ve parmaklarımı saç tellerinin arasında sıkarak karşılık veriyorum. Gerçekten söylemek istediğim kelimeler dilimin ucunda, ona kadar bunun nasıl bir his olduğunu hiç bilmiyordum. Onunla birlikte olmak bana dünyanın zirvesindeymişim gibi hissettiriyor. Ama hissetmiyorum çünkü biz öyle değiliz. Kendime bunun kalplerimizi değil bedenlerimizi ilgilendiren bir anlaşma olduğunu hatırlatmak zorundayım çünkü artık sadece evlenme teklifinden ibaretmiş gibi hissetmiyorum.

Bunun yerine ellerimi gömleğinin altından geçiriyor, tırnaklarımı karnının kaslı bölgesinde gezdiriyor, ellerimin altında titremesine bayılıyorum.

Dokunmak. Benim için zayıf olduğunu bilmek beni güçlü hissettiriyor. Sadece parmaklarımın dokunuşu bile vücudunun tepki vermesini sağlıyor.

Boynunun arkasına uzanıyor ve gömleğini çıkarıp yana atıyor. Çenesi boyunca yumuşak bir öpücük konduruyorum, sonra daha aşağıya, tam Adem elmasının üzerine, başını geriye attığında bir öpücük daha konduruyorum. Yavaşça, işkence edercesine yavaşça, köprücük kemiği boyunca, göğüs kaslarının arasındaki çukura, kalbinin üzerine, daha aşağıya, daha aşağıya, daha aşağıya devam ediyorum.

İnişime devam edebilmek için onu yatağa itmek üzere göğsüne bastırıyorum. Dilim karın kaslarının izini sürüyor, dilimi teninde gezdirirken her biri dalgalanıyor.

"Siktir, Hallie."

Tenine karşı sırtıtmaktan kendimi alamıyorum. Buna bayılıyorum, her günümü Lane'in benim için aklını kaçırmasını sağlayarak geçirebilirim.

Külotunun bel bandına ulaştığımda, onu pantolonunun üzerinden kavıyorum ve o anda kendime ne kadar güvendiğimi fark ediyorum. Bir şeyi doğru şekilde yapıp yapmadığımı ya da yaptığım şeyin onu tahrik edip etmediğini bir kez olsun sorgulamadım. Lane ile geçirdiğim zaman içinde, başlatıcı olma konusunda daha rahat oldum. Ona zevk vermeyi en az onun bana zevk vermeyi sevdiği kadar sevdiğimi öğrendim. Onu getirdiğim çıkıntıdan yuvarlanırken çıkardığı sesleri ve yüz ifadelerini seviyorum.

Söz verdiği her şeyi yaptı ve bana hayal edebileceğimden çok daha fazlasını öğretti.

Parmaklarımı eşofmanının ve külotunun kemerine geçiriyorum ve siki serbest kalana kadar aşağıya çekiyorum. Bunu söylemek garip geliyor ama Lane'in çok güzel bir siki var.

Kalın ve uzun, elimi uzunluğundan aşağı kaydırduğımda kadife gibi hissettiriyor, dilim yarığındaki precum boncuklarını yakalamak için dışarı fırlıyor.

"Hallie, bunu yapmak zorunda değilsin."

Kirpiklerimin arasından yukarı bakarak başımı sallıyorum. "Senin sikini yalamak *istiyorum* Lane."

"O zaman sikimi em bebeğim," diye karşılık veriyor.

Ağzımı onun kalın başının etrafına kapatıyorum ve elleri saçlarıma kayarak telleri sıkıca kavrarken onu ağzımın doğru emiyorum. Karnının gergin kasları boğazımın arkasına çarptığında kasılıyor ve sonra başını geriye atıyor, dudakları aralanıyor, ben onu derin derin boğazlarken dudaklarından bir inilti dökülüyor.

"*Lanet olsun. Siktir.*"

Bundan çok fazla zevk alıyorum, beni ondan çekip sırtım yatağa degecek şekilde bizi çevirene kadar ağzımla ve ellerimle onun horozunu çalıştırıyorum.

"Seni tatmak için bir saniye daha bekleyemem."

Pamuklu külotu kalçalarımın altına aşağı çekip kenara fırlatıyor, sonra ellerini kalçalarımın altına yukarı kaydırarak beni onun için açıyor.

Gözlerini üzerimde hissedebiliyorum, fiziksel bir his olmasa da. Bakışlarının altında, yoğunluğundan titriyorum. Başparmaklarını kullanarak beni aralıyor, beni içine çekerken dudaklarını yalıyor. Öne doğru eğilip dudaklarını iç uyluğuma bastırmasını, kemirmesini ve emmesini izliyorum, onun için açıldığım yere daha da yaklaşıyor.

O yaklaştıkça içimde bir sıcaklık birikiyor ve ağzını üzerimde hissetmek için neredeyse her şeyi yaparım.

"Lane, *lütfe*." Burnunu bana sürttüğünde sesim kesiliyor, beni çıldırtmaya yetecek kadar az.

"Sabır, bebeğim. En önemli ders." Dilini çıkarıp yavaşça amımı yalamaya başlamadan önce gülümsemesini tenimde hissedebiliyorum.

Dilinin tek bir darbesiyle *darmadağın* oluyorum. Ellerim saçlarına gidiyor, kalçalarım onun hınzır diline çarparken saç tellerini birbirine doluyor.

Bir adamın ağzıyla nasıl bu kadar yetenekli olabildiği beni hayrete düşürüyor.

"Bu güzel küçük amcığı seviyorum. Pembe ve sikim için mükemmel. Ağzım için. Parmaklarım," diye mırıldanıyor. Ağzını klitorisimin etrafına kapattığında gözlerimi sıkıyorum, siyah noktalarımın arkasında dans edecek kadar sert emiyorum.

ve saçlarını ne kadar sert çektiğimden neredeyse utanıyorum. Yatakta kıvranmıyor olsaydım utanırdım.

Klitorisimi okşuyor, dilini ağrıyan tomurcuğun üzerinde gezdiriyor ve sırtım yataktan kalkarken ellerim saçlarını avuçluyor.

"Ben... Ben geleceğim."

"Mmm, sadece ağzımdan mı? Daha tadına bile bakmadım," diye mırıldanıyor zaten hassas olan tenime karşı. Her an boşalabilecekmişim gibi hissediyorum, içimdeki orgazm zirveye ulaşıyor ve kırılmaya hazırlanıyor. Parmakları girişimi kızdırıyor, sonra içime dalıyor, yukarı doğru kancalıyor ve G noktam boyunca fırçalıyor.

Eğer yıldızları görmek mümkün ,
görürdüm. Hiç şüphesiz.

"Başka neyi seviyorum biliyor musun, Hallie? Ne kadar duyarlı olduğunu. Keşke parmaklarımı ne kadar iyi kavradığını görebilseydin. Daracık amcığın beni almak için nasıl da geriliyor."

Yanıt olarak inliyorum, bacaklarım titremeye başlarken gözlerim kapanıyor. O kadar yakınım ki başım dönüyor ve parmaklarım saçlarını sıkıca tutmaktan ağrıyor.

"Gel bebeğim," diye fısıldıyor tenime karşı, diliyle klitorisime dokunuyor, parmaklarıyla beni beceriyor, içimdeki noktayla alay ediyor. "Yüzümü ıslat."

Onun edepsiz sözleri beni uçurumun kenarına sürüklüyor. Orgazmım beni o kadar sert vuruyor ki tüm vücudum geriliyor ve haykırıyorum, Lane'in adını tekrar tekrar söylüyorum, içimde ne kadar büyük bir zevkle paramparça olduğunu tamamen unutuyorum.

Ayak parmaklarım kıvrılıyor ve vücudum tutuluyor. Klitorisimle alay etmeyi ya da parmaklarıyla beni becermeyi asla bırakmıyor, vücudumdaki her bir zevki sıkıyor.

"Harikasın," diyor sonunda arkasına yaslanırken, dudaklarında orgazmımın kanıtı, bu kadar inanılmaz derecede ateşli olacağını hiç bilmediğim bir manzara.

"Şu anda konuşabilecek durumda olduğumu bile sanmıyorum. Üzgünüm," diye mırıldanıyorum ve o da gülüyor, ses etrafımızda yankılanıyor.

Uyluklarım boyunca minik öpücükler konduruyor, dili dişlerinin sıyrıklarını yatıştırıyor. "Bu sadece ilkiydi bebeğim. Bir tane daha istiyorum."

Gözlerim açıldı. "*Bir tane* daha mı?"

Başını sallıyor, eğilip orgazmımdan dolayı hâlâ hassas olan klitorisimi okşuyor ve kalçalarımın sarsılmasına neden oluyor. "Daha yeni başlıyorum. Seni tekrar bu şekilde görmem birkaç gün sürebilir ve her saniyeyi değerlendirmek istiyorum."

Parmaklarımı Lane'in göğsünde, göğüs kaslarının arasındaki çukurda ve sırtında gezdirirken "Yakalanmadan önce gizlice çıksan iyi olur" diye mırıldanıyorum.

Sanırım bir bağımlıya dönüşüyorum ve aramızdaki bu anlaşmanın geçici olduğunu düşünürsek bu biraz endişe verici.

"Kampüse dönmeye çok hazırım. Bunu söyleyeceğimi hiç düşünmezdim ama seni istediğim zaman görememekten nefret ediyorum. Özellikle de her gece gizlice yatağına girememekten." Parmaklarımı tutuyor ve alaycı bir şekilde uçlarından ısıyor. "Çitin hemen karşısında olduğunu bilmek işkence gibi."

"Sanırım bana *sabırla* ilgili bir şey öğretmeye çalışıyordun..."

Bakışlarım onunkilere kayıyor ve kaşları havaya kalkıyor. Aşağı uzanarak kıcıma vuruyor ve bir kıkırdamaya neden oluyor.

Bu anları yaşamayı seviyorum. Sadece ikimiz, gülüyoruz, takılıyoruz, seksin ötesinde birbirimizi tanıyoruz.

"Ben de geri dönmeye hazırım," diye cevap veriyorum. "Dönem bittiğinde yatay geçiş başvurumu yapacağım."

Kaşları . "Orleans U'dan ayrılıyor musun?"

Başımı sallıyorum. "NYU'da sinema okuluna kabul edilmeyi umuyorum. En iyi tercihimdi ama bekleme listesine alındım, bu yüzden bu dönem tekrar deneyeceğim."

Yüzünden okunamayan bir ifade geçer.

"Eli'nin bundan bahsettiğini sanıyordum. Seninle bu konuda konuşmadığım için özür dilerim."

Başını sallıyor ve dudaklarını başıma bastırıyor. "Özür dileme, Hallie. Bu inanılmaz bir şey. Hayallerinin peşinden gidiyor olman ilham verici."

"Teşekkür ederim. Bu gergin olmadığım anlamına gelmiyor. Yaz boyunca kampüsü gezdim ve çok şey öğrendim. Ailemin beni desteklemesine sevindim. Konu açılmışken, babanla işler nasıl gitti? Bu gece olanlar hakkında konuşmak ister misin? İstemezsen anlarım ama benimle her konuda konuşabileceğini bilmeni isterim."

Sorumu sessizlik karşılıyor ama göğsünün inip kalktığını hissediyorum ve nihayet bir dakika sonra konuşuyor.

"Profesyonel beyzbol oynamak istemiyorum. Sadece istemediğimi *düşünmüyorum*. İstemiyorum. Ve bunu babama anlatmaya çalışıyorum ama söylediklerimi gerçekten duymuyor ve lanet olsun Hallie, ona asla ulaşamayacağımı hissediyorum. Ne zaman ortak bir noktada buluşsak, yine dönüp dolaşıp söylediklerimi dinlememeye başlıyor."

Doğrulup çenemi göğsünde duran ellerime dayıyorum, böylece onu tam olarak görebiliyorum.

"Kavga mı ettiniz?"

"Evet. Yaptık. Sayılır. Ona kariyerime devam etmek istemediğimi anlatmaya çalışıyordum ve tek endişelendiği şey bir hata yaptığım ve hayatımı çöpe attığımdı, sanki bu fikrimi değiştirmemi sağlayacakmış gibi." İç çekiyor, gözleri hüznü. Yüzündeki çatık kaşlardan ve gözlerindeki acıdan nefret ediyorum.

Devam ediyor. "Tek yaptığı karar vermemi kolaylaştırmak. İstediğim bu değil ve kendimi savunabilecek tek kişi benim."

"Tamamen haklısın. Bazen insanlar sözlerinin ağırlığını anlamazlar ve o senin baban Lane. Seni seviyor ve senin için en iyisini istiyor. Bu yüzden böyle davranıyor ve muhtemelen şu anda senin yanında değilmiş gibi hissettiğini biliyorum; sadece bunu doğru şekilde ele almadığını düşünüyorum."

"Hata yaptığımı mı düşünüyorsun? çekilmekle?"

Başımı salladım. "Bence bu, senden başka kimsenin veremeyeceği bir karar. Bu sizin hayatınız, sizin geleceğiniz. Kendinizi profesyonel olarak top oynarken görmüyorsanız ve bu kararla huzurlu hissediyorsanız, o zaman bu bir hata değildir. Eğer bir parçanız bunun doğru bir şey olmadığını düşünüyorsa, o zaman belki de geri çekilmeyi ertelemeli ve gelecekte sizi nelerin beklediğini gerçekten düşünmek için biraz zaman ayırmalısınız." Göğsünden kalkarak kucağına tırmanıyorum ve beline sarılıyorum. "Bence sen inanılmazsın Lane ve doğru olanın ne olduğuna karar verirsen ver, her ne yapmaya karar verirsen ver harika olacaksın."

Eli enseme kayıyor ve beni aşağı çekerek dudaklarımı yakalamak için ağzını dudaklarımın üzerine eğiyor. Öpüşmeyi derinleştiriyor, elleri saçlarıma dolanıyor, erişmek için dilini dudaklarımda gezdiriyor. Vücudumdaki her sinir ucunda hissettiğim bir öpücük bu, her biri onun için diken üstünde duruyor.

Geri çekildiğinde, başparmağı elmacık kemiğimde hafifçe gezinirken alnını benimkine bastırıyor. "Her şeyi çok kolaylaştırıyorsun. Nefes almayı, olmak istediğim adam olmayı. *Daha iyi* olmak istememi sağlıyorsun, Hallie."

"Sen zaten fark ettiğinden çok daha fazlasısın."

"S.KTİR, GİTMEM GEREK HALLİE," diye mırıldanıyorum, Hallie'nin dudaklarını tekrar yakalıyorum çünkü her ne kadar *gerçekten* gitmem gerekse de kendimi ondan çekemiyorum. Bunun bir nedeni de bana yaslanmış olması, kollarını sıkıca boynuma dolaması ve sanki o kapıdan çıktığım an son anım olacakmış gibi beni öpmesi. "Bütün maçı kaçıracığım. Siktir et."

Dudaklarıma karşı kıkırdıyor. "Maçı kaçıramazsın. Sen atıcısın."

Tam da bu yüzden gitmem gerekiyor.

Bir şekilde dudaklarımı onunkilerden ayırıyorum, ikimiz de nefes nefese kalıyoruz, gözbebeklerinde beni tekrar içine çeken bir alev gibi sıcaklık birikiyor.

İstemeye istemeye bırakıyorum ve odamda kramponumu arıyorum çünkü şu anda biri ayağımda, diğeri hala odamda bir yerde duruyor. Hallie yatağımın ucuna uzanıyor, çıplak ayaklarını bileklerinden çaprazlıyor, ayaklarından birinin etrafındaki küçük siyah Kocaayak ışıktaki parlıyor. Üzerinde nefis poposunu saran yırtık siyah bir kot pantolon ve üzerinde "Beni Liderine Götür" yazan, üzerinde küçük yeşil bir uzaylı resmi olan beyaz bir tişört var.

O kadar güzel ki dayanamıyorum bile. O buna tuhaf diyor, ben de çok tatlı diyorum. Top pantolonumun fermuarının arkasından o kadar sertleştim ki, odadan çıkmadan önce uzanıp kendimi ayarlamam gerekiyor.

İhtiyacım olan son şey kardeşimin beni ereksiyon halinde yakalaması. elimi saçlarımın arasında gezdiriyorum.

Keşke bu akşam maçım olmasaydı çünkü bu Hallie'den ayrılmam gerektiği anlamına geliyor ve ailelerimizi ziyaretten eve döndüğümüzden beri ellerimizi uzak tutamıyoruz. Sanki o gece aramızda bir şeyler değişti ve artık bunun geri dönüşü yok.

Hallie Jo Edwards için gidiciyim.

Son üç gündür tek yaptığım onun dudaklarını düşünmek, ellerimi yanlarından aşağı kaydırmak, onu tatmak, bana bastırıldığını hissetmek. Onu ele geçirilmiş bir erkek gibi öpmek.

Çünkü ben tam olarak öyleyim. Ona takıntılıyım ve bu çok korkunç.

"Bana öyle bakmayı kes," diye mırıldanıyorum, diğer ayakkabımı ararken bakışlarımı ondan ayırıyorum.

"Ne gibi?"

Bana nasıl baktığını çok iyi biliyor. Öyle bir bakış ki, onu yatağıma yatırıp önümüzdeki üç saat boyunca hayır işlerinde top koşturmak yerine onu yiyip bitirmek istiyorum.

Diğer ayakkabımı aramaktan vazgeçerek ona doğru yürüyorum, önünde dizlerimin üzerine çöküyorum, ellerim kalçalarının yumuşak teninde kayıyor ve parmaklarım onları benim için açarken içeri giriyor.

"Sanki o kapıdan çıkıp gitmemi istemiyormuşsun gibi," diyorum, bakışlarım vücudunu boydan boya geziyor, tişörtünün içinden çıkan sivri meme uçlarında duraklıyor.

Siktir, sütyen yok.

İnliyorum, başımı onun kalçasına koyuyorum. Beni öldürmeye çalışıyor. Daha üniversiteden mezun olmadan, dünyayı görme, bir şeyler başarma şansım olmadan.

"Sadece bir kez daha," ve ayrılmak zorunda kalmadan önce onu bir kez daha öpmek için dizlerimin üzerinde yükseliyorum. Parmakları ensemdeki saçlara dolanıyor

ve ekifitiriyorum, o da dudaklarima karşı usulca kıkırdıyor. "Bu gece benim formamı giydiğini görmek için sabırsızlanıyorum. Bunu dşnmek beni çok zorluyor."

Bir anlığına, tek bir anlığına, sahip olduğu gücü görebilmesini isterdim. *Benim üzerimde sahip olduğu gücü.*

"Collins, hadi gidelim!" Grant yumruğuyla kapıya vuruyor ve ikimizin de inlemesine neden oluyor. Gerçekten de gitmem gerekiyor. "Eğer senin yüzünden kaçmak zorunda kalırsam, Reese'in terli çoraplarını odanın her tarafına saklayacağım ve onları bulman bir ay sürecek."

Siktir. Siktir. Siktir.

Ayağa kalkarak sertleşmiş sikimi bir kez daha ayarlıyorum ve bir şekilde yatağımın altına itilmiş olan kramponumu bulup ayağımı hızla içine sokuyorum.

"Akşam görüşür müyüz?" Ona söyledim ve yanındaki yataktan şapkamı alıp başıma yerleştirdim.

Kalın, siyah kirpiklerinin arasından bana bakıyor ve dudağını ısırıp dişlerinin arasında yuvarlıyor. "Bunu kaırmazdım. Senin adını taşıyan ben olacağım."

Gşsmden bir inilti daha yuvarlanıyor. "Lanet olası oyunun canı cehenneme demek üzereyim ve biz yokken kaybettiğimiz haftayı telafi edebiliriz."

"Olmaz. Git, git. *Git, git.* Gle gle! İyi şanslar! Hadi, takım! Çocuklar için çok para toplayın." Hala arzu dolu gözlerle beni kapıya doğru itiyor ve uzaklaşmak için her şeyimi harcıyorum.

İlk etapta zor olacağını hiç tahmin etmediğim bir şey, ancak bu sonu ve ondan uzaklaşmayı düşündüğümde ne kadar zor olacağını her geçen gün daha fazla anlıyorum.

"Sonra görüşürüz, Hallie Girl."

Kapımı açarak, kapı çerçevesine yaslanmış, dudaklarında kendini beğenmiş bir sırıtış olan Grant'a bakıyorum, sonra Grant'inkine benzer bir sırıtışa sahip olan Reese'e dönüyorum.

"İkinizden de tek kelime çıkmadı."

Hayatımda hiç bu kadar iyi oynamadığıma eminim ve konu oyun olduğunda batıl inançları olan biri olarak, bunun her şeyin Hallie Jo Edwards'ın bu tribünlerde oturup benim formamı giymesiyle ilgili olduğuna inanıyorum.

Lanet olsun, imzası olan siyah ve mordan daha seksi olabileceğini düşünmüyordum ama onu lacivert ve kırmızı içinde görmek?

Beni deli ediyor.

"Saçma sapan konuşur ve her beş saniyede bir tribünlere bakmayı bırakmanı söyledim, ama bence *aslında* seni daha iyi oynatıyor olabilir. O devrede neredeyse her top 100'ün üzerindeydi. Bunu nasıl yapıyorsun bilmiyorum kardeşim ama lütfen böyle devam et." Reese göğsünü benimkine çarpıyor, önce sırtıma sonra da kışıma tokat atıyor. "İşte biz böyle beyzbol oynarız!"

Tek yapabildiğim başımı sallamak çünkü o çok vahşi - bu gece takımdaki herkes öyle. Ve haksız da değil. Kışımı yırtarak oynamamın sebebi şüphesiz o. Bu onun ilk maçı ve tek düşünebildiğim bunun onun hatırlayacağı bir maç olmasını istediğim. Beni oynarken izlerken gurur duymasını istiyorum.

Maçın geri kalanı son derece hızlı geçiyor, o kadar hızlı ki sahaya adım attığımız anda yedek geri dönüyormuşuz gibi hissediyoruz ve uzun zamandır birlikte oynadığımız en iyi maçlardan biri olmasına rağmen yine de yakın bir maçı.

Bizimle başa baş ve sekizinci devrenin sonunda maç ikiye iki berabere. Evimizdeyiz, yani son vuruşumuz var. Bir vuruş daha, yoksa onuncu devreye gireceğiz.

"Bu senin sorumluluğunda, kardeşim. Onu eve getir," diyorum Reese'e. Eldivenlerini giyiyor ve beklerken sıkıyor.

Şükürler olsun ki sıradaki vuruşu o yapıyor çünkü o bir güç merkezi. O kadar sık çitten dışarı atıyor ki, bu bir mucize.

"Bana bırak bebeğim. Her zaman günü kurtaracağımı biliyorsun." Sırtarak, gezegende kimsenin sahip olmadığı bir özgüvenle yedek kulübesinden çıkar.

O kaleye geçerken ben de kulübenin kenarına yaslanıp dirseklerimi ahşap çerçeveye dayıyorum ve hareketlerini doğru yapabilmek için birkaç kez vuruş alıştırması yapıyorum. Kalede Reese'i izleyen ve tırnaklarını yiyen Hallie'ye hızlıca bir bakış atıyorum ve sırtıyorum.

Belki de onu bir beyzbol hayranı yaparım.

İlk atış alçaktan, gerçekten alçaktan, ve o uzak duruyor.

Güzel.

Atıcı sabırlı olmanız gereken bir adam.

Tutarlı değil. İyi bir slider'ı var ama atışlarını sürdüremiyor ve sorun da bu. Reese kaleden geri çekiliyor ve sopasını her bir kramponunun altına vuruyor, sonra kaleye dönüp tekrar duruşunu alıyor, bacaklarını iki yana açıyor, dirseğini yukarı kaldırıyor.

Grant şapkasını indirirken, "Kahretsin, kalbim kıcımda," diye mırıldanıyor. "Hadi gidelim."

Beyzbolun sevdiğim yanı da bu.

Adrenalin.

İkinci atış kalenin tam ortasına doğru, yavaş bir değişim atışı ve Reese topa vuruyor.

Dışarıda olduğunu anlamak için bakmama bile gerek yok. Hayatınız boyunca oynadığınızda, bazen topun mükemmel zamanda sopada çıkardığı sesi duyarsınız ve bilirsiniz, sadece *bilirsiniz*, gittiğini.

"Sikeyim evet!" Grant bağırıyor.

Tüm takım kendini kaybediyor, Reese'in bize galibiyeti getiren homer'ını kutluyor ve o sahaya geri döndüğünde biz de onu göklere çıkarıyoruz.

Sanırım en çok bunu özleyeceğim. Bu ışıkların altında oynamak, takımına bu kadar yakın olmak. Bu çocuklar benim ailem ve bu yıldan sonra her şeyin biteceğini bilmek garip bir his. Herkes kendi yoluna gidecek ve biz gerçek işlerde çalışan resmi yetişkinler olacağız. Evleneceğiz. Çocuk sahibi olacağız.

Bu, son zamanlarda düşündüğüm bir şey ve kalenin etrafında toplanırken aklımdan geçen en önemli şey.

Tribünler biraz boşaldıktan ve diğer takımla el sıkıştıktan sonra eşyalarımızı toplar ve yedek kulübesinden çıkıp tribünlere doğru yürürüz. Taraftarlarla etkileşime girmek, el sıkışmak, topları imzalamak ve takım için belirlenen otoparka gidene kadar birkaç selfie çekmek bizim geleneğimizdir.

Enerji hala havada. Bu elektrik, her birimizin içinde hala titreşen canlı bir elektrik teli ve bu gece sadece Toys for Tots için para toplamak amacıyla oynamış olsak da, dünyada Orleans U'daki gibi bir taraftar kitlesi yok. Kazansak da kaybetsek de, kasırğa ya da kar fırtınası olsa da, bu insanlar her gün bizi desteklemek için buradalar.

Hallie'nin tribünde olması daha iyi oynamamı sağladı ama aynı zamanda sezon boyunca olduğu gibi baskı altında hissetmedim. Bu bana beyzbolu ne kadar sevdiğimi hatırlattı. Sadece... işim olduğu zaman sevmiyorum.

"Lane!" Hallie koşarak gelip kendini kollarıma atarken ağlıyor. Terden sırlıklam olmuşum ve üstüm başım kir içindeydi ama kollarımı ona doladım, sonra onu kucağıma aldım ve bir daire çizerek döndürdüm. Seyircimiz olması umurumda bile değil. Bırak baksınlar.

"Aman Tanrım. *İnanılmazdın!* Daha önce hiç maça gitmediğime inanmıyorum. Tanrım, şu anda bir arabayı kaldırabilirmişim gibi hissediyorum."

Gözleri heyecanla parlıyor ve bir kırmızı-pembe kareli minibüsten diğerine zıplıyor, yerinde duramıyor. Görünüşe göre, şu anda benim kadar adrenalini var.

Kıkırdıyorum, kulağına fısıldamak için yaklaşıyorum. "Görünüşe göre ikimizin de bu gece yakacak biraz enerjisi var." Dudaklarımı alnına bastırıyorum.

"Beni için teşekkürler, Hallie Girl."

"Hey, Collins." Kappa'dan bir adamın yanımıza gelmesiyle sözümüz kesildi. Elimi sıktı ve sırtıttı. "Bu gece bu kadar iyi oynamanın sebebi o mu? Sanırım bir kız arkadaş edinmek sana gerçekten iyi geldi."

"Uh..." Duraksıyorum, kız arkadaşıma dönüp bakıyorum. O benimmiş gibi hissettirse de, bu daha önce konuştuğumuz bir şey değil. "Kız arkadaşım değil ama geldiğin için teşekkürler. Bağış yapmayı unutma," diyorum ona arkamı dönerek. Her halükarda o benim uğurlu kızım ve tribünde olması her şey demekti.

Hallie'nin elini tutarak dikkatimi tekrar ona yöneltiyorum.

Vivienne onun yanında kıkırdıyor. "Hallie bütün oyun boyunca neredeyse tırnaklarını yiyecekti. Sonunda kalp krizi geçirecek sandım. Cidden, bu noktadan sonra onu uzak tutmak imkansız olacak."

Bakışlarımı tekrar Hallie'ye çevirerek onu içime çekiyorum. Kızarmış yanakları. Mavi kot pantolonunun içine soktuğu beyaz atleti ve üzerindeki forması. Üstünden görünen göğüs dekoltesi. Çok güzel görünüyor.

"Ne diyebilirim ki?" Gülümsüyor, gözleri eğlenceyle dans ediyor. "Sanırım senin en büyük hayranıyım."

Uzanıp şapkamı başımdan çıkarıyorum ve geriye doğru onunkinin üzerine yerleştiriyorum. "Hayır, sanırım *senin* en büyük hayranın benim, Hallie Edwards."

"GÖZLERİNİ KAPAT."

"Gözlerimi kapatamam çünkü o zaman şu anda ne kadar seksi olduğuna bakamam."

Elleri gözlerimi kapatıyor ve kucağımda kıvranarak sikimi daha da sertleştiriyor - bunun mümkün olduğunu kim bilebilirdi ki? "Lane Michael Collins, eğer gözlerini kapatmazsan, sürprizini alamazsın. Ve inan bana, bu sürprizi gerçekten istiyorsun."

Şu anda Hallie'den başka birinin sikime binmesini istediğimi sanmıyorum ama...

"Tamam. Ama çabuk ol." Kıkırdayıp kucağımdan indiğinde hafifçe kıcına dokunuyorum, sonra gözlerimi kapatıyorum. Hareket ettiğini duyabiliyorum ama her ne yapıyorsa mahvetmek istemiyorum, o yüzden gizlice bakmaya çalışmıyorum.

Bir dakika geçti ve ben huzursuzlanmaya başladım, oturup beklemem için ısrar ettiği yatağa geri oturdum ve sürprizimi açıklamasını bekledim. Oyunun kirini ve terini temizlemek için hızlı bir duş aldıktan sonra odama geri döndük. Ellerimizi birbirimizden uzak tutamadığımız için bu tam beş dakika sürdü ve şimdi buradayız.

"İyi bir çocuk oluyorum ve talimatlara uyuyorum, şimdi bakabilir miyim?" "Hayır. Bakmak yok! Ben söyleyene kadar olmaz."

Ellerimi teslimiyetle havaya kaldırıyorum, odamın neresinde olduğundan bile emin değilim ama yine de masumiyetimi savunuyorum. "Bakmıyorum, bebeğim. Söz veriyorum."

"Tamam, üç deyince gözlerini açabilirsin." Fısıldıyor, "*Bir... iki... üç.*"

Gözlerimi yavaşça açıyorum ve o birkaç adım ötemde duruyor, ama daha önce giydiğim formayı giydiği ve başka hiçbir şey giymediği için gerçek bir düşünce oluşturamıyorum.

Açık duruyor, meme uçlarının küçük sertleşmiş tepelerini ortaya çıkarıyor ve ağzım gerçekten kuruyor. Nasıl konuşacağımı, nasıl düşüneceğimi unutuyorum. Nasıl *nefes alacağımı*.

"Hallie," diye fısıldıyorum saygıyla. "Aman Tanrım. Yüce İsa."

Buklelerinden bir tutamı kulağının arkasına sıkıştırırken dudağını dişlerinin arasına alıyor. "Beğendin mi?"

"Hoşuma gitti mi? Bebeğim, pantolonuma boşalmak üzereyim. Keşke şu an şaka yapıyor olsaydım."

Biraz rahatlamak için uzanıp sikimi ayarlıyorum ve o da yavaşça bana doğru yürüyüp açılmış bacaklarımın arasında duruyor. Ona dokunmak için ellerimi kaldırdığımda başını sallıyor. "Dokunmak yok."

"Ne?" İnledim. "Beni öldürüyorsun, Smalls."

"Özellikle bana sabrı öğretmekten bahsettiğini hatırlıyorum, şimdi sıra sende."

Yutkunuyorum, parmaklarım eklemlerim beyazlaşana kadar yanımdaki yorganı kavırıyor. Gözlerindeki muzip parıltıdan hoşlanıp hoşlanmadığımı tam olarak bilmiyorum. O benim ölümüm olacak.

Hallie parmaklarını göğsümden karnıma doğru uzatıyor ve ben nefesimi tutuyorum, sikim ince kumaşın üzerinde zorlanıyor.

Parmakları tüy gibi hafif, gergin ereksiyonumun üzerinde gezindiğinde, "Benimle dalga geçme bebeğim," diye homurdanıyorum.

Dudakları hınzır bir sırıtışa dönüşüyor. "Seninle alay etmiyorum. Sadece anın tadını çıkarıyorum, acele etmiyorum."

Bacaklarımın arasında dizlerinin üzerine çöküyor ve parmaklarını bel bandına geçirmeden önce şortumun üzerinden sikimi kavırıyor ve serbest kalana kadar kalçalarımın altına aşağı indiriyor.

"Bana dilinle tapınmayı seviyorsun. Belki ben de sana ağızla tapınmak için zaman ayırmak isterim."

Küçük yumruğu uzunluğumun etrafını sarıyor ve bana yavaşça pompalıyor, ucunda bir prekum boncuk incisini izlerken gözleri bulanıklaşıyor. Dili dışarı fırlıyor ve sanki lolipopmuş gibi yalıyor, ben de başımı geriye atıyorum.

Gözlerimi bir saniye bile ondan ayırmak istemiyorum, ama sikimin başını ağzına aldığı anda, boğuk boğuk inlememe engel olamıyorum.

"Ağızla beni cennete gönderiyorsun bebeğim."

Hallie

Lane'in parmakları yataktan ayrılıp saçlarıma dolanırken ben de ağızla onun boynuna doğru kaydırıyorum.

Onu daha derin emiyorum, sikinin başının boğazımın arkasına çarptığını hissedene kadar gidebildiğim kadar ileri gidiyorum, kalçaları hafifçe esnediğinde öğürüyorum.

Bunu hiç yüksek sesle söylemedi ama onun yanında öğürmemi sevdiğini biliyorum. Ben de ona kafa atmayı seviyorum. Onu dizlerinin üzerine çöktürmenin çok güçlü bir yanı var.

Göğsünden kopan gırtlaktan gelen inilti klitorisimi zonklatıyor, onu tekrar içimde hissetme düşüncesiyle içim kasılıyor.

"Bir şeyler yapmak istiyorum."

Kaşı kalkıyor. "O ne bebeğim?"

Cevap vermeden önce dilimi uzunluğu boyunca sürüklüyorum ve ucuna yumuşak bir öpücük yerleştiriyorum. "Boğazımı sikmeni istiyorum."

"Hallie-" diye başlıyor, dirseklerinin üzerinde yükselip bana bakıyor. "Bunu mu istiyorsun?"

Başımı salladım. "Bunu gerçekten çok istiyorum."

Açlık gözbebeklerinde birikiyor ve yataktan kalkıyor. "Çok fazla gelirse ya da durmak istersen bana söyle. Tamam mı?"

"Tamam," diye nefes alıyorum. "Ama istemeyeceğim. Şu anda benim hissettiğim gibi, senin de aklını kaçırmayı istiyorum. Kendini tutma. Bu beni tahrik ediyor." Sözcüklerim hecelerden oluşuyor.

Bir süre sonra başını sallıyor ve ben de yataktan yere dizlerimin üzerine ellerimi kucağıma koyarak sabırla bekliyorum. Ayağa kalktı, bana yürüdü ve aşağıya baktı, çenesini yumruklarken çenesi sıkıldı. Aleti sert ve hala ağzımdan parlıyor. Başparmağını alt dudağımda gezdirerek pedini ağzımın içine itiyor ve dilimin üzerine bastırıyor, ben onun etrafında öğürene kadar yavaşça daha derine kayıyor. Gözlerim nemle doluyor ama o kadar ıslak ve tahrik olmuş durumdayım ki elimin merkezime gitmesine engel olamıyorum. Lane'in bakışlarını tutarken klitorisimi kumaşın üzerinden ovuyorum.

"Keşke şu anda gördüklerimi sen de görebilseydin," diye mırıldanıyor, sikini dudaklarımda gezdirip ıslatırken, ben ağzımı başına kapatıp açgözlülükle emiyorum. "Mükemmel küçük göğüslerin sergileniyor, adım sırtında yazıyor. Bu beni delirtiyor, Hallie."

Beni hissettiriyor. Açlık.

Çılgın. Vahşi.

Sanki onu memnun etmek için her şeyi yapabilecekmişim gibi. Onun çözüldüğünü görmek için.

Onu ağzımın derinliklerine çekiyorum, derinlere inerken nefesimi tutuyorum, boğazımın arkasına sürtünüyor, göğsünden alçak bir inilti titreşiyor.

Böyle bir tanrı gibi görünüyor, başını zevkle arkaya atmış, inerken boğazının güçlü sütunu sallanıyor. Bunu bir kenara kilitliyorum.

Bu bittiğinde hatırlayın çünkü şu anda nasıl göründüğünü asla unutmak istemiyorum.

Elleri saçlarıma kayıyor, avuç kavıyor ve her seferinde daha da derine inerek ağızıma girip çıkıyor.

"Ağzın sikimle doluyken çok güzel görünüyorsun, Hallie."

İçimden küstahça bir his geçiyor, bu yüzden uzanıp taşaklarını avucumun içinde nazikçe yuvarlıyorum ve bunu yaptığımda... titriyor.

İpin kopmasına, kendini tutmayı bırakmasına ve tam olarak istediğimi yapmasına neden olan şey budur.

Öne doğru fırlıyor, boğazımın arkasına vururken elleri saçlarımda sıkıca, ben onun etrafında öğürene kadar bir an için kendini derin tutuyor. Geri çekiliyor, sonra tekrar itiyor ve burnum leğen kemiğindeki yumuşak kıllara değene kadar dilimi düzleştirerek hepsini içine alıyorum.

Bu çok kirli hissettiriyor. Odadaki tek ses ağızımı sikerken çıkardığı ses ve pantolonunu indirirken nefesinin çıkardığı sert ses.

"Sonuna kadar gitmeyeceğim, lanet olsun. Fuuuuuck, Hallie."

Aletin etrafında mırıldanıyorum, ama o aniden göğsü kabararak kendini kurtarıyor. "Senin içinde olmadıkça boşalmayacağım. Yatakta, ellerinin ve dizlerinin üzerinde."

İtaatkâr bir şekilde yönünü takip ediyorum, yatağı girip ona döndüğümde kıcıma vurduğunda kıkırdıyorum. Bir an için, gözlerinin açıkta kalan vücudumda gezinmesinden utandığımı hissediyorum. Üzerimde sadece onun forması var ve gözleri, onun için açılmış bedenimi doyasıya seyrediyor.

"Mükemmel amına koyayım," diyor, kıcımın yanaklarını kavrayıp beni açarken sesi düzensiz ve ihtiyaçtan gergin. "Daracık küçük amin, çok güzel ve pembe. Bak ne kadar pisletmişsin. Pis kız. Benim *pis* kızım."

Sikini avuçlayarak kıvrımlarımın arasından geçiriyor ve klitorisime vuruyor. O kadar ıslağım ki sikini bana vururken çıkardığı ses odanın içinde yankılanıyor, o kadar müstehcen ve kirli ki tüylerim diken diken oluyor.

Onu girişime karşı hissediyorum, içime sadece bir inç itiyor. O kadar tahrik oluyorum ki, kendimi ona karşı geri iterken, ellerimin ve dizlerimin üzerinde sallanırken buluyorum, onu derinlere gömmek için çaresizim.

"Lane, lütfen. Sik beni."

"Seni becermemi ister misin, bebeğim? Sana olduğun gibi pis bir kız gibi davranmamı?" İçime bir santim daha giriyor. "Bana ne istediğini söyle, Hallie."

Kalçalarımı oynatarak, onun uzunluğunun etrafında kenetleniyorum. "Beni becermeni istiyorum.

Sert ve hızlı."

Elleri formasının eteklerini yukarı itiyor, kalçalarımı kavrarken kıcıımı ortaya çıkarıyor ve sonra içime o kadar sert giriyor ki göğüslerim güçten titriyor, ikimiz de bu hisle inliyoruz.

Hiçbir şey onun kalçalarının kıcıma gömülme hissiyle kıyaslanamaz, tamamen geri çekilirken parmaklarının uçları kalçalarımı kazıyor, sadece içime geri çarpıyor, beni ele geçirilmiş bir adam gibi beceriyor.

Tam istediğim gibi sert ve hızlı bir şekilde içime giriyor, kalçalarının her vuruşunda yatakta daha da yukarı kayıyorum.

"Kahretsin, bebeğim, etrafımda gerilmeni, horozumu böyle iyi bir kız gibi almanı izlemeye bayılıyorum."

Böyle konuşmasına bayılıyorum. Çok kirli ve dengesiz.

"Boşalacağım," diye boğuluyorum, bana tekrar tekrar çarparken çarşafı yumrukluyorum.

Parmakları ön tarafıma doğru kayarak klitorisimi buluyor ve kabaca sıkıştırıyor. Ancak o zaman orgazmım beni sürekli inşa ettikten sonra vuruyor, iç duvarlarım onun adını söyleyerek haykırırken onu sıkıştırıyor.

Tamamen tükenmiş bir halde yatağa düşene kadar, aldığım zevkle onu itiş kakış karşılıyorum. Artık uzuvlarımın olması gerektiği gibi çalıştığına güvenmiyorum.

"Hayatımın geri kalanında boşalmanı izleyebilirim," diye mırıldanıyor, hala içimde gömülü, beni yukarı çekmek için öne doğru eğiliyor, böylece onunla aynı hızda oluyorum

önden. Bu hareket bir şekilde onu daha da derine itiyor.

Dudaklarını kulağımın altındaki hassas bölgede gezdiriyor, çekip tekrar sokarken derimi ısıtıyor.

Daha yeni boşaldım, ama o içime vurdukça karnımda bir sıcaklık biriktiğini hissediyorum, eli karnımdan meme uçlarıma doğru kayıyor, orada kabaca çekiştiriyor, birini parmaklarının arasında yuvarlıyor.

Parmaklarının arasında sıkıldığında inliyorum.

"Sert olmam hoşuna gidiyor mu?" diye soruyor, ben de başımı sallayarak hareketi tekrarlamasına neden oluyorum.

Tanrım, inanılmaz bir his.

Meme uçlarımı bırakarak eli boynuma doğru ilerliyor, parmakları nazikçe boğazımı sarıyor.

"Seni böyle becermemi ister misin, Hallie Girl? Boğazını sıkarken sikimin içine girmesini?"

"Lütfen," diye yalvarıyorum, parmaklarının uçları boğazımdaki çırpınan nabız boyunca baskı uyguladığında toplayabildiğim tek kelime bu.

Aletini dışarı çekiyor, içime geri kayarken kalçalarını yavaşça sallıyor, tamamen telaşsız. Bacaklarımı titreten ve karnımı titreten noktaya vurarak beni işkence edercesine yavaşça sikiyor.

Başka bir orgazm oluşuyor, her itişte daha parlak yanan yavaş bir yanma.

"Çok iyi hissettiriyor. Bu taraftan," diye sızlanıyorum, o hareket ederken ensesine tutunmak için geriye uzanıyorum. Beni sikerken boğazımı tuttuğunu hissetmeyi seviyorum.

Ne kadar süre böyle kaldığımızı unutuyorum, birlikte yavaşça hareket ediyoruz, aniden bırakıp içimden tamamen çıkana kadar her saniyeyi sayıyorum.

Ona tekrar baktığımda, yatağa uzanmak için hareket ediyor ve sonra ben ona binene kadar beni üzerine çekiyor.

"Seni sikime binerken izlemek istiyorum."

Bu pozisyonu hiç yapmadık, bu yüzden denemeye hevesliyim. Elleri beni kucağından kaldırıyor, böylece sikini içime sokabiliyor ve yavaşça, klitorisim kasık kemiğini fırçalayana kadar uzunluğuna batıyorum.

"Aman Tanrım," diye nefes alıyorum. Hiç bu kadar derin olmamıştı. Klitorisimin uyarılması neredeyse tekrar boşalmam için yeterli ve henüz hareket bile etmedim.

Ellerini belime koyarak kalçalarımı üzerinde dolaştırıyor ve bana ona binmem gerektiğini gösteriyor. Dizlerimin üzerinde hafifçe yükseliyorum, sonra tekrar aşağı inerek ondan bir inilti çıkarıyorum.

"Fuuuuck, Hallie. Çok sıkısn."

Hareketi tekrarlayarak, birlikte bir ritim bulana kadar sikine biniyorum. Benimle buluşmak için yukarı doğru itiyor, kendini inanılmaz derecede derine yerleştiriyor. Ben üzerinde aşağı yukarı kaymaya devam ederken parmaklarım göğsüne gömülüyor.

Başparmağını dudaklarımın arasından geçirip emmemi söylediğinde, dilimi ped boyunca döndürüyorum, sadece ben kıvrana kadar klitorisimi tıngırdatmak için ağzımdan çekmesi için.

Kalçalarım düzensiz hareketler yapıyor, bu noktada kontrol bile edemiyorum.

Çaresizlikten çıldırıyorum.

"Sikime gel, Hallie," diye emrediyor, yukarı doğru iterken klitorisimi parmaklarının arasına sıkıştırıyor.

Birlikte boşalıyoruz, inlemeler ve pantolonlar çarpışıyor, ben onun etrafında kenetlenirken onun dölleri içime fışkırıyor. Orgazmımın gücüyle tüm vücudum titriyor.

Onun sıcaklığının içime aktığını hissediyorum ve içimde bundan zevk alan ilkel bir yan var. Beni kendisininmişim gibi işaretlemesi. İçime boşalmayı sevmesini seviyorum.

Kollarım gevşiyor ve göğsüne yığılıyorum, gevşek uzuvlar ve ter yığınyla. Kalbinin düzensiz atışını hissedebiliyorum. Sanki ikimiz de senkronize olmuşuz, aynı ritimde atıyormuşuz gibi geliyor.

Lane nefes veriyor ve elini saçlarımda gezdiriyor. "Tanrım, Hallie. Sanırım az önce beni öldürmeye çalıştın."

Kıkırdıyorum, hafifçe doğrulup çenemi ellerimin üzerine koyuyorum ve bakışlarımı onunkilerle aynı hizaya getiriyorum.

Bu haliyle o kadar yakışıklı ki... Doymuş ve rahatlamış... Dudaklarımı nazikçe dudaklarına bastırıyorum.

"Tekrar gitmek için çok mu yorgunsun?"

"Seni tekrar becermemi mi istiyorsun?" diye soruyor, ifadesi inançsızlığa dönüşüyor.

Başımı salladım. "Çok yorgun değilsen... Biraz yaşlı olduğumu biliyorum, dayanıklılığın muhtemelen eskisi gibi değil."

Eli hızlı bir tokatla kıcıma iniyor ve bir saniye içinde sırtüstü dönüyorum, o da kalçalarımın arasında geziniyor.

"Sana dayanıklılığı göstereceğim, bebeğim."

Ve bunu tekrar tekrar yapıyor, ta ki ben ona tam olarak nasıl hissetmeye başladığımı söyleyecek cesaretim olmasını dileyerek göğsüne yaslanıp uyuyana kadar.

"BU GECE İYİ PRATİK YAPIN, çocuklar. Şubat'ta sezona hazır olacaksınız. Eve gidin, biraz uyuyun. Bu hafta sonu hiçbiriniz hakkında telefon almasam iyi olur, yoksa bu lanet sahayı kusacak kadar çok koşacaksınız. İşiniz bittiğinde de devam edeceksiniz," diyor Koç ve etrafımızda bir dizi "evet efendim" yankılanmadan önce takımdan kıs kıs gülüşmeler geliyor.

Bu akşam için tek planım kız arkadaşım ile duş almak, Jack's'ten pizza sipariş edip yatağa girecek ve gecenin geri kalanını onun içinde kaybolmuş olarak geçirecektim.

Ondan sonra mı?

Önümüzdeki kırk sekiz saat uyuyacağım.

Yardım oyunundan bu yana bir hafta geçti ve Hallie kollarımdayken uyuyakalmadığım tek bir gün bile olmadı, ikimiz de doymuş ve bitkin haldeydik. Bitkin derken, kızımın *doyumsuz* olduğunu ve buna bayıldığımı kastediyorum.

Küstah ve bana tam olarak ne istediğini söylemekten çekinmiyor. Ve bu da gecenin her saatinde benim sikim ve ağzım. Geldiği noktayla gurur duyuyorum. Bu işe ilk başladığımızdan beri ne kadar güven kazandı.

"Bu gece harikaydın, kardeşim. Sen ve Hallie bu gece dışarı çıkmak ister misiniz? Bizimle Kappa'ya ya da Redlight'a gelir misiniz?" Grant yumruğunu tokuşturmak için kaldırırken soruyor.

Bunu yaptığımda, Hallienin bana yaptığı bileziğimin, yeni şans tılsımımın bileğimde olmadığını fark ediyorum.

Ne oluyor lan?

Grant yüzümdeki panik ifadesini okumuş olmalı ki "Sorun ne?" diye sordu.

Bakışlarım etrafımdaki yere düşüyor, oynarken düşmüş olmasını umuyorum.

"Hallie bana bu bilekliği yaptı ve birkaç haftadır takıyorum ve lanet olsun, bu benim... şans tılsımım. Onu bulmam lazım."

Küçük kırmızı boncuklar için toprağa bakmaya başladığımda Reese çantasını omzuna asmış bir şekilde kayarak yanıma geliyor. "Ne oldu?"

"Lane, Hallie'nin ona yaptığı bileziği kaybetti," diye cevap veriyor Grant benim yerime.

Reese ıslık çalar. "Kahretsin, ahbab. Bu berbat. Sana başka bir tane yapmasını söyle."

"Başka bir tane daha yapamaz. Bu çok önemli. Bakmama yardım eder misin? Hank ve Ridge'i al. Ben bulana kadar bu lanet alandan ayrılamayız." Parmaklarım bikkınlıkla saçlarımda geziniyor. "Lütfen."

Önce birbirlerine, sonra bana bakıyorlar ve Reese gözlerini deviriyor. "Tamam. Ama bu gece bizimle geliyorsun."

"Siktir et, hayır" diye cevap veriyorum.

"Dostum, kız arkadaşının sana yaptığı bir bileziğin *boncuklarını* aramak için kışımı ellerimin ve dizlerimin üzerinde yere yatırıyorsan... bu gece bizimle geliyorsun."

Volta atmayı bıraktım. "O değil... Biliyor musun, sadece bana yardım et." Birkaç adım ötede tek parlak kırmızı bir boncuk görüyorum, dizlerimin üzerine çöküp onu , bakışlarım çime odaklanmış, diğerlerini arıyor. Reese, Ridge ve Hank'i çağırıyor, sonra da Grant'in yanında bana katılıyor.

"Bunu yaptığıma inanamıyorum," diye mırıldanıyor Reese. "Bir tane buldum. Grant... şu anda bakıyor musun?"

Grant alay ediyor. "Evet, bakıyorum. Kendin için endişelen, kardeşim."

Şans bileziğimi kaybettiğim için zaten gerginim, Hallie benim için yaptığı için daha da gerginim. Benim için bir anlamı var.

"Şu anda bizi birinin gördüğünü hayal edebiliyor musunuz? Bir grup yetişkin adam yerde boncuk arıyor. Bu ne adanmışlık. Ben iyi bir dostum," diyor Reese Grant'e ve şapkasını başından indiriyor. "İkiniz de şanslısınız."

Onu görmezden gelerek, rastladığım boncukları çimden koparmaya devam ediyorum. Birkaç dakika sonra elimde en az on boncuk vardı ve bir noktada lastiğin patlamış ve boncukların her yere dağılmış olması gerektiğini fark ettim.

"Oh! Bir *G buldum!*" Ridge birkaç metre seslenir.

"Evet, benim de bir *R*'m var," diye ekliyor Grant.

Aynen öyle.

"Eve gittiğinde babanla konuşman nasıl geçti?" Biz toprağı ararken Reese soruyor. "Şimdiye kadar sana bunu sorma fırsatım olmamıştı."

Nefes vererek omuz silkiyorum. "Tam olarak nasıl olacağını hayal etmiştim. Dürüst olmak gerekirse ne beklediğimi bilmiyorum ama hiç de istediğim gibi gitmedi dostum. Hata yaptığıma ve hayatımı boşa harcadığıma ikna olmuş durumda."

"Mutlu olmak için yapmak istediğin şey bu değilse, bu hayatını çöpe atmak değildir, kardeşim. Önemli olan budur."

Başımı salladım. "Evet, herkes böyle söylüyor. Ben sadece... Keşke hata yapıp yapmadığım konusunda endişelenmeyi bıraksa ve benim ona ne anlatmaya çalıştığım konusunda endişelense."

Reese başını sallayıp elini bir dakika boyunca sessizce toprakta gezdiriyor ve ben o konuşana kadar araştırmama geri dönüyorum. "Ben her zaman senin arkadayım, bunu biliyorsun, değil mi? Mezuniyet yaklaşıyor ve ortalık karışacak ama bu üçümüzün arasındaki şeylerin değişeceği anlamına gelmiyor. Ömür boyu benim adamlarımsınız."

"Ben de öyle. Bunu biliyorsun. Birinci ligde kazanacağın tüm parayı harcamana yardım edeceğim." Şaka yapıyorum ama Reese'i tanıyorum.

"Bütün gece parti, bebeğim!" Gülüyor. "Ciddiyim, şu anda babanla aranızın kötü olmasına üzuldüm. Sanki büyük bir dönüm noktasındaymışsın gibi hissediyorum."

"Evet, askerlikten ."

Reese'in gözleri büyür. "Karar verdin mi? Yani... kesin olarak, *kesin* olarak?"

Başımı salladım. "Evet. Öyle yaptım. Babamla yaşadığım bu saçmalık kararımı pekiştirmekten başka bir işe yaramadı. Benden bu kadar. Bu sezondan sonra işim bitti. İşletme diplomamı alacağım. Bir şeyler bulacağım. Dünyayı gezeceğim. Kâr amacı gütmeyen bir kuruluş kuracağım. Kendimi doğru hissettiğim bir şey yapacağım."

"Vay be." İtirafım karşısında şok oldu ve ben de onu suçlamıyorum. Oynamama ihtimalim hakkında konuştuğumuzu biliyorum ama bu son nokta. Seçmelerden bir kez çekilirsem, bir daha giremem. Bu bitmiş bir anlaşma. Ertesi yıl tekrar katılabilirim ama katılmayacağım.

"Diplomamı alıyorum ve formamı emekli ediyorum," diyorum ona. "Henüz Hallie dışında kimseye söylemedim. Ne ağabeyime ne de başkasına. Tatil için evimi ziyaret ettiğimde bu kararı verdim."

"Ona aşık olduğunu itiraf etmeye hazır mısın?" Reese soruyor, sesi soru dolu. "Çünkü kesinlikle öylesin."

Nefes veriyorum, omuzlarım düşüyor. Bakışlarımı tekrar ona yöneltiyorum. "Öyleyim."

Tereddüt yok çünkü ne kendime ne de ona yalan söylüyorum. Ona karşı ne hissettiğimi çok iyi biliyorum ve bu ara evimi ziyaret etmem her şeyi değiştirdi. Aramızda bir şeyler değişti ve bu her neyse, onu o yatakta bırakmak zorunda kaldığımda bundan geri dönüş olmadığını biliyordum.

"Biliyordum. Sadece *senin* fark etmeni bekliyordum." Sırıttıyor. "Ona söyleyecek misin?"

Başımı sallayarak bir boncuk daha alıyorum, sonra alnımdan damlayan teri siliyorum. "Evet, yapacağım. Yakında. Doğru zaman geldiğinde. O da aynı şekilde hissetmezse işleri berbat etmek istemem."

"Senin adına mutluyum, kardeşim. Gerçekten sevindim. Farklı görünüyorsun. Daha mutlu. Birinci sınıfta tanıştığım adama daha çok benziyorsun ve bunun onunla çok ilgisi olduğuna eminim. İçinde bunu ortaya çıkaran birini bulduğun için mutluyum ve çok şaka yaptığımı ve saçmaladığımı biliyorum ama bence doğru kararı verdin. Önemli olan senin mutlu olman, anlıyor musun?"

"Teşekkür ederim. Benim için burada olduğun için. Başımın belası olduğun için. İçimi dökebileceğim bir insan olduğun için. Sana minnettarım dostum."

"Senin *en* yakışıklı, aklı başında, atletik arkadaşın olmasaydım başka ne olabilirdim ki?" diye cevap veriyor, her zamanki gibi ukala bir şekilde. "Ayrıca, bu şimdiye kadar yaptığım en romantik şey olabilir ve benim için bile değil. Kız arkadaşın Collins için *hepimizi* diz çöktürdün. Bu bir Taylor Swift şarkısı gibi..."

"Taylor Swift mi dinliyorsun?"

"Kardeşim." Yüzü kızardı. "Bana bu şekilde saygısızlık etme. Ben ömür boyu bir Swiftie'yim."

Gülerek gözlerimi deviriyorum. "Bunu kendine sakla, Swiftie. Hallie'nin benden gelmeyen hiçbir şeyi duymasını istemiyorum."

Bu kampüste laf çabuk yayılıyor ve en son isteyeceğim şey, ben ona ne hissettiğimi söyleyemediğim Hallie'ye bir şeylerin ulaşması.

Mükemmel an geldiğinde ona nasıl hissettiğimi söylemek istiyorum çünkü o daha azını hak etmiyor. Hallie Edwards'a aşığım ve ona aşık olmak istememiş olabilirim ama oldum ve ondan vazgeçmeyeceğim. Teklif şartları olsun ya da olmasın.

Hiç olmamış gibi çekip gidemem. Sanki onu hiç tatmamışım ya da ellerimin altında titrediğini hissetmemişim gibi. Sanki kulağına ayıp bir şey fısıldadığımda yanaklarının kızardığını ya da sosyal medyada akılsızca videolar izlerken attığı o tatlı kahkahayı görmemişim gibi. Sanki kalbimde bir ev edinmemiş ve benim bir parçam olmamış gibi. Bu işe başladığımızdan beri Hallie benim en iyi arkadaşım oldu. Her konuda danıştığım kişi. İyi bir gün geçirdiğimde ya da heyecan verici bir şey olduğunda söylemek istediğim ilk kişi.

Reese ellerini sahte bir teslimiyetle kaldırır. "Kimseye bir şey söylemeyeceğim. Ama... madem konu aşktan açıldı, Viv'e benim için iyi şeyler söylemek ister misin?" Gözlerinde umutlu bir bakış var.

"Tanrı aşkına Reese, senden nefret ediyor. Neden bilmiyorum ama belli ki senin en büyük hayranın değil."

"Çünkü beni henüz tanımıyor." Kıkırdıyor. "Beni tanıdıktan sonra herkes beni sever. Sevmemek mümkün değil. Bu yüzü görüyor musun?"

"Ne kaçırdım?" Grant ben cevap veremedi ayağa kalkıyor, elindeki boncukları avucuma bırakıyor, sonra da sahada sürünürken bulaşan kirin tozunu alıyor.

"Reese onu Vivienne ile tanıştırmamı istiyor ama sanırım onunla bu konuda konuşmaya kalkışırsam muhtemelen beni yumruklar," diyorum.

Grant omuz silkiyor. "Bilmiyorum, ikisinin arasında garip bir nefret-sikişme titreşimi var."

"Ne demiştin ben? Herkes Reese Landry'den bir parça istiyor." Kaşlarını sallayarak küçük bir dönüş yapıyor. Dangalaklığı bittiğinde, elindeki boncukları avucuma döküyor ve ancak o zaman çoğunu bir arada gördüğüm için içimde bir rahatlama hissediyorum.

Grant omzunu hafifçe iterek, "Dostum, lütfen bir daha asla kendinden üçüncü şahıs olarak bahsetme," dedi. "Ridge, Hank, boncuklarınızı getirin, kardeşler. Dışarı çıkıp toplum için bir tehdit olma zamanı."

Fuuuuuck.

"Hallie'ye gidip gitmeyeceğini sormam lazım. Eğer istemiyorsa evde kalacağız," diyorum onlara. "Cidden, çok yorgunum ve parti havamda değilim."

"En iyi düşüşte bile Collins. En iyi düşüş bile," diye mırıldanıyor Reese.

hallie

"**ŞİMDİYE KADARKİ EN İYİ PARTİ!** Ya büyük oyna ya da eve git, değil mi?" Viv müziğin içinden kulağıma bağıyor.

Kolumu onunla birleştirerek başımı sallıyorum. Birlikte Kappa evinin içinde ilerliyoruz, oturma odasının ortasındaki fiçı standından ve arka kapıya varmadan önce iki ayrı bira pong masasından kaçınıyoruz.

Bu yıl öğrendiğim bir şey varsa, o da Kappa'lıların parti yapmaktan başka bir şey düşünmedikleri ve her durumda bir parti düzenleyebilecekleridir.

Pazar günü mü? Slip N Slide Sunday, BYOB (kendi bebek yağınızı getirin) kıyafetleri

isteğe bağlı.

*Yağmurlu bir gün mü? Yağmur, yağmur, defol git, buz sandığı gibi şemsiyeler, **sadece** lastik çizmelerle gel.*

*Çarşambaları mı? Islak tişört yarışması, sütyene izin yok. Aslında, sanırım katılmak için onlara sütyen **vermen** gerekiyor.*

Her neyse, önemli olan... nasıl parti verileceğini biliyorlar. Bu gece burada olmamın sebebi de bu. Çünkü Viv onların dönem sonu partisi düzenlediklerini ve her şeyi ortaya koyduklarını duyduğu an, bu bir soru bile değildi. Partilere karşı olduğumdan değil; sadece daha çok evde kalıp Netflix izleyen ve oyun gecesi yapan bir kız olduğumu fark ettim.

Tek iyi tarafı Lane burada ve en iyi arkadaşımı ne kadar sevsem de onu bulana kadar saniyeleri sayıyorum.

"Tanrım, bu *çlgınlık!*" diyor, dışarıdaki eşikten geçtikten sonra arka bahçedeki insan kalabalığını tararken. En az yirmi metre yüksekliğinde şişme bir kaydırak var ve bu gece için bölümlerinin onayladığı bir şey olmadığından oldukça eminim.

İnsanlar o kadar hızlı uçuyorlar ki, uçup bir bacaklarını kırmamaları bir mucize.

Tekilayla ilk karşılaşmamdan sonra, beni o ölüm kaydırığından aşağı itecek bir yudum alkole dokunmayacağım.

Hayır, teşekkürler. Yenilebilir bir şey denemek istiyorum. Sarhoş olup bütün günü akşamdan kalma geçirmek değil.

"Hadi Hallie, yapmalıyız!" Viv yalvarıyor, en iyi köpek yavrusu gözlerini yapıyor.

"Kesinlikle *olmaz*, Vivienne. Tanrım, burası buz gibi," diye mırıldanıyorum, ellerimi kollarımda aşağı yukarı ovuşturarak. Tabii ki Aralık ayındayız ve Güney'de geceleri hava nihayet biraz serinlemeye başladı. Kollarımda tüylerim diken diken oluyor ve titriyorum.

Suratını asarak inliyor. "Çok eğlenceli görünüyor."

"Acil servise son derece pahalı bir ziyaret gibi görünüyor. Bak, sen burada kal ve sıraya gir, ben hemen döneceğim. Lane'i bulmaya çalışacağım ve bakalım ceketimi almak için benimle eve kadar yürüyecek mi? Benimle burada buluşması gerekiyordu. Ben dönene kadar iyi olacak mısın?"

Başını sallıyor, ben de eve doğru dönüp arka kapıdan geçiyorum. İçeride o kadar çok insan var ki yürümek bile zor. Eli ve Ari'yi bir kanepede öpüşürken görüyorum ve başımı sallıyorum.

Tanrım, bu ikisi benden ve Lane'den daha kötü.

Sonunda oturma odasına geri döndüm ve kalabalığın içinde Lane'i aradım.

"Hey! İçki ister misin?" Rastgele bir adam elinde kırmızı bir Solo bardakla bana yaklaşıyor ve ben başımı sallıyorum.

"Hayır, teşekkür ederim. İçki içmiyorum," diyorum kibar bir gülümsemeyle.

Oh... ve bir partide bana içki teklif eden rastgele biri olduğu gerçeği. Kızlar gerçekten buna kanar mı?

Omuz silkerek uzaklaşıyor ve ben Lane'i aramaya devam ediyorum, sonunda onu odanın diğer ucunda, duvara yaslanmış, elinde birayla görüyorum. Tanımadığım kısa sarı saçlı bir kızla konuşuyordu.

Gölüyor, başını geriye atıyor ve elini onun koluna koymak için uzanırken gözlerim onlara takılı kalıyor.

"Dostum, bu gece çok iyi vuruyor. Şanslı kıç. İkinci sınıfta birlikte olduklarını biliyor muydun?" Sağımdaki bir adam "hop" dedi. Uzun boylu, parlak kırmızı saçlı ve yetmişli yıllardan kalma porno bıyıklı. Onu Lane'in takım arkadaşlarından biri olarak tanıyorum ve midemin düşmesine engel olamıyorum. "Evet, görünüşe göre o ve tuhaf kız arasında hiçbir zaman bir şey olmamış. Birine asla birlikte olmadıklarını söylerken kulak misafiri oldum."

Ne?

Hayır. O...

"Kesinlikle. Collins geri dönmüş gibi görünüyor. Tam zamanında. Onsuz sıkıcı olmaya başlamıştı."

Tuhaf kız.

Gözyaşlarımı ısırarak bakışlarımı tekrar Lane ve gizemli kıza yöneltiyorum. Adam gülümsüyor, kızın söylediği her kelimeyi dikkatle dinliyor ve bu canımı acıtıyor.

Takım arkadaşlarının söylediği her şeyi duymak, güvensizliklerimin yüzeyin altında fokurdamasına neden oldu. Her zaman burada olan, yeni versiyonumun altında gizlenen ve her an su yüzüne çıkmaya hazır olanlar. Bana Lane Collins ve benim geçici olduğumuzu ve hep öyle olduğumuzu hatırlatıyor.

Anlaşmamızın her zaman bir bitiş tarihi vardı, ben sadece daha fazlası olabileceğimizi düşünecek kadar aptaldım. Daha fazlası *olduğumuzu*. Düşünmeliydim.

Ailelerimize söylemek istemediğinde ve bana kız arkadaşım diyen birini hemen düzelttiğinde benimle ciddi olmadığını anladım.

Tanrım, tüm işaretler oradaydı ve ben onları görmezden geldim çünkü gidip asla aynı şekilde hissetmeyecek bir adama aşık oldum.

"Adam kampüsteki en büyük oyuncu. Tüm takımın toplamından daha fazla kızla birlikte olurken neden durulsun ki? Hayır, ET phone home ya da kızın ilgilendiği uzaylı saçmalığı için bu boktan vazgeçmez."

Lane'e son bir kez baktıktan sonra eğilip kızın kulağına bir şeyler fısıldadığını görünce, gözyaşlarına boğularak kendimi tamamen aptal durumuna düşürmeden önce odadan kaçıyorum. Belli ki beni zerre kadar umursamıyor. Onunla burada buluşacağımı biliyordu ve o burada... bu kızla flört ediyor.

Tanrım, kendimi çok aptal hissediyorum. Çok saf. Daha iyi bilmeliydim. Viv ve Eli'nın beni uyardığı gibi kalbimi denklemin dışında tutmalıyım ama bunun yerine aptal küçük bir kız gibi kalbimi doğrudan onun ellerine bıraktım.

Kalabalığı yarararak arka kapıdan çıkıyorum ve Viv'i buluyorum. Yüzümü ve yanaklarımı ıslatan gözyaşlarımı gördüğü anda yüzü endişeye dönüşüyor.

"Ne oldu? İyi misin?"

"Buradan çıkmam lazım. Hemen şimdi." Sesim duygularıma yenik düşmeden yapabildiğim tek şey bu. En iyi arkadaşıma ihtiyacım var ve buradan gitmeliyim.

Başka bir şey söylemeden beni evin içinden geçirip ön kapıdan çıkarıyor ve bir kez bile bırakmıyor. Kaldırıma çıktığımız anda gözyaşlarımın akmasına engel olamıyorum, sıcak sıcak geliyorlar ve gözlerimin arkasına batıyorlar.

"Bana her şeyi anlat," diyor ve ben de anlatıyorum, kontrol altında tutmaya çalışırken kelimelerin içimden dökülmesine izin veriyorum.

Ona anlatmayı bitirdiğimde fokur fokur kaynıyordu. Onu hiçbir şeye bu kadar kızgın gördüğümü sanmıyorum ve hayatımızın çoğunda arkadaşlık.

"Lanet olası pislikler. Bir bok bildikleri yok." Kolunu omuzlarıma doladı ve beni kendine çekti, yürürken başını benimkine yasladı. "Hal, sence Lane gerçekten o kızla ilgileniyor muydu? Yani... Onu seninle gördüm ve hayal edemiyorum..."

"Viv, mesele sadece bu gece değil. Ailelerimize birlikte olduğumuzu söylemek istemedi, sanki ben bir sırmışım gibi. Ve maçta biri birlikte olup olmadığımızı sorduğunda, onları düzeltti. Peki ya bu gece? Tüm bunlar bana asla yürümeyeceğini gösterdi. Bu aptal teklifin her zaman bitmesi gerekiyordu. Ondan tam olarak istediğim şeyi yaptı. Bekâretimi aldı, istediğim her şeyi öğretti. Bana hiçbir şey borçlu değil."

"Hal..." Sözüünü kesiyor ama ben hıçkırarak gözyaşlarımı .

"Başından beri biliyordum Viv. Ona aşık olmamam gerektiğini biliyordum. Beni uyarmıştın ama dinlemedim. O... o, ve ben de benim. Daha iyi biliyordum. Biliyordum ama yine de ona izin verdim."

"İnanılmazsın, Hallie. İnanılmazsın. Sen tanıdığım en iyi kızsın ve eğer seni bırakacak kadar aptalsa, bu *onun* sorunu. Beni duyuyor musun? Seni kaybetmesi hayatının en büyük hatası olur."

Sonunda evimiz ortaya çıkıyor ve onu görünce ağlayabilirim.
Tek yapmak istediğim yatağıma girip uyumak.

Bu gece olanları unut.

"İçeri girelim, duş alalım ve sonra konuşuruz, tamam mı?"

Başımı salladım, burnumu çektim. "Tamam."

Anahtarlarımı benden alıyor ve elimi çekiştirerek kapının kilidini açıyor.
Ev sessiz ve karanlıktır çünkü ikisi de hâlâ partidedir.

Yatak odama vardığımızda ona "Bir dakikaya ihtiyacım var Viv," diyorum. Doğruca şifonyerime gidip uyuyacak bir şeyler çıkarıyorum ve ona dönüp sulu bir gülümsemeyle bakıyorum. "Sanırım sadece... Yalnız kalmaya ihtiyacım var."

"Şu anda. Seni sabah arayabilir miyim? Sadece makyajımı temizleyip yatmak istiyorum."

Bunu düşünmek için bir dakikaya ihtiyacım var.

Tüm duygularımı. "Elbette, Hal. Burada uyuyabilirim... eğer istersen."

Başımı salladım. "Hayır... Sorun değil. Seni arayacağım, söz veriyorum." Onu kollarıma çekiyorum, bırakmadan önce sıkıca sarılıyorum. "Seni seviyorum."

"Seni her zaman seviyorum, kızım." Omzunun üzerinden son bir kez bakıp hüzünlü bir gülümsemeyle yanımdan ayrılıyor.

Duş alırken, makyajımı temizlerken, yatmak için kendi tişörtlerimden birini giyerken hissizleşiyorum. Lane'in başka bir tişörtünü giyemeyeceğimi fark ettiğimde gözyaşlarım sel oluyor.

Bu gece onları duymak mı? Lane'in liginin ne kadar dışında olduğumu bir kez daha anladım. Her zaman öyleydim ve birlikte yatıyor olmamız bunu değiştirmede.

Ben sadece... çocuğa aşık oldum ve at gözlüğü taktım çünkü olayların gerçek yüzünü görmek istemedim.

Ben aşık olan ve gözümün önündekini görmezden gelen aptal bir kızım.

Birkaç dakika sonra kapım hafifçe çalınıyor, sonra açılıyor ve Lane kapıda beliriyor.

"Bebeğim?" diyor kapıdan içeri girip arkasından kapatırken. "Neden gittin? Her yerde seni aradım. Endişelendim."

Boğazımda yükselen duyguyu yutarak ıslak saçlarımı kulağımın arkasına sıkıştırıyorum. "Başım ağrıyordu, bu yüzden Viv'den beni eve bırakmasını istedim."

Yaklaşırken kaşlarının arasındaki boşluk şaşkınlıkla çatılıyor. "Seni eve getirmem için neden beni bulmadın? Neler oluyor?"

"Bence konuşmalıyız."

"Hallie... oluyor?" Yatağa oturmak için yaklaşıyor.

"Sanırım aramızdaki her neyse bitti Lane," diyorum dudağımı çiğneyip gözyaşlarımın yalnız kalana kadar dinmesini dilerken. "Yapacağımızı söylediğimiz şeyi tam olarak yaptık, değil mi? Evlenme teklifi... her zaman bir bitiş tarihi vardı."

"Ne? Neden bitmiş olsun ki?" diyor, söylediklerime inanamıyormuş gibi başını sallıyor.

Bileğimdeki bileziklere uzanıyorum ve onunkileri takmadığımı fark ediyorum. Belli ki başka bir kızı tavlamaya çalışıyor olsaydı takmazdı, değil mi?

Boğazımı temizleyerek sahte bir gülümseme takındım. "Bak, bu tam olarak konuştuğumuz şey, değil mi? Her şey bittiğinde çekip gideceğimizi söylemiştik. Senin kendi hayatın var, benim de kendi hayatım. Bence bağları koparıp yolumuza devam etmemizin zamanı geldi. Darılmaca gücenmece yok, değil mi?"

Kelimeleri söylerken bile midem düğümlenmiş gibi hissediyor ve kelimeler dilimde ağırlaşıyor.

Yalanlar.

Ama bu gece, ne kadar yürek parçalayıcı olursa olsun, Lane ve benim asla bitiş tarihi olan bir anlaşmadan fazlası olamayacağımızı hatırlattı. Kalbim için çok geç olsa bile, çünkü zaten onun kalbi.

"Kırgınlık yok mu? Sikerim öyle işi. Kırgınlıklarım var Hallie ve onlardan vazgeçmeyeceğim. Neden bunun bir son kullanma tarihi var?"

Esprili bir şekilde gülüyorum, başımı sallayarak yataktan kalkıyorum ve zaten hasar görmüş kalbimi ve egomu mahvetmek gibi aptalca bir şey yapmadan önce aramıza mesafe koyuyorum.

"Çünkü sen ve ben her zaman geçiciydik."

Bir an için acı yüz hatlarını maskeleydi ve çenesi çalışarak sustu. "Hallie... biz geçici değiliz. Bu-" Aramızda eliyle işaret ediyor. "-geçici falan değil."

"Tabii ki öyle!" Sesim titreyerek ağılıyorum. "Lane, evlenme teklifi gecesine kadar bana bir kez bile bakmadın. Küçük kardeşinin en iyi arkadaşı olmam dışında bana bir kez bile ilgi göstermedin. Ta ki ben kendimi sana atana kadar."

"Bu da nereden çıktı? Partide ne oldu, çünkü iyiydik ve şimdi de bu."

"Bana senin kim olduğunu ve benim her zaman kim olacağımı hatırlattın. Hepsi bu," diye fısıldıyorum.

Bakışlarını dikti. "Evet, peki ben kimim, Hallie? Her şeyi bildiğine göre."

Yataktan kalkıp yaklaştığında, onu durdurmak için elimi kaldırıyorum. Sıcak, dökülmemiş yaşlar gözlerimin arkasına batıyor ve onları uzak tutmak için keskin bir acı hissedene kadar dudağımı ısırıyorum.

"Asla ihtiyacın olan kız olmayacağım Lane. Her zaman tuhaf kız olacağım. Tuhaf kız çünkü insanlar tuhaf demenin daha hoş olduğunu düşünüyor. Ve ne var biliyor musun? Ben kendimi seviyorum. Her şeyden daha çok seviyorum. Olduğum kişiyi *seviyorum*. Kim olduğumla *gurur duyuyorum*. Bugün olduğum kız için savaştım. Ve bu da şu anda kendimi seçeceğim anlamına geliyor çünkü sen ve ben? Birbirimize uymuyoruz." Başımı sallıyorum, düşen hain gözyaşımı siliyorum.

"Kahretsin, Hallie, ağlama bebeğim. Lütfen," diye yalvarır. "Birbirimize uymuyoruz da ne demek? Biz mükemmeliz."

"Sen yıldız bir sporcusun. Kampüsteki her partinin can damarı. Ben ise Kappa'da bir gece geçirmek yerine Koca Ayak belgesellerini seçen komplo teorisyeniyim. Çok fazla siyah giyen ve aynı çift kirli Vans giyen. Şu kız, Lane?" Duraksıyorum. "Kampüsün kalp atışlarını hızlandıran kişiyle birlikte olmuyor çünkü yakın zamana kadar bir erkeğin onu öpmesini bile sağlayamıyordu çünkü çok beceriksizdi. Biz asla uyuşamayacağız Lane."

"Kimin umurunda? *Başkalarının* bize nasıl uyduğumuzu düşünmesi kimin umurunda, Hallie? Senin bana herkesten daha çok yakıştığını bildiğim halde kimin umurunda? Ne düşündükleri kimin umurunda? Onların ne düşündüğü ikimizin de gerçekte kim olduğu değil. Biz birlikte mükemmeliz."

Gülümsemem hüznü ve kalbim hiç bilmediğim bir şekilde acıyor. Sanırım ilk kalp kırıklığı böyle bir şey... umduğun ve

hayal ettiğın aşk, sen onu çok farklı planlamışken ayaklarının dibinde paramparça oluyor. Dikkatlice. Asla olamayacağı her yönden mükemmel olacağını düşündün.

Birbirleri hakkında hissettiklerinden başka hiçbir ortak noktası olmayan iki insan gibi. Ama bu yeterli değil.

Ateş ne kadar parlak yanarsa yansın, ardında her şeyi kömürleşmiş olarak bırakmaz.

"Kalbimi korumak zorundayım çünkü... bu mu? Şimdiden bildiğim her şeyden daha fazla acı veriyor ve kalbimi güvende tutmalıyım çünkü başka kimse tutmayacak," diye fısıldıyorum.

Bir adım daha yaklaşarak yüzümü ellerinin arasına aldı. "Yapacağım, Hallie. Onu güvende tutacağım. Ne pahasına olursa olsun onu korumak, seni korumak istiyorum. Ama bana izin vermiyorsun."

Bir damla gözyaşı düşerken gözlerim kapanıyor ve başparmağının yanağımdaki ıslaklığı yakaladığımı hissediyorum. Bu kadar acıtmamalıydı... uzaklaşmak.

Ama öyle. Doğru şey olsa bile.

"Yapacağımızı söylediğimiz her şeyi yaptık. Bana kendimi asla unutamayacağım şekilde öğrettin ve bana verdiğin her şey için sana borcumu asla ödeyemem Lane. Ama artık bitti. Üzgünüm."

Başını sallıyor, dudağı kıvrılıyor. Gözlerindeki acıyı görebiliyorum ve bu beni her şeyden çok yaralıyor.

"Şunu açıklığa kavuşturalım, Hallie. Bu senin beni uzaklaştırman, benim uzaklaşmam değil. Çünkü ben çekip gitmiyorum. Ne şimdi ne de hiçbir zaman." Yüzümü tutup dizlerimin bağı çözülene kadar öpüyor. Ağzını ayırdığında acı çekmiş görünüyordu.

"Lane..."

Gözle görülür bir şekilde yutkunuyor. "Daha bitmedi. Seninle işim asla bitmeyecek, Hallie. Boşluk mu istiyorsun? Tamam, sana yer vereceğim, ama bu yerle ilgili değil. Bu birlikte nasıl çalıştığımızla ilgili." Duraklıyor, başparmağı

Beni ellerinin arasına alırken çenem boyunca uzanıyor. "Biz uymuyoruz. Kağıt üzerinde değil. İnsanların beklediği şekilde değil. Ama bana öğrettiğin bir şey var o da farklı olmanın yanlış olmadığı. Bazen parçalar asla aynı hizaya gelmeyebilir, ama bu güzel bir şey olamayacağı anlamına gelmez. Bu benim sana öğretmemle başlamış olabilir Hallie, ama aslında başından beri bana öğreten sendin. Bana nasıl sevineceğini öğretiyorsun."

OceanofPDF.com

hallie

Dün geceyi anlatmayı bitirdiğimde Viv, "Hayatım boyunca yüzde yüz Hallie'nin takımındayım ama bu şimdiye kadar duyduğum en romantik şey," diyor.

Lane odamdan çıktığında nasıl yere yığıldım ve kendimi yerden kaldıramayacakmışım gibi hissedene kadar ağladım.

Söylediği her bir kelimenin ruhuma nasıl işlediğini ve ne olursa olsun sesindeki acıyı duyacağımı ve her şeyi sorgulayacağımı. "Viv." Burnumu çekiyorum. "Bu benim de duyduğum en romantik şeydi ama sorun da bu zaten. Lane'le olan her şey dünya kadar büyük geliyor. Her bir duygusu, söylediği her kelime, göğsümdeki her kalp atışı. Sorun şu ki ona inanıyorum. Beni önemsemişine ve incindiğine inanıyorum. Bu da durumu çok daha kötüleştiriyor Viv. Çünkü tüm bunlar doğru olabilir ve yine de kalbini kaybeden ben olabilirim.

kırık."

İç çekerek, sırtı duvara çarparken ağzına bir lokma daha Reese's Pieces tikiştiriyor.

Yemek yiyemeyecek kadar depresyondayım.

Sour Punch pipetleri bile çünkü kalp kırıklığının çok derinlerindeyim, ama sorun değil çünkü Viv depresyonda ve ikimize de yetecek kadar yiyor.

Bu sabah uyanır uyanmaz çantamı topladım ve doğruca Viv'in yatakhanesine geldim. Bu sabah saat 6:00'daydı ama uyandığında tekrar uyuyamadım çünkü çok üzgündüm ve beynimde çok fazla karmakarışık düşünce dolaşıyordu.

O zamandan beri buradayız, aramızda bir yığın atıştırmalık, *Çözölmemiş Gizemler*'i izlerken ve şimdiye kadar odadaki fil hariç her şey hakkında konuştuk.

Her şey darmadağın olalı neredeyse on iki saat oldu ve doğruyu söylemek gerekirse pek iyi durumda değilim.

Telefonum başka bir bildirimle titriyor ve açmadan önce tereddüt ediyorum.

"Yine mi o?"

Dudağımı ısırarak

başımı sallıyorum.

Bu sabah Lane'den aldığım üçüncü mesaj ve kafam çok karışık.

Lane: Bu sabah bu şarkıyı duydum ve aklıma sen geldin.

Ekte Apple Music'ten bir şarkı var.

Cennet: Bryan Adams

"Gerçekten pes etmiyor, değil mi?" Viv iç

geçiriyor. "Sanırım vazgeçmiyor."

Omuz silkiyor. "Onun azmine hayranım."

Viv'in yüzde yüz Hallie Takımı olduğuna tam *olarak* ikna olmuş değilim. Doğruyu söylemek gerekirse, *ben* bile yüzde yüz Hallie'nin tarafında mıyım bilmiyorum. Olmayı gerçekten zorlaştırdı ve şimdi kafam karıştı. Ona inanmadığımdan değil. Ona inanmanın kalbimin kırılmasıyla sonuçlanmasından korkuyorum.

"Spontane bir podcast bölümü kaydedelim mi?" Viv, söz konusu *Spaced Out* olduğunda gözlerinde her zamanki heyecanlı bakışla şöyle diyor. "Belki kafanı dağıtmana yardımcı olur ve sana yapacak başka bir şey verir.

Düşünmek mi? Belli ki *Çözülmemiş Gizemler* işe yaramıyor. Telefonunu sessize al ve doğaüstü dünyada kaybolalım."

"Tamam. Hadi yapalım şu işi."

O yataktan fırlayıp masasının başına geçiyor ve hemen her şeyi ayarlamaya koyuluyor, ben ise yatakta oturmuş Lane'in ve benim son birkaç haftadaki mesajlarımı gözden geçiriyorum. Beni aynı anda hem mutlu ediyor hem de üzüyorlar ve kendimi... kendimle çelişiyormuşum gibi hissediyorum. Beynim ve kalbim arasında... Kazananın kim olduğundan emin değilim.

Kalbim onun ve beynim bana onu korumamı söylüyor.

İç çekerek telefonumu sessize alıyorum ve masasında ona katılmadan önce Viv'in yatağının üzerine bırakıyorum.

"Bugün ne hakkında konuşalım? Aslında az önce efendilik hakkında harika bir kitap okudum-"

Kapının gürültüyle çalınması onu rahatsız ediyor ve gözlerim açılıyor. Ev arkadaşının hafta sonunun geri kalanında erkek arkadaşının evinde olması gerekiyordu.

"Vivienne..." Fısıldıyorum. "Saat 6:00'da kapını kim çalar ki? Pazar gecesi saat kaçta?"

"Bilmiyorum." Ayağa kalkarak kapıya doğru yürür ve kapıyı açarak Eli'nın diğer tarafta olduğunu görür.

Omurgamda bir rahatlama hissediyorum ve kapının diğer tarafındakinin Lane olmadığını gördüğümde tekrar nefes alabiliyorum. Kalbimin şu anda bunu kaldırabileceğinden emin değilim.

Tam seçemiyorum ama Eli'nın her iki kolunun altında tüylü bir şey var.

Viv kapıyı daha da açarak onu içeri alıyor ve bana bakıyor, yüzü hemen yumuşuyor.

"Hal."

"Selam Eli," diyorum burnumu çekerek. Artık ağlamamaya kararlıyım ama en iyi arkadaşımın o kapıdan girdiğini görmeyi beklemiyordum. Beklemiyordum.

onu görmeye ne kadar ihtiyacım olduğunu fark ettim.

Eşyaları yatağın üzerine bırakıyor ve benim oturduğum yere doğru yürüyor. "Buraya gel."

Ve gidiyorum. Sandalyeden uçarak kendimi onun kollarına atıyorum, kollarını sırtımdan geçirip beni sıkıca sarınca iç çekiyorum. Bir an için kalbim kırılmamış ve uyuyana kadar ağlamamışım gibi hissediyorum.

"Sorun yok Hal," diye fısıldıyor, bir elini saçlarıma götürüp okşuyor ve bana sarılmaya devam ediyor.

Şimdi ona her zamankinden daha fazla minnettarım çünkü yüzlerce denizin içinde bir dakikalığına da olsa dünyada her şeyin yolunda olduğunu hissediyorum.

"İyi hissetmiyorum Eli. Aslında iyi hissetmenin tam tersini hissediyorum ve sadece birinin beni bu ıstıraptan kurtarmasını istiyorum." Kıkırdarken göğsünün titrediğini hissedebiliyorum. Muhtemelen benim dramatiğime, ama elimde değil. Nasıl hissediyorsam öyle hissediyorum.

"Seni sevdiğimi biliyorsun, değil mi?" Geri çekilerek başımı salladım. "Elbette."

"En iyi arkadaşın ve seni çok seven biri olarak sana hata yaptığını söylemenin benim görevim olduğunu düşünüyorum. Ve evet, tabii ki Lane'den bahsediyorum ve hayır, bunu sadece kardeşim olduğu için söylemiyorum. Çünkü sen de benim için aynı derecede önemlisin ve aynı derecede önemlisin. Ama Hal... Şu haline bak. Perişan görünüyorsun. O kesinlikle mutsuz ve ikinizi de böyle üzgün görmekten nefret ediyorum."

"Ben de," diye ekliyor Viv yataktaki yerinden.

"Bir dakika oturup konuşabilir miyiz? Bence sonuç ne olursa olsun, bunu duymaya ihtiyacın var."

Başımı sallayarak bilgisayar koltuğuna oturuyorum, o da Viv gelmeden önce oturduğu koltuğa geçiyor.

"Buraya Lane'in adına gelmedim. Yani, bu aptal doldurulmuş Kocaayak'ı getirdim çünkü onlar olmadan evden çıkmama izin vermedi, ama ben

Çünkü seni seviyorum ve sen benim en iyi
kızımsın." Kocaayak mı?

Bakışlarım yatağa kayıyor, orada Kocaayak'a benzeyen iki tüylü hayvan var. Viv birini bana fırlatıyor, ben de zar zor yakalayıp önümde tutuyorum. Elinde bir kalp tutan bir Kocaayak ve kalbin üzerinde dağınık bir şekilde "İlk görüşte aşk" yazıyor.

Aman Tanrım.

Kalbim göğsümden fırlayacakmış gibi hissediyorum. Bu hayatımda gördüğüm en sevimsiz ama en sevimli şey ve hemen gözlerim doluyor.

"Ağlama, Hallie," diyor Eli, kolumu yatıştırıcı bir şekilde ovmak için uzanarak. "Siz ikiniz birbiriniz için deli oluyorsunuz ve bana aklımdan neler geçtiğini anlatmanı istiyorum çünkü şu anda kendine daha fazla zarar veriyormuşsun gibi geliyor."

"Tanrım, artık bilmiyorum bile, Eli. Sadece biraz... çıldırdım. Bu adamların benim tuhaf olduğum ve Lane'in asla bir yuva kuramayacağı ya da benim gibi bir kızla ilgilenemeyeceği gibi incitici şeyler söylediklerine kulak misafiri oldum. O kızla flört ediyordu ve sorduklarında bizi ailelerimizden ve diğerlerinden saklamak istemesi... Çıldırılmışım. Bu çok fazlaydı."

Kelime kusmayı bitirdiğimde, yanaklarımı ıslatan taze gözyaşları vardı. Burnumu çekerek onları uzaklaştırıyorum ve parmaklarım bileziklerimle oynarken dizlerimi göğsüme çekiyorum.

Bana Lane'e verdiğimi hatırlatıyorlar ve bu beni daha da üzüyor.

Her şey bana onu hatırlatıyor.

"Hal, hislerinde haklısın ve o pisliklerin saçma sapan konuşmalarını duymanın üzücü olduğunu anlıyorum. Ama onlar tam olarak bu... pislikler. Lane'in kim olduğunu bile bilmeyen adamlar ve senin hakkında kesinlikle hiçbir şey bilmiyorlar. Bak," diye başladı gözyaşlarımı silerken. "Bana ilk geldiğinde, ihtiyacın olan kişi olabileceğinden emin değildim. Ben

Seni inciteceğinden endişelendim ve kardeşim de olsa fark etmezdi... Seni asla incinmiş görmek istemiyorum."

Başımı salladım, burnumu çektim.

"Ama kardeşimin sana aşık olduğuna eminim. Aslında, eminim. Ve seni incitecek bir şey yapacağını hiç sanmıyorum. Onu hiç böyle görmemiştim, Hallie. Kimseyle. Vereceğin her kararın arkasında duracağım ve eve dönmemeye karar versen bile seni destekleyeceğim. Bundan nefret edeceğim ama her zaman olduğu gibi yanında olacağım. Ama bilgin olsun diye söylüyorum, bence hata yapıyorsun."

Gözlerim büyüdü. "Öyle mi?"

Eli başını sallar. "Biliyorum. Korktuğunu biliyorum Hal. Kahretsin, aşk korkutucu bir şey. Bunu anlıyorum. Ama bence ondan korktuğun için kaçırıyorsun, onu sevmediğin ya da sana zarar vereceğine gerçekten inandığın için değil."

Viv yüzünde suçlu bir ifadeyle, "Katılıyorum," der. "Üzgünüm Hal, ama ben Lane Takımı'na geçiyorum. Dinle, Eli haklı. Başka birine seni incitecek gücü vermekten korktuğun için mi kaçırıyorsun? Yoksa Lane'in asla seninle birlikte olmak istemeyeceğini düşündüğün için mi kaçırıyorsun? Sana içini dökmesine, birlikte mükemmel olduğunuzu ve ona sevmeyi öğrettiğini söylemesine rağmen."

Dişlerimi dudağımda gezdirerek sorularını düşündüm ve sonra omuz silktim. "Ben... Lane'e inanıyorum. Ben sadece..." Duraksayarak nefes veriyorum, duygularım aşırı yüklenmiş durumda. "Korkuyorum."

"Sonunda bir yerlere varıyoruz," diye mırıldanıyor Viv.

Eli gözlerini deviriyor ve bana dönüyor. "Lane ile ilişkinizin bitmesini mi istiyorsun?"

"Hayır, ama..."

Elini kaldırarak beni durdurdu. "Hayır. Senin istediğin bu değil, onun istediği de bu değil. Sana biraz sert davranacağım Hallie, çünkü arkadaşlar böyle yapar. Sana doğruyu söylerler. Kendini topla bebeğim ve bunu düzelt. Çünkü günün sonunda, sen

Korku ve güvensizliğinizin kazanmasına izin veriyorsunuz ve bence birbirinizle konuşmalısınız. Kaçtığınız için ona bir özür borçlusunuz ve o da size bazı şeyler için özür borçlu."

Şu anda çok mantıklı konuşuyor ve korktuğum için aşırı tepki vermiş olabileceğimi hissediyorum. Lane'e beni rahatsız eden şeylerden bahsetme fırsatı bile vermedim; çıkmamız ya da ailesinden saklamamız konusunda insanları hemen düzeltmesi ya da asla onun liginde olamayacağım konusunda endişelenmesi. Bunların hepsi içimde tuttuğum ve dün geceye kadar dile getirmediğim şeylerdi.

"Sanırım ben sadece.... Ona aşık oldum Eli ve bunu ona söylemekten çok korktum ve partiye duygularım hakkında dürüst olabileceğimi umarak gittim ama bunun yerine tüm bunlar oldu."

Tüm kelimelerim büyük bir koşturucu içinde bir araya geliyor çünkü en iyi arkadaşlarımla konuştukça, bir hata yaptığımı ve bana kendini kanıtlamaktan başka bir şey yapmayan tek kişiyi uzaklaştırdığımı daha çok fark ediyorum.

Aman Tanrım.

Bunu düzeltmeliyim.

Sandalyeden fırlayıp çılgınca ayakkabılarımı ararken Eli'nın kaşları çatılıyor ve önce Viv'e, sonra da bana bakıyor.

"Ne yapıyorsun?"

"Açıkçası, gidip bunu düzeltmeliyim, Eli! Tanrım, bu çok aptalcaydı," diye ağlıyorum ve Viv'in ranzasının altında ayakkabımı aramak için ellerimin ve dizlerimin üzerine düşüyorum.

"Hallie, giyin çünkü seni götürmem gereken bir yer var."

Şimdi kafası karışan benim. Ne demek beni bir yere götürmesi gerekiyor? Gideceğim tek yer doğruca evim, böylece Lane'den özür dileyebilirim.

"Ne? Yapamam. Lane'e gitmem gerek-"

"Onunla buluşacağız," diyor, saatine bakarak. "Yirmi dakika içinde. Yani... acele etsen iyi olur."

Viv sırtarak, "Adamını bulma zamanı, Hal," diyor ve ayakkabımı bana fırlatıyor.

OceanofPDF.com

hallie

"NEDEN BU KADAR GERGINİM?" Tribünde otururken yanımda duran Viv ve Eli'a mırıldanıyorum. Dizim saatte yüz mil hızla zıplıyor ve oturduğumdan beri hareket etmeden duramıyorum.

"Çünkü aşık olduğun adamı görmek ve ona ilk kez söylemek üzeresin. Viv sanki önemli bir şey değilmiş gibi cevap veriyor.

Ama bu çok önemli ve Lane sahadan çıkar çıkmaz bunu ona söylemek için bekliyor olacağım.

Bu şimdiye kadarki en büyük anlaşma.

Kampüsün kalp atışlarına aşık oldum ve hikayemizin sonsuza dek mutlu bir sondan başka bir şekilde bitmesine izin vermeyi reddediyorum.

"Tanrım, hiç başlayacak mı?" Telefonuma baktığımda, antrenmanın başlaması gereken saati on beş dakika geçtiğini görüyorum. "Onunla asla konuşamayacağım."

Eli omuz silkiyor. "Bilmiyorum."

Etrafımızdaki kalabalık yüksek sesle konuşuyor ve on dakika sonra saha hala boş. Saati kontrol etmek için telefonumu tekrar çıkarıyorum ki stadyumdaki hoparlörlerden parazit sesleri yükseliyor ve ardından hepimizin irkilmesine neden olan yüksek sesli bir geri bildirim çığlığı geliyor. Kahretsin, bu çok acı vericiydi.

Hoparlörlerden derin bir ses "Pardon, pardon," diye mırıldanıyor ve sırtım dikleşiyor.

Bu...

"Dikkatinizi atıcının tümseğine verebilir misiniz lütfen?" "Aman Tanrım," diye fısıldıyorum, elimi ağzımla kapatarak.

Lane sahaya çıkıyor, elinde siyah bir mikrofonla tümseğe doğru yürüyor ve sonra dönüp kalabalığa bakıyor. O kadar yakışıklı görünüyor ki kalbim sızlıyor. Dağınık saçları beyzbol şapkasıyla yüzünden geriye doğru toplanmış ve beyzbol üniformasını giymiş.

"Muhtemelen neden henüz oynamaya başlamadığınızı merak ettiğinizi biliyorum ve bunun için çok iyi bir nedenim var."

Yedek kulübesine doğru dönüp kim olursa olsun hızlıca başıyla onaylıyor ve ardından hoparlörlerden müzik çalmaya başlıyor.

Şarkıyı hemen tanıdım. Doksanların en sevdiğim gruplarından birinden. Sixpence None the Richer'dan "Kiss Me".

"Neler oluyor?" Yüzündeki gülümsemeyi eliyle kapatan Viv'e .

Utangaç bir şekilde omuz silktiğinde, bakışlarımı tekrar Lane'e yöneltiyorum.

"Beyzboldan daha önemli ne var?" diyor, etrafında dönüyor, gözleri tribünleri tarıyor. "Aşk. Yakın zamana kadar hakkında hiçbir şey bilmediğim bir şey. Bu yıl o kadar mükemmel bir kıza aşık oldum ki bazen onun var olduğuna bile inanamıyorum. Ve muhtemelen bunu neden mikrofonla duyurduğumu merak ediyorsunuzdur."

Kalabalıktan kahkahalar yükselir ve gülümsemesi genişler.

"Sanırım konuya girebilirim ama o burada olmadan bunu yapamam."

Gözlerim açıldı.

Olamaz.

Hayır.

Hayır.

Hayır. Hayır.

"Hallie Jo Edwards, lütfen bana katılır mısın?"

Yardım için panik içinde Viv'e bakıyorum ama o sadece başını sallıyor.

"Kendi başınasın, bebeğim. Git erkeğini getir!"

İnsanların onun aradığı kişiyi bulmak için kalabalığın etrafına bakmaya başlamasını izlerken tamamen donup kaldım.

Kıpırdamayınca Vivienne yanıma dirsek atıyor, ben de inatla başımı sallıyorum.

"Eğer gitmezsen, seni oraya sürüklemek zorunda kalacağım."

Oturduğum yerden kalkarken titriyorum, nemli ellerimi kotuma siliyorum. Sahaya varamadan bacaklarımın tutmamasından korkuyorum ama merdivenlerden girişe doğru yürüyorum, bu arada insanlar ne olup bittiği hakkında hararetle bir şekilde konuşuyor ve merakla bana bakıyorlar.

Tel örgülere geldiğimde bir oyuncu göz kırparak kapıyı açıyor ve içeri girmeme izin veriyor. Atış tümseğine, Lane'e doğru yürürken zamanın ağır çekimde geçtiğini hissediyorum.

Gülümsüyor ve attığım her adımda midemdeki kelebekler daha da uçuşuyor. Hayatımda hiç bu kadar gergin olmadığımı eminim. Avuçlarım nemli ve kalbim göğsümde hızla çarpıyor.

Sonunda Lane'in durduğu yere geldim ve o da sırtarak tekrar mikrofona konuştu.

"Merhaba, Hallie kızım."

Konuşurken sesim titriyor. "H-hi."

"Bunu söylemek için sizi sahaya çıkarmak zorunda kaldığım için üzgünüm ama herkesin bunu duymasını istiyorum. Bu çok önemli. Belki de şimdiye kadar söylemek zorunda kaldığım en önemli şey."

Başımı salladım.

"Bu gece burada bulunan birçoğunuzun benim en büyük hayranlarım olduğunu biliyorum. Ama gerçek şu ki, ben *Hallie'nin* en büyük hayranıyım ve her zaman da öyle oldum. Hallie Edwards'a aşık olduğumu tüm dünyanın bilmesini istiyorum ve bunu kimseye söylemekten çekinmiyorum."

Aman Tanrım.

Çenem düşüyor ve o konuşmaya devam ederken titrek bir elimle çenemi kapatıyorum. Tekrar bana dönüyor, boştaki eliyle elimi tutuyor ve bakışlarımı yakalıyor. Birden kalabalık dağılıyor ve sadece ikimiz burada duruyoruz.

"Sana aşığım, Hallie. Seninle ilgili her şeyi seviyorum ve bu dünyada seninle birlikte olmaktan daha çok istediğim bir şey yok. Tüm dünya senin benim olduğunu görsün... ve ben de seninim. Hissettiklerimin doğru olup olmadığını ve o ilk günden önce seni fark edip etmediğimi merak ettin.

Ve cevabım evet."

Uzanıp formasını açıyor ve altında *Spaced Out*'un logosunun bulunduğu siyah bir tişört ortaya çıkıyor.

Kafamdaki sorulara cevap vermeden önce bir an için kafam karıştı.

"AliensRReal? Tanıdık geldi mi? Evet... o benim. Başladığın günden beri senin bir numaralı hayranım ve bu asla değişmeyecek. Seni uzun istiyordum, o günden çok önce. Seni fark etmem o zamana kadar sürmedi; sadece bana cesaret verdi.

tabak."

Lane, AliensRReal mı? Podcast'i başından beri mi takip ediyor?

Parçalar kafamda sıralanmaya başlıyor ve öne doğru bir adım atarak eliyle yüzümü kavıyor. "Sana aşık olduğumu daha önce söylemeliydim. Bir zamanlar bilge biri bana istediğim herkes olabileceğimi söylemişti ve ben de *seni* anlayan adam olmak istiyorum, Hallie Edwards. Partilere gitmek yerine seninle belgesel izleyen adam olmak istiyorum. Film okuluna kabul edildiğinde aradığın adam olmak istiyorum. Komik sözler yazan tişörtleri seçmene yardım eden ve yağmurda seni öpen adam olmak istiyorum. Seni sevecek adam olmak istiyorum. Kızı elde eden adam olmak istiyorum. İstediğim tek kızı."

"Lane," diye ağlıyorum, taze, sıcak gözyaşlarım yanaklarımı ıslatıyor.

"Senin erkeğin olmak istiyorum, Hallie. Seni desteklemek, seni sevmek ve seninle birlikte gerçek ben olmak istiyorum."

Konuşmasını bitirdiğinde hıçkırığa hıçkırığa ağlıyorum ve tüm zamanların en çirkin ağlayan yüzüne sahip olduğum ve binlerce insanın önünde durduğum için muhtemelen endişelenmeliyim, ama tek düşünebildiğim Lane Collins'in bana aşık olduğu gerçeği.

Ve onun kızı olmamı istiyor.

"Ne dersin, Hallie Girl? Benim kız arkadaşım olur musun?"

Başımı sallıyorum, kollarımı boynuna atarken dudaklarımdan bir hıçkırık daha kaçıyor. Mikrofonu yere fırlatıyor ve inanılmaz yüksek bir ses çıkarıyor ama elleri çenem boyunca kayarak beni dudaklarına çekiyor. Arka planda "Kiss Me" çalarken Lane Collins *herkesin* önünde beni öpüyor.

Etrafımızdaki kalabalığın çılgına döndüğünün, tezahüratların ve bağırışların tribünlerde çınladığının belli belirsiz farkındayım ama şu anda... tek görebildiğim o. Tek hissedebildiğim, ciğerlerimdeki nefesi öperken beni yerinde tutan elleri.

Tanıdığımız herkesin önünde bir açıklama yaparak beni onun.

Geri çekilerek alnını benimkine dayıyor, bakışlarımız kilitleniyor. Bir süre için

O an, binlerce insanın önünde öylece duruyoruz ama sanki sadece ikimiz varmışız gibi hissediyoruz.

"Sanırım sahanın ortasından çekilmemiz gerekiyor," diyor kıkırdayarak. "Şimdi kızı aldım."

"Muhtemelen öyledir."

Uzanıp elimi tutuyor ve parmaklarımızı birbirine geçiriyor. Yaptığım bileziğin bileğine geri takıldığını fark ediyorum ve kaşlarım çatılıyor.

"Bileziğin kırıldı sanıyordum?" Sahada yürürken sordum. "Viv... bana çocukları ve senin sahada onları topladığını duyduğunu söyledi."

"Oldu. Tamir ettim."

Kalbim yerinden fırlayacak gibi oldu. Bileziğini mi tamir etmiş? "Bu çok tatlı Lane."

Omzu eğiliyor, parmakları benimkilere dolanıyor. "Bu benim iyi şans tılsımlarımdan biri ve sevgilimden kalma. Tamir etmek zorundaydım."

Bana kızım demesine bayılıyorum. Ama bu sefer, kelimenin tam anlamıyla onun kızıyım.

Yedek kulübesine varıyoruz, koçu elinde bir pano ve yüzünde ciddi bir ifadeyle bekliyor. "Beş dakika Collins."

"Evet efendim," diye cevap veriyor Lane ve beni çitlerin dışına, sessiz bir yer olan yedek kulübesinin arkasına götürüyor. Yaşadığımız ilk mahremiyet anı. Her ne kadar bu anı sonsuza kadar hatırlayacak olsam da, onunla yalnız kalmak istiyorum çünkü benim de söyleyeceklerim var.

"Lane... Özür dilerim." Durakladım. "Dün gece için. Seni uzaklaştırdığım ve seninle iletişim kurmadığım için. Ben... ben korkmuştum ve sana o şekilde davranmamalıydım. Sana haksızlık ettim."

Bir adım öne çıkıyor ve kollarını sırtıma dolayarak beni kollarının arasına çekiyor. Yanağım göğsüne yaslanıyor ve kollarımı beline doluyorum.

"Özür dileme. Anlıyorum, Hallie Girl. Bir şekilde bu işi berbat edeceğim diye ödüm kopuyor. Korkman normal, ama sana söz veriyorum kalbini asla kırmayacağım. Ne olursa olsun mu? Ben mezun olurum, sen NYU'ya gidersin, dünya başımıza ne getirirse getirsin... Ben burada olacağım. Senin yanında. Bunu birlikte çözeceğiz. Bunun yürümesi için ne gerekiyorsa yapmaya hazırım. Benim için o sensin. Asla başka bir *sen* olmayacaksın, Hallie."

Arkama yaslandığımda yüz ifadesindeki samimiyeti görüyorum ve sesinde duyuyorum. "Seni seviyorum Lane ve sanırım makyajımı çıkarıp deli gibi yerde yattığın geceden beri sana aşığım."

Gülüyor, dudaklarını dudaklarıma bastırıyor. "Kızım için her şeyi yaparım. Seninle ilgilenmek benim işim."

"Ben de seninle ilgilenen kişi olmak istiyorum."

Göz ucuyla Viv ve Eli'nın bize yaklaştığını fark ediyorum. Viv müstehcen göz kırpma hareketini yapıyor, Eli ise kardeşinin ellerini üzerimde görünce yüzünü buruşturmamak için elinden geleni yapıyor.

"Sanırım seni antrenmanına geri dönmen için yalnız bırakmalıyım. Sonra görüşürüz."

Başını sallıyor. "Evet. Düşünüyordum da belki Jack'in ve *Cehenneme açılan kapılar* mı?"

"Benim kalbime göre bir adam." Sırıtiyorum, o kulübeye dönmeden önce parmak uçlarımda durup onu tekrar öpüyorum.

Lane Collins'i sevmek hayatımda yaptığım en kolay şeydi.

Aşk böyle *olmalı*. Yağmur fırtınasındaki gök gürültüsü ya da her sabah bulutların üzerinde yükselen güneş gibi zahmetsiz ama muazzam.

Lane'i sevmenin bana öğrettiği en önemli şey nedir? Sevgi koşullara bağlı değildir. Şartları ya da beklentileri yoktur. İki insanın birbirine uygun olup olmaması önemli değildir.

Önemli olan tek şey birlikte kendinizi *bütün* hissetmenizdir.

Epilog

OceanofPDF.com

Altı ay sonra

LANE

"BAKMAK YOK." Oturma odasına doğru ilerlerken ellerimle gözlerini kapatarak kulağına fısıldıyorum. Karanlık ve gözlerini kapalı tuttuğundan emin olmaya çalışıyorum, bu yüzden çok yavaş hareket ediyoruz. Birlikte yürümeye çalışırken çoğunlukla o ayaklarını sürüyerek yürüyor ve ayaklarım onun topuklarının arkasına çarpıyor.

"*Lütfen* bana neler olduğunu söyler misin?" Hallie sızlanıyor, "Sürprizler konusunda berbat olduğumu biliyorsun. Ben anında tatmin olan bir kıyım."

Kıkırdarak onu karanlık oturma odasına doğru yönlendiriyorum, "Biliyorum bebeğim, ama bu sürpriz buna değecek. Pekala, dur. Tam burada. Ellerimi çekeceğim ama gözlerini kapalı tutmalısın. Tamam mı?"

Başını ellerime doğru salladığını hissedebiliyorum, bu yüzden onları yavaşça kaldırıyorum ve sonra boş odanın ortasına kurduğum ışığa doğru yürüyorum. Düğmeye bastığımda tüm oda mavi, yeşil ve mor tonlarında aydınlanıyor, projektör galaksinin büyütölmüş hali olan tavanı aydınlatıyor.

"*Şimdi* bakabilir miyim?" Diye soruyor.

Odayı geçerken önünde duruyorum ve kollarımı beline dolayarak akağına hızlı bir öpücük konduruyorum. "Evet. Şimdi bakabilirsin."

Parlak mavi gözleri açılıyor ve galaksi ışık projektrnden rengarenk yıldızlar ve gezegenlerle boyanmış lo oturma odasını incelerken genişliyor. Bakışları, boş parke zemine yığdığım uyku tulumuna, yastıklara ve battaniyelere, eki pa pipetleri, portakallı Fanta ve diğer favori atıştırma lıklarının yanına düşüyor.

"Nedir bu?" Gözlerini tekrar benimkilere dikerek fısıldıyor.

"Bu evdeki son gecemizi geçirmenin en iyi yolunun bu olduğunu düşündüm."

Gözleri sulanıyor ve öne doğru sıçrıyor, kollarını boynuma doluyor ve yüzünü boynumun kıvrımlarına gömüyor, derin derin nefes alıyor, "Bunun son gecemiz olduğuna inanamıyorum. Bu... acı tatlı. Bu eve veda etmek."

Odanın içinde duvarları kaplayan karton kutu yığınlarına bakıyorum ve başıma sallıyorum.

Sadece bir yıl önce Hallie'nin buraya taşındığını ve benim alanımı işgal edeceği düşüncesiyle içten içe ıldırđıđımı düşünmek çılgınca geliyor. Meğer başıma gelen en güzel şeymiş.

Çünkü kızı kaptım.

Hallie Jo Edwards'a benim diyebilen şanslı adamım. Ve onun sonsuza kadar benim olmasını istiyorum.

Yarın hayatımızın geri kalanı başlıyor. Sahip olduğun her şeyi toplayıp dünyanın öbür ucuna, yeni bir ehre taşınmak biraz korkutucu ama son altı ayın bana öğrettiği bir şey varsa o da yanımda o varken yapamayacağım hiçbir şey olmadığıdır.

"Burası çok *boş* geliyor." Odanın etrafına bakmak için geri çekilerek sessizce söylüyor. "ok son. Duygusal davrandığımın farkındayım ama burada olmayı gerçekten özleyeceğim. Eli'nin koridorun hemen sonunda olmasını, Viv'i istediğim zaman görebilmeyi. Çatıdaki zel yerimi. Bu ev benim yuvam oldu ve şimdi onu geride bırakmak biraz acı tatlı."

Başımı salladım, "Biliyorum bebeğim, ama hayallerinin peşinden gidiyorsun ve ben seninle gurur duyuyorum. Evini özlemen sorun değil ama şimdi yeni bir yerde yuva kuracağız."

Öne doğru eğilerek başını göğsüme yaslıyor ve ben elimi saçlarında gezdirirken düzenli bir şekilde nefes alıyor.

"Yepyeni bir yere taşınmak, yeni insanlarla tanışmak ve yeni anılar biriktirmek daha da heyecan verici. Sevdiğin tüm klasik slasher filmlerini izleyebileceğimiz eski bir sinema bulacağız ve biliyorsun... New York pizzasıyla ünlüdür."

Bana bakarken dudaklarından hafif bir soluk geliyor, "Sakın Jack's'in yeri doldurulabilirmiş gibi davranmaya kalkma. Hiçbir şey Jack'in yağlı pepperonisinin yerini tutamaz."

"Sadece kendimize ait diyebileceğimiz yeni yerler bulacağımızı söylüyorum. Dışarıda seni bekleyen koca bir dünya var, Hallie Girl. NYU'da film okuluna gidiyorsun! Uzun zamandır bunun hayalini kuruyordun ve başardın."

Parmakları tişörtümün yakasında dans ediyor ve gülümsüyor, "Gerçeküstü bir his."

"Öyle. Sana başka bir şey aldım." Dudaklarımda sinsi bir sırıtışla ona söyledim.

"Lane! Beni şımartıyorsun. Sana bir şey almadığım için kendimi kötü hissediyorum."

"Kızımı şımartmayı sevdiğimi biliyorsun. Bu benim işim. Otur, ben de o."

Kolları boynumdan düşüyor ve dikkatlice masaya doğru yürüyor. uyku tulumunu giyer, ayakkabılarını çıkarır ve gözlerinde parlayan heyecanla oturur.

Kutuyu koyduğum yere doğru yürüyorum ve dikkatlice açıp sürprizini çıkarıyorum, sonra ona geri dönüyorum.

"Sürpriz!"

"*Aman Tanrım.*" Elini ağzına götürüyor ve gözlerinden akan yaşları şimdiden görebiliyorum.

Elimdeki tabela Spaced Out'un logosunun beş metrelik neon ışıklı bir kopyası. Bu fikir sosyal medyada gezinirken aklıma geldi ve yeni yerimize mükemmel bir ek olacağını düşündüm. O ve Viv podcast'lerinin geleceği için şimdiden büyük planlar yapıyorlar, bu yüzden buna rastladığımda hemen sipariş ettim.

Duvara doğru yürüyorum ve elimdeki tabelanın pembe ve mor renklerde parlayarak canlanmasını izleyerek kabloyu prize takıyorum.

Yüzüme döndüğümde ağlamaya başlamıştı.

Kahretsin.

"Bebeğim, neden ağlıyorsun?" Mırıldanıyorum, ışığı yere koyuyorum ve odayı geçip onun uyku tulumunun üzerinde oturduğu yere gidiyorum. Bir an bile düşünmeden onu kollarıma alıyorum ve dudaklarımı başına bastırıyorum.

Burnunu çekiyor ve gözyaşlarını siliyor: "Bu Lane'e şimdiye kadar yaptığım en düşünceli, en inanılmaz sürpriz."

"Yeni dairemiz için mükemmel olacağını düşündüm."

Vücudu kollarımın arasında kahkahalarla sarsılıyor, sonra geri çekilip bana bakıyor ve elini çeneme koyuyor, "Dairemiz tam anlamıyla bir ayakkabı kutusu büyüklüğünde."

"O zaman yatağımızın üzerine koyarız." Omuz silkiyorum, "Nereye istersen. Sana evin gibi hissettirmesini istiyorum. Burası gibi."

Bir an için sessizleşiyor, bileğimdeki bilezikle oynarken vücudu kucağıma gömülüyor.

Ta ki başını kaldırıp gözleri benimkilerle buluşana ve *fısıldayana* kadar: "Ev, Lane'in olduğu her yerdir."

"İki tane daha ve hepsi bu." Babam kutuyu U-Haul'un arkasına yerleştirirken şöyle diyor. "Gitmek için iyi olacaksın."

"Teşekkürler, baba."

Başını sallıyor, yüzünde ciddi bir ifade var. "Seni özleyeceğim oğlum. Beni ve anneni. Ve seninle gurur duyuyorum. Kalbinin sesini dinlediğin ve istediğinin peşinden gittiğin için. Daha az gidilen yolu seçmekten korkmadığın için. New York büyük bir yer, ama ne yapmaya karar verirsen ver inanılmaz olacağından hiç şüphem yok. Bu senin kim olduğun Lane."

Bu, askerlikten çekildiğimden beri beni gelecekte nelerin beklediğini düşünürken çok kafa yordüğüm bir konu.

Her zaman beyzbolun benim geleceğim olacağını düşünmüştüm, ta ki öyle olmayana kadar ve şimdi dışarıda kendime ait yapabileceğim milyonlarca şey varmış gibi hissediyorum. Seçebileceğim milyonlarca farklı yol.

"Minnettarım baba. Sonunda her şeyi konuştuğumuz için memnunum... Seni asla hayal kırıklığına uğratmak istemedim." Cevap veriyorum.

"Beni asla hayal kırıklığına uğratmadın. Tek umursadığım senin mutluluğun, sadece... artık seni mutlu eden şeyin beyzbol olmadığını söylediğini anlamam biraz zaman aldı. Her zaman senin en büyük hayranın olacağım ve karar verdiğin her konuda seni destekleyeceğim. Bunu biliyorsun, değil mi?" omzumu şefkatle sıktı.

Başımı sallayıp sırtını sıvazlıyorum, "Evet. Sence bir Yankees taraftarı olabilecek misin?"

"Evet, bundan emin değilim." Başını sallıyor, "Yakın zamanda olmayacak, sana bunu söyleyeyim."

"Lane?"

Arkamı döndüğümde Hallie'rampanın dibinde durduğunu, eliyle güneşi engelleyerek bana baktığını görüyorum, "Sanırım bu kadar."

Önündeki iki büyük kutuyu eliyle işaret ediyor ve sonra bakışlarını tekrar bana çeviriyor. "Yardımanız için teşekkürler Bay Collins."

"Ne zaman istersen tatlım. O zaman seni yola çıkaralım, ha?" Gülümsüyor
On

u. Annelerimiz şu anda U-Haul'un ön tarafında bir araya toplanmış durumda. Sürücü kapısına geldiğimizde ellerinde bir yığın kâğıt vardı. "Tamam Lane," diye söze başlıyor annem, üzerinde işaretler olan bir harita uzatarak ellerimin içine. "Acil durum duraklarını işaretledim. Hastaneler, benzin, vs. Bu, gidilecek en hızlı ve güvenli yol."

"Anne, telefonumda haritalar var." Kıkırdıyorum.

Bakışlarını daraltıyor, "Annene küstahlık etme Lane Collins. Ya telefonunu bir dinlenme tesisinde unutursan? Ya ölürse ya da göle düşerse?"

Kaşlarım şaşkınlıkla çatıldı, "Telefonum neden *göle* düşsün ki? Göl nerede?"

Hallie yanımda kıkırdıyor, kolunu koluma doluyor ve başını pazuma yaslıyor, "Anladım Bayan Collins. Bu işinize yarayabilir."

"Ve her birkaç yüz milde bir bizi arayacaksın, değil mi?" Annesi dökülmemiş gözyaşlarının gözlerinde parladığını söylüyor. Öne doğru uzanıp Hallie'nin saçlarını gözlerinden uzaklaştırıyor.

"Evet. Söz veriyoruz."

Yardım oyunundan sonra ailelerimize bir çift olduğumuzu söyledik ve... en hafif tabirle ilk başta biraz şok . Görünüşe göre onlar da Eli ve Hallie'nin sonunda birlikte olacaklarını düşünüyorlardı ama ilk günden itibaren kabul etmekten başka bir şey yapmadılar. Gerçi Hallie'nin babası beni kenara çekip küçük kızına göz kulak olmamı ve eğer ona zarar veririm nereden yaşadığımı bildiğini söyledi.

Dürüst olmak gerekirse biraz korkutucuydu. Endişelenecek bir şeyim olduğundan değil, çünkü Hallie'ye asla zarar vermem.

Şimdi birlikte ağlayan annelerimizle en az on iki kez vedalaştıktan, babamın ve Bay Edward'ın elini sıktıktan sonra kardeşimin yanına varıyoruz.

Eli'ye dönüyor ve kollarını onun boynuna sıkıca sararken gözyaşlarını sildiğini görüyorum.

"Seni seviyorum Eli. Benim kayam olduğun için teşekkür ederim."

Sözleri fısıltıdan öteye geçmiyor ama beni tam göğsümden vuruyor. Bir zamanlar Eli ve Hallie'nin ilişkisini kıskanmış olabileceğimi düşünmüştüm. Bunu itiraf etmek istemesem de, gerçek şu ki? Kardeşim onun en iyi arkadaşı olduğu için mutluyum. Hallie'nin ona göz kulak olacak biri olduğu için mutluyum.

Onun için her şeyi yapabilecek biri.

"Seni her zaman seviyorum Hal. Her zaman burada olacağım. Beni nerede bulacağınızı biliyorsunuz." Gülümsüyor.

Gözlerimi devirerek Hallie'nin ondan kurtulmasını bekliyorum, sonra sırtını sıvazlama ve ona sarılma sırası bana geliyor.

"Yakında görüşürüz kardeşim. Beladan uzak dur."

Alay ediyor, "Ben mi? Sorun mu? Ben daha zeki ve daha yakışıklı olan kardeşimim. Unutmuş gibi görünüyorsunuz."

"Sanki unutabilirim de." Sırtıtarak U-Haul'a doğru yürüyorum ve Hallie'nin kapısını açıp içeri girmesine yardım ediyorum. Sonra son bir el sallayışla sürücü koltuğuna geçip kapıyı kapatıyorum.

"Hazır mısınız?" O sorar.

Aramıza uzanarak parmaklarımızı birleştiriyorum ve başımı sallıyorum, "Seninle her şeye hazırım, Hallie Girl."

Ve işte böyle, ön koltukta kızımınla birlikte otoyola çıkıyorum, daha önce hiç ziyaret etmediğim bir şehre, kendimize ait kılacağımız yeni bir yere.

Birlikte öğrendiğimiz pek çok ders var ama en önemlisi evin fiziksel bir yer olmadığı.

Hallie Jo Edwards neredeyse .

Daha fazla Lane ve Hallie ister misin?

[Buradan](#) özel bir bonus sahne almak için haber bültenime abone olun.

Orleans Üniversitesi'nden daha fazlasına mı ihtiyacınız var?
Reese ve Viv'in 2024'te gelecek olan *düşmandan aşığa* romantizmine
hazır olun!

[Buradan](#) ön sipariş verebilirsiniz

OceanofPDF.com

ayrıca maren moore
tarafından

Tamamen Pucked

Anında Değişim

Saygılarımla, Puck Bunny

Skor Kartı

Final	Skoru
Penaltı	Atışı
Playboy	Oyun
Kurucu	

Bağımsız

Düşman Tuzağı

Gazete Dadısı Ökseotu

Bahsi

Ex Equation (*çok yakında*)

OceanofPDF.com

komple seri

Totally Pucked serisi, kadınları için deli olan bir grup **SICAK profesyonel** Hokey Babası hakkında KOMPLE bir seridir.

Reed & Holland'ın hikayesiyle en baştan başlayabilirsiniz.

En iyi arkadaşının kardeşi bekar bir babanın hokey romantizmi.

İlk bölüme bir göz atmak için sayfayı çevirin!

OceanofPDF.com

BİRİNCİ BÖLÜM

OceanofPDF.com

Profesyonel bir hokey oyuncusu olmanın pek çok avantajı **var**. Hatta genel olarak sporcu olmanın. Paranın, şöhretin, ciroların yanı sıra. Spor şirketlerinin size sunduğu bedava şeyler.

Ve bu avantajlardan biri şu anda kucağıma tünemiş, sıcak pembe manikürlü parmağını göğsümde gezdiriyor.

Adı Elizabeth. Dürüst olmak gerekirse adını hatırladığıma bile şaşıyorum çünkü Liam ve Juliet'in düğünündeki tüm etkileşimimiz sıkışık bir tuvalet kabininde yaklaşık on beş dakika sürdü ve kesinlikle hiç konuşulmadı. Ya da ondan sonraki zamanlarda hiç konuşmadık.

Gördüğünüz gibi, ben hayattaki güzel şeylerden hoşlanan bir adamım... insanların eklediği tüm karmaşıklıklar olmadan. Zaten tatlı olan bir şeyi neden zorlaştıralım ki? Yirmi sekiz yaşımdayım ve hayallerimi yaşıyorum, ülkenin en iyi takımlarından birinde hokey oynuyorum. Parmaklarımın ucunda en güzel kadınlar, bana tapan ve bir de annem ve kız kardeşim Emery var. Beni engelleyecek hiçbir şey ve hesap vereceğim *kimse yok*. Ve ben de tam olarak böyle olmasını istiyorum.

Cidden, hayat *güzel*.

"Bu gece kimse sana tüm odadaki en güzel kız olduğunu söyledi mi?" Kucağımdaki koca memeli sarışına söylüyorum. Dolgun, parlak kırmızı dudakları geniş, kendinden emin bir sırıtışla geriliyor. Yalan değil, o muhteşem. Bu sadece oyunun bir parçası. Duymak istediklerini söylersin ve herkes mutlu olur.

"Çünkü odadaki *tek* kız benim, Reed Davidson." Uzun, şık saçlarını kolsuz elbisesinden görünen bronz omzunun üzerinden atmadan önce kıkırdıyor.

Arsızca sırtıyorum ve her zaman anlaşmayı tamamlayan gamzemi ortaya çıkarıyorum. Tam eğildiğim sırada en iyi arkadaşım Briggs gelip yanımızdaki kanepeye uzanıyor. Ona "defol git buradan, sik engelleyici" der gibi bir bakış atıyorum ama Briggs Briggs olduğu için sinyali almıyor.

"Bu gece berbat," diye mırıldanıyor. Hâlâ dolu olan birasını yudumluyor ve yavru köpeğini kaybetmiş gibi barın etrafında dolanıyor.

Derin bir iç çekerek sarışını kucağımdan itiyorum ve neyse ki ipucunu alıp arkadaş grubuna doğru koşarak beni Briggs'le yalnız bırakıyor.

"Pekala, ne oldu? Neden biranın içinde ağlıyorsun?"

Yumruğum karşısında çenesini sıkıyor ama sadece başını sallıyor ve uzaklara bakıyor. NHL'deki en iyi forvet olsun ya da olmasın, adam dramatik ve kara kara düşünüyor. Onunla yaşamayı ve her fırsatta onunla uğraşmayı öğrendim.

"Briggs."

"Sadece bir bok."

Başka bir umursamaz cevap. Briggs'in uzmanlık alanı.

Telefonumu cebimden çıkarıp, bana her hafta mesaj atıp takılmak isteyen puck bunny'lerden gelen açılmamış mesajları siliyorum ve onun yerine doğrudan diğer en iyi arkadaşım Liam'ın mesajına gidip açıyorum. Kendisinin, Juliet'in ve kızların sahilde çekilmiş bir fotoğrafını göndermiş. Kızlar kendileri kadar büyük bir kumdan kalenin yanında poz veriyorlar ve bu yüzüme gerçek bir gülümseme getiriyor. Liam ve ben kendimi bildim bileli çok iyi arkadaşız. Geçen yıl Avalanche'ın koçu olana kadar birlikte hokey oynadık. Şimdi Juliet ile evli ve lisede hokey koçluğu yapıyor ve onu ve kızları görmeyi eskisi kadar özlüyorum.

Onlar bir haftadır Bahamalar'da, ben ise burada Briggs'e bakıcılık yapıyorum. Kızların eve dönüp bana tatillerini anlatmaları için sabırsızlanıyorum.

Bu iki şımarık kıza bayılıyorum. Onların Reed amcası olmak hayatımdaki en güzel şeylerden biri. Ama ben bir baba olarak? Kendimi bir baba, bir koca *ya da* buna yakın bir şey olarak görebileceğim en son şey. Ari ve Ken'i ne kadar sevsem de. Gecenin sonunda onları Liam'a geri getirmeyi seviyorum, böylece çocuklarla dışarı çıkabilirim, bir maça gidebilirim, bekar bekar hayatın tadını çıkarabilirim.

Ben sürekli bir bekarım ve öyle de kalmayı planlıyorum.

İşte bu yüzden Broody Briggs, ben, Asher, Hudson ve Graham bir Salı gecesi bardayız... çünkü neden olmasın? Hepimiz eve gidecek kimsesi olmayan bekar, ateşli profesyonel hokey oyuncularımız, o halde neden birkaç bira içerek geceyi şehirde geçirmeyelim? Hepimiz Chicago Avalanche için birlikte oynuyoruz ve bu lanet gezegendeki en iyi iş.

İnsanlar "sevdiğin işi yaparsan hayatında bir gün bile çalışmazsın" dediğinde bu doğrudur. Bazen uyandığımda yaşamak için hokey oynadığıma inanmak zor geliyor ama aynı zamanda burada olmak için kendimi paraladım. Bugün olduğum oyuncu olmak için güneşin doğuşundan batışına kadar çalıştım.

Bir başka harika antrenmanı kutlamak için bu gece tavşanlarla ve içkiyle dolu bir gece geçirmeye karar verdik. Ancak son zamanlarda işler daha az heyecan verici olmaya başladı, çünkü Briggs ya doğru yolda yürüyor ya da takımdan ayrılıyor. Son altı ayda benim tüm hokey kariyerim boyunca girdiğimden daha fazla kavgaya karıştı.

Bu yüzden, beladan uzak durduğundan, kendini bir pap kamerasının önünde bulmadığından ya da daha kötüsü, bir gece daha hapisane hücresinde sıkışıp kalmadığından emin olmak için, bir sonraki emre kadar bebek bakıcılığı yapmak zorundayım.

Hokey oyuncusu mu yoksa hokey oyuncusu dadı mı? Asıl soru bu.

Gecenin geri kalanı Briggs'in asık suratı sayesinde olaysız geçer. Asher, Hudson ve Graham'ın her biri gece için bir disk tavşanı buldu ve

Gece yarısından önce dalıp beni ve Briggs'i yalnız bıraktı, ben de bırakmaya karar verdim.

"Ben çıkıyorum, seni bırakmamı ister misin?" Telefonunda hızlı hızlı yazmakta olan Briggs'e soruyorum.

Bana cevap vermiyor, ben de dikkatini çekmek için omzuna yumruk atıyorum.

"Siktir, bu ne içindi?"

"Dostum, *bardasın* ve bütün gece telefonuna yapışıp kalmışsın. Ben çıktım, seni bırakayım mı?"

Başını hayır anlamında sallıyor. "Sonra bir Uber çağırırım."

"Boktan uzak dur, dostum, cidden. Seni kefaletle hapisten çıkarmayacağım ve lütfen, Tanrı aşkına, toparla şunu. Etrafta paten kayan minyatür versiyonlarına ihtiyacımız yok." Sırıyorum, onunla alay ediyorum.

Sık kafasını salladı, beni zar zor fark etti, gözleri hala telefonuna odaklanmıştı. Pislik herif. Biramın kalanını içip şişeyi masaya bırakıyorum, cüzdanımdan çıkardığım birkaç banknotla birlikte bardan çıkıyorum. Neyse ki burayı sık sık ziyaret ediyoruz ve mekan sahibi arka kapıyı kullanmamıza izin veriyor, böylece hayranlardan ve medyadan uzak durabiliyoruz. Fotoğraf çekirtmeyi ne kadar sevsem de, gazetecileri pek sevmem.

Binanın arka kapısını açıp dışarıya, gecenin serin havasına adımımı atıyorum, derin bir nefes alıp kaldırımdaya yürümeye başlamadan önce araç denizinin içinde kamyonetimi buluyorum. Tam kilidi açmak üzereyken cebimdeki telefonum çalıyor. Arayanın kız kardeşimin en iyi arkadaşı Holland olduğunu görüyorum.

Tuhaf. Neden gece yarısından sonra beni arasın ki?

Parmağımı kaydırıp cevap veriyorum, "Ondan sonraki tüm aramaların seks araması olduğunu söylüyorlar, biliyorsun değil mi?"

"Reed?" Telefonda neredeyse bağılıyor. Arka plandaki müziğin sesi o kadar yüksek ki onu zar zor duyabiliyorum.

"Holland? Ne var yok? Gece yarısını geçtiğinin farkında mısın?"

Kamyonetimin kilidini açıp içine atlıyorum ve motoru çalıştırıyorum.

"Şey, bir şey oldu." Sözleri boğuk. Bağlantı bok gibi ses çıkarıyor ve ne dediğini zar zor duyabiliyorum. "Bizi almaya gelebilir misiniz lütfen? Sorority Row'dayız."

Holland'ı çocukluğumuzdan beri tanırım ve genelde her yere Uber'le gittikleri için bir kez olsun onu ya da Emery'yi bir yerden almamı istemedi. Bu beni bir şey olduğu konusunda endişelendiriyor.

"Sen ve Emery güvende misiniz?"

"Evet. Emery sadece... bu gece biraz fazla kaçırdı," diye mırıldandı. "On dakika içinde orada olurum. Sen neredesin?"

"Üst kattaki banyo." Bir saniye sonra, kabarma sesi duyuyorum. Harika, Emery zil zurna sarhoş. Kız yurdundan bir kova almak için aklıma bir not alıyorum.

Kamyonetimi sürüyorum ve kulübün karşısındaki otoparktan çıkıyorum. İyi ki evde değil de şehir merkezindeyim, çünkü bu yolculuk iki kat daha uzun sürebilirdi. Sorority Row bardan sadece on dakika uzaklıkta.

Durduğumda lastiklerim kaldırıma tırmanıyor, sonra park ediyorum, inip evin çıkmadan önce kamyonu kapatmaya bile zahmet etmiyorum. Görünüşe bakılırsa büyük bir parti var ve bu kanımı kaynatıyor. Kız kardeşimin buraya gelmesinden nefret ediyorum. Buranın kendini beğenmiş zengin dangalakların partisi olduğunu biliyorum ve Emery'nin onların yakınında olmasını istemiyorum. Özellikle de onunla göz göze gelemediğim için.

Ben bir ağabeyim, dava et beni. Onu her zaman korudum ve artık bir yetişkin olduğu için de durum farklı değil.

Eve girdiğimde her yerde toga ve iç çamaşırı giymiş insanlar vardı. Burada birçok gece geçirdim, NHL öncesi günler ve bu gecenin ne hakkında olduğunu tam olarak biliyorum. Acele haftası. Tüm yılın en çılgın haftası, herkes seçilmek için elinden geleni yapıyor.

rehin. Kavga var, taciz var, yapmamaları gereken bir sürü şey var. Yani, küçük kız kardeşim burada olmamalı.

İnsan kalabalığını iterek merdiven boşluğuna ulaşmaya çalışıyorum.

Merdivenleri üzereyken toga giyen bir adam önüme çıkıyor ve ona çarpıyorum.

Lanet olsun.

"Vay ! Sen Reed Davidson'sın, fotoğraf çektirebilir miyim?"

"Kusura bakma dostum, birini arıyorum." Onu atlattıktan sonra merdivenleri ikişer ikişer çıkıyorum ve banyoyu bulana kadar koridorda ilerliyorum. Sağdaki son kapıyı açtığımda kız kardeşimi küvetin kenarında oturmuş, rimeli yanaklarından aşağı süzölmüş ve sarhoş bir sırtışla buluyorum.

"Oh, bu benim kardeşim, tatlım," diye mırıldanıyor. "Burada ne halt ediyorsun?"

Başını ellerinin arasına alıyor ve iğrenç bir sesle inliyor. "Her zaman keyfimi kaçırıyor."

Kahretsin, yaralandım. İkimizden yarı sorumlu olan ben olduğum için üzgünüm.

"Bu gece biraz zorlandın, değil mi Em?" Alay ettim.

Gözlerim, endişeli bir ifadeyle makyaj masasına yaslanmış olan Holland'a kayıyor. Anlıyorum. Em'in suratı beş karış ve her yere kusuyor ama bu ağrı kesici ve suyun iyileştiremeyeceği bir şey değil.

Em bana bakıyor ve sırtıyor. "Birinin ikimiz için de eğlenmesi gerekiyor. Artık çamura batmış gibisin."

"Hayır, küçük kardeşim, sadece kafayı bulduktan sonra kız öğrenci yurdunun tuvaletine kusmayı sevmiyorum."

Siyah manikürlü tırnağıyla orta parmağını bana doğru çeviriyor, ama gülüyor ve bu gülüş kısa sürede bir iniltiye dönüşüyor. "Kahretsin, başım. Senden iki tane var. Neden iki kişisiniz? Bir tanesiyle bile zar zor başa çıkabiliyorum."

Holland başını geriye atıp gülüyor, ben de önce ona sonra Emery'ye gözlerimi kısıyorum.

"Biliyor musunuz, parlak zırhlı şövalyeniz olmak için ikiniz de çok gevezesiniz."

Holland gözlerini deviriyor ve bir şey söyleyecekmiş gibi görünüyor ama onun yerine Emery konuşuyor. "Benim ahmak erkek arkadaşım benden ayrıldı ve biz de bir sürü içki içtik. Bir sürü, bir sürü içki. Sayısını unuttum."

"Şükürler olsun, ondan kurtulmak için adamın ağzını burnunu kırmam gerekecek sandım."

"Kapa çeneni. İyi biriydi... ve zekiydi." Güldüm. "Evet, tam senin tipin."

Eminim Em benim sataşmalarımdan bıkmıştır ama bizim bu. Birbirimize dinimizmiş gibi boktan konuşuyoruz. Eğer Emery benimle her gün saçmalamasaydı, bir şeylerin ters gittiğini düşünürdüm.

"Kalkmana yardım etmemi ister misin yoksa bu gece burada mı uyumayı planlıyorsun?"

"Zeminle bütünleşiyorum." İnliyor.

Uzanıp onu ayağa kaldırıyorum ve titreyerek topuklarının üzerinde duruyor. Onu sabitlemek için kolumu omzuna atıyorum.

"Lütfen kamyonetime kusmayın yoksa sizi yolun kenarında bırakırım."

"Ha ha, çok komik."

Durdum ve ona baktım. "Ben ciddiylim."

Öyle olmasam bile. Kıkırdıyorum ve Holland'ın bana uzattığı nemli bezi alıp Em'in yüzünü siliyorum. Em'in gözleri kapalı ve biraz yeşil görünüyor, ben de ona bir iyilik yapıp bulaşmış makyajı ve kurumuş kusmuğu sildikten sonra bezi Holland'a geri veriyorum.

Büyürken, Em'in birine ihtiyacı olduğunda aradığı kişi bendim. Babamız yoktu, o yüzden ben vardım. Lisede onun lastiklerini değiştirdim ve

onunla yatmadığı için ona sürtük diyen adamın canına okumuş.

Onu korumak için her zaman elimden geleni yaptım, bunun için buradayım. Çocukken beni takip eder ve yaptığım her şeyi yapardı. Beş yaşındayken elinde bir sopa vardı ve sekiz yaşında ve ondan iki kat daha büyük olmamıza rağmen çoğu arkadaşımın etrafında daireler çizerek kayabiliyordu. Hayatım boyunca benim gölgem oldu ve sanırım küçük kız kardeşinizden daha kötü bir en iyi arkadaş olamaz.

Kız yurdundan çıkıp beton garaj yolunda yürüyoruz ve kamyonetime geldiğimizde Emery'yi kucağıma alıp yolcu koltuğına oturtuyorum.

Sanki bir uzvunu kaybediyormuş gibi inleyip duruyor. "Çok dramatiksin."

"Aileden geliyor sanırım."

Alay ettim. "Bu gece senden bu kadar yeter." Holland'ın almayı düşündüğü kovayı alıp Em'in kucağına koydum ve itirazını susturarak kapıyı kapattım.

İşim bittiğinde Holland'a dönüyorum. Masmavi gözleri Emery'nin değil, benim yüzümden eğlenceyle doluyor. Şakalaşmamıza bayılıyor.

Kollarını gövdesine sarmış, kendini kucaklıyor. Tanrı aşkına, üzerinde bu küçük bluzun olduğunu fark etmemiştim bile; donuyor olmalı. Nedense, şu ana kadar Holland'ı kız kardeşimin en iyi arkadaşından başka bir şey olarak görmediğimi fark ediyorum. Belki de daha önce hiç görmediğim kadar dekolte gösteren bir bluz giydiği için ya da giydiği eteğin ne kadar kısa olduğunu kimse görmesin diye onu örtmek istememe neden olduğu içindir. Ya da bacaklarının o topuklularla eşleştirilmiş görüntüsü olabilir. Beş santim uzunluğunda olsalar bile, benden kısa olmasa bile en az yarım ayak uzunluğunda. Uzun sarı saçları göğsünden beline kadar iniyor.

Kahretsin, o *muhteşem*.

Bu düşünmem gereken son şey, ama yine de buradayız. Erkek grubu delisi bir genç kızdan bu güzel *kadına* dönüşmesini izledim.

O kadar sınırların dışında bir kadın ki, komik bile değil.

Ne düşünüyorsun Davidson? Kendine gel.

Boğazımı temizliyorum. "Bu gece bende kalabilir misin? Eminim annem bu gece o sarhoş haliyle veledi evine bırakmamdan hoşnut olmaz."

Holland başını sallar. "Evet, yarın arabamı almaya gidebilirim. Kamyona binmeme yardım edebilir misin?" Sinirli bir şekilde eteğine bakıyor. "Bu etek ve bu ayakkabılar..."

Evet, altında ne olduğunu bana ve dünyaya göstermeden oraya girebileceğini hayal edemiyorum. Şu anda şikayet edecek değilim...

Ne? Ben bir erkeğim.

"Evet, tabii ki." Ellerimi beline koyuyorum, ipeksi teninin dokunuşum altındaki hissini görmezden geliyorum ve onu kamyonetin arka koltuğuna çekiyorum. Bunu yaparken kesinlikle kışına bir göz atmıyorum.

Hayır. Kesinlikle olmaz. Ben olsam yapmazdım. Scout'un onuru.

"Siktir," diye mırıldandım kendi kendime. Bu çok kötü. Belli ki bir tavşan seçip onunla eve gitmeliydim, çünkü aniden küçük kız kardeşimin en iyi arkadaşını arzulamaya başladım.

Muhtemelen kötü bir geceydi ve kesinlikle bir şanstı.

Kesinlikle.

Ben daha kaldırıma çıkmadan Em uyuyakaldı. Garip bir şekilde cama yaslanmış, ağzının kenarında salyalar birikiyor. Fotoğrafını çekmeliyim, böylece daha sonra ona işkence edebilirim.

Düşündüğümde sırtıyorum.

Evime geri dönerken, kendimi yola odaklanmaya zorluyorum ve gözlerimi Holland'ın dikiz aynasında tündüğü yere sürüklemiyorum.

arka koltukta, tam görüş alanımda.

Sadece birkaç bakış attım ve gözlerimiz aynada birleşene ve bakışlarımızdan farklı bir şey geçene kadar fark ettiğini düşünmedim.

Kahretsin, neler oluyor?

Bakışlarımı onunkilerden ayırarak radyoyu kurcalıyorum ve yolculuğun geri kalanında dikkatimi dağıtmak için sesini açıyorum. Garaj yoluna girip durduğumda Emery öne doğru uçuyor ve gözleri açılıyor.

"Ne oldu? Ne kaçırdım?"

Holland, Emery'nin ani çıkışına kahkahalarla gülüyor ve ardından Em koltuğa doğru yığılıp yumuşak bir horlama sesi çıkarıyor.

"Onu sahiplenmiyorum," diye mırıldanıyorum kamyonundan inip Holland'ın kapısını açarken. Elini benimkine koyuyor ve Em'i almak için etrafından dolaşmadan önce ona yardım ediyorum. Onu eve sokmak ve merdivenlerden yukarı çıkarmak tam bir prodüksiyondu, ama şükürler olsun, misafir odasına vardığımızda Holland devraldı.

Kapıdan çıkıp gözden kayboluyorlar ve ben odama gidip yıldırım hızıyla duş alıyorum ve koridora geri dönmeden önce bir çift gri eşofman ve soluk siyah bir tişört giyiyorum. Holland kapının yanındaki duvara yaslanmış, telefonunda geziniyordu. Topuklu ayakkabılarını çıkarmış ve şimdi yalınayak duruyor.

"Hey, uyumak için bir şeye ihtiyacın var mı? Sana verebileceğim bir tişörtüm ve boxerım var mı?"

Sıçradı, açıkça ürkmüştü. "Kahretsin, geldiğini bile duymadım. Evet, bu harika olur."

Başımı sallıyorum ve odama dönüp ona eski bir hokey tişörtü ve bir çift boxer alıyorum. Muhtemelen liseden beri ilk kez Holland'la aynı evde uyuyorum ve kesinlikle o zamanki gibi hissetmiyorum.

Koridora geri döndüğümde ona kıyafetleri uzatıyorum ve benden almadan önce utangaç bir şekilde gülümsüyor.

"Duş şurada. Bir şeye ihtiyacın olursa bana haber ver." "Teşekkürler, Reed. Yani burada kalmamıza izin verdiğin için, ama aynı zamanda bizi almaya geliyor."

Omuz silkiyorum. "Önemli bir şey değil. Em başını zor kaldırırken eve Uber'le dönmektense ikinizi almayı tercih ederim. Beni arayacak kadar düşündüğün için minnettarım. İyi geceler Holland."

"İyi geceler."

Odama doğru yürüdüğümde misafir banyosunun kapısının arkamdan kapandığını ve suyun duyuyorum. Ve şimdi kesinlikle ne yapmayacağım? Onun kapının diğer tarafında çıplak olduğunu düşüneceğim.

Önümüzdeki iki saat boyunca dönüp dururken kendime bunu söylüyorum. Bir o yana bir bu yana, uyku benden kaçıyor. Yastığımı başımın üzerine koyup inliyorum. Sonunda pes ediyorum.

Siktir . Uyuyamadığında... çare her zaman mısır gevreğidir.

Bunu koçuma ve kesinlikle antrenörüne söylemeyin ama şeker her şeyin ilacıdır. Özellikle de yüksek dozda Captain Crunch.

Ama benim sırrım.

Battaniyeyi bir kenara atıp Em ve Holl'u uyandırmamaya dikkat ederek kapımı sessizce açıyorum ve koridordan sessizce mutfığa geçiyorum. Kilerden bir kâse ve bir kutu mısır gevreği alıyorum ve süt almak için buzdolabını açıyorum.

"Reed?" Arkamdan fısıltıyla gelen bir ses beni o kadar korkutuyor ki, sütü adanın öbür ucuna uçuruyorum ve orada ıslak bir gıcırtyla yere düşüp, artık şişmiş olan kutunun etrafında birikiyor.

Lanet olsun.

Holland kocaman gözlerle bana bakıyor. Saçları dökülmüş ve dağınık, belli ki uykudan dağılmış.

"Lanet olsun Holland, ödümü kopardın!" Homurdanıyorum. Kalbim hâlâ göğsümde atıyor.

Lanet olsun Reed, korkağa dönüşüyorsun.

Yere dökülen sütü görünce elini ağzına götürerek önce sessizce gülmeye başlıyor.

"Çok... üzgünüm," diyor gülerek. Odanın ucuna, hem onun hem de sütün olduğu yere doğru yürüyorum ve tezgahın havluyu alıp eğilerek temizliyorum.

Sonra kahkahası gitti, yerini keskin bir tıslama aldı başımı kaldırıp kalın kalçalarının bana baktığını gördüğümde ne giydiğini anladım...

Tişırtımden başka bir şey yok ve lanet olsun, hiçbir şey bu kadar güzel görünmemişti. Koyu renk tişört kalçasının ortasına denk geliyor, tüm iyi şeyleri örtüyor, yine de hayal gücümün gerisini yapması için yeterince kapalı bırakıyor.

Onu rahatsız etmek istemediğim için boğazımı temizleyip aniden ayağa kalkıyorum ve o da geri adım atıyor.

"Kahretsin, özür dilerim Holland, fark etmedim." "Hayır, sorun değil. Özür dilerim."

İkimiz de aynı anda konuşuyoruz.

"Uh, bazen uyuyamadığımda... bir kase-" Ben lafımı bitiremeden, "Mısır gevreği?" dedi.

Sırıyorum. "Hatırlıyor musun?"

Başını sallıyor ve sonra hafifçe gülümsüyor. "Sırf Kaptan Crunch yemek için sürekli uyanırdın. Bir noktada Em sana arkandan 'Kaptan' demeye başladı."

"Yapardı. Sanırım bu gelenek yetişkinliğe de taşındı. Yine de gecenin bir yarısı gizlice yemek için etrafta dolandığım zamanlardaki kadar eğlenceli değil."

Sahip olduğum tek süt yerde bir su birikintisi içinde olduğu için mısır gevreği umutlarım yok oldu, ama aniden, bunun olduğuna pişman değilim.

"Görünüşe göre bu akşam Captain Crunch yok ama... Pop-Tarts var," diye teklif ediyorum. Profesyonel bir sporcu olarak mutfağımda bu kadar şeker bulundurmamam gerekirdi ama vücudumu elimden geldiğince iyi durumda tutuyorum, bu yüzden genellikle sorun olmuyor.

Kilerden ikimize de birer Pop-Tart alıyorum ve kutuyu tekrar içeri koyuyorum. Çenesi elinde, barda oturuyor. Hiç makyaj yapmamış ama çok güzel. Ve bu gece ikinci kez, yapmamam gerektiğini bilsem de, onun ne kadar büyük bir kadın haline geldiğini fark ediyorum.

Her nasılsa, bunu hiç fark etmedim. Fark etmeme hiç izin vermedim. Muhtemelen şimdi de vermemeliyim ama veriyorum.

Ve gecenin geri kalanı böyle geçti, Holland ile hiçbir şey hakkında konuşmadan, Pop-Tart yiyerek ve ilk kez ciddi bir boka batmış olabileceğimi fark ettim.

**Bundan sonra ne olacağını öğrenmek
ister misiniz? Change on the Fly KU ile
ÜCRETSİZ. [Buraya](#) .tıklayın**

OceanofPDF.com

yazar hakkında

Maren Moore, Amazon'un en çok satan 20 spor romantizm yazarı arasında yer almaktadır. Kitapları ateşle ve sonsuza dek mutlu bir sonla birlikte gelen tüm hislerle doludur. Güneyde yaşıyor Louisiana'da kocası, iki küçük oğlu ve kürklü bebekleriyle birlikte yaşıyor. Teslim tarihi gelmediğinde, muhtemelen yeni bir Dramione hayran kurgusu okuyor, kült klasik korku filmlerini yeniden izliyor ya da 90'larla ilgili hayaller kuruyordur.

Kendisiyle sosyal medya
üzerinden bağlantı kurabilir veya
kitapları hakkında bilgiye
ulaşabilirsiniz.

[OceanofPDF.com](https://www.oceanofpdf.com)

TEŞEKKÜRLER

Hayatımın en çalkantılı yılında elimden tutup bana rehberlik ettikleri ve zor olsa bile asla bırakmadıkları için en iyi arkadaşlarıma teşekkür ederim.

Veronica, MJ, Trilina, Kat, Katie.

Sizler olmadan bunu yapamazdım, bunun pek çok farklı nedeni var, hepsini biliyorsunuz ama dünya hepinizin ne kadar inanılmaz olduğunuzu bilmeli.

Sizler tanıdığım en şefkatli, nazik ve içi dışı bir kızlarsınız.

Gecenin geç saatlerine, bitmek bilmeyen kahkahalara ve geçen yıl boyunca her günün neredeyse her saniyesini birlikte geçirmeye içelim. İster yüz yüze ister sanal odamızda.

Seni **sonsuz** seviyorum.

Tabitha, Lauren Brooke ve Caroline'a şimdiye kadar var olan en iyi grup sohbeti için. Üçünüz aklımı başımda tuttunuz ve hayatımda olduğunuz için çok minnettarım. Sizi her zaman seviyorum!

zorlandığımda beni siperden çekip çıkardığı için Maya'ya. Seni seviyorum.

Mia'ya ilk günden beri değişmez olduğu için. Daima ve sonsuza dek,
bebeğim!

Son olarak ama asla en az değil, okuyucularıma. Zaman ayırıp böyle güzel
düzenlemeler yaptığınız, eleştiriler yazdığınız, sosyal medyada beni
desteklediğiniz ve sadece kitaplarımı okuduğunuz için teşekkür ederim. Bunu
siz olmadan yapamazdım ve umarım ne kadar minnettar olduğumu
biliyorsunuzdur.

OceanofPDF.com

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.